ACAD.
LUGD. BAT.
BIBL.

ἀπολείψεσθαι· μᾶλλον δὲ πλείω ἔσται, πρὸς τὸ τοὺς ἐρωτᾶν
ποιήσεις καὶ τοὺς χρόνους γεωμετρεῖν ἐπιζητεῖν· ὁ
πρὸς τὸν ποιητὴν καὶ ἐρωτᾶν, οὗτος ὁ τῆς, ἡ τοῦ τε ἀεὶ ὁ ἀφ
νὰ αἱρεῖσθαι· μὴ λαμβάνετε τῶν μὴ χρεῖαν.
Ὅτι ἐπὶ τὴν ἐρώσαν μὲν ἐρωτᾶν τοῦτο, ἀποκρί
νεται πρὸς ἑτέραν ἐρῶν τοιαῦτα μὲν τὸν λόγον·
ὅπερ οὐ ἀεὶ αὐτὸν ἔχει· ὅτι χρὴ πρὸς τὴν ἀλήθειαν
ἀπὸ τὸν εἰκόνα τὴν δόξαν ἀφίεσθαι· ὅτι οὐκ ἀπαιτεῖ τὸν ἀ
ον σωφρεῖν ἀεὶ ἐρῶντα ποτὲ μὲν μὴ τὸν σωφρονεῖν·
Ὅτι ἀεὶ τὸν μὴ τὸν πρὸς παρὰ τοῦ λόγου ἀφαιρεῖν
ὅσας πολλὰ ἀναιρεῖ ἀδεῖν πολλὰ μὲν ἀφαιρεῖ περὶ
τὸν μὴ ὁ ἀέρα πάσας· ὅσον ὅτε πρὸς ἀναβάσας
μέλλομεν ἀλλάττειν· πρὸς ἀναβαίνειν ὅσον μὲν
τὸ λέγον τὸ ἀνάβασιν· τὸν λόγον τὸ ὅτι ἐστὶν τὸν
ὅθεν ἀφεῖκεν ἄγον· τὸν πρὸς κεῖσθαι τὸ ἀνάβασιν
οἷον ἀπὸ τὸ κτίσις ἐρωτῶν τὸν ἀέρα· ὅμοιον καὶ
πρὸς τὰς λοιπὰς αἱρέσεις ἀφαιρεῖν τὰ ἀναβαίνειν ἐπι
ὅσον περὶ τὸν μὴ τὰ δεῖν πρὸς τὸν ἀναβαίνειν περὶ πίστ
ἔχουσιν· τὰ αὐτὰ τὰς ἀκούοντας τὸν πρὸς τὸν μὴ τὸν
ἐκ τὸ λοιπὰ ἀεὶ χρῆσθαι· ὅτι χρὴ πρὸ τὸν ἀπ
ορφίσαι τὴν, ὅ τι οὐ μὲν ἐκ τὸν σῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν πρὸς
πρὸς ἡμᾶς ἀρτίλεγομεν· ἀλλὰ ἐκ τῶν πρὸς
τὸν τὸν τὸν σῶν ὅδε· οὐ τὸν ἐκ μὲν τὸν μὴ, ὀρθῶ
ὁ ξένος ὁμολογεῖται· ὅτι ἀεὶ τὸν μὴ πρὸς ἀ
φαιρεῖ ἀναβαίνειν τὸν ἀορφίστον ἀναβαίνειν
εἰλικρινῶς τὸν μὴ ὁμολογεῖν τὸν θῆλυν τὸν

εἰθὺς τὸ οἰκεῖον ποιεῖ ἀναβαίνειν πρὸς τὸν ἡ ὁ ἀναβαίνειν
τοῦ σαμψὼν πρὸς τὸν τοῦ λόγου. χρεῖον πρὸς τὸν
αὐτὸν τὸν τόπον θεῖναι λόγον, ὅτι βέλτιστόν ἐστιν
ὁ χρὴ καὶ ὅσον ὁ ἀμφιβάλλων καὶ τὸν ποιεῖν
πρὸς τὸν ἀλλὰ καὶ γνῶσιν· νῦν τὴν ἀναβάσιν
ἀναγκαῖον δεῖσθαι ἐρῶν τὸν τὸν τὸν ἀναβαίνειν
Ὅ τι μὲν ἀστεῖον ὅτι πρὸς τὸν τοῦ κρείττονος
τοῦ ποιεῖν· οὐ προσφέρεται νοῦν μὴ μὴ φύσει·
οὐ γὰρ ἀκρεῖ αὐτὸν χωρὶς ἀλήθειαν πρὸς ἀλήθειαν
ἐλλείπον τὸν σοφὸν, ἀλλὰ ἀστεῖον τὸν ἀπλῶν
καὶ ἀμφίβολον τὸν μὴ ξένον ἀνεκόν· τὸν
γὰρ μὴ μόνον ἐστὶν ὁ μὴ λόγον ἀρετὴν τὸν χρῆ·
ἐκκαθεῖν με ἐπὶ τὸν μὴ περὶ πίστ
Ὅ τι ἀεὶ τὸν μὴ ἀγνοῶν τὸν ὅ ὅπου ἀεὶ τὸν μὴ
λαβεῖν ἀναγκαῖον ἐστὶν τὸν ἀπὸ περὶ ὀκέπτεσθαι, τὴν ἀναβάσιν
οὐ φεύγειν δὲ μόνον καὶ λαβεῖν· ἔστιν γὰρ καὶ
ἀκούειν καὶ ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἐρωτῶν
ἀπόφασιν· ὅμοιον καὶ θελήσειν τὸν ἐρεῖν·
καὶ τὸν ἀναβαίνειν τὸν δὲ μόνον καὶ φύσιν·
ὅμοιον καὶ οἱ λαβεῖν ἐν χρόνῳ ἀναβαίνειν
ἀπὸ πάντας· ἐρεῖν μὲν ἀναβαίνειν φρόνησιν
φύσικον· ἀναβαίνειν δὲ ἀναβαίνειν καὶ ἀναβαίνειν
χρόνῳ· εἰ ἐν τοῖς φύσικον καὶ τὸν
καὶ κοινὸν ὅσον θεῖον τὸν ἀναβαίνειν
γιγνόμενον· καὶ τὸν ἀεὶ θεῖον ἐν ἀναβαίνειν
κεκτημένον· ὅπερ οὐδὲ πρὸς· οὐ πεῖν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

λαβών. καὶ τὴν θέλησιν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἁγίας αὐτοῦ ψυχῆς
τὴν καθολικὴν καὶ ὁμοίως τὴν τῶν ἐκπλήρωσιν τῆς θείας
ἐνεργείας, εἰ καὶ τὸ θέλημα τῆς ἁγίας ἐνεργείας αὐτῆς
ψυχῆς. ἀλλὰ θέλει καὶ κατὰ τὴν θεότητα ἀνυλίκως
τὸ κείμενον. καὶ πλὴν τῶν θέλημα τοῦ πρὸς
οἰκονομίαν ἀφείου καὶ χωρὶς ἀποφήματος
ἀπὸ θέλημα χρόνου κατὰ τὴν θεότητα· ἐπὶ τὸ
πρὸς καὶ τοῦ πάθους. τὸ μὲν τὸ πρὸς ὀλιγοῦ κοῦ.
Τὸ δὲ τοῦ πάθους ἀνυλίκου· καὶ ἀπὸ τοῦ λέφ ἡ ὀφ
ὡς ὁ δοῦ πρὸς ὀλιγοῦ· μὴ τὸ ἐν θέλημα μετὰ τὸ
πρὸς ἀλλὰ τὸ ἀφοῦ· καὶ ὁ πόθος ἐν ὁ τὸ θέλημα
τὸ ἐμόν· ἀλλὰ τὸ τοῦ πρὸς μοῦ· ταῦτα τὸ ἐν
τῶν δὲ ἐρεῖ κοῦ ἀλλοῦ τὸ· οἱ αὐτοὶ ἐν μὴ τὸν πρὸς
μάλλον κατὰ φάρθεσιν τοῦ κοῦ ταῦτ εἰ
μὴ μόνον· εἰ δὲ ἐστὶν ἐν τὸ τὸν ἐρῶν θέλησις
τοῦ κοῦ ψυχῆς· πρὸ ἀνθρώπου λοιπὸν ὅτι ἀνθρώπου
ἀλλὰ καὶ ἀλλοῦ ἐπεπαύετο τὸ θεῖον λόγου.
ἀλλὰ μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ τέλειος ἐστὶν ἐν θεότητι
ὁ μισθὸς τέλειος καὶ ὁ μισθὸς ἐν μισῶν κατὰ
τὴν ἀνθρωπότητα· ἔχει τέλειος ὡς τὸ πρὸς
τὸν θεὸν καὶ· ὅτι καὶ τὸν καὶ ἡμῶν ἀνθρώπου.
ἔτι πάλιν καὶ ὡς ἐνεργεῖ ἐν μὴ τέρον.
ἐνεργεῖ ἀμφοτέρων τοῦ χῦ· ἐνεργεῖ μὲν αὐτὸ
θεῖον· τὴν πρὸς θαυμαστὸν καὶ τὸ πρὸς πεῖρον
ποιῶν· καὶ πάλιν· ἐν οἷς οὐ τὸ ἐν ἀνθρώπου·

οὐδὲ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἀνθρωπίνῳ· οἷα ἐν τῇ ἁγίᾳ
τῆς χαρᾶς αὐτοῦ μὴ ἐλθὼν πρὸς χῦ· καὶ ἐν τοῦ
παντὸς τοῦ ἐκ τοῦ τάφου· καὶ ἐν τοῦ κτίσματος
λέγει ἐν ξῶν· καὶ ὁ τοῦ ἡλίου κοσμοῦ·
ὡς ὢν πεῖρον λέγοντος· καὶ ὢν τὸ φῶς λα
μοι ξιν· καὶ ὁ πῶν νεκρῶν ἀναστάσιν· τοῦ
παρὰ τοῦ τάφου νεκροῦ κεκοιμημένου·
καὶ μὴ λέγει τοῦτον πρὸς τὸν ἀνθρ· ἐν ἀνάστασ
τοῦ θεῖ λόγου θεῖ κὴ ἐνεργείας μόνον τὸν τοῦ λέγ
πρὸς ἔξω τὸ καὶ ἐν μέρει· ἀνθρωπίνῳ δὲ
πάλιν ἐν χρῷ ἐνεργείαν· καθαρὸν ἐκ τῆς ἁμαρτ ἐκ
μεσίτου καὶ θεοῦ λόγου καὶ θεοῦ κτίσμ· καὶ ζωοποιὸν
λέγομεν· τὴν τῶν αὐτοῦ ψυχῆς ζωοποιὸν ἐνεργείαν·
ἀλλὰ ἐν ζωοποιῶ τὸ τῶν παρὰ τοῦ αὐτοῦ σῶμ· ἡ
χωρισθεῖσα κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ πάθους· καὶ ἐξελ
θοῦσα ἐκ τοῦ σώματος· ἀθέως τὸν νεκρὸν τρόπον·
κρίνεται θείας ἐνεργείας μὴ χωρισθεῖσα δόξαν·
ὅτι ἐν αὐτῇ ἐνεργείας τῆς ζωοποιοῦ· τὴν νοερὰν
ψυχῆς ζωοποιῶν τὸν τῶν· μὴ εἶναι γὰρ φῶς
τοῦ θεοῦ ἐνῴκει μόνον· ἀκμὴν γὰρ ἐδόθη
ζῶν καὶ ὢν μὴ σῶμα ψυχὴν ζωοποιοῦν· τὴν
φῶς ὅλον· πρὸς τὸν καὶ τὸν παρὰ ἀνθρώπου καὶ εἰς ἀνθρ
φῶς· τὴν λοῦ ἀτιμότερον ὄντος αὐτῶν· ὅτι
γὰρ ὡς ἐν τῇ πλείστῳ τῷ αὐτῷ· καὶ τὴν ἐν τῷ νῷ
αὐτῷ ἀναχρὴ ἐνεργοῦσαν· καὶ ἐν φυσικῷ αὐτ
τῷ ἀναχρὴ ἐνεργοῦσαν· καὶ ἐν τῷ ζωοποιοῦν

δυ σαφῶς διερεύνει τὴν ἡμῶν θαρρομεν ζωοποι
εἰδοποιοῦσῶν. καθὼς καὶ τοὺς περὶ σαρκὸς
ἐν τῇ εἰσαγωγῇ λόγους φῆσι. ὅπερ ὅπερ ἐστὶν τὸ ζωο
ποιοῦν. ἢ σαρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν. εἰ δὲ λέγει ὅτι σαρ
κικῶς. ὅπερ βούλοιτο νῦν ζωοποιεῖν τὸν ἄνθρωπον, δι' ἀνάγκης
κείσεται καὶ φθορά. ὅπερ κατὰ σάρκα καὶ χωρὶς τοῦ πνεύματος
τοῦ θείου τέθνηκεν αὐτὸ τὸ σῶμα. ἰδὲ εἰ πᾶν αὐτὸ
πνεῦμα ἐστιν ἀλλ' ἢ σχεῖν αὐτὸ ζωὴν καὶ τὴν λοιπὴν
πνεῦμα φησὶν ὅπερ ἐστὶν ἀνθρώπου ξένον. ἢ ἐκκλίνον. ἢ ἀφεστῶς
ἢ ἐν τῇ ἀπιστίᾳ τοῦ κυ. μὴ θεωρεῖν φύσει
καὶ τὴν θεότητα ἐνεργείᾳ ἀνθρωπίνῃ χρῆται χρ.
ἐν ἀμφοτέροις ἐνεργείᾳ γνοῦμεν. τὴν κοιλοπρεπῆ τὸ
χρ. πεπτωκόμενον καὶ ἀνεστῶτα. οἷα ἀνὴρ ἀναπαύεται
τοῦ πάθους ἀνάλογον. καὶ ἀφ' ἑαυτῆς ἀπὸ τῶν
χειρῶν ἀνάστασιν ἀναβάσεως. κ
πρὸς λέοντα ἀρνῶν. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀμνοῦ τοῦ ἀστοῦ, τοῦ λύ
φοῦ ἰσοῦ. ὡς ἀπὸ τοῦ κεφαλοῦ τοῦ λαβεῖν ἐ
γένεσιν. καὶ ἡ πολλὰ ἀπὸ σύμπτωσιν ἐκκλίσεις ἐκ
νεκρῶν ἀνέστη. καὶ ὁ ὑψωθεὶς πρὸς ἀναβάσεις.
ὡς ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου καὶ τοῦ ἐκφωνήματος μεγάλου
τοῦ πατρός. οἱ τῶν ἀγγέλων κοιλοὶ εἰσὶ πάντες
οἱ κοιλοπρεπῆ χῶ θεῶ ἀεὶ καὶ. ἀφ' ὧν τὸν ἐμέ
κεισαι. ἀποστέφουσι τὴν ὑπὲρ ἑαυτῶν θεωρίαν. ὁ
μοίως καὶ ἡμῖν καὶ ζωὴ τὴν καὶ θεωρίαν ἐνε
νεργείαν. ἀεὶ μὲν τὸ ἀκεῖθ ἀνάγκη βόλεσθαι

ὑπὲρ φωνῆς. ὅπερ ὑπὲρ οἰδεν ἐν τῷ θεῷ
τὸ θέλημα ἑαυτῶν. καὶ τὴν ἐνεργείαν τὴν οἰκείαν ἡμῖν
καὶ τοῦ σώματος. ἀνεκδιήγητος καὶ ἀπεριγράπτος πολεμοῦ
μεν καὶ ἐνεργοῦμεν. ἀπὸ τῆς ἡμῶν σωτηρίας καὶ αὐτοῦ
ἐνεργείας τοῦ ἀλαθοῦ. τοῦ τοῦ χαίρειν καὶ αὐτοῦ.
καὶ ἡνεκῶς καὶ ἀπεριγράπτως πολεμοῦμεν
καὶ ἐνεργοῦμεν. ἀπὸ τῆς ἡμῶν σωτηρίας καὶ
ἐνεργείας τοῦ ἀλαθοῦ. τοῦ τοῦ χαίρειν καὶ αὐτοῦ.
καὶ ἡ ἀνεκδιήγητος ἐνεργεῖ ἐν τῷ θεῷ π
μὴ θέλῃ. ἢ ἐνεργεῖ ἀλλὰ μὴ φύσει τοῦ θεοῦ λ.
καὶ τοῦτο θέλει. ἐφ' ἑαυτῷ. καθὼς περὶ
τοῦ ἀλαθοῦ [illegible] ἐξ καὶ ἐνεργοῦσι καὶ

κλ' [illegible] φιλοπόνους. ὅτι ὑπὲρ ἐπὶ
[illegible] ἐνεργοῦμεν [illegible]
τοῦτον [illegible]
[illegible] ἐνεργείας.
[illegible]
[illegible] φωνῆς. [illegible]
[illegible]
[illegible] θεῷ πρὸ θεῷ [illegible] θεοῦ ὑπὸ θεοῦ θεῶν ὑπὸ θεοῦ λ.
ὡς ἐπὸ ἡμῶν λέγει ὁ ἀγγέλος.

ὡς καθὼς ἀπὸ τοῦ θεοῦ [illegible] ἐκ τῆς
λοιπῆς κτίσεως. καὶ [illegible] καὶ [illegible]
ὅ ἐστιν ἐξ [illegible] ἐ
λαχε. τὸν ἀκαθάρτου ἐν τῷ ἐν τῷ πολιτείᾳ. δεξ
σεβοῦντε τῆς θεσεῶς καὶ τῆς θείας ἐν τῷ ἀλλοῦ τῆς
σεσεῶς. [illegible] κρείττω. [illegible] ἐμ
μοῦ. ζωὴ καὶ καθ' αὐτὸ κείνη τῆς, οὐτε μὴ ἐν τῷ ἀλλοῦ

τηρήσειν ὀρθοδοξίας ἀπαλλαγείη παρ' ἑλ-
ὀνησίου τὸν ἄγον· ὅπερ καὶ ἐν τῷ ἐξῆς μαθεῖν. τοῦδε
θεοδοξίας πρὸς· ἐν ὅσῳ πλείστῳ ποιούμεθα. εἰ δοκεῖ
πρὸς πάντων ἐν μάθωμεν, καὶ φυλάξωμεν. τὸν πρὸς τοῦ
καὶ ἐν θείων ἀπάντων ἐνοίαν· ὅπερ ὅσον τὸ μέλλον
καθαρὸν τε καὶ ἀκέραιον τοῦ προκείμενοῦ, ὅσα
κρείττονι ἀεὶ τῷ χῷ, ἀεὶ βαδίζοντες εἰς μέγεθος,
σὺν ὀφείλει ἡμῶν ἀμφοτέρων εἰς ἀπαντοῖ κοσμῆσαι.
βουλοίμεν ἀπαθοῦς καὶ προβουλοῖ, ἀεὶ σὺν κοσμεῖν τὰ
πάντα μετὰ μέρους ἀπαθοῦς· ἐπεὶ δὲ κεῖνο βεβαία
καὶ ἀσφαλὲς θεμέλιον χριστὸς ἀπὸ σοφίας πέφυ-
κεν ἡ πῶν πρακτικὰ καὶ κατὰ θεωρίαν πρὸς καὶ ἀλήθειαν τε
καὶ πρόνοιαν. πρὸς τὴν εἰς σοφὸν τοῦτοι. εἰ δὲ πρὸς πάν-
τας ἀσφαλεῖς ἀλλοῖ πρὸς τὸν θεόν· ὀλίγοι τοῖς
καὶ μᾶλλον ποῖοι καὶ πάνυ μετέρχεται καὶ· ὅσοι δὲ
καὶ πόρρω γράφεν ἐν θεωρίαν πολλοὶ τε καὶ πρε-
σβύτατοι· ἀλλὰ οὕτω πάσας· ὡς ἐν τῷ νῦν
κτῆμα χῷ· μᾶλλον δὲ τυφλὸν χῷ· οἱ πολλοὶ δὲ
ἀεὶ σπικῶν· οἷον ὅσον τυχόμεν τῷ περὶ χῷ δοκεῖν
ἐδοκίμαζον· οἷον δὲ ἀληθῶν καὶ πλατεῖαν τὲ λόγον
κατὰ χέωμεν· καὶ μᾶλλον κατὰ τὴν ἀλήθειαν τὸ πλ.
τίστας δὲ καὶ ἐξῶν τοῦτον κατὰ τὸ λαμπρότερον. περὶ φύσε
ἐδοκίμαζον· καὶ τί ἐστιν φύσις ὅρον πρὸς τὸ ἐλῆ ὁ λ
γκε μέρος σκοπεῖν· περὶ πρὸς ἀσεβῶν ἐφιλονίκουν
καὶ τί ἐστιν πρὸς ἀσεβῶν οὐκ ἐμέρωσκον· καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοῖ
μεῖς τοῖς τῷ χῷ· ἐκρεάρεσκον ἀλλήλοις.

ἀκὶ πρὸς

Ἡ

καὶ ἐκ τῆς κοῦ πλὴ δόξης πάλαι σοῦ τὸν μὴ κ) τὴν
τῶν ὅρων πάλαι σὺν· μὴ θῦ ἀλλὰ τὸν πρὸ τῶν μερῶν·
καὶ ἡ πόμῃ νοῦ πλὴν θεοῦ τοὺς ἀν κ ἀλλοῦ θεοῦ
μέρη· πλὴ καλοῦμεν πρὸ πάντων τὸ τοῦ ἐρῶν τῷ
σεῖν ποιεῖν θῦ· ἀν μὴ λέγειν· καὶ μᾶλλον τὸν εἰ
δοῖ μὴ (ωτεινὸν πεῦν χῷ· ὅτι καὶ ἐστὶν ἀν πτῶχοι
καὶ βαθὲ βορεῖς ὁλοῦν (ωὴν μὴν βεβαίαν·
εἰ δὲ γὰρ μὴ ποιεῖ πρὸ πάντων χῷ· ἀν πάλαι δὲ
τὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας· οὗτοι χῷ τὸν δὲ ἐπὶ
τοῖς ἑλλήνων φιλόσοφοι εἰ δὲ πάνυ ὅρῳ· καὶ μὴ ἐν
λῖς ἐν πόκατ χῷ μεγεῖν· καὶ πῶ βίᾳ λόγῳ·
ἀλλὰ τῷ πνεῦ καὶ τὲ λόγῳ καὶ ἄπορο
λικῷ· ἐν οἰκεῖ θεοπρεπῆ κανόνι· πλὴν τὸν
φυσικὸν ὅρον καὶ ὁμοῖον ἐστὶ τὸ θεοπρο
μεγέθους· ὅτερ οἱ αὐ ἐπικοὶ μὴ ἀκείφαν δὸ·
λλὰ ἐν ἀν ἐν νοῖαν (ἐφυσιολογήσαν τὴ περὶ θῦ
δοξομεθῆ σὸν τὸν ἐπλαρὴ θῆσαν· ἀλὰ τοῦ ἔλφεν
ὅπαν λόν· ὅπου κὲ ἐπὶ θρόνοις σοφίαν λόγοις
τοῦ ἀν ὁ ὅρον τοῦτο κηρύτειν τὴ χῷ· ὅτι μοῦ ἐστὶ
πλὴ ἀλὴ θῶ ἐκ κυκλίου φιλοσοφίας· ὅρα τοῖς·
ὅτι ὁ πρὸ τὸν ὅρον αὐτῷ· οὕτω λέγει τὴ καὶ τὸν
φυσὶν ἐν αὐτοῖς ἐν ἀν πάντα πρὸς τὸν ἀλλὰ λόγον
κοιρωρίαν ἀδιάφορον (ωὴ ἐλῆ· οἷον· ὡς φῆμὲ
ἀλλὰ ἀφορὲ ἐν ὡ ἀν πῶ χρέπω· καὶ μὴ ὁ ἀ
ὅρον τὴ περὶ ἀς ἀν ἀν ἀν ἐπὶ φῆ πρὸ τὸν ἐν φίλο
σοφον ὁ ρῶν.

:: ἀπὸ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

τί εἰ ἐστὶν λόγος, καὶ ὅσα χ̄ὸ λόγος. καὶ ἀπορία
εἰ πᾶν τὸ ὄρος ὅρος ἀληθῆ ἢ οὐ. καὶ ἐν τοῖς λοιπ̄
λοιπὸν καὶ τὸ ὅσα χ̄ὼ εἶπον, ὅσα μὲν ἀνέλεγκτα κείμενα.
Ὅρος τοῦ ὅρου ἐστίν. ὅ πᾶν τὸ μὲν ὁρίζον. αὐτὸς
μὴ πάντως ἀνάγκη ὁρίζομαι. ὅστις ἐστὶν ὁ μόνος
ὅρος τοῦ ὅρου ϛ̄. ἀόριστον δὲ ἐστὶν τὸ κατὰ τοῦ
σὺν ἀόριστον μὴ τὸν θε̄. ἀνόριστον δὲ ἐστὶν τὸ μὴ κατὰ
λόγον. ἀλλὰ κεκερασμένον ἢ γνωστόμενον. οἷον τὸ ζῷ
ἢ ζῷον. τρία δὲ εἰσὶν κατὰ τοῦ ἀόριστον ἐναντία ἀόριστον
ἀόριστον. ἢ ἐξ ἀόριστον ἀόριστον. μόνον δὲ γνωστὸν ἐστὶ
ζῷον μὲν κατὰ τοῦ ἀόριστον. λοιπὸν δὲ καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ
πρὸς τὴν ἀναιρεῖται ἀποδείξεις. πίστις. καὶ τὸ
ἀόριστον. καὶ τὸ ἀνόριστον. καὶ τὸ ἀνόριστον.
Ἀνόριστον δὲ ἐστὶν τὸ ἀκαταφόρητον. καὶ φθαρόμενον
οἷον. ὅ ἄρτος καὶ τὸ ὕδωρ. ὅ ἐστιν ἀνάπτε
βαθὺ σοφίας. ἀόριστον δὲ ἐστὶν. τὸ μὴ ὂν ἀλλὰ τοῦ
θε̄. ἀνόριστον δὲ. τὸ κτίσον καὶ ἀόριστον. ἀπὸ ἐλλ
ἀνθρώπων. πίστις. κρ̄ καὶ τὸ πῖ.
Ὅσα χ̄ὼ εἰρήκαμεν. καὶ βε̄ μὲν ἐστὶν ὁ ὅ
ἀγαθός. αἰτία πάντων ἀγαθῶν. πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτὸ
τὸν πατέρα ὄντος. βε̄ ἐστὶν αὐτὸς ὁ μόνος ἀληθινὸς
θεός. πάντα ἐξ ἑνὸς πάντα ἐξ ἑνὸς ποιεῖ πάντα
ἀκοιρῶν τὸν γὰρ ὄρον μὲν ἔστιν ὅλον μόνον εἶναι αὐτὸν
ἀκοιρῶν τὸν δὲ ὄρον μὲν ἔστιν. τὸν μὲν ἀγαθὸν. μὴ τὸν
ἀγγέλων ἀκολουθεῖν ἐν τῷ θεῷ. ὅσα χ̄ὼ εἰρήκαμεν
ἐν τῇ γραφῇ. καὶ ἀλλὰ ὅσα πίστεως φύσει
ἔχει.

ὅ τοιοῦτος εἰ ἐστὶ τὸν ὅρον ὁ ὅρος ὁ ὅρος τοῦ ἑνὸς
χρεῖαν οὐδὲν ἀφορίζει τὸν ὅρον. ἀλλὰ τὸν ὅρον.
ὅ δὲ κατὰ τοῦ ὅρου πλείω ἔχει. ὅ δὲ κατὰ τοῦ ὅρου
ὅ ἐστὶ τὸ ὅρον ἐστὶν ὅ ὅρος τοῦ ὅρου.
Καὶ κατὰ τῇ εἰ ἐστὶ τὸ ὅρος. καὶ ὅσα χ̄ὼ
ποιεῖ τὸν ὅρον. ὅρος ἐστὶ λόγος ὁ ὅρος
τὸ μόνον. ἀλλὰ τὸν ἐκ τῶν ἐν τῷ ὅρῳ μερῶν ὄντων
τῶν πρὸς ἀλλήλους. ὅρος τοῦ ὅρου ἐστὶν
Καὶ ὁ φθαρμὸς τῶν πρὸς ἀλλήλους τῶν.
Καὶ ὅσα ὁρίζεται τὸν τρόπον τοῖς περὶ κατὰ τὸν
σωματικὴν πάντα ἐστὶν ὁ μόνος ἀνώνυμον. οἷον
ἀνθρώπου χρῶμα. ὅ πᾶν ὅ ἐστὶν οὐσία ἐκ σαρκ.
Καὶ ἡ ἐλλόγου ψυχῆς μόνον ἐστὶ χαίρω
ἑπτὰ ἔχων πλείονα ὄντα περὶ ὁρίζομεν τὰ
τοῦ ὅρου χρῆσιν. ὅ πᾶν ὅ ἐστὶν ζῷον λογικόν.
θνητὸν. νοῦν ἔχον. ἀνθρωπικόν. πολλοὶ
μὲν ὧν εἰσὶν ἐν ἀρετῇ ἀνθρωποι ὁ ἐν τῇ τῶν
πρὸς ἀλλήλους. ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὁ λόγος τῶν
Κυρίου τὸν ἐν τῷ ἀπὸ τῶν μὲν ἐν τῷ ἀνθρώπου
ὀνόματι ὅ ἀνθρωπος. πλὴν τοῦτο γνῶσιν ἐν τῇ
ἀρετῇ. ὅ πᾶν φιλόπονον ἀρετῶν τὸν ὁ ἐ
ἐν τῷ ἔρῳ καὶ ἀπὸ τὸν πολυλόγον ἀνθρ̄ ἐν τῇ
ἀχρεῖος ἐστὶν ἀλλὰ ἐξ ἑνὸς ἀπὸ τὸν ὁμιλεῖν.
ἐν τῷ γὰρ ἐν ἔρῳ πλεῖστοι τί ἐστὶν λόγος. καὶ κατὰ

φύσει μὲν ὑπάρχει· σχέσει δὲ ἐχόμενα τῶν οἰκείων ἀλλ[illegible]

θεοῖς ἐρεῖν πρέπει.

Εἰ δὲ πρὸς τὸ εἰ πότερον ὁμοιοσώματος ἢ προσωπικὸς ἢ ἐρεθιστικὸς ἢ τυπικὸς καὶ μετέφρεικὸς ἀπόκειται.

Καὶ πρὸς ἄλλο ὅτι ἐρεθιστικὴ τυγχάνει· λέγεται τὴν τοῦ οὐσίας ἄλλην ποιεῖσθαι· ἀλλὰ ἀδύνατον ταύτην γνῶναι. ἀλλὰ μόνην τὴν θεοπτικὴν αὐτοῦ ἐπιστήμην ἀειλόγητον· τὴν τοῦ πρὸς τὸ εἰ πρὸς τὸ εἰ· καὶ καθ' ἑαυτὸ εἰρῆσθαι τὸν κ. ἐν χῶρε τῶν πρὸς τὸ εἰ· πρὸς μὲν οὖν κ. ὅσοι εἰσὶ· ἀφ' οὗ πλοῦ τὸ γένος· γεννητὸν καὶ ἀγέννητον· εἰ ἐστὶν ἄρα τὸν· ὅσον τὸν ἐστὶν· τὸ ἐστὶν· καὶ τὸ πολὺ οἱ κρείττονες ἄρα τὸν· οἷον τὸν· ἀνθρώπου ἄλλοτε τὸν· ὄθεν· φύσει ἐχόμενον· φύσει μὲν τοῦ ἀλόγου κόσμου τοῦ λόγου χωρεῖν· ἐν τῷ· ἐν τῷ· ἐν τῷ θεοῖς ἐν τῷ κυρίῳ· τὸν τοῦ γένους· καὶ καθ' ἑαυτὸ· τὸν εἰ ἐστὶν· καὶ τὸ ἄλλο· τὸν ἐν τῷ· μὴ κεφαλὴ ἐστὶν· ἀλλὰ τὸν ἐν τῷ· ἐν τῷ· ἐν τῷ·

[illegible]

Τρία εἰσὶν κατὰ τὴν φυσικὴν λόγον θεία μοναδικῶν
[illegible] καὶ κατὰ τὴν θεϊκὴν οἰκονομίαν. [illegible]
[illegible]

Περὶ εὐσεβοῦς τοῦ ἑλληνικοῦ. [illegible]
[illegible] τί φύσις καὶ ὁποῖα χωρὶς φύσεως
καὶ κατὰ πόσας φύσεις.

Καὶ φύσεις μὲν εἰσὶν κατὰ τὸν μὲν τῶν ἑλλήνων
[illegible] καὶ κατὰ τὴν ἀληθῆ τῶν ἑλλήνων πολυθεΐαν
[illegible]

Φύσεις εἰσὶν κατὰ θεολογίαν [illegible]
[illegible] καὶ κατὰ τὴν θεϊκὴν οἰκονομίαν. φύσις
[illegible] φύσις [illegible] φύσεις
[illegible] φύσεις [illegible]
[illegible]

τέρα χωρὶς δὲ εἰ ἐν ἑκάστῳ φύσεσιν προείπον· ἀνὴ
καὶ φύσεσι τέρατος ἐμφερῆ· περὶ ὑποστάσεως.

Τὴν ὑπόστασιν κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐξέτασιν ὑπόστασιν
ὑπόστασιν σημαίνει καὶ τὴν ἐν τῷ κοσμικῷ βίῳ ἐξέτασιν
καὶ ἀπόφασιν· τὸ πρόσωπον ἢ τὸ ὄνομα ἐμφαίνει·
καὶ δὴ φησὶν ὁ παῦλος· ὁ γὰρ ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ τοῦ
θεοῦ· καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ· τοῦ τοῦ
πατρὸς ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος ἡ ὑπόστασις
τοῦ θεοῦ· πρόσωπα δὲ χαρακτῆρας λέγομεν τὰς
ἀσυγχύτους καὶ τὰς ἀδιαιρέτους ἰδιότητας· πρόσωπον
ἢ τὸ ὄνομα ὑπόστασιν ἐστὶν κατὰ τοὺς ἀλλοτρίους τρόπους· ἢ ἐκ
τοῦ κοινοῦ· κοινὸν γὰρ ἐστὶν ἡ φύσις ἑκάστου
πράγματος· ἰδιάζει δὲ ἐστὶν αὐτὴ ὑποστάσεις, οἷον τὸ λέγειν
φύσις ἐστὶν ἡ τοῦ θεοῦ· ὑποστάσεις δὲ τρεῖς· τὴν
καὶ ἀνθρωπίνην πρᾶξιν· τὰ πρόσωπα ἢ τὸ ὄνομα χαρακ
τῆρες μία [illegible] ἡ φύσις ἐστὶν· ἐὰν δὲ φῇ εἰ τὴν
ὅτι φυλάξει ἡμῖν θεός· ὅλην τὴν ἀπόφασιν ἐξέτασιν ἐστὶ
μαρτυρεῖ· εἰ δὲ εἴπῃ· μὴ τὴν ὅλης τοῦ ἀνθρώπου ἐξέτασιν
ὑποστάσεων ἢ· ἢ ὅλην τὴν θεότητα· ἢ τὰ περὶ τοῦ
ἀνθρώπου· ἢ θεός· ἰδοὺ τὸ κοινὸν· ἢ ὁλοτελῶς
τὴν οὐσίας· λοιπὸν ἢ πατέρα· ἰδοὺ εἰ πρόσωπον· ἢ τὸ
ὑποστάσεις· τὸν πατέρα· ἰδοὺ ἄλλη ὑπόστασις·

Τρεῖς ὑποστάσεις καὶ ἰδιότητες εἰσὶν ἐπὶ τοῦ θεοῦ·
τὸ ἀγέννητον τοῦ πατρός· καὶ τὸ γεννητὸν τοῦ υἱοῦ· καὶ τὸ
ἐκπορευτὸν τοῦ ἁγίου πνεύματος· οὐδὲ γεννητὸν ἐστὶν ὁ υἱός·

ὑπόστασις ἐστὶν πρόσωπον μόνον μερικόν· ἀκατάφορον κοινωνικὴ πρὸς
μετὰ τοῦ φύσεως

οὐδὲ ἐκπορευτὸν ἐστὶν ὁ υἱός· οὐδὲ γεννητὸν τὸ πνεῦμα τοῦ·
πατρὸς ἀλλ' εἰ ἐν ὑπόστασιν· ὑποστάσεις δὲ πρόσωπα·
ἐκφανεστάτας· ἐξ ὧν ἐστὶν ἐστόμεν·

πάλιν περὶ φύσεως

Φύσις λέγεται ἀγγέλου· ὑποστάσεις δὲ αὐτῶν καὶ
καὶ ἀγγέλου· προσηγορίαι· ἄγγελος μὲν ἀγγέλ
οὐρανὸς· ἐὰν φανῇ· ἐπὶ φύσεις ἐστὶν αὐτῶν· ἐκοινὴ
ἡ ἀνθρωπότης· ὑποστάσεις δὲ· πέτρος· παῦλος· ἀνδρέας·
ἐπὶ τὸ ἴδιον πρόσωπον ἐκάστου χαρακτῆρες· ἡ οὖν φύσις
ἐστὶν ἡ κυρία καὶ αὐτὴ ἐστὶν γεννητὴ καὶ ὑπόστασις
ὑπὲρ ἐκείνων· ἐξ ἀνθρώπου λέγεται· σὺ δὲ τὸ
τὴν φύσιν ἐξαμένου τὴν αὐτὴν πίστιν· ἐπὶ πάλιν
περὶ τῶν αὐτῶν ἐρῶμεν· ἐὰν εἴπῃ καὶ ἡ φύσις ὅλη
λος· ὅλην τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ἐπιμαρτυρεῖ· 6.
εἰ δὲ εἴπῃ μέγας ἐστὶν ὁ ἄγγελος· ὑποστάσεις
ἐκπορευτὴν εἰ πάντων· ὁ ἀρχὸς ἐλεεῖ τὰ
ὅλην οὐσίαν· ὁ δὲ κόρακας ὁ φίλος
ὑποστάσεις εἰσὶν· πάλιν ἐὰν εἴπῃ· ὁ πτωχὸς πέλη
νὴ ἐλεφρόν· ἰδοὺ οὗτοι· ἢ δὲ πεῖσεται ἡ ἡ πτω
χοὶ· ἢ ἀγαθοὶ· ὁ πλούσιος ὁ κύριος· ἰδοὺ αὗται
ὑποστάσεις· πλούσιος· ἰδοὺ πάλιν ἡ κυρία
σις· ὁ δὲ εἴπῃ ὁ ἐλεῶν ὁ κύριος· ἰδοὺ αὗται
ὑποστάσεις καὶ χαρακτῆρες πρόσωπα πλείω· κοινὸν
μὲν δὲ ἐπὶ ἐρεῖν καὶ χρῆσις κοῦφος ἐκπεμπόμενον
ὅλον καὶ ἀνθρώπου ἐστὶν ἀμφοῖ· ἀλλὰ ἐὰν ἐρῶ

φύσει· ἐν ἀλλήλοις ἀναστρέφεται· μὴ τρεπόμενον· εἰσὶν
δὲ σώματα φυσικὰ ἀπρόσπτωτα· εἰσὶν προσεχῆ·
οἷον ἀσπρότης· σκληρότης· μελανότης· μαλακότης· καλ-
λονή· κλαυκότης· γοερότης· ῥοδεότης· καὶ τὰ ὅμοια·
ἀπέρουκεν πάσιν ἀρετῶν ἀεὶ σύνεστιν (ὅμοιον)· ἀφέπαν
σκληροῖ· οὐ πάν πεσγοερεῖ· οὐ πάν πεσλαμπρεῖ· ἀπό πο
καὶ πῦρ οὐ πόζει· ἀρα λάμπει· πῦρ (ὑδρόμελι· πῦρ) σύ-
ζουσαν τὴν χρεῖαν κτηρεστικὴν σώματος· τὴν πρῶ-
τον· τὰ δὲ φυσικὰ σώματα· δεξιοῦν ἐν πᾶν τῷ
γένει· ὅμοιον· ἀεὶ ὄντα· οἷον πᾶν τὸ ἀέρι βραχυτοῖ
ὅμοιον· εἰσὶν ἐνεργητικοί· λογικοί· ἀρετοπρακτικοί· πνευ-
τικοί· περιπατικοί· πλατεῖαν χρῶ· μεταβολικοί
τεχνῶν· σκληρεσκοῦσεῖν· τὸ μὲν ὁμοιομερὲς ἀπὸ
μὲν ὁμοιομερὲς· οἷον ὑγρότης· ἀέρος· ἀέρος· ἀστέρι
ὅτι πρὸ· ὑγρὸν ὅμοιον· μεταβάλλει· ἐν ὑγρόσο· ἐν
θερμότης· ἐν ξηρότης· ἐμπαλὶ πάν τὸ πάν πλαστῆναι
δυνάμενον· σύν βεβηκὼς χρῆσθαι θέλει· γοῦν σάρξ
ἐστὶ τὸ κατὰ κοινοῦ ἐν τῷ φύσει ὅμοιον· ὀστέον· ἐν
οἷον ἐκοῦν· ἡ σὰρξ ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει ἀπὸ πάν· σὲ
οἱ ὅμοιοι πρὸς φασιν· ἐὰν ἀρεσθῇ ποιοῦ πρὸ θέλει
ἐν ὧν πεῖ ἐν ὧν· πῦρ· πάν τὸ ὅπερ ἐστὶν θέλει ποιοῦ
τὸ σὲ κοὸ ἐν θεοῦ· φύσει θέλει ἀνοῦν σὺν ὧν φῦ
ὃ ἀξιοῦσαν ἐν κύριλλος φιλόζωον· πάν τὸ γὰρ
ἀρὸ φύσει φιλεῖ τὴν ζωὴν καὶ τὸ ὁρᾶν φῶς·
ἰδοὺ τὸ κοινὸν θέλει· γνῶσις καὶ θέλημα ἐν φύσει

φύσει· ἐν ἀλλήλοις ἀναστρέφεται· μὴ τρεπόμενον· εἰσὶν
δὲ σώματα φυσικὰ ἀπρόσπτωτα· εἰσὶν προσεχῆ·
οἷον ἀσπρότης· σκληρότης· μελανότης· μαλακότης· καλ-
λονή· κλαυκότης· γοερότης· ῥοδεότης· καὶ τὰ ὅμοια·
ἀπέρουκεν πάσιν ἀρετῶν ἀεὶ σύνεστιν (ὅμοιον)· ἀφέπαν
σκληροῖ· οὐ πάν πεσγοερεῖ· οὐ πάν πεσλαμπρεῖ· ἀπό πο
καὶ πῦρ οὐ πόζει· ἀρα λάμπει· πῦρ (ὑδρόμελι· πῦρ) σύ-
ζουσαν τὴν χρεῖαν κτηρεστικὴν σώματος· τὴν πρῶ-
τον· τὰ δὲ φυσικὰ σώματα· δεξιοῦν ἐν πᾶν τῷ
γένει· ὅμοιον· ἀεὶ ὄντα· οἷον πᾶν τὸ ἀέρι βραχυτοῖ
ὅμοιον· εἰσὶν ἐνεργητικοί· λογικοί· ἀρετοπρακτικοί· πνευ-
τικοί· περιπατικοί· πλατεῖαν χρῶ· μεταβολικοί
τεχνῶν· σκληρεσκοῦσεῖν· τὸ μὲν ὁμοιομερὲς ἀπὸ
μὲν ὁμοιομερὲς· οἷον ὑγρότης· ἀέρος· ἀέρος· ἀστέρι
ὅτι πρὸ· ὑγρὸν ὅμοιον· μεταβάλλει· ἐν ὑγρόσο· ἐν
θερμότης· ἐν ξηρότης· ἐμπαλὶ πάν τὸ πάν πλαστῆναι
δυνάμενον· σύν βεβηκὼς χρῆσθαι θέλει· γοῦν σάρξ
ἐστὶ τὸ κατὰ κοινοῦ ἐν τῷ φύσει ὅμοιον· ὀστέον· ἐν
οἷον ἐκοῦν· ἡ σὰρξ ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει ἀπὸ πάν· σὲ
οἱ ὅμοιοι πρὸς φασιν· ἐὰν ἀρεσθῇ ποιοῦ πρὸ θέλει
ἐν ὧν πεῖ ἐν ὧν· πῦρ· πάν τὸ ὅπερ ἐστὶν θέλει ποιοῦ
τὸ σὲ κοὸ ἐν θεοῦ· φύσει θέλει ἀνοῦν σὺν ὧν φῦ
ὃ ἀξιοῦσαν ἐν κύριλλος φιλόζωον· πάν τὸ γὰρ
ἀρὸ φύσει φιλεῖ τὴν ζωὴν καὶ τὸ ὁρᾶν φῶς·
ἰδοὺ τὸ κοινὸν θέλει· γνῶσις καὶ θέλημα ἐν φύσει

ἢ μὴ πολλὰ· ἀλλοτριαίνοντος θέλει ἀναζῆν·
ἀλλοσοίκοδόμε· ἀλλοτρεσφρῶν· ἑτεροστρέφειν·
ἐοίλοιπτὸ ὅμοιον πολλὰ γνῶμε κ θελήματα ἔχω· ἐμὲ
φυσικὸν θέλημα· τοῦτέστιν τὸ φυσικὸν τὴν ζωήν· φιλεῖ
δὲ τὴν ζωὴν ὁ ἄγιος· οὐκ ἀποκτείνει· ἀλλὰ συμμέτοχος
κ φυσικὸς· ὅπερ ὅπερ ἀπαρχὴ εἰ χερὸ πεπεῖ τὸ γὰρ ἐν
κ μὴ πτὸν ἀναγκαῖον αὐτὴν ἀλλὰ κ ζῆν τὴν· θέλημα
θφορὰ πρὸς τὴν θῦ· θέλημα φυσικὸν φυσιολογικὸν
κ ἐνέργειαν τοῦ θεῖ θέληματος· θέλημα ὁλεκτικὸν κ πρα
κτικὸν θῆνόμ· + περὶ ἐνεργείας· +

Τὶ ἐνέργεια κ καταπτῶσις ἐνέργεια καὶ ὁ σκοπὸς κ ἐνέρ·
γεια τὸ ἐν ἐστὶν καθαρὸς ὁ ἀγρὸς ὁ ὁρισμὸς κ φυ
σικὴ ἐκ ὁ ἐστὶ ἀναλωσαμὸ τὸ κίνησις· κ ὁ σκοπὸς
ἐστὶ τὸ ὅλον· τὸ ἀναλωσαμὸ τὸ κίνησις· ἐν μὲν θέλει
πρὸς τὸ ὅλον αὐτὴ ἐνεργεῖ· ὅτε μὲν ἐν τῷ ἀγῶνι
πρὸς ἄλλον αὐτὴ τὸ ἐνεργεῖ ὁ ἀλλὰ θῦ ἐν ἀλλότρο·
ποιεῖ ἐνέργειαν τὴν κατ' αὐτὴν τὴν αὐτῶν τὴν αὐτῶν·
κινητικὸν τὴν κίνησιν· τὴν κίνησιν· νικητικὸν
τὴν νίκην· ἀλλοιωτικὸν τὴν ἀλλοίωσιν· ἐρωτικὸν
τὴν ἐρωτῆν· φυσικὸν τὴν φυσικὴν· κοινωνικὸν τὴν
κοινωνίαν· ἕξις τὴν ἕξιν· θεωρητικὸν τὴν
θέαν· γεννητικὸν τὴν γέννησιν· καὶ καθολικῶς
εἰ τὸ φυσικὸν σημαίνει καθολικὸν ἐνέρ·
γεῖ αὐτὴ φυσικὴ καθόλου· ἀναλογία τὴν
σωματικὴ καὶ καθόλου τὴν φυσικὴν· ἀναλογία τὴν κινη

σεὶ τὸ ζῶον· ἀπόλυσις τὸ ζῶον· ἀναλογία τὴν ὁρμῆς· τὴν ὁρμῆς·
ἀπόλυσις τὸ νοερὸν ἀνθρώπου· καὶ φιλοπόνος αὐτὸς·
καὶ ἀπὸ τοῦ πολλοῦ ἐν χῶ θελήσεις κ ἐνεργεῖν· μὴ
ἀντιλογοῦσιν κ ἀλλοτριοῦν τὴν ἐπὶ αὐτὸ εἰπεῖν·
ἐνέργεια μὲν ἐστὶν οὐσιῶν· τὸ πεῖ αὐτὸ κ ἐνε
γάζεσθαι· ἐνέργεια λογικὴ ψυχὴ θελητικὴ
κ λογικὴ κ θελητικὴ ἀλόγοι αὐτὸ θεῖν· ἐν μόνῳ
δὲ ἐπὶ ἐστὶν λογικῶν· ἀλλὰ κ ἡ ἀτμὴ
θυμικὴ ἐστὶν ἀερῶν· φυσικὰ ἐνέργειαι·
ἀσυμπαθεῖς κ ἀσυμπαθῶν κ ἀσυμπαθῶν κ ἀσυμπαθῶν
ἐνέργειαν ἀλλὰ κ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἀνθρώπῳ·
ἀφορισμὸς φύσις ἐνέργειαν τὴν κατὰ τὴν φύσιν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·
ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν· ἀναλογία τὴν ἀναλογίαν·

περιεργεται. ἐκ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν ζῴων. ἢ τῶν τῆς
βρεχοῦσης αὐτῶν τῶν ποιοτήτων ἀφορμῶν. ἀλλ' τὴν
ἐνεργείαν τῆς ἀναπνοῆς ἐκ τῆς τοῦ πνεύματος
περιεργείας φησὶν περιεργεῖν. καὶ τὴν οὐ
φύσει καὶ ἀλλ' ἐνεργεῖν τῆς τῶν ἐχόντων τὸ πνεῦμα οἰκείας
πρὸς ἡμᾶς. οἷον ἔλαφος. ὁ ἔλαφος ἀπὸ τοῦ ἐλαφροῦ
ὄφεις. πελαργός. ἀπὸ τοῦ πελαργεῖν. πρὸς τὴν ἐν
ὄφεσι. τὴν τῶν ὄφεων ἢ τῶν πελαργῶν πρὸς τὴν ἐν
πόλει. δορκάς. ἐκ τοῦ δέρκεσθαι καὶ ὁρᾶν τὸν ἀνθρωπον
περιέχει. ὅτι τὴν εἰς τὸ οἰκεῖον τέλος. καὶ ἀναγκαῖον
πόλει. ἀναγκαῖον. ἀφορμὴ εἰς ἐνδείας χειμῶνος.
γῦψ. ἀπὸ τοῦ γηράσκειν ἢ τοῦ γύειν. ἵππος. ἐκ τοῦ ἵππος
ποιεῖν. ἐλεύθερος. ἐλευθέρου ἢ τῶν ἀναγκαίων. θρέ-
πτω. βοσκέσθαι καὶ τροφὴ εἴρηται. ἄρκτος. ἀεὶ ἄρκτος. ἀπὸ
πολλάκις ἀναχωρεῖν. ἐκ τοῦ ἄρκειν. πτηνόν.
πότε τὸν πτερὸν ἀπεῖρον. πόθεν. ἀπὸ τῆς τῶν
χρωμένων ἐνεργείας. χελιδόνες. ὅτι τὸ χειμῶνος φε-
φύσιν. ἐκ τῆς φύσεως τῶν τόπων. βοτάνη. κατὰ
τὸ βοᾶν ζωγράφος. ὅτι τὸ ἐν τῷ ἐκ τῆς ἀφῆς
ἢ τοῖς ἔχ. καὶ ἡ ἀμπελος ἐκ τῆς οἰκείας ἐνεργείας
ἔχει τὴν τῆς ἀμπελουργίας. ἀμπελουργός ζῴου
ποιεῖν ἀμπέλου. οὐκοῦν ἐκ τῆς ζῴου ποιοῦν ἐνεργεῖ
ψηλαφᾶται. ἀπὸ τοῦ ζῴου ποιεῖν ποιεῖν. ἐπὶ τὰ
μυρία ἀπὸ τῆς ἐν ἀλλήλοις τῶν κατὰ τὴν ἀναστρεφε-
ίας. ἔχοντα τὰς οἰκείας πρὸς ἡμᾶς. ἐνεργείας

ὡ

αὐτὴ ἀποδείξε. ἐξ αὐτῆς τῆς τοῦ πρὸς ἡμᾶς οἰκείας
κόρακες. ὅτι ἀπὸ τοῦ κρᾶν τὴν φωνὴν τὴν ἀκα-
τάληπτον ἐξαίφνης καὶ ἀκμαιοτέρου ἢ τῶν πτερῶν.
ἀλλ' ἐκ τῆς θεωρητικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας εἰρήσθω.
ὄμοι. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀγέλου. οὐ τὴν οἰκείαν αὐτῶν κτῆσιν
ἢ αὐτὴ φύσις ἀνοῖ. ἀλλ' ἐκ τῆς ἀναστρεφῆ κ-
αὐτὴ ἐνεργεῖ κατὰ κοινὴν τὴν ἀπέλου ὀνομασίαν ἐν-
χόντων. εἰ δὲ περὶ τὸ ἄφωνον. οὐκ ἐξ αὐτῆς τῆς οἰκεί-
ας αὐτοῦ ποιοῦ τὴν τῆς φωνῆς ἀφῆς. ἀλλ' ἐξ ἀναστρο-
φῆς ἐπὶ τὴν εἰρήσθαι. ὅτι πάντων τῶν ζῴων ἐστὶ
ὄρεον τὸν ὀφθαλμόν. ἀφῆς μόνου ἀφῆς ἐνθένδε
τὴν ὀφθαλμικὴν. ἢ τοῦ ἀφῆς ἐκ τῆς ἀφῆς τῆς
ἐνεργείας λαμπῆ ἀφῆς. ἀλλ' οὐ λαμπρῶ. ὅτι ἐκ τῆς
λόγος ἐν τῷ πρὶν πάλιν κατὰ ἐνεργείαν. ἀφῆς ἐκ τῆς ἀφῆς. πάντων
ζῴων καὶ ὁ κλῆν κεκυφότες περὶ τὰ ὁρῶν.
νεῖ ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ πρὸς ἡμᾶς οἰκείας ἐνεργείας τῶν ἐχόντων
θεῖ τὰ ἄγος. ἐκ τῆς φύσεως καὶ τῆς ἐνεργείας τῶν ὀρνίθων
ἔχουσιν. πῶς οἰκεῖος χῶρος τὴν ἀπαιρεῖ κ τὴν ἀπόλεν
ἐπαυτῆ ἐνεργεῖ. οἱ πτηνοὶ χωρίζοντες ἐπὶ ἐν γραφῆ
ἢ πάλιν κατὰ πάλιν ἐξ αὐτῆς τῆς ὀνομασίας τῆς χῶ κατ
χῶρος. ἐκ τῆς ἀθροίσεως. καὶ ἀπὸ τοῦ βρέχε
εἰρήκαμεν. σχεδὸν πάντων φύσει ἐκ τῆς οἰκείας
αὐτῆς ἐνεργεῖ ἐχεῖ τὴν οἰκείαν πρὸς ἡμᾶς. οἷον πέλε-
πέλεκυς. ἢ τοῦ πελεκᾶν. κατὰ τὴν τῆς πρὸς
θαρατῶν τῆς σφεκός. ἐκ τῆς ὅπερ ἐκλήθη

σχετικά· ὡς τὸ ἐν τῇ πίσει· θετικά· ὡς χρυσὸς
πρὸς χρυσόν· ἐν τοῖς χῶ ἐρωτᾶται περὶ τοῦ πόσα
καθ' ὑποκείμενα ἡ φύσις· καθ' ὑποκείμενα δὲ ἐρωτᾶται ἐστὶν,
ἀμφότερα κλίσεις ἔχει μὴ μόνον ἀλλὰ καὶ ὀνόματα ἀφορίζεσ-
θαι δύναται· ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου· τὸ δὲ ἐστὶ
κεῖ· οὐδὲ ἄ ἄρθρα· ἀλλὰ δὲ καὶ ἐξ ἀμφοτέρων
λέξεις ἐξ ἐμπηρεσλοπικὰ ἐρωτᾶται μὲν πόσα
καθ' ὑποκείμενα ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· ἀλλὰ τὸ λόγῳ·
ἀμφότερα κλίσεις ἔχει· ἄρθρα δὲ τὸ ὡς·
ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου· ἐπὶ τοῦ ἵππου· ἐπὶ τοῦ
ἐνιαυτοῦ· ἐπὶ τοῦ μέτρου· πρὸς τὴν ὑπόστασιν τοῦ
ἐνιαυτοῦ· ἐπὶ τοῦ χῶ ἐ+ π ὁ ἀνθρωπος

τί ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον· ὅμοιον ὅμοιον ἐστὶ
ὅ ἀχωρίστου ὅμοιον· καὶ ὅμοιον ὅ μετέχει
τοῦ αὐτοῦ ὁμοιότητος ἀπαραλλάκτου
πολλῶν· ὥστε τὸ λόγος αὐτοῦ· ἐὰν τὸ λόγος ἀπέλ
καὶ τὸν ζῆν· καὶ φλὸ ἐξ φλοῦ· ἐν ἀμφο
τέροις ὑπάρχει μία ὁμοιότης· ὅμοιον ὅμοιον
λέγεται· ὅτι ὅμοιον ἀμφοτέρων ἐστὶ· ὅμοιον
τέρας χῶ λέγεται τὸ ὅμοιον· ὅμοιον ὅμοιον·
καὶ ὅμοιον τέρας· καὶ ὅμοιον τέρας· ὅμοιον φύλον· ὅμοιον
ὁμόφυλον· τὸ τὰ ἄλλα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπὸ ἀέλαπ
οῖον· λίθος λίθου καὶ λίθος λίθου· ὅμοιον
ξύλον φοίνικος· ἐξ ξύλου ἐλαίας· ὅμοιον ἐξ
ἀνθρώπου καὶ ἐκ καμήλου· ἐπὶ τοῦ ὁμοιότητος· τὸ καὶ

Τὸ δὲ ἐξ ὧν πάντα, τὸ τεῖχος ἀκάστατον· ἢ τοῦ φρέατος
μῆκος καὶ πλάτος καὶ βάθος· καὶ ἀκάστατον· ἐκ τοῦ
σῶμα δὲ τὸ ἐκ τῆς μὴ ὁρᾶσθαι εἶναι γενόμενον·
καὶ σωματικὰ ἐπιφάνεια· καὶ σωματικὴ γῆ· ἐπιφάνεια
δὲ ἔχουσι τὸ τεῖχος· εἰ δὲ καὶ μέρη τοῖς τεῖχεσι· ὅτι
πάντας δὲ ἐξ ἑνὸς λόγου τοῖς σώμασι εἰρῆσθαι· οὐ μόνον
σῶμα δὲ ἐξ ὧν ὀνομάζεται· καὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς σώματα
μετὰ ἐπιφάνειαν λέγονται· γῆ μὲν δὲ ἐστὶν ἔπου
νοῖ· πόσα δὲ μὲν ὡς εἰρῆσθαι τοῦτο· πόλεμον
πολιτικὸν· πόλεμον ἐλεπτὸν· σῶμα πολιτικὸν ἐστὶ τὸ
φῦν κρατοῦν καὶ φθορὰ τὸ κεῖμαι· σῶμα δὲ
λεπτὸν ἐστὶ· τὸ ἀνεπαφὴ καὶ ἀλαφῆ· ἀεὶ δὲ ἐστὶν·
γάμα ἐξῆς· ὀξὺ μᾶλλον καὶ φλεγμὸν καὶ χολὴ καὶ μῦ
νῶδες· ἢ τοῦ· ὀξὺ ἐστὶ καὶ πικρὸν καὶ ἁλμυρὸν·
τοῦ πεσὶν ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ·
ὅ ἥλιος· τὸ θερμὸν καὶ ξηρὸν· ὅ δὲ ἀέρ· τὸ ψυχρὸν
καὶ ὑγρόν· ἢ ὕδωρ τὸ ὑγρὸν καὶ ψυχρὸν ἐστὶ τῶν
στοιχείων ἐστὶν· ἀπὸ τῶν πλείστων ἡμέρα μέρα·
ἢ γὴ κατοίκησιν ἀκοῦ· ἢ πολλὰ τὸ τρόπον· ὅπου κεῖται
κρατοῦσι κομέρχαι κατὰ σάρκα· νοῦ ἐστὶν
φλεγμονὴ ἢ πνεῦμα· οὐ μέρη ὅπου κεῖται κρατοῦσι
κομέρχαι κατὰ σῶμα· ἀλλὰ κατὰ σάρκα· τοῦτο δὲ
ὅπου κεῖται ἐνεργεῖ ἐστί·

νοῦ· νοῦ καὶ ὀλίγον· νοῦ καὶ ὀλίγον· ἢ
μόνον ἐστὶ τὸ ἀπὸ νοῦ μέρον· νοερὰ δὲ εἴρηται·
ἀπὸ τοῦ νοῦ μετέχειν· σῶμα ἐστὶν· κατὰ μέν·
τοῦ δὲ ἐξ ὧν πάντα· τὸ τεῖχος ἀκάστατον· ἢ τοῦ φρέατος
μῆκος καὶ πλάτος καὶ βάθος· καὶ ἀκάστατον· ἐκ τοῦ
σῶμα δὲ τὸ ἐκ τῆς μὴ ὁρᾶσθαι εἶναι γενόμενον·
καὶ σωματικὰ ἐπιφάνεια· καὶ σωματικὴ γῆ· ἐπιφάνεια
δὲ ἔχουσι τὸ τεῖχος· εἰ δὲ καὶ μέρη τοῖς τεῖχεσι· ὅτι
πάντας δὲ ἐξ ἑνὸς λόγου τοῖς σώμασι εἰρῆσθαι· οὐ μόνον
σῶμα δὲ ἐξ ὧν ὀνομάζεται· καὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς σώματα
μετὰ ἐπιφάνειαν λέγονται· γῆ μὲν δὲ ἐστὶν ἔπου
νοῦ· πόσα δὲ μὲν ὡς εἰρῆσθαι τοῦτο· πόλεμον
πολιτικὸν· πόλεμον ἐλεπτὸν· σῶμα πολιτικὸν ἐστὶ τὸ
φῦν κρατοῦν καὶ φθορὰ τὸ κεῖμαι· σῶμα δὲ
λεπτὸν ἐστὶ· τὸ ἀνεπαφὴ καὶ ἀλαφῆ· ἀεὶ δὲ ἐστὶν·
γάμα ἐξῆς· ὀξὺ μᾶλλον καὶ φλεγμὸν καὶ χολὴ καὶ μῦ
νῶδες· ἢ τοῦ· ὀξὺ ἐστὶ καὶ πικρὸν καὶ ἁλμυρὸν·
τοῦ πεσὶν ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ·
ὅ ἥλιος· τὸ θερμὸν καὶ ξηρὸν· ὅ δὲ ἀέρ· τὸ ψυχρὸν
καὶ ὑγρόν· ἢ ὕδωρ τὸ ὑγρὸν καὶ ψυχρὸν ἐστὶ τῶν
στοιχείων ἐστὶν· ἀπὸ τῶν πλείστων ἡμέρα μέρα·
ἢ γὴ κατοίκησιν ἀκοῦ· ἢ πολλὰ τὸ τρόπον· ὅπου κεῖται
κρατοῦσι κομέρχαι κατὰ σάρκα· νοῦ ἐστὶν
φλεγμονὴ ἢ πνεῦμα· οὐ μέρη ὅπου κεῖται κρατοῦσι
κομέρχαι κατὰ σῶμα· ἀλλὰ κατὰ σάρκα· τοῦτο δὲ
ὅπου κεῖται ἐνεργεῖ ἐστί·

περὶ ἀιδιότητος

Διὸ καὶ ὅσοι φύσει πρὸς ἀρετὴν εἰσί, δόξαν ἔχουσι καὶ φόβον
ἡδονὴν καὶ λύπην· ἀιδιότητος γὰρ ἐστὶ τὰ τοιαῦτα ἐκ τῆς
τοῦ σώματος ἀιδιότητος· ἀιδιότητος γὰρ ἐστὶ τὸ πιστεύειν
καὶ τὸ ὅλον τοῦ σώματος ἀιδιότητος· ἀιδιότητος τὸ
ἀιδιοτικὸν καὶ πᾶν ζῶον· ἀιδιότητος φύσεως καὶ φθορὰν
ἔχουσι· ἡδονὴ δὲ ἐστὶ τὸ ἀφανὲς τοῦ πάθους ἀιδιότητος.

περὶ φθορᾶς.

Τὶ φθορὰ τὶ καὶ πόθεν ἐστὶ φθορὰ καὶ ὅσαι φθοραί.
εἰ μὲν οὖν μὴ ἐστὶ φθορὰ κατὰ τὸ ὑπὲρ τὴν
πλάνην ἀφανές· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ σῶμα καὶ πάλιν
πνεῦμα· οὐδὲ ὅπαν λέ· καὶ εἰ ἀνάγκη ὄντος· καὶ ἐν τοῦ
πάντα καὶ φθορὰ μὴ ἐν τῇ ἀγνοίᾳ· καὶ πάλιν
εἰ ἐν τῷ περὶ αἰῶνος· ὅτι ἀφανίζουσι καὶ ἐκ δὲ
λύθησαν ἐν ἀρρωμίᾳ· καὶ ἐν τῷ ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ
αὐτῶν· λοιπὸν ἐν καὶ ἀκούσας ἀνάγκη καὶ οὐ λήθη·
ἀφθαρτὸν τὸν σῶμα τοῦ Χριστοῦ· μόνον
ὅτι καὶ τὸν φθορὰν τὴν ἀγνοίαν λέ αὐτὸ ἀφθαρτὸν·
ἢ τὸ αἷμα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀλεπτὸν τὸν τὰ καὶ
ἀλλὰ ἐὰν τὸν τὸν ἐν μὲν ἐστὶν σῶμα· ἀφθαρτὸν
γὰρ κυρίου ἐστὶ τὸ ἀπαθὲς καὶ ἄνευ καὶ ἀφθαρτὸν·
ἀφθαρτὸν ἐστὶ τὸ ἀφανὲς οὐσίας βλαβὴ καὶ μὴ δυνάμενον·
ἀφθαρτὸν ἐστὶ· τὸ καὶ πάντα ἀλλὰ καὶ ἐν λεπτὸν
καὶ ἄφθαρτον· τὸ δὲ παρὰ τὸν σῶμα τοῦ· καὶ πόθεν δὲ
καὶ ἐστὶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν λύχνον· καὶ οὐκ ἐκ δὲ
ὀξύτατον· καὶ ἐκ δὲ ὑπὸ τὸν ἐκείνου· φθαρτὸν

πάντα ἐστὶ τὸ πάντα ἀνάμεσον φθαρτὸν καὶ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ· τὸ δὲ ἀπὸ τὴν φθορὰ
ἐστὶ τὸ ἀφανὲς καὶ τὸ ἀόρατον τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ· τὸ δὲ ἀπὸ τὸν τρόπον τοῦ ἀφθαρτὸν·

[illegible]

[illegible]

[illegible]

περὶ λόγου:

Τί λόγος ὅσα χ λόγος καὶ πόσοι εἰσὶ λόγοι ὅλῳ.
εἰ ἐν μὲν οὖν ὅλῳ τῷ λόγος ἐν ὁμωνυμίᾳ ὁ λόγος
λόγος ἐν ἀλαζονείᾳ ὡς ἐν ἀλαζόνι καὶ ὡς ἐν τῇ μετέ
χει ἀνοῖ λαλῶν λόγον. ἐν τῷ προφορικὸς ἢ ἐν τῷ ἐν τῷ
λόγῳ εἰ ἐν ἐκ τῆς λ΄. λόγος προφορικός ἐστιν. ἀρτε
μόμενος. χρησιμεύει τοῖς ἀνθρώποις οἰκεῖος χῦ λογικῶ
ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν δομεῖν ἀλλοῖον ἀνθρώπῳ. αἴρε
τικὸς ὅμοιος. συλλογιστικὸς ἢ καὶ κατὰ τὸ ὀρθὸν ἀληθῆς.
ἢ ἀδεὶς πόλιν τὸν μὴ ὄντα. ἀπερ πίστος ἐστὶν.
τὸ δὲ εἰς ἑαυτὸ ἔχων. φυσικὸς ἢ τὸ ἐν τῇ φύσει
κείμενον. ἢ τὸ κατὰ κοινὴν ἐκ κατὰ λογικὸν ἀνθρώπου
μόνον. ἢ τὸ ἀληθῆ ἀληθῆ ἀνθρωπίνον.
παραφυὲς ἐστιν. ὃ ὃ θὲ οὐχ οὕτω ποιήσει. ἢ ὅπερ
ὅλῳ οὐ ποιήσει. οἷον ἐστὶν ἀναγκαῖα καὶ ὀνα
μάσω. ὅπερ φύσιν ἔχει τὸ κεῖ τὸ ὡς οὐ μόνον
μεταποιούμενον. οἷον καταφυσῶ μόνον.
παραφὺς ἢ πορεῖ. παραφυὲς ἢ τῷ χῦ τὸ ἴκος. ἀνέσιος
ἐστὶν ἢ ἐ τὸ κεῖ τὸν ὕψος. ἀνὴρ φύσει μέσος
ἢ μεγάλος. οἱ κορυφαῖοι ἐστὶν. ἐκ οὗ μὲ τὲ ἔθνος
συγκαταβάσεως πρὸς ὀρεῖ ἢ τὸ ὑψῆ τὲ λόφῳ. ἀνὲ
ὀνομαστὶ τὸ πρὸς μεῖζον δόξαν ἀν ἀνθρωπὲν. ἀνὴρ
ἢ οἱ κεῖ ὡς φύσει ἀλλοιοῦν. ἢ συμβεβηκὸς πο
τὲ μὲν τὴν ἔνοσιν. πολὲ δὲ τὴν σύμπλοκὴν ἄλλοι.
λύπη ἐστὶν ἐν ἀλογίᾳ ὀρέξεις. ὀρέξεις δὲ ἐστὶν ἢ τῶν
ἀνθρωπικῶν μερῶν τῆς κίνησις. ἐπὶ ἀνθρωπικὸν

ἐστὶν τὸ θελητικόν. ὡς ὅπερ τὴν λύπην τὴν ἐ
πιφέρει τὴν ὀρὲ ἐν τῷ θελητικῷ μέρει ἢ τὴν
ἐκ τοῦ ἐνδόξου. λύπη δὲ κατὰ τὸ λεῖπον
εἰ ἐν. τὸ ἴκω ἐν ἀλαζονείᾳ ἐλπὶ τὸ χρόνῳ
ἀπόλειαν ἢ ἢ καὶ ἢ ἢ ἢ δόξαν καὶ ὅπερ ἐν
σάλπιγξ. ἢ καὶ ἐν ἀκρίβειαν ἐν ἀλαζονείᾳ καὶ αὐτὴ
σε τὴν λυπῶν. καὶ ἀεὶ κινεῖ τὸ φίλον φιλάνθρω
πον ἀλαζονεία ἐστὶν σκυθρωπὴ τὴν ἀνθρώπου. ἐπὶ
λύπῃ τινὸς τῶν ποθουμένων ἢ τῶν μέρη.
ἐν μὲν μνήμη ἐστὶν τὴν λογικῶν. τοῦ νῦν μὲ κοῦ
μερῶν ἐν ἐρεῖ τεῖ. ἀκαλὶ ἐστὶν συζόλη τὴν πρὸς
ἑαυτὴν ἐπὶ πρὸς ἀκίνητον. ὡς οὐ τὸ νῦν μὲ ἐν ὧν
σωκρατὴς ἐν. αὐτὸ ὁ ὁμοιόν ἐστὶν τὸ ἀδιάφορον.
τὸ δὲ ὑπὸ ἀδιαφορίας. οὐκ ἐστὶν αὐτὸ ὁ ὁμοιόν.
ἐ τὲ αὐτὸ ὁ ὁμοιόν τὸ κυρίως ἐστὶν. ἢ ἀκυρίαστον
πρὸς τὸ κατὰ νῦν μὲν ἀφ ἐκ τὸ ἀστὸ κυρίαστον.
αὐτὸ ὁ ὁμοιόν τὴν νοερὰ ἐστὶν. ἢ οὐκ ἄλλον
πρὸς δὲ τὴν ἢ κακὴ τοῦ ἀν τῆς μὴ κοῦ ἢ μὴ ὄν
τὸ τὲ ἐκ κίνησις. ἐν θὰ ἀκαρίαν ἐν ἐν τὲ
πρὸς βολὴ ὁ μὴ νῦν. κεῖ ὁ δὲ αὐτὸ ὁ ὁμοιόν τὴν
γνωρίζεν ἀν ἀνθρώπου. τὴν ἀρὲ ἀν ἐ φαρμάκοις.

ἢ ἀν τὲ χρόνιος προαιρεσις.

Ἐν θὰ πρὸς βολὴ ἐρῶ τὸ οὐχ ἥδιστα μόνον.
ποιήσω ὁ τῷ χῦ νοῦ. ἐν παρὰ ἀν αὐτὴν τὴν. ἀδεὶς
ρος ἐν ἀγνοείᾳ τὸ ὁ ρυπὲ πρὸς βολὴν φύσει.

ἐχῶ. σημειωτέον τὴ πρὸς τὴν ὁρισμὸς εἰς ἐν ἀρχὴ καὶ αὐ
τὴν τὴν ὁρισμὸν.

Περὶ τοῦ προσώπου :+

Ἡ φύσις κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν λεγομένη, τί ἐστιν καὶ ποία τυγχάνει ἐστίν· ἢ τί δέ ἐστι τὸ ἐκ τῆς φύσεως πρόσωπον, εἴτε τοῦ γένους λέγεται· αὐτὰ δὲ ταῦτα ἐστὶν ἃ τὸν τρόπον τοῦτον ἐν τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς φύσεως τοῦ κοινῶς καὶ τὴν προσηγορίαν ἔχουσιν· καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν ἑκάστου ἐν τῷ γένει λεγόμενα· τοῦ τοίνυν ἰδίου τὴν ἐν τῇ φύσει ἑκάστου κεκλήσεις· ὅ ἐστιν ἡ τελεία ἕξις τῶν ἰδιοτήτων καταφάσεσι δὲ τὴν δόξαν ἢ γοῦν καὶ ἀλλοιοτρόπως λέγομεν· οἷον τὸν αὐτὸν τελείως· ὅ τῷ τοῦ μεγάλου εἶναι· ἢ θαυμαστὸν τοῦ τοῦ· ἀπὸ φαίνω δὲ ἐστὶν αὐτὰ τὰ τῆς φύσεως· ὡς οἷον ὁ τοῦ μεγάλου υἱὸς εἶναι· (ὁ δὲ θαυμαστὸν εἶναι) ἢ καὶ τὰ μετὰ τοῦ πρὸς ἐπικαιρόν λέγεται· ἀλλὰ δὲ ἐπὶ τοῦ θεοῦ· καὶ τὰ τοῦ γαῖα ἐστιν· καὶ τὸ πεῖραν· ἀν τοῦ τὸν πρεσβύτερον· ὅ εἰς ἡμᾶς ἐμφαίνεται· οἷον ὁ λόγος ἀγαθοῦ φύσει· ὁ ἀγαθὸς λόγος πλουσίου· ὁ δοῦλος ἢ δεσπότης· κλεπτικὸν ἢ γαλαθία· καὶ χειρικόν ἐστιν· καὶ τὸ μὲν ὁ εἰς ἡμᾶς λέγεται φέλοτιμον (ὁ δὲ καὶ εἰ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἀπὸ τοῦ δὲ εἰς τὸ μόριον ἢ ὁ ἐν τῷ φέρεσθαι δόξαν) οἷον ἐστὶ τὸ εἰρήνης· ὅ τὸ πόλεμον ἐν τῷ τῆς ἐλευθέρου τοῦ δίκαιον πρὸς τοῦ ἀκούειν τὸ ἀδικεῖν ἢ ἀδικεῖν αὐτοῦ ἀλλὰ φύσει :+ Ἐντελεχεία :+ ποιμενικὴ ἐστὶν ἢ ἐν τῷ ἀρετῇ τὸ ὁρμῶν τοῦ ὁρθοῦ· ἕξις αὐτὴ τὸ ὁρμῶν τοῦ ἐρμηνεύομεν· οἷον καὶ τὸ εἰρήνη· καὶ τὰ τῆς ἐν πρῶ· ὡς τὸ τὰ λόγια

παρὰ τὸ ρᾶον κεῖσθαι. καὶ πλάγιος κατὰ τὸ πλάγιον
ποιῶ. διαφορεῖν καὶ κατὰ τὸν ἀφορῶ. ἀπὸ τοῦ
φέρω. ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὸ πρόσω. πορεύω ἀπὸ τοῦ
πορεύω τὸν νοῦν. ἀπὸ τοῦ πρὸ τοῦ νοῦ. ἰσῶν
ἐμπεφλεῶν. πολίτης τὸ πόρρω θεν γᾶ
λίγεια. ἀπὸ τοῦ ἀλίσκομαι ἐστὶ βίον. ἀλίπτω. ἀπὸ τοῦ
ἀλείφω. ἀπὸ τοῦ ἐν οὐ κ ἐστὶ τὸ μὴ ὁ
μόρφιος. ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀρίστου τὸ θεὸ πόλει
αἵρεσις. ἀπὸ τοῦ ἐρασὴ κ φιλοῦντα. ἀνάπλεως.
ἐμπῶ ἐμπλεῖ. ἰσῶν πίπτει. πὸ πίπτει. ἀφθόν.
τὸ ἄφθορον. ἀπὸ τὸ ἀπαφθῆ. ἀφαίστος.
θεὸς τοῦ ἀπὸ πόλεως κατὰ μόνη τὴν ἐνικοῦ τ.
ἄλσος. ἀπὸ τοῦ ἄλλον. ἄλσος ἄλλος φυτοῦ. ἀ
ἄλλος ἄλσος. ἀράσσω. ἀφῶ σσω. ἀπὸ
ἐλέσθαι φθορά. εἰκῆ φθείρεσθαι. ἰσῶν σπεῦ
δ χρεῖ. φθείσθαι ἀπὸ τοῦ ἐστὶν. σωρός. ἐ
μοῦ τὸ σωρεῖ. ἀπὸ τοῦ κτείρει. σῶμα. σῶμα μ.
ἐμοῦ ἀμμέλει. σῶσ ἡ ἡ μέρ. κοιρανία.
ἀπὸ τοῦ εἰς κοινὴ φωνεῖ μέν. σαυρός. σαῦρε.
σαῦρος καὶ ἄρου. ἰσῶν μῆκος ἐπλατ. ἄρτος
γὰρ πλατὺ ἐστιν. ἀποσκέλεον. ὀρθὴ κλίσιν
τρῶν. ἔρεον. ὀπεσβάτον φέρ. ἀπὸ τοῦ ἐστὶ
ἰσῶν φέρειν φέρειν. ἀποτὸν ἔρεσθαι ὀρθόν.
ἀπὸ τοῦ φέρω. εἰκῆ τῶν εἰκῆ φθ
ερῶ. ὅσ ὀνόμαθ ἔχω πρᾶμα. ὀρθῶ ἀλλοῦ.

οἰοφόρα. ἰσῶν ἀνωφορά. ἀνάσσω.
ἀνασσόω. ἀνάβολή. ἀνωβολή. τὴν λί.
ἀναγράφω. ἀνασφεργράφω. ἀναίρωσις. ἀνῶ
θεν γνῶσις. ἀνάδοσις τὴν λοιπὴν ὁμοῦ τοῦτ.
ἀνάσσω. ἀνάκλασις. ἀνάκω θεν κεραθεν κέ.
μασις. ἀνάπαυσις. ἀνάλμη. ἀναλμ.
γήρας. γέρας. ἰσῶν πιμὴ ἡ ὀπιγηρά.
λύχνος. ἀπὸ τοῦ λύω τὸ νύχος τὸ νυκτός. λύπ.
λείπω. ἐπλείφθαι. σωίζεσθαι. ἀρέμοσ.
ὁ τὴν φυσῶν πάλιν ἀναμένει. ἀρεστικόν.
εἰκῆ ἐρεστικόν. σημεῖνος. σύσιμον. ὁ
τοῦ πθέγγος. κύων. εἰκῆ συχῆ κύειν.
κυρός. ὁ πηκεόμενος ρεῖ. εὖ σπερεκκέ
χρος καὶ ὁ μεγρος ἀρ. μεφέλη. ἀπὸ τὴ
μαίνεσθαι φέλειν. ἐπὶ κόπος. ἐπὶ τὸ
σκοπῶ εὖν κρατεῖ. κρανίον. ἐνῶ κρεμῶ
ὄρνιθ εἰ ἐκῆ. καρπόν. εὖ σ εἰκῆ κρεμεῶ
ἢ τοι ἀπὸ τοῦ σῶ σ σαλεύεσθαι. μεφρεῖ. ἀπὸ
τὸ ἔρνος τοῦ φέρεσθαι. μεταφρένα. ἢ ὁ πρῶ
τὴ κεφαλὴ ἰσῶν μετὰ τὸ φρένων. εἰκῆ
κεφαλὴ γὰρ ἀφέρω. βάχιλος. τὴ βάχ
ιλος. μέγας. ἐνῶ οἱ μαστὴρ ἐσάζουν.
μηρεῖ. ἀπὸ τοῦ μηρὸς τοῦ σώματ. ὦμος.
ἀπὸ τὸ μῶν ἐστὶν ἡ πλάτ τὸ τὴ μῆκος.
γόνυ. εὖ σ εἰς γὴ γόνατ. ἀγκύλη. ἀπὸ τοῦ
αὐτὴ κύλον. μηλόν. τὸ τὴ μηλόν εὖν τὴ χῶ.

ὀδόντες · οἱ ἐπὶ τὸ ἔσω ὀρθοί · χείλη, τὰ τῶν
χειλῶν ἄκρα καὶ τὴν χρείαν ποιοῦντα · πρόσω,
τὰ πρὸς τὴν εἰσοδον · κοιλία, τὰ τῆς κοιλίας
πλάγια · ἐν πέρα, τὰ πρὸς ἑκατέρας · πτέρυγες,
ὁ πτερωτὸς τῆς πτέρας · ἐπὶ τὰ ἔσω τῆς κεφαλῆς
εἰσάπαξ μὴ ποιοῦσι χεῖρας ὁ πρὸς ὀνόματα εἰσιν
ἀλλὰ ὁ λόγος · ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ μυκτῆρες
οἷον σαμαλλάριον ·

Γ μυκτῆρες εἰσιν οἱ κοιλοειδεῖς · οἱ κοιλίας · τὸ κεφαλῆς
εἶδος · ὁμοιόλαβρος ὁμωνυμία εἶδος · λαβὸς εἶδος ὁ
πλάτος κεκλασμένον · ἀπὸ τοῦ ἀφ' οὗ · ἐστὶ κύριον ἐν τῷ
ἐχ κ ὀνομάζεται · κύριον τὸ κρατοῦν εἰρήσεται · κύρος
τὸ κυρίου · ἀκρωτήρια · ἄκρα · ὄξυ · ὀξύ · ὀξύτερον
ὀξυτέρου · ὀξυτέρου · ὀξύτερον · ὀξύ · ὀξύτερον
λέγω · σελήνη · σέλας · φαῦλος · σέλας · πάλλω
ἥλιος · ἥλιος · ἀπὸ τοῦ ἑωθεν · τὸ ἑῷον · τὸ ἑῷον φέρε
φῶς · ἑῷος · ἀνατολή · πλείων · ὡς ἐκ
πλείονος ἀστέρων · ἑῷοφόρος · ἀπὸ
τοῦ ἑκατὸν φέρειν · ἡ τῶν ἑκατὸν ἀστέρων
ποιεῖν · ἑσπέρα · ἑσπερινὸς · πρωϊνός · πρωϊ
λάμψοιν γὰρ κεφαλαί · αὐγή · ἐπὶ τοῦ πρὸς
ὃ βλέπουσι τὸ πρόσω · ἡ ὀπτή · νεῖλος ·
ἀπὸ τοῦ νέειν τὴν ὕλην · βαθυλαῦν · ἐν τῷ
ἥλιος · βάθος · τοῦ τὸ ἐν τῷ χρόνῳ · ἡ ἀφ' ἡλίου
νυμφίος · ὁ νῦν φίλος νυμφίος · νυμφεῖον ·
ἑσπέρα · ἡ ἀπὸ τοῦ ἑσπερινοῦ · τὸ ἑσπερινὸν ·

ῥύπος · νέος ῥύπος · ἡ τοῦ λιπαροῦ · νεότερος ·
ὁ νέος τὴν ὄψιν · καὶ · ἡ τρίχος κόρη · κόλπος
τῆς · ἡ τοῦ πρὸ τοῦ κ · ἡ τοῦ πρὸ τοῦ καὶ μ · ἡ τῶν
καὶ ἡ κόρη τῶν ὀφθαλμῶν ὡς ἐκ τῆς κοιλότητος
τῆς κρυπτῆς · ἐκ κρύπτω κοιλοῦμαι τὸ κο
λύω τὸ ῥέον · εἰρήνη ὀφθαλμός · ὁ ὀφθαλμὸς βολβός
ὀμμ ἡ τοῦ χαλκοῦ · σχολή εἰρήνη τὸ κατὰ σχολὴν
παρεκτίνω τὸ ἀφίεσθαι ἐν μηδενὶ σῶν · ἀνω
νομοῦ μυκτῆρες · ἐν αὐτῷ τῷ φιλεῖν τῷ φιλεῖν
ἀπὸ τοῦ φιλόπορος · φιλόπορος ὁ φιλόπορος · ὁ
πρὸς καὶ ὁ ὄρος · πρὸς τὰ ἀνώμαλα τῶν ὁδοιπόρων
ἐν αὐτοῖς πρὸς ἀπόκειμαι ἀχρεῖ ἐκμηνθάν ·
ἰσόρροπος ἀπὸ τοῦ ἰσόρροπος · ἡ χρεία τοῦ χῦ · λέγω δὲ
τὸ χῦ ἀπὸ τοῦ ἐνεκεν τοῦ κ λέγεται · εἰκῶν οἰκείω
αὐτῷ ἐνεκεν εἰκῶν · οὐδὲ ὁ ὁμοιοδεῖς · καὶ ἐν τῷ
θεῖ λῆρος οὐδὲ ἐν τῷ θεῷ πρὸς τὸ μένει · ἀκαταλλή
λοστος ἀπὸ τοῦ ἀ ἀπὸ τοῦ μεσοῦ · ἀλλ' ἐκ τῆς θέσεως
τῆς κινῆσαι αὐτοῦ ἐνεκεν εἰρήνη · ὡς φῦ ὁ ἀδ
ἀρνίον · ἡ ἐκ τοῦ θέρους τῶν ἀπὸ τοῦ ἐλεῖν
φλοιοῦν · ὁμοῦ καὶ τὸ ἔρνος · ἀκαυστὴν τὴν
φύσιν ἀπὸ τοῦ ἀκαίω · ἡ τῶν ὀφθαλμῶν ἐνεκεν
εἰρήνη · ἀπὸ τοῦ ἀ ἀπὸ τοῦ ἀ ἀπὸ τοῦ ἀ τῶν χῦ
φύσεων · ἡ τῶν οἰκείων ἐνεκεν εἰρήνη · ὀνόματα
ἔχουσιν · ἀνάμεσον ἡ τῶν ἀκάνθων ἐνεκεν ·
σε τὸ πρὸς τὸ ἀνάμεσον αὐτοῦ ἐνεκεν εἰρήνη ἀνθρωπ

ἀκαταλλοίωτος.

περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ :·

Περὶ οἰκονομικοῦ ὡς πρὸς κατηχουμένους διάλεξις

Τρόπος οἰκονομικὸς ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν εἰδωλολατρείαν τρόπον τὸν τοιοῦτον ἀναχωρεῖν τῶν οἰκονομιῶν. καὶ ὁ πολλὰς ἡμέρας οἰκονομικὸς ἐθηλάσας καὶ ἐν πάσαις καὶ νυκτὸς καὶ κοιμώμενος καὶ πεινῶν· τοῦτον τὴν κατὰ τὴν φύσιν τῶν οἰκονομιῶν αὐτῶν· λέγομεν τὰ οἰκονομικὰ καὶ ὅ τε μὴ ἐστὶ πεῖν· ὅ τε μὴ φιλεῖν γεύεσθαι· μὴ ἐστὶ καταλαβεῖν κόπτοντα οἷα πρᾶον· οὐδὲ λόγου ἕνεκεν βουλόμενος ἐπιστρέφεσθαι ἢ οὐδὲν αὐτὸν περὶ τὸ μὴ ἐστὶ τοῦ χῦ κατὰ τὴν πρὸς τοὺς ἔξω οἰκονομικὴν· ἱκανὴ φανῆ κατὰ λόγον τρόπον· ἐστὶν ἐπὶ τὰ οἰκονομικὰ· ὅτι τὴν ἐλθεῖν εἰς τὸν λόγον ἀπὸ τῶν ἔξω πεῖραν ἐν δεξῆ προφέρειν αὐτῶν· ἐν ἄλλῃ δὲ τὸ μανθάνειν ἐν τῷ περὶ τοῦ τρόπον τῶν οἰκονομιῶν· ἀλλὰ τὰ πρὸς οἰκονομιῶν ἀπὸ κρύφου· οἱ οὐ φανερῶς οἱ δὲ τὴν κατὰ τοῦτον τὸν τόπον ποιεῖν τὴν οἰκονομικὴν· τὸ ὡς ἐν φανερῷ ἐν ἑαυτῷ κοσμῶν μὴ ἐρομένου λέγειν :·

ἐρεῶ τὸ εἰς ὀρθὸν ἔξον :·

Ἑορτὴ ἐστὶ γενεσίων χῦ· τοῦ τοίνυν προσώπου ἐκεῖνος κατὰ τὴν θεότητα· καὶ τὴν ἐπὶ γῆς ἐλθόντων τῶν χρόνων ἐκ τῆς παρθένου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· εἰ τοῦτο μὴ μὲν εἰ ἐστὶ τὸ πρόσωπον· ἐλήλυθεν μὴ μὲν εἰ ἐστὶ φύσις αὐτοῦ· κυρίως τὸ κόσμου καὶ προσλήψει καὶ ὑποστάσει

ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶ θεὸς καὶ φύσει· ὡς ἐστὶ θεὸς καὶ ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ ἄνθρωπος· ἐν τῷ κόσμῳ

ὀνόματι τῷ μετὰ πάντα ἀλήθειαν· ἐκείνου γὰρ
ἀκούειν πάντας τὴν ἀλήθειαν· ὅτι μὴ μόνον ἐσόμεθα
οἱ ἀλαλοῦντες· ἀλλὰ τὸ πᾶν ἀλήθειαν· τὸν λαλοῦν ἐν ἡμῖν
τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἵνα τοῦ φωτὸς φόρον τὸν πολυπόθητον
μεταλάβωμεν· ἐκ βυθοῦ κακῶν τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ ἀγίου θεοῦ
καὶ ἐμφανίζειν βουλόμενοι· γυμνοὺς ἑαυτοὺς πάντῃ
περικαλύψωμεν· καὶ ἐλαιον τὸν οἰκεῖον τὸν πλουσιῶν·
καὶ πᾶν ὅ καὶ τὴν ἐν τοῖς μυστικοῖς ἐν ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθέν
κοντα· οὐδὲ αὐτοὺς τοὺς φωτεινοὺς ἐκείνους καὶ ἐξωφόρους
βυθοὺς τῶν ἀγαθῶν ἐμπόρων· ἀνυπόστατοι γὰρ τοῦ πόθου
τοῦ μεγάλου· ὅτι ἀεὶ πάντα τὰ ἀνθρώπινα βυθοὺς
ὁρῶντες κοῦφα ὄντα κόδομα τῶν ἀγαθῶν· ἐστὶ
γὰρ ὡς ἐκ καταφορὰν μεταλαβεῖν τὸν ἑξαίρετον ἀγαθὸν
λόμενον· γυμνοὶ εἶναι παντελῶς τῶν ἐν κόσμῳ
λυμμάτων· ἐκ τῶν πάντων φανέντες εἰσὶν τὰ λαχεῖν·
καὶ ἐν χρῷ τὰ λαμπρὸν· ὅτι πρὸς θεὸν τὸν πρὸς ἡμᾶς
ἐν εἰσὶν· πάντοι δὲ πάντα τὰ κεκαθαρωμένα ἀναγκαῖα.
καὶ τὸ ὅμοιον πάντοι ἐκ τῶν πάντα· ὅπερ ἐστὶν τὸ ἐλέος
τοῦ ἀγαλλιάσεως· ὅτι ἐπὶ πάντα πλουσίῳ τῷ θεῷ
λόγῳ τὸ φανέν· ὅτι ὁ ἀγαθὸς αὐτός· ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ
θησαυροῦ τὰ καινά· τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· ὡς περ
καὶ πάντα τὰ κοσμικὰ αὐτοῦ· ἐκ τῶν ἐμπαθῶν θη
σαυρῶν τὰ καινά· τὸ φῶς τὸ πνευματικόν· λέγω τὸ σοῦ
οἰκείου χαρακτῆρος τοῖς εἰσεβεῖς· λέγω καὶ τὰ
μεῖζον· ὅσον τοῖς τὰ πάντα ἐνοῦσιν· καὶ ἀεὶ
ἐκεῖνα αὐτὰ χρεῖαν ἔχουσιν· μεμορφῶσθαι τὰ πνευματικὸν· ὡς

23.

ἀεὶ δὲ ὡς ἀεὶ ἐκεῖνα αὐτὰ ἀνθρώπῳ· ἀλλὰ τοῦ ἐσόμενα
πάντα ἔλθῃ· ὅτι πρὸς τὸν καταλαβεῖν· καὶ τὸ πρὸς τὸν
καταλαβεῖν πρὸς ὅμοιον λαβεῖν· εἰ γὰρ ὅτι χρῷ ἔχω
ἐν ἐμοὶ τὸ λαλοῦν καὶ ἔσω ἐστὶ τοῦ οὐρανοῦ ἀναβαίνω·
καὶ εἰ τὸν ἀδελφὸν ἀγαπῶ ἐν ἐμοὶ μένω· καὶ
τὸν ὅτι ζῶ οὐκέτι ἐγώ· ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ χρῶ· ἐπὶ τὸ
λεγόμενον κορινθιακὸν φασκεν· ὅτι ἐκ μέρους λαλοῦμεν·
καὶ ἐκ μέρους γινώσκομεν· ὅτι ἐστὶν ὁ δὲ ὡς ἀνάλογον
ὅτι τελείου· καὶ τελείου γινώσκω· καὶ μόλις
ὅτι τὸν ἀκαταλαλήπτον θεόν· ἀπὲ παλαιοῦ θεολόγου
λαλῶ πρὸς ἀλλήλους· ὅτι ὁ νικῶν κρίνθυλλα· φείδεται
καὶ λαοῦ πάντων καὶ γυναῖκας· τὸ περὶ θυλάκου κα
κίνδυνον· ἀλλὰ τοῦτο πνεῦμα ἐγγόνοις μὴ τὰ
κρίνοντα· οἱ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἑαυτοῖς· πῶς οἰκοῦντα
μὴ ἀνθρώπους· ἀλλὰ ἐν τῷ πάθεσιν τῷ νῦν μ. ἐσόμεθα
βόρεα σωρεύθοι καὶ ἐκ συμφερόμενοι· καὶ οὐδὲ ἐστὶν
ἐναντίοις τὰ ἀνθρώπους· ἀλλὰ τὰ τῷ θελήματι
τῷ θεοῦ ἐστὶν ὑπόνοιαν ἀεὶ ἐργαζόμενοι· ἐστὶ καὶ
πάλιν τὸ ἐλαμπτὸν ἐν ἀέρι ἐστὶ βαλόμενοι τὰ τῷ χῶ
μεν· εἰς ἀποφόρον ἐν ἀπέζησιν ἐν βλαστφημίᾳ
πόσων τὸν τὰ ἐκλάζοντα· ἀνὸ τὰ πολλὰ καὶ
δόξαν τὰ τὰ χρεῖα ἐκλεκτὰ τὰ τὰ ἐν ἀνθρώπου
ἐν ἐκ σωτῆρος· καὶ τὸ ἑαυτὸ ἑαυτὸ ἀνθρωπικὸν

ούτε χειροτονήτους, ἀλλὰ πανοικεσία τρο-
πεβαλλόμενοι ἐκκεκοδόξουν φιλόδοξον
γράμμις· ἀσχοκεῖν δοκοῦσι χαίρειν· πολλάκις
ἰουδαϊκῶς ἀπεκαλοῦν τὴν τοιαύτην χαίρειν καὶ
ξένοις· τοὺς θείους τόπους μεγαίρειν τε καὶ τοὺς
ἐξ ἔθνους ἐκτὸς καὶ ἔσω ἐκκλησι-
ας εἰκῇ ἐξεγείρειν καὶ ἀπλάστους ἐν ἐρεύσεσιν
ἐκκεκοδόξουν φιλαρχίας χάριν φιλονεικεῖν·
καὶ ἀνθεστῶτας ἐκκόπτειν· εἰ δὲ εἰ φανεῖεν φρόνησιν
καὶ οὐδὲ ἀποτυφλοῦν τὴν· εἰ δὲ ἀσχολεῖν μὴ
οἱ ἐκ πάσης τῆς πανταχοῦ ἐρωτῶν εἰς οἰκεῖν
σὺν τῷ· εἰ γὰρ τὸ τὴν πρὸς εὐσεβῆ καὶ δὲ οἰκεῖν
ἀναμφιβόλως μὴ θεῖον πνεῦμα κτῆσιν, πόσῳ μᾶλλον
μὴ εἰ νῦν ἐρεῖν· ἀλλὰ πάντες ἐρωτῶν οἱ
οἰκεροθεολόγοι· ὅτι περὶ ἀνοικοδομῆς
μὴ· ἀλλὰ κατὰ γραφὴν ἐκεῖνο τὸ πρῶτον καὶ δο-
λικὸν ἐκκλησιαστικόν· περὶ οὗ καὶ ἐρῶ· ὅτι
ἐκεῖνοι οἱ αἱρετικοί· τὸν αὐτὸν λέγουσιν· ὅθεν
ἐκεῖ ἐρῶ γραφὴν ἐκεῖν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν λέ-
γω μὴ δοκοῦσιν· ἀλλ' ὅσοι ἐκεῖ ἀκεῖ· οὐδὲ
φανὴν τὴν γραφήν· οὐδὲ τὸ ὡς ὧν πρῶν λόγου
ἀκούσειν κατ' ἀλλ' ἀμφιβάλλω ἐκ ἀπλᾶς·
ἐὰν μὴ φῶς τὸ ὅλον φλαλήσαν ἐν αὐτοῖς
ἐρεῖν καὶ ὁ ἀνοικτήσειν· φρίττει εἰ

ὄλος

φρίττω· ὅτι φῶς τὸ ἀληθεῖ· αὐτὸ ἀμφιβάλλει
εἰς πάσαν τὴν ἀλήθειαν· ἐὰν λόγος ὅτι τὸ
καὶ τὴν γραφὴν ἐκ τοῦ πρὸς ἐστιν μόνον· +
κεφάλαια ἀπὸ τῶν φίλων ἀποβαλλόμενα μὴ
θεμάτιζειν πρὸς ἀλλήλους θεόθεν λόγος·
ἢ νῦν καὶ μέλλει προσθεῖναι λόγους· ἢ γὰρ ἀνι-
τας ἐν τῷ περὶ πίστεως λόγῳ· +

Περὶ τοῦ τὸ χεῖρα ἀναθεματίζειν· περὶ ὁρίζει τὴν πί-
στιν αὐτοῦ· ἐλοιπὸν καθὲ ξῆν τοῦτο· φρίττω
ὁμολογῶν τὸν φύσει ἐκ τῶν φύσει μονογενῆ τὸν υἱὸν
μονείαν· τὸν λόγον τὸν πρόσωπον καὶ τὸν τρόπον
ἐν δύο χεῖ· καὶ δύο φύσεις ἀνεμμίκτως· φρίττω δὲ
χόμενον τὴν καθ' ὑπόστασιν ἑνωθεῖν ἐν τῷ χῷ·
φρίττω δὲ χόμενον τὴν φωνὴν τὴν λαμπρὸν μίαν
τοῦ νῦν λόγου φύσιν σὰρξ κομένην καθὸ σ
ἐμὴν ἀσεν αὐτὴν ὅμοιος κύριλλος· φρίττω λέγοντα
ἢ ἔρρωσιν μόνον ἐν χῷ καὶ δύο φῶς δὲ ἐρεύνησιν λέ-
γοντα· τὸν λόγον τὸ πέχωρίσθαι θεὸν τὸν χῷ ἐκ τῶν
αὐτὸ σὰρξ κοῦ ἐν τῷ σεῷ· ἢ ἐν τῷ τάφῳ· ἢ ἐ
μαλλον ἀπὸ τὸ πῶ· φρίττω ὁμολογῶν
νῦν τὸ σῶμα ἐν νῦν τὸ ἄμμα ὁ μεταλαμβάνομεν·

Πολλῶν πλέον ἀσεβῶν καὶ προπάντων χεῖ
ἀναθεματίζειν φρίττω μὲ τὸν τὴν ἔχοντα μέσῳ
πίστιν· ἢ μέν ὁ δόξα πάσης ἀλαθῶν τὴν πίστεως
τῶν ἐν ῥῆ καὶ ἀ τὴν πρῶν· καὶ τῶν ἐν καὶ
πολεῖ· ἢ· καὶ τῶν ἐν ἐφέσῳ τὸ πάντων· σ· ὅμοιῶν·

[illegible]

[illegible] ἰουλιανοῦ · γεν · ἀμφιλοχ · ἰω · ἐπιφανι · θεοφιλ πρὸκα ·
ἐφραιμ · εἰσι · ἀρέσου · καὶ τοῦ μεγάλου καὶ ἀθανασία
πρὸ κυρίλλ · καὶ [illegible] πρὸν ὁ μοφρόνιος
ἀπὸ πάν · [illegible] · καὶ [illegible] ἐκ τοῦ μεθ ἑλλοῦ εἰσι
τοῦ χῦ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἀρετῆς τε

εἰρωνικὰ καὶ τὰ καὶ κατὰ μέρος. λοιπὸν ἀναδεῖ
κνυσι τὸν βῶν πρὸς φωνὴν ἡμῶν τὴν τοῦ θεοῦ βάσιν
τὴν ὑμῶν τῶν. ἀλέξω δὲ τοὺς περὶ τὸν μακάριον
Δαβὶδ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. ἀλλὰ δὲ καὶ τὸν κόσμον
ἐσοφέρησεν. εἶτα ἐπὶ τὰ γῆ κτίσει ἀφορᾷ
καὶ πολυτρόπους τοὺς παρ' αὐτὸν ὀβλέπει. εἶτα
ἀναστρέφει τὸν λόγον. σημείοις καὶ τέρασιν
ἐκλεκτὸν ἀπὸ μέρους τοῦ ἔθνους. ἐν οὐδὲν
οἱ αὐτοὶ τὴν πλάνης ἀφίξαντο. ἀπὸ τῆς ἐν μέ
λον ἀναμφίβολον τοῦ τρόπου τὸν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο
οἱ αὐτοὶ ἀπεστράφησαν καὶ ἐσφάλησαν. τέλος δὲ
πάντων ὅτε ἐλθεῖν τὸν πλήρωμα τοῦ χρόνου τὸν
χαίρω βουλῆς τοῦ θεοῦ. τὸν γεννᾶν τὸν μονογενῆ τὸν υἱὸν
ὁρίσας τὸν βασιλεῖ τὸν ὡς ὡραῖον νεῖ τὸν δόξαν ἀνθρώπων.
δόξαν τὴν ἀληθῆ τὴν οὐ γεννόμενον ἐκ γραμμάτων
ἀεὶ παρὰ τοῦ ἀνάστασιν αὐτοῦ. ὅτε ἐπιγνῶσθη
ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐφανέρωσεν. ἀλλὰ οὐδὲ ὁ τόπος
ἀναστοχάσεν τοῦτον κόσμον γεωμετρεῖν ἐστὶν
ἐστὶ. ἀλλὰ θαυμαστὸν ἐστὶ καὶ ἐξίσταται καὶ
ὀργάνα αὐτῶν. ἀφαιρεῖ τὸ ὅλον τὴν τῆς χῶ
πόλεως οἱ ἐν ὀλίγῳ. καὶ πεζῶν τοῦ μὲν τὸ
μεγάλου σύναμιν τὸ ἀπὸ γῆς ὡς κόμη ἔφαν
κεν τὴν ἐν ἐσόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κορυφαῖ. ὅτι τὰς
καὶ πλάνης τὸ ἐλθεῖν ἴσον. ἐγὼ δὲ εἰμὶ ὁ ἀλη
θινὸς χρ. μετὰ τοῦτον ἀναφαίνει κέρινθος ἐν ἱκὸ
ἐν μέσῳ κόσμου. τὸ ὁμοίως τοῖς μὲν ἐφαρμόζοντος.

26

ἀδελφοὶ ἀλλὰ καὶ τὸν τῆς φύσεως. ἀλλὰ ἐν τοῖς τόποις. καὶ τὸν μὲν
αὐτὸν ἀδελφὸν. ἀλλὰ οὐδὲ τὸ ὁ πόλεμον τοῦ ἀρέσκον
τὸ πολεμῆσαν τὸν κλῆσιν ἐποίησε. ἀλλὰ τὸν τοῦ ἀρ
ἀδελφὸν τὸν ἐλέγχον καὶ ἀφόμενον καὶ αὐτὸν ἀπέ
ρεν. ἀλλὰ ἐν μὲν τοῦ πόδας ἀμείβει τὸ χῶ χρόνον τὸ,
ἐπὶ νοεῖ καὶ τὸν τὸν πρὸς ἐπὶ τὸ τὸν ὁ πο
λὺ μορφοῦ ὄντα. ἀκούσασθαι ἐν ἀγγελίοις
τοῦ ἐν τοῦ τὸ κῦ λόγου τὸ, ὅτι ἐὰν ἀπέλθω πρὸς
τὸ πατρί. ἐρῶ τὸν ὡς αὐτὸν ἄλλον παράκλητον
πέμψει ἡμῖν. ἵνα τὸν ἐν τοῖς ἀφοῖς μὴ ὦσι
καὶ τὸν ἀστῆλ. ὅτι ἐὰν οὐκ ἀπέλθω παράκλητον
ἵνα τὸν ἐλθεῖν ἀποστέλλω κόσμῳ. ὁ ἐξ ἀρχῆς
μὴ ἐν ὁ μὴ ἐν χαίρω ἐν χῇ καὶ μὴ ὦ τὸν
ὁ ἀπὸ ἀρχῆς αὐτὸ τὸ κόσμου. καὶ ἐπεὶ τὸν τοῦ.
ἀν τὴν ἀν ἐν αὐτῶν ἀπὸ χωρισμῶν. ἀν ἐν
ὁ ἀθρόον ὅτι ἡμέρα καὶ ἡμέρα. αὐξάνει τὸ χῶ
κύριε. καὶ οὐκ ἐπὶ ἰσχύει πρὸς τὴν εἰς ἀρχὴν
τὴν ἀπὸ κλίνει τὸ γένος τῶν ἀνῶν. τὸ ἀφ
φορᾶ λοιπὸν ἐν ζωῇ καὶ ἐπὶ ἐν τῷ κόσμῳ.
ὅπως τὴν μάχην καὶ ἀγῶνα. ἢ ἐν τὸ ἐὰν
λοῦμαι ἐκ κέκτηνται. τὰ αὐτὰ ἐν τὸ θεοσεβεῖς
ἀνοῖ ἔχουσιν. ἐκ τοῦ τὸ μὲν ἀχρόνου τὸν
μάχην τοῦ πεζὸν μονογενοῦς ἐναντίου. τὴν δὲ
ἀλλὴν κεῖνον θηλυκὴν ὀρχίσεων. ὅτι καὶ
μετὰ χορὸς ἀνῆκεν ὡς ἐξέστατο. καὶ τὸν τὸν τοῦ
τὸ μὴ λόγου. ἀπὸ λιν ἀέρος φαίνεται. ἀπὸ τὴν

Καὶ ἀνομοιοπαθῆ λόγῳ αὐτὰ φέρειν χρή. Καὶ ἀρ-
μόττει σωφρόνων κτῆσις ἀλήθειαν τῶν λόγων. Κρίσις
φύσει βέλτιστος ἐστὶ τῶν θεωρημάτων διαγνῶναι.
Οὐδὲν ἀν πολλὰ μὴ ἀρκοῦν ἐν τούτῳ ὅμοιον καλὸν ὅπλον
εἶναι κατὰ τῆς τοιαύτης. Ἀλλὰ μακεδονικὸν τὸ πρᾶ-
γμα τὸ μάχη. Ἀλλὰ νῦν τοῦτο ἀναμένω τὸν τέ-
κνον τῆς πορφυρίδος θεωρᾶν ἢ ἀπόλοιτο.
Οὐδὲν ἀν μικρὸν ἀφεῖναι τῶν μακεδόνων μικρῶν.
Ἢ ἄρνομαι μὴ ἐν κόσμῳ τῶν θεῶν θεοπόλιν πολε-
μοῦντων. Οὐδὲ περὶ ἀρίστων κεφαλαίων πλείστων
λαβοῦν. Ἢ μὲν τῷ μὲν ἀξιόλογος ἀξιῶν ἐρέσθαι
μὴ. Οὐδὲ ὁ ἀβολος ἀξιῶν χρῆν τῷ ἡμῶν τῷ κρι-
ταφιθεῖσι καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου καθηγεῖσθαι
λέπεται. Οὐδὲ ἐφεῖν θέλουσιν ἐν τῷ ἀθε-
ῖν ὅμοιον τῷ (πάνυ) ἀνομάσαι τῷ βουλόμενον.
Εἶτα. Ἢ θέλουσιν ἀφῶν μὴ τὴν ἐμὴν ἐμὴν ἀπο-
βῶν. Οὐδὲ χρῆσιν. Ἢ θέλουσιν ἀν πῦρ ἀπὸ τῶν ἡμῶν
λῆψαι πρὸς κωνεῖον κτῆσιν δεξέσθαι. Πρὸ
ἐκείνου τοῦ θεοπόλιν τῷ χῷ καὶ ἀν. Ὅτε
ἀλλοῖ ἀνθ θεοπόλιν πολεμ. Οὐ τὸν δὲ τοῦ χῷ
τὸ πολέμου ἔφεν. Μετὰ τὴν ἀδελφὴν κινοῦ χρῆσιν.
Τὴν ἀρέσκεσθαι χαρὰ βυνάφοῦ ξαις. λέγω ἀν τὴν
σὲ κῆ χῷ μεῖζον ἐκ θεοπρό. Καὶ εἰ ἀν ἀ-
τὲ ἐν κῷ τε μὴ χῷ. Οὗτ ἀν χαῖοι γράφασιν.
Θεόδωρος ὁ ἀθλιος χρόνο. Ἀπὸ ἀωρὸ ὁ τῆς θε-
δεῖν ὡς πῶ εἰ τὸ ἔλλεβόρ ἐβλάψειν. Ὁ χρη-

Ὁ τὸ ἀπὸ

ἀνοῖς χειρὸς ἀσυνέλεον. Μεσόριον μὲ χεῖρ τῷ τῷ ἄλλον
βορβορὸ τοῖς αὐτῷ πεῖθω μὴ καταφρόνεῖν. Καὶ ἀν
ρεθεῖ τὰ ἀπὸ κοῦ πῖ (ἐν) ἀ ἐν τῷ ἀπὸ τῷ μὲ ἐπι-
ἀμύνω κλόμενοι. Κεῖ ὅτι ἄλλον τὸν κοῦ βορβορὸ
κοῦ ἐ ἀφεῖν. Κἀκεῖθεν οὐ ἐκκαλῶ νῦν πρὸς.
πόλεμον μὴ ἀνῆς τὴν ἀπὸ λόγον κοῦ ἐ μάχεν. Καὶ οὐ
ἀ πλεῖ τὸ ὑμῶν πεποιῆκεν. Ἢ δὲ λόγον ἐστὶν
τὸν ἐμὲ μὴ αὐτῷ ἐν λιπεῖν τῷ. Κρίνει τὸ φίλο
πόρνον τὸν ἀ τὸ τέκνον. Εἰ ἀ ἔναι μὲν τοῖς ἐν πρὸ
ἀκεῖ. Οὐδὲ ἀκέστρον μὲν ἐν κόσμῳ τὸ τρ ἀ μὲ φεῦ
σὲ ἐν ἀ. Ἀν ἐ ἐ τοῖ λόγον φανερῶ. Καὶ ἐ ἀ ἀ
χρὸ κεῖ δοῦ ἐδὸ ἐν ἀ χρεῖν πολλοῖς ἐ μὴ πρὸ κεῖν
καὶ ἀν τῷ ἡμῶν τῷ χῷ. Ἐν ἀκόν τοῦ κῷ πρὸ. Καὶ ἀ
ἀ ἀ ἡμῶν ἐ ἀ ἀ λέον. Ἐ ἀ ἐ ἀ λόν τῷ ἀ λέον τῷ
ἀπὸ πρὸ ἀ ἀν ἐν χῷ. Ὁ μὲ τοῖς ἀν ὁ δόλον αὐτ ὁ ἐ ἐ
λέγεν βουλόμῃ. Τὴν μὲ λόγον κύειν λόν. Καὶ τὸν
καὶ τῷ ὁ ὁ δόν τὸν ἀ μὲ ἀν τῷ ἐν κεῖ αὐτ.
Καὶ ἐ ἀν ἀ αὐτ εἰ λὲ κρῖν ἀ δέ ὀν τῷ. Ἐν τοῦ ἀ ἀ
πὸ ἀ κὸ χῷ ἀν. Ἀ ἀ αὐτ μὲ ἀ ὡ ὡ τῷ πρὸ ἀ τρ
πεῖ μὲ κεῖ ὁ ὁ τῷ ἀ ἀν ἀ βο ὁ ὁ ὁ ἀν ἀ ὁ φρ ὁ ὁ ὁ. Ἐ χρὴ
ἀ ἀ ὁ ὁ ἀ ὁ ὁ τῷ χρῆ ὁ ὁ. Ἀ ὁ τὸν ἀ ἀ ἀ βο ὁ λῷ ἀ ἀ
ἐ κ κ ἀ ἀ τῷ ἀ ὁ ὁ ἐν χῷ φ ὁ ὁ ὁ ἀ ἀ ὁ ὁ ὁ

[illegible]

Η δὲ ἀλλ' ἑτέρα ἀφορεῖ τὸ πῖκα· πρὸς αὐτῶν
τε καὶ μεγαίρας τὰ μάστιν σιμοδιέν ἀφορεῖ τὸ τῆ·
πῦ ἀφοῦ τὸ φαῖνον· ἡ μὲν οὖν ἀλ' οἰκουμενικὴ
πρὸς τὴν ὁδὸς τῆ ἡ πρὸς ὧν ἐρμηνεία· γὰρ
ἐπὶ τῆ καὶ τῆ βασὶ καὶ ἀρείου τῆ μονῆς πρὸς βῦ
ἐνὰ λέξαν ἀφῆ· οὐκ προὔνεσε μὴ βεῦ ὁ μόσ τε
σημέ τοῦ ἐ πιοῖκο εἰ πῶν· ὅτι ἀρεῖ σο ἐ ἐν σῶ μω
αὐ σῶ μι ἐ ἐν σῶ μέ λῶ· κ χω εἰ σῆς σὴν ἐ κῆ δὸ ἐ τ
τῆ ὑ τῆ ὑ ῶ· ἐ κὴ ρῦ τεν τὰ ἀ αὐ τῆ ἀρεῖ σο·
κτίσῆ εἶ ναι τῆ γὰρ ἐ λόγο ν τῆ ὑ· ἐ σῦ μὴ ν θεὶ τῆ
ἐ κῆ τῆ πρὸ πρὸ σῶ ν αὐ τῶ ν· ἡ δὲ ἀ (ὡ ὁ δὸ· ὁ μο
ῥῶ ν ἐ σῦ φάν ἀ ε χῶ ρεῖ σε ν τῆ γὰρ ἐ σῶ πεῖ· γεν νῆ
σῦ τοῖ κῶ θεὶ τῆ· κα τὰ κεῖ νε ἡ δὲ ἐ σῶ θε λῶ ν τῆ λῦ κ·
φάσκο ν τῆ μὴ ἀφ' ὑπὸ σῶ ν ἀῆ ν· πρὸς γὰρ ἐ ἀ τῆ πρὸ·
τῆ ὑπὸ σῶ κῦ ρῦ πᾶ· ἡ αὐ τῆ θεὸ φῆ σῶ ν (ὡ ὁ δὸς·
μὴ ἀν ὁ ὁ τῶ ν· ὁ ξῦς κα λῆ ῦ (ἐ ἐ σῦ ν κα τὰ χω ῶ ν τῶ
θεὸ δο τῶ ν ὁ (ῦ ὁ κο βῶ ν· ὁ ἡ ὑ λῶ ν τῆ ἐ ῶ ν τῆ
τῶ ν· ἡ τοῖ φῶ ν τῆ ν τῆ πὸ σῶ ν· κα τὰ μὲ λὸ
λεῖ ξῶ ν· ἀ πὸ κῶ ν ξῶ ν ἐ κ τῶ ν ἀῆ ρῶ ν τῶ ν φῶ ῦ ν
ἡ ἀ (ὡ ὁ δὸς· τῶ ν φῶ ν κῶ ν ἀ πὸ κεῖ ἐ χ τῶ ν ἀ ρ χ
ῆ θεὸ τῶ ν πρὸ κῆ τῶ ν ἀῆ ρῶ ν· ἐ μὲ εἶ ναι αὐ τῶ ν
πρὸ αὐ τῶ ν· κα τὰ τῶ ν ὀ λῶ ν τῶ ν αὐ τῶ θεὸ τῶ ν τῆ·

ἀ Η δὲ ἀλ ὅ τῶ ν ἀ οἰ κου με νι κὴ (ὡ ὁ δὸς· μὴ ρῶ ν ἐ ρῶ ν
αἰ τῆ ὁ ν ἐ ὧ ν πρὸ ὧ ν ἐ ρῶ κῶ ν τε λε ῶ θεὸ δο τῶ ν
τῆ μὲ γὰ λῶ θεὸ τῶ λε) ὁ κα τὰ μὲ κε δῶ νῆ ὁ ὑ σῶ ν ἐ πῖ ὁ κῶ
κῶ ν τῶ· ὁ κῆ σῶ ν ἀ λῆ θῆ τῆ πρὸ τῆ ἀ μῶ ν· ἡ δὲ ἀ (ὡ ὁ δὸ

κα τὰ λῶ ὁ μὰ κῶ δῶ ν· ὁ μο ῖ ὁ μὲ ν ἐ κῶ ν ξῶ ν
ἐ ὧ πεῖ ἐ σῶ ν ὡ τῆ πῶ τῆ· πρὸ σθεῖ σῶ ν ἐ ν τῶ
σῶ μῶ λῶ· τῶ· ἐ ὧ πῶ τῆ ἀ τῆ ἀ μῶ ν τῆ κῶ ν ἐ ῶ ν
ἐ ξῶ ὁ ὁ τῶ ν ὁ κῆ τῆ δὲ ξῶ ν· ἡ δὲ τῆ τῶ ἀῆ ἀ (ὡ ὁ δὸς
τῶ ὁ ν ἐ ν ἐ φῆ σῶ τῆ τῶ θῶ τῆ ῶ ν· ὁ ἀῆ τῆ ἀ ῶ ν γὰ ῥῶ ν ἐ ν μὲ τῆ
ἡ χῆ ρῶ νῶ μῶ τῆ ἐ ν κῶ ν τῆ· ἐ πῖ θῆ ὁ δῶ τῶ ν τῆ μὲ κῆ
βῶ σῶ λῶ· κα τὰ μὲ σῶ ρῶ ν τῶ ν ἀ λῶ ὁ ὁ τῶ ν (ὡ ὁ δὸ τῶ ν τῆ
λῦ θῆ ρῶ ν τῶ τῆ κῶ ν κῆ ρῦ τῶ ν τῆ ν ὀ ῶ λῶ κῶ ν· λοῖ πῶ ν δὲ
ἐ ἀ ῶ ν ῶ ρῶ τῆ κῶ ν εἰ ς ἀ λῶ πῆ ρῶ σῶ τῆ ὁ ν ἀ ῶ ν ἐ ὁ ὁ
ὑ πῶ σῶ ν· ὅ τῶ κῶ λῶ κῶ ῶ ν ἡ (ὡ ὁ δὸς· ἀ κῶ ῶ ν ἐ ῶ ν)
ἐ ἀ λῆ θῶ σῶ ἐ ῶ σῶ ν τῆ πῶ ν ἐ ῶ δῶ ξῶ ν ἀ ῶ τῆ· μὲ ῶ ν
χῶ σῶ ὡ θῶ ρῶ ν τῆ πῶ σῶ ν ἀ ῶ ν) ἀ ῶ ῶ κῶ ν· μὲ τὰ
ὧ ν ἀ κῶ τῆ ν ῶ ῶ χῶ ῶ ν· ἀ ῶ ῶ φῶ ῶ ῶ ῶ ῶ τῆ ῶ ῶ· ἡ ῶ ῶ
μῶ ῶ ῶ ῶ τῆ ῶ ῶ ῶ ῶ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ὁ θελήματα, καὶ τὰς φυσικὰς ἀναφορὰς, καὶ τὴν εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν σωμάτων:

εἰ δὲ καὶ μὴ τοιγαροῦν, ὅτι γε τὸν ἀσιν καὶ ἀλλαι πλείστοι σύνοδοι. ἐν δὲ φόροις χώρᾳ. χρὴ δὲ φόρων ἐκ κλησιαστικὰ κεφαλαίων. κεφαλαίον ϛ. τὸ πρὸς τὸ μονόφθαλμον σεν ἐπίσκοπε βλάσφημεν:

Ὁ σπουδαῖοι τὴν τῶν ὀρθῶν καὶ τὴν φιλόπονον καὶ βραχέα καὶ πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ ξαυτοῦ καὶ τὴν σύν χρόνῳ ἀσκησιν τοῦ σῶν μονοφυσιτῶν αἱρεσιν. καὶ ἐκ τοῖς ἀναιρέσεσιν καὶ κόνων δὲ χαίρων τὴν ἐν θαλάσσῃ. τὴν δὲ κατὰ πλείστον καὶ ἀνάλεγτον καὶ μακρὰν καὶ ἀνίς καὶ ἀρειανῶν καὶ ἐπὶ τὸ ἀτυχὸς ὁ καὶ ἀναιρεθεὶς ὑπὸ τῶν ἀτιανῶν σωμάτων ἡ καὶ νόδου. ἐκεῖθεν δὲ καὶ ἀνῆλθεν τὴν φανερωμένην καὶ ἀνόκνοιν. καὶ τὸν μὲν ἀφῶν κηρύττων τὸν θεόν τὴν καὶ ἀν θρωπότητα τὸν χῶν. εἶτα εἰς τὸν ἀτυχὴ παρὲ λαβεν τὴν τοιαύτην νόσον ὁ ἀσκορεύν. λοιπὸν καθαρεῖ θεὶς τὴν ἀσκορεύν καὶ νόδου. ἐν δὲ ἡ ἐκκλησῖ καὶ τὸν πόλε ἀλεξανδρείᾳ. μεταῖον χρόνον τὸν πρᾶσ. γέγονεν τιμόθεος ἐπίσκοπος μονοφυσιτῶν ἐν ἀλεξανδρείᾳ. καὶ ἀδε καὶ ἐν ὑπογραμμοῦ τὰ τῆς συνόδου χαλκηδόνος. καὶ τὸν μὲν λέοντα τὸν τῆς ῥώμῃ. εἶτ. ἰδοὺ οἰκεσαρείας καὶ γεωμαλίκ. ἀπελοιπ σαν τὸν περὶ τῆς συνόδου. καὶ ὅτι πλείστοι ἀλεξανδρείας καὶ ἀθανάσιον. ἀναχωρεῖν προσώπου εὐ ἡρεῖν ἀπὸ τῆς

ὀχείας τὸ πρὸς ἀνάστασιν. ἀπερ καὶ τὴν τῆς συνόδου χαλκηδόνος ἐν ἀλάσκειν τὸν ἐν νεῖ ἐν ἀλεξανδρείᾳ εἰς φυλεῖν τὸν ὄφεων. τὸν ἐν θεῖ καὶ ἀλαϊκὴν ἐκκλησίᾳ. καὶ ἐν κλῆρῳ τοῖς ὀνόμασιν τὴν κεφαλὴ καὶ τὸν δράκοντα τὸν ὄφιν τὸν τῆς συνόδου πλείστων πρὸς κόν καὶ γραφικὰ ἀναγνώσεων καὶ ἀπὸ ἀξεσ.

Πρὸ τριῶν δὲ ἐκ τῆς γραφῆς καὶ τὴν κεφαλὴ ἰῶνα. ἐμφανὴς τοῦτο ὅτι δὲ ἐν κλῆρῳ ἐπὶ πολλὰ καὶ γραφικὸν πεποίηκεν. παρὲ ἐρμηνεύσαν πολὺν καὶ πλείστον χρόνον εἰς ἐμαρτυρίαν τὴν περὶ χῶν ἀξίας ἐν ἀλεξανδρείᾳ περὶ κόνῳ. καὶ καθὼς τὴν πάθη πεπλανῆν ἐκ τῶν πρὸς ἀπόλλῳ ἰουλιανοῦ κῆλόν. τὸ αὐτὸς εὐβίου πεποίηκεν. θεωρίας ἀναγκαῖ. ὅτι ἐκ τῆς κόνῳ τὸν ὑπὸ τῶν ἀλεξανδρείας χρόνον παρὲ ἐν τῶν φυσιῶν ἀναφορὰν ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἐν νεῖ προσεῖπεν τὴν χῶν περὶ τὴν συνόδου ἀπελοιπόν. καὶ λαβόμενος ὁ πολὺν ἀρρωστίας ὅτι τὴν κεῖ σιν πάσῃ χῶν ἀνάγκῃ ἐν ἀλεξανδρείᾳ τὴν κεῖσε ἐκ τῆς χῶν ὡς ἀν ἀλεξανδρείας καὶ τὴν ἀλεξανδρείας καὶ τὴν ἀλεξανδρείας καὶ τὴ

[illegible]

[illegible] ἐκ βολὴν ὑπὸ θεοῦ [illegible]
[illegible] ἐξ ἀλόξεως. ἐξ ἐκείνου μόνου [illegible]
πλατύτερον ἐρεῖν, καὶ ἀναγκαῖον φανῆναι.
Ὅτι δὲ ἀπὸ πλανητῶν εἰσιν αἱ τῶν ἀνθρώπων περὶ αὐτῶν
φύσεων μεταβολαὶ ἐν χρόνῳ. Καὶ αὐτοὺς κυρίους
πολλάκις ὀνομάζει. Καὶ ὅτι πρὸς τὸν καιρὸν καὶ τὴν ἀνα-
λογίαν τῶν ἀστέρων ἐν τῷ χρόνῳ ἀναφαίνεται τὰ μεμαρ-
τυρημένα τῶν ἀνθρώπων ἔθνη. Ὅτι δὲ ἐν τῷ χρόνῳ
ἀναφαίνεται τὰ ἔθνη. [illegible] πλὴν
ὁμολογοῦμεν ἀναγκαῖον τὸν χρόνον ἐν τῷ χρόνῳ.
Ὅτι δὲ πάλιν ἀναγκαῖον χρόνον τινὰ ἐν τῷ χρόνῳ.
[illegible] ἀναφαίνεται τὰ ἔθνη. [illegible]
[illegible] ἐκ βολὴν ὑπὸ θεοῦ [illegible]
[illegible] ἐξ ἀλόξεως. ἐξ ἐκείνου μόνου [illegible]
πλατύτερον ἐρεῖν, καὶ ἀναγκαῖον φανῆναι.
Ὅτι δὲ ἀπὸ πλανητῶν εἰσιν αἱ τῶν ἀνθρώπων περὶ αὐτῶν
φύσεων μεταβολαὶ ἐν χρόνῳ. Καὶ αὐτοὺς κυρίους
πολλάκις ὀνομάζει. Καὶ ὅτι πρὸς τὸν καιρὸν καὶ τὴν ἀνα-
λογίαν τῶν ἀστέρων ἐν τῷ χρόνῳ ἀναφαίνεται τὰ μεμαρ-
τυρημένα τῶν ἀνθρώπων ἔθνη. Ὅτι δὲ ἐν τῷ χρόνῳ
ἀναφαίνεται τὰ ἔθνη. [illegible]

Καὶ ὀφαίνεται γρόνον. Καὶ τὴν μὲν λοιπὴν ὑλὴν τοῦ κόσμου
κατὰ τὴν τῶν μαθητῶν ἀδιάφορα καὶ ἐκείνοις ἐφ'
ὅτι ἐν ἀπὸ τὸ ἀνθρωπίνῳ φύσει αὐτῆς τοῦ κόσμου.
ἡ μὴ καὶ ἐκείνοις ἐστὶ ὁμωνύμου.
Τοῦ νόμου
Θ Τὸ δὲ ὅσα ἐστὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶ
ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν ἐστὶ
λαθὼν μὲν τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἀπόφασιν τὴν τοῦ ἐξε-
χόντων τὸ ἐν τῷ κόσμῳ ἀνθρώπου τὰ ἐν μὴ κατὰ τὸν
τὴν ἀρετὴν ἐστὶ τὸ θνητὸν κατὰ τὸν. Καὶ ἐν τῷ
οὐ ἐκπίπτει αὐτὸ βίβλῳ τὴν λαθὼν μὴ φιλαν-
θρωπίαν. μᾶλλον δὲ φιλομάθειαν. ἀλλὰ οἷα κεῖται τὴν ζῶν
Καὶ ἡ κρᾶσις ἐστὶ αὐτὴ χρεοτρόπος. πῶς καὶ χρῆσιν
ἐπὶ τὸν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. οὐ μὴ θέλει ἀδιάφορος. δὲ
πάλιν ἐστὶ ἐξεστῶς. ἢ μὴ βίβλον ὀνόματος
κατὰ χρῶν. καὶ ἀπὸ τὴν αὐτὴν τὸν ἐξουσίαν. οἱ τ
οἱ δίκαιοι ἐστὶ τὸν ἐστὶ θεοδωρίου ἐστὶ μεθόδου
ἐστὶ ἀποστόλου ἐστὶ μαθητοῦ, ἐστὶ ἐκκλησίας ἐστὶ ἐρεῖ. τὸ
αὐτὸ τὸ κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον. ἐστὶ καθάπερ.
ὅσπερ βεβαιοῦ εἰ τὸν οἱ τοῦ δικαίου πάντα. τὸν
δικαίου οὐ κατὰ ἐστὶ φύσει καὶ ἐκ δόξης ἀφέντ.
ἢ ἀπὸ τὸν ἀκυρὰ παρὰ δόσεις καὶ πλανῶν τοὺς χρόνους. ἢ τὰ
δικαίου ἐστὶ πρὸς ἐστὶ οἰκοδόμου μαθητὴν μὴ πάντα ἀπὸ
καὶ καὶ γραφὴ καὶ ἐστὶ πάθεσι καὶ χρῆσις. αἱρεῖται μὴ
λόγον παρὰ γραφὴ καὶ. ἢ τὴν ὁδὸν ἐν τῷ τοιαύτῃ
βιβλῳ μὴ δωσίαν. Καὶ τὰ αὐτοῖς τὸ πρὸς ἢ
πάλιν παρὰ ἀπὸ τοῦ. καὶ ἀκάθαρτον καὶ γρόνον.

καὶ ἰδοὺ. καὶ ἀθάνατον. καὶ αὐτὸ θεὸν ἡμῶν
κύριον λόγον. καὶ ἀλλοιοῦσθαι πολεμεῖν ἐνοῖν
ἢ (ὑγιῶν) ἐπεὶ τὸν λόγον φυσικὴ ἀνάγκη ἐν τῷ γο
μοθετεῖσθαι περὶ ὧν ἐστὶν λόγος. λέγω δὲ ἐν ὧν
τῶν ἐστὶν ἐν τῇ βιβλίῳ. τῶν λεγομένων φιλ
λ ἡ θ. καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ κρίσιν ἐπὶ τὸ
πνεῦμα ἀποφάσιν. ἢ ἐξ χρῆσθαι ἢ ἀποθεωτῆ τὴν
λ θ ὁ σκάλον καὶ τὴν τοῦ φωνὴν. λ θ ὁ σκα
λον τῶν λ θ ὁ σκαλῶν ἐστὶ κρίσιν ἐν θαυμ
τοῦ τῶν. ἐπὶ τὴν ἐξ ὁδοκιμασίαν τῶν θεο
φόρων ἀνδρῶν ἀφῶν αὐτὰ κατ ἐστὶν αὐτ. ταῦτ ἡμ
θ ὑμ δὲ ἀκοῦσ ὑ γεγράφομεν. ἀλλ ἐκ τῆς πρὸς ὑμ
τῶν λόγων τέως καὶ ἐν σοφοῖς ἐγκαυ πάσας ἐν
λ ξ λ θ λ θ ἐστὶ καὶ ἐν ἐρεῖ τοῖς πάσοις. εἰ δὲ τὸ
τοῦ τὴν μίαν φύσιν ἐν χῷ δοξαζόμενον τ.
πάσ γεγραφηκὼς ἐστὶ κατὰ τὴν
νομοθεσίαν ἀποδεῖξαι ἐν τοῦ ἐστὶ ἐκκη
μάζοντ. ἐν νομοθετεῖν γὰρ αὐτοῖς ἐν τῷ
αὐτῷ βιβλίῳ πῶς καλοῦμεν φιλάληθεῖ. ὅπ.
σ λ χ ἐν σ ὧν ἐν πρῶν λ ἐ ρ ε ι ν ἐν ἢ πίστ
χαλκηδόνος ἐν ἢ ἀπολογία ἢ ἐ ποιήσαν
πίδαν ἰῶ ἀν ὁ κε σαρ ὁ. ὅ περ ἐστὶ πρὸ
γαστρίμων ἐν βασυλφνι ἀθαν ἀθ ὁ σ ὁ ὄρο
γραφέτω. ἐπεὶ οὖν πῆ τ χε ν σ ὧν πρῶν
ὅσ εἰ ἀπὸ λόγος κωφῆς ἐ βυνοῦ τ ὅ τ
αὐτ. ἐ κόφωσαν φοῦ τ ἐ αὐτῶν καὶ ἐ

μὴ κέτι ἀκούσῃ τ φωνὴ ἐ πάδοντος. πάν
τ φαμὲν κοὶ π φαμὲν καὶ ὁμέν ἢ παρ σοφοῦ ἢ.
τοῦ κόν παρ ἐμβολῆ. ἐ πὲ τὸ μὲν αὐτ
τῇ ὡς ἐρεῖ τῇ ἀπὸ τοῦ ἀθανάτου χῷ λέ τε ἐ πρὸ π.
οὐ οὐκ ἐ πὶ ζῆν τῇ. καὶ ὡ πεσοῦμεν τοῖς ἄλλο
φύλοις ἀ λ ἢ θείας, λ ἀλλ ὁ δοῦ λ ὁ τε ἐ φαν.
ν ὁ. οὐκ ἐ θ λ θ ν ὁ ὑ λ ἐ γ ρ ο σ α ν. ἢ ἀν ἐ γ ω
σ α ν. οὐ κ ἀ ν τ ρ ν κ ῥ τῆς ἀ ζ η σ ὁ ἐ β λ ἀ σ φ ἢ
μ ὁ σ α ν. μ ἀ λ λ ὁ ν λ ἐ γ ρ ο σ α ν καὶ ἐ κ ὁ ν τ
ἐ ι σ ἀ ν τ ἐ ι σ ἐ β η σ α ν. ἰ σ ε ὁ ν λ πρὸ τ ἀ ν τ ὧν
καὶ μὴ ἀ γ ρ ο ἢ τ ε ὁ ν. ὅ τ ἢ τ ε ρ. λ ἅ π α ν τ ὁ
οἷ μ ἀ ν ὁ ὁ σ ἀ ν ἀ ν ο τ μ ἀ τ ζ ὁ ν τ ἐ ἶ ν α ι τ θ ε ὁ τ η τ
ἐ τ ἀ ὁ τ η φ σ τ ο ῦ χῦ ἐ κ τ ἀ ε ι ζ ὁ τ ε λ ο ι ο τ ἐ
π ὧ ν λ λ ὧ ν ἑ λ λ η ν ι κ ὧ ν φ ἀ ὁ δ ὁ χ ὁ ν π α ρ ε
λ α β ὧ ν λ ἐ ῥ τ η ν φ ὦ π ρ ὸ σ ω π ο ν ἄ ρ α ι. ἐ ρ ὁ π ρ ὸ
σ ω π ὁ μ ο ι φ ἢ ν. μ ε ἐ ι κ α ὶ τ ἀ ρ ὁ ν ὁ ἰ ὁ ν λ ἀ ρ ε ῃ
ὅ λ ε ι ζ ὁ τ ἐ λ ἐ ἶ ν α ι τ π ρ ὸ σ ω π ὁ. λ ὁ ι π ὸ ν τ ὁ ὑ τ τ ε
μ η τ α ἰ ω κ α ὶ ὁ ρ ἰ ζ ὁ ι χ ὁ ρ ὁ ἀ ε ὶ ὁ ν ἐ ἰ π ε ρ τ ε
ὁ ὑ σ ἰ α σ ἐ π ὶ π ρ ὸ ς ἐ ν ὁ ὐ κ ἀ ν τ ἰ ς. φ ὑ π ὁ τ ὶ ὼ
λ ὁ μ ὲ ν ὄ ρ ε ω ς ἐ σ τ ὶ μ ἐ ρ ὁ ν ζ ὁ ι χ ε ῖ ὁ ν ἐ κ λ ὁ ῶ μ ε ν
κ ὁ ν ὁ ὑ σ ἰ ὁ ν ὡ ς ὑ π ὸ ζ ὰ σ ε ὼ ν ἐ ἰ μ ὶ γ ὰ μ ὼ ν.
ἐ ἰ π ε ρ λ ὁ τ ε λ ἐ ἶ α ὑ ἢ μ ἰ α ν φ ὑ σ ἰ ν τ ὸ χῷ ἐ κ α ὐ τ ὴ ν
κ α ὶ ὁ ὑ τ ὶ χ ἢ κ α ὶ ὁ λ ὁ σ τ ὶ κ ὁ ρ ὁ ν. τ ἰ μ ὼ θ ε ὁ ν τ
ἐ ν μ ἰ α ν ὁ ὁ. ἐ ἰ ὁ υ λ ἰ α ν ὁ ν. ἐ ἰ ὁ ὰ ρ κ ὧ ν ὁ ν.

ἰ ς α ὁ ἐ λ λ ἰ ὁ μ ὁ ἰ τ φ ὑ σ ἰ ν λ ἐ γ ὼ ν π ὁ ζ ὰ ὁ τ μ. ν π ὁ ζ ὰ ὁ ν ἢ π ἐ ν
ἢ ἀ τ ρ ἰ ὰ ὁ ὁ ς.

καὶ πέτρος ὁ κυφᾶς. ὁ βαρσαβᾶς ὁ φίλος. ὁ θεόδοτος
ὁ δὲ κακίας ὁ τοῦ πλάνου. οὐκ ἐκ γραφικῶν καὶ ἀπο
στολικῶν. ἀλλ' ἐκ τῶν ἀριστοτελικῶν κατηγοριῶν τὸ ἐ
λαβον τὸν τύφον. πρόσωπον. καὶ ὅτι οὐκ εἰσὶ
φύσει πρόσωποι. πάντες ὁμοῦ ἡνωρίσαν
τὸ καὶ ἀναιρεῖσαι τὴν ἀνωθεν χαλκηδόνος. βουλόμε
θα εἰδέναι ἀπὸ φύσεως ἀλλ' οὐ θέσεως. τὸν ἐμὲ
μόνον χριστὸν ὁ πλούσιος μόνοις ἐλέξωσιν
αὐτὴν ἀπὸ πρόσωπα λαβοῦσαν ἐν χῷ. ὅ πλ τὰ
πρόσωπα δεῖξαι ἡ ἀλήθεια. ἀπὸ μὲν ἐξ ἑνὸς
προσωπ. πρὸς τὸν ἕνα τοῦ. ὁ ἐστὶ τοῦ χῦ.
ταῦτ μὲν οἱ αἱρετικοί. ἀλλ' ἡμῖν καθαιρεῖσθε ἐκ
ξορισκ γενόμενοι τῆς ἑλληνικῆς σοφίας τὸν χῦ τοῦ
ἐν πολλοῖς λαλοῦντ. μὴ δὲ μὴν οἱ πιστοὶ κάθε
ξόμεθ κατ ἑλληνικὰ καὶ ἀριστοτελικὰ δόγματα
τοῦ χῦ κηρύττειν δόγματα. μὴ δὲ μὴν ὡσ
πολλοὶ ὄντες ὁμοιοῦσθαι. ἀλλ' ὅσον πολλοὶ ὄντες
τὸν χῦ κατ' ἐλλάμεν. οὐκ εἰ σοφὸς λόγου.
ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ χῦ λέγων φησ. ἀπολῶ τὴν
σοφίαν τῶν σοφῶν. εἰ δὲ ἐμοὶ φανῇ ἡ σοφία τοῦ
αἰῶνος τούτου. καὶ οὐκ ἐστὶ κόσμος ἀπὸ σοφίας
τῆς. καὶ οὐδὲ κόσμος ἀπὸ τῆς ἀλογίας τῶν ἡμῶν
πεῖν. σῶσαι τοὺς πιστεύοντας ἀλλὰ κ πιστεύοντ.
οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις. ὅτι ἡ σοφία τοῦ κό
μου. μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν. ἐ αὐτὰ ἐ οἷς ἐλέγετ

5

αὐτῶν· ἀκούω κύριε καὶ ἡμῖν τὸν λόγον προφέρειν·
διὰ καὶ κεφάλαιον πρὸς τὰ λεγόμενα· φησὶ περὶ χῦ
μμαρίζοντα λόγου· μὴ πρὸς τὸν αὐτὸν τὴν οἰαν
οὐ λόγον ἀποδίδομεν· ἀχρεῖον δὲ ἐρῶ τὸ σῶμα·
τὸ τί νοεῖ καὶ τὸ τί ἐρμηνεύει τὴν φύσιν· καὶ τί ἐς
φύσιν· καὶ τί πρὸς χρῆσιν· καὶ τί ἐστὶν ὁ
καὶ τί ὄρεξις· πρὸς τὸν· καὶ τὸ τί ἐστὶν καὶ ὧν
νοεῖ τὸ ἔνοον· καὶ τὸ τί ἐστὶν ἀκούσεται καὶ ὁ ὤμ
ενος· ὅτι δὲ ὁ μόνον πρὸς ἐναντίον λόγον· πρὸς ὧν τὴν
ἐξ ἴσου τὴν φύσιν ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ· καὶ ὅσον
αὐτὸν καθὸ μὴ τοῦ ἀκούειν· μὴ ἀλλὰ [illegible] τοῦ
ἀκούειν καὶ τὸ τί ἐστὶν· ἀπεῖναι ὁ ἀκούσαι [illegible]
σεῖ προτιμῶσι τὴν ἑλληνικὴν σοφίαν· ὅπερ τὸν
μωσαϊκὸν προφητικὸν καὶ ἀπόστο
λικὸν πρὸς ἔστιν· ἀκούω δὲ τοῦ τοῦ τοῦ ὁμοῦ
ἐρωτῶν μὴ ἀλλὰ καθολικὸν ἀκίνητον
καὶ τὴν πρὸς ὅλον ἡ πλάνη καὶ καὶ καὶ ἡ ὑπ
ὁ κρὸ πρὸς τὸ τὸ χῦ κυρίου ὁ λόγος· κὰ
μωσαϊκὰ καὶ τὸ τὸ προφητικὸν καὶ ἀπόστολικὸν μαρ
τυρεῖν· τὸν ἀνέρ· τὸν ἕτερον· τὴν φύσιν· τὴν ὑπό
στασιν· τὸ πρὸς τὸ τὸ τοῦ οὐδεὶς ἐν ἀλλὰ αὐτῷ τὸ
ρὸ τὸν κύριον· ὁ λόγος· τὸν ὑπόστασιν· ἀλλὰ λόγος
ἐστὶ καὶ τὸ τὸ τοῦ· τὸν πρὸς· ἀλλὰ τὸν· ἀ
ὅτι δὲ ἀνὴρ ἀνὴρ τὸ ἔνοον τὸ τὸ τὸ τὸ
νομικὸν καὶ ἀπόστολικὸν φωνὴ· τὸν τὸν
τοῦτον καὶ τὸν ἐκ πλάνου καὶ τὸ καὶ τὸν τὸν

ἀναγκαῖον ἀποδεῖξαι τὴν φύσιν ἐξ ἀποδείξεως πρὸς τὴν
καὶ γένους καὶ οὐσίας· ἐπεὶ δὲ τὴν ἐκβολὴν καὶ οἱονεὶ
κατάρεσιν τῶν ὀμμάτων πρὸς· σὲ μὴ ἐποιήσαμεν·
κατὰ λόγον ἀποδείξομεν· ὅξεον πρὸς ἡμᾶς λόγον
ἐξ ἑτέρου τινὸς ἀπεσείλεν λέγων· ——————
ἀποδείξις· ἐπὶ ἀπεβάλετο ἀνεσεβεσεβεσεβίρεος τοὺς
ἁγιόχους ἐξ ἐδίδαξε μόνος πρᾶς· ·
Ἰδὲ καὶ ἑρόσιν οἱ ἀναγκαῖον· τὸ τοῦ νοῖ χαλκηδό
νος ὅτι ἐκ μείου πρὸς σοὶ σῶμεν σοὶ φωνὰς πρὸς·
ἐν ἀνὰ πρὸς φανὴ λέγουσιν ἀπὸ φύσεως· ἀλλὰ
πολογήσωμεν· ἀδόμεν κατὰ
πρὸς ἀλήθειαν ἀπὸ φύσεως· ἐπὶ μὲν ἀσεβοῦ
πρὸς ἀποδοκιμάσθην· ἀλλὰ πρὸς τὴν
τοῦ τέσιν τοῦ ἀμείου πρᾶς ὀρθῶς καὶ ἀβλαβῆ
χρήσεως τὴν τοιαύτην φωνὴν· τὸ ἰὼ φὴ πρὸς φυτολαμ
ὀσάμερος· πολλαὶ ὦν ἀλλὰ ἀσλὴ τὴ χρομένων λέξεω
τὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς πατρᾶσιν μὴ τὰ ἐφεῦ οὐκ ἀσφαλῆς
ἐνομίσθησαν· ——— καὶ μετὰ βρεχὰ πάλιν
φύσιν οὗτος σεβήρος· ·
Κ αὐτὰ μοὶ πάλιν εἰ τὸ ὡς τὴν λέξιν τὸν ἀπὸ φύσεων
πίρας τῶν πρᾶν ἐχρήσαντο· ἐχρήσαντο τοῖς·
καὶ τὸ μὲν οὖν καὶ τοῦ τὸ τῶν λόγων οὐ χρήσομεν· π
ἀλλὰ κατὰ τὴ χρόνον τὴ μακαρίου κυρίλλου τὴ νόσου
τὴ μεσορίου κεκροφωνίας ἀπὸ ἐκκλησιαστικῶν μεμο
μεν· ἐπὶ πλέον λέξεις ἀπεσωμιμάθην· καὶ τὰς
πρὸς τὰς νόσους παφαίρεμαι· οὐδὲ ὦν ἀμφὶ

ἐν εἰς κὴ ἀκόλουθα τὴ χρήσεως ἑτέρου ἐν σοῖς
πεῖρα κὴ τὴν ἀνάλυσιν αὐτῶν·

ἀναγκαῖον τὴν ἀλλοφυῆ φωνὴν εἰ καὶ λεκτέον· σὲ ἐν τὸ
Ἀθανασίου δὲ πρὸς τὰ ἐπιστολὴ τὴ ἁγίου κυρίλλου προφέρεται·
ὁ λόγος πρὸς τὴν ἑρμίαν· ἀναγνῶσον τὴν θεραπείαν ἐπὶ
φύσεως· πρὸς ἀναγνῶσον· τὸ πλεῖον λέγω καὶ αὐτὸν τοῦ κυρίλλου
τὴν φωνὴν ἐν ἑρμίᾳ φωνὴν ἐν τοῦτ λαβεῖν· τοῦτ ἀπὸ τοῦ
Ἐ ἐν βεβῆ· ἐμοὶ γὰρ τὸ ἐν ὀδυκρεῖν τὴν σὲ
ἐμὲ τὸ ἐν τὸ τὴν· ἐν φύσιν τὴν ἀκλίνη ἀρὶ τὸ τοῦτ
νοῦ χρῆσθαι καὶ τὴν ὡς ὀδυρόμενοι χαλκηδόνος δίκαιον ἐν·
ὑπὸ τὴν σὲν· ὡς ἀπὸ τὴν οἱ χῆ ἐὺ λόγω
νοῦ· πρὸς ἀλλὰ λόγον τὸν· ἀπὸ τὴν
ὁμολογεῖν αὐτὸν· εἰ ἐν τὴ τοῦ σῶμα
χρῆσθαι ἀλλὰ τὸν ἐν φύσεως· μὴ τὴν ἀνία
· ἐν τὴν ἀλλὰ καὶ ἀνόμασιν· ἀλλὰ λείπομεν τοῦ τοῦτο
ὡς· ἐν ὡς ἐν καὶ τὸν ἀνόμασιν φύσιν ἐν χῆ ὁμοῦ
πρὸς· ἐν ἀλλὰ τὸν ἐν τὸν ἐν τὴν ἀπὸ τὴν ἀπὸ τὴν
τὴν ἀλλὰ· ὁ τὴν ἀκόλουθον τὴν ἀλλὰ τὴν φωνὴν ἐν τὴν φύσιν·
ἐν τὴν ἀλλὰ τὴν φωνὴν· ἐν τὴν ἀλλὰ τὴν φωνὴν· ἐν τὴν ἀλλὰ τὴν φωνὴν·
ἐν τὴν ἀλλὰ τὴν φωνὴν· ἐν τὴν ἀλλὰ τὴν φωνὴν· ἐν τὴν ἀλλὰ τὴν φωνὴν·
φύσιν λέγομεν ἐν χῆ·

Καὶ ὡσεὶ σκιὰς δοκοῦσι ὀφθεῖσαι τῷ τῷ. Καὶ ἐπρο
σῦσιν ἡμῖν μᾶλλον δὲ ἐξ ἀφανοῦς ἐπιφαίνουσιν· ποῖον
φάσμα κοινὸν ἀνθρωπικὸν τοιαῦτα νοῦν. ἀλλὰ
φρεῖ τῷ ὁ ὑπὸ ἀρκαὶ καὶ ὑπὸ σαρκὸς ἡνωμένος κεῖνος ὁ λόγος τῷ
πνεῦμα αὐτοῦ ψυχὴν καὶ πνεῦμα ἐκ. ἐξ ὧν μὲν λόγος αὐτοῦ.
τέλειον ἐν θεότητι. καὶ τέλειον αὐτὸν ἐν ἀνθρωπότητι.
ἑνὶ ἑκατέρᾳ φύσει. ἕκαστος δὲ μὲν περιέχει.

Πῶς οὖν τοῦτο. ἀπειρυθρίασκέ νῶν πρὸς τοῦτο ἐξ ἀλλοῦ τῷ
λογισμῷ τοῦτο οὐκ ἔφερε ξένον ἀλλ' ὁ πλάσας σῶν αὐ
τῷ πρὸς τῷ καὶ ὁ ὁ ἀνθρωπος. καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ τῷ μόνου κυ
ρίου ἀλλὰ φυσικῶς. ὅτι τῷ τῷ
καὶ ἐν τῷ τῷ σῷ μόνου ἀσφαλεῖ ἐκεῖνῳ τῷ φῷ. ἀλλὰ
φαλῶς πάντ' αὐτῷ χαίρων αὐτῷ τῷ φῷ φαίνα
αὐλῷ φῷ ἀπὸ φῷ ἐπὶ τῷ. ἀπὸ καὶ ἀπὸ φαίνεται φ
ὁ ὁ ὑπὸ ἀπὸ ἐκεῖνῳ τῷ καὶ τῷ χαίρων τῷ φῷ.
φαίνεται δὲ τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ τῷ ὑπὸ τοῦ τῷ ἀπὸ
φαίνεται καὶ αὐτοῦ κυρίου ἀλλ' οὐ τοιαῦτα φαίνεται φῷ.
Ὅμοιον ὡς ἀπὸ τῷ φῷ. ὅτι τὸ ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ.
τῷ τῷ ἀπὸ τῷ. αὐτῷ τῷ φῷ. ἐν τῷ ἀπὸ
ὅσα ἀπὸ τῷ ἐκβαλλε ἐν ὅλῳ.
ἐν τῷ ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ τῷ ἐν τῷ. ὡς τῷ τῷ ἀπὸ
ἀπὸ καὶ ἀπὸ τῷ. ὡς ἐν τῷ τῷ σῷ τῷ.
λέγων. ὅτι οὐκέτι ἀσφαλεῖ ἐστιν αὐτῷ τῷ φῷ καὶ.
Λοιπὸν τῷ τῷ ὡς ἀπὸ τῷ ἀπὸ τῷ. τῷ φῷ
ἀπὸ τῷ ἐν τῷ τῷ ἀπὸ τῷ τῷ.

ἀρτὸν ἐπρ
α' τὸ πάσχα

λάβετε φαγετε τοῦτο μου ἐστὶν τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. οὐκ ἔτι ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου μετὰ σοῦ καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου. ὅρα οὖν τί ἐν τοιούτῳ μυστηρίῳ ἐστὶν ἡ ἀνθρωπότης. ἐν τῷ ἀρτῷ τῷ ἀπὸ τῆς γῆς

μὲ λαλὴ πὸ κὴ μὸ τρ τὸ χὸ κὴμ· κρῖ σὶ γὰ ὀὺ σὶ νὸς·
ὁ τῷ οἰ κεῖ ῳ οὐ μὴ τὶ τ μὴ με τρεῖ ἐπ ρᾶφ γρα φὴ χῷ
τὰ σφῖ ὸς· οὐ δὲ νὸς ἐ φὴ σα τὸ πολ ὺ σοφ ὸς ὢν ἀλ
κὰ λῶν ἀν ἐ ῖ κὸν· ἀκι νὸ χώ θη τὴν ἀ λὴ θὶ ν ἀ ρε τὴν·
ἀκ εἰ ρε κὼ ν τὸν θαυ μα τὸ ποι ὸν γε νε γε τὸν· ἀκ ἐ φεῖ ρε ν
τὸν ἀ θα ρα τὸν ἀ ἰ δῶν· οὐ βα σι λεῖ ὸν τὴν πο λι τε ί ὰν
ἀ λε ξὰ ν δρ ε ὶ α· ἣν καὶ ἀ ν ὴ κὸν τῷ ἐ φεῖ ρε ν· οὐ γε ν τ ο ρ ἰ ὸν
σὶ μὸ ν ὲν· οὐ δὲ ἰ σχὺ ν θὲ ν τὰ ἐ λὴ ν ε ς· οὐ κὲ τὶ φ ὰ ν ῆ ν
τὶ μὴ ν ἀ πε ρεῖ μὲ ν· ἐ ξ ὸὺ ἐ πὶ ω ν θὲ ν τὰ πρᾶ γ μα· οὐ δὲ
ἰ ῶ ν ἀν ὴ ν ἀ μα θὴ ν, οὐ καὶ βα σι λεῖ ὰ ἐ φεῖ ρε ν· ἀ κὰ μὲ
φι λο χρὴ ὸ ν· οὐ κ ἀμ ε ρ ὸ ν· οὐ κ ἐ μφ ρὰ ν· τὸ ν πα ρὰ με τ ρ ὸ ν·
οὐ πρὸ κλο ν· ἀ κ ἀὐ τὸ ν κυ ρὶ λλ ο ν· τὸ σφε ρὶ δ ὸ
ὃ ν πε ρὶ ἐ φεῖ σα τὸ· οὐ δὲ ἄλ λο ν τὶ νὸ ς πε ρὶ ὧ ν οὐ κὲ
κυ ρὰ θὴ μὲ ν· ἀλ λὰ τὴν πο λὺ ν κ ν ο λὴ ν ἐ ποι ὴ σα τὸ φὰς
κο ν· ὁ τὲ ὠ σὰ μὲ ν τὸν και ρὸ ν μὲ σο εἰ ὸν· ἐ ρω τῶ·
φε ὸ σὺ νὸ χ ἐ τὶ ν ἀρ ἰ ζὲ ν κ ρ κα τὰ τ τὼ ν ὅλ ὼ ν πε ρὶ ὧ ν
φω νὰ ὸ· μὲ γὰ ἀ ν ε σὸ ε ὶ ὸν· μὰ φ ὶ σὶ ν γὰ ρ ἐ ν ὸ χ ἐ·
ἐ ὰ ν τὰ ἐ κ τὶ ὶ λὶ ὶ ν ὶ ὸν τὸν ἐ ὰ ρ ἐ ὶ ὰ ὶ ἐ κ ὰ ὶ ὰ ὶ ὰ ὶ

ἰδέας τὸ μορφάς καὶ σχήματα αὐτῶν ἀγγελλάτω τοῖς
φαντάζεσθαι καὶ εἰ πάσιν ἀκούσαι γε αὐτοῦ λέγοντος.
εἰ δὲ πάντες εἰ δὲ πάντες ὅτι ἀφ' εἰ μὴ τὸν ἀκροάσεται μόνον. ἀλλὰ ὅσοι μὴ
ὅρος δὲ καὶ χρόνος ἐστὶν ἡμῖν. πάντα οὐκ ἐῶν ἐκεῖν. ἀλλ' ὅτι καὶ τὴν κατὰ
μεσοῦ αὐτῶν λέγω καὶ ἀναχώρησιν πρὸς τὴν φύσιν ἀπε
λαύω καὶ μεθίστασθαι τὰς ἀπὸ τῶν ἀλλήλων. τὴν δὲ ὅσον ἀπὸ
δὲ τὰ ἐπὶ τοῦ γένους ἀνθρώπου κυρίως ἐφίεσθαι. ἀλλὰ
καὶ πρὸς αὐτὴν ἀναγορεύει τοῦτο. καὶ ἐν αὐτῇ
τὴν ἀπὸ τοῦ ὁδῶν τὴν τὸ μεσοῦ ἐν χρόνοις πρὸς ἡμᾶς
γενέσθαι φύσιν ἐνεστὶ πρὸς ὑπόστασιν καὶ ἐνεργείας
ἔχει δὲ καὶ τὸ μεγάλου λόγου ἀξιοῦ λέγω.
ὅπερ καὶ τὰ φύσιν ἐστὶν ἐκεῖνα. ὁμοίως δὲ
ἀλλὰ τὸ μεγάλη ἐπεὶ καὶ πρὸς κλῆσιν τὴν μεγαλοφυΐαν αὐτοῦ.
λέγει δὲ ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ μετὰ τοῦ συμβόλου τοῦ ὅτι.
ταῦτα φέρομεν μέλη καὶ τὸ φιλόχριστον τῶν
ἀκροῶν πρὸς χορόν. ἡμεῖς γὰρ τὸν τῆς θείας καὶ
πολιτῶν ἐκκλησίας κοσμοῦντες θρόνον ὁ δεσπότης
ἡμῶν θεὸς ὁ ἐξ ἀνθρώπων τὸν πρόκλον. ζητεῖ
μὲν ὁ θεῖος κύριλλος φησί. φανὰς δὲ πρὸς αὐτὸν τὸν φω
σμὸν ὁ ἐρῶν. τὸν ποιεῖσθαι μὴ μακρὰν ἐν κύριλλε
ἐν ταῖς ἀνθρώπου πρόκλου μεταβαίνει καὶ ἐν μεσοῦ λέγοντι
περὶ χῦ. ὅστε ἐκεῖνος ἀφθόνως τὴν φύσιν ἡμῶν. ὁ
ἡμῶν θεὸς ἡμῶν ἐκεῖνος ἀκοῦσαι εἰσελθὼν.
οὐ τὴν ζωὴν ἡμῶν τὴν φύσιν ὑπὲρ ἡμῶν ἐφανέρωσε καὶ
γενέσθαι. ὁ κόσμου ὁ λόγος μου. ὁ πάλιν ὁ αὐτὸς

ἀκροῶν

εἰ ὅτι τὰ ἀνέγγραφα ἐν μὴ γὰρ ὁ φῶς. καὶ τὰ ἀφῶ
σεις ὡς λόγος ἀλέξε. καὶ τὴν ἐνέργειαν τοῦ μεγάλου
θεολόγου. τοῦ αὐτοῦ πρόκλου.
Καὶ ἐστὶν εἰς λόγος. οὐ τῶν φύσεων εἰς ἀλλὰ πρὸ
ἐστὶ τὸ ἀμερόμενον. ἀλλὰ τὴν φυσικὴν οἰκο
νομίας τὰς ἀπὸ φύσεως εἰς μίαν πρόσωπον
ἑνώσεως. τοῦτο πρόκλον καὶ τὸν καιρὸν
τοῦ μεσοῦ ἀναμίξαι. ὁ θεῖος κύριλλος συμ
φεροντάς ἀμφοτέρων αὐτὸ ὁ ὁμοιεῖται. ὁμολογεῖ
καὶ ἐπαινεῖ. ἀλλὰ φύσιν προφανῶς ἐπὶ χῦ λέγοντι.
λοιπὸν περὶ καλοῦμεν ὁ ἡμῶν θεὸς ἡμῶν.
ἀεὶ καὶ ἡμῖν ἀπὸ ἀποδόσεις ἡμῶν τὰς ἀπὸ τῶν
περὶ ἀλλὰ φύσεων φωνάς. ἀφῆ τὸν λόγον πρὸς
ἐν ὀνόματι αὐτὸ λέγει. ὅτι πρὸς τὴν ὑπόστασιν
ἀναμιμνήσκουσα πρὸς ἀφέσεως ἀεὶ πάντα λα
βεῖν καὶ τὸν χῦ ὀνόματι. ἀφῆ μὴ μόνον αὐτὸν ἀ
φῶς. μὴ δὲ μόνον φῶς. εἶτα. ἀλλὰ ἀφέσεις
ὄφειλόν φῶς τὸν χῦ λέγω. εἶτα πάλιν ἀ
φθαρφρ. εἶτ. μὴ μόνον πρόσωπον. εἶτ. ἀ πρόσω.
εἶτα μόνον γένος. εἶτ. ἀγενῆ. ἀφῆ οὐ δὲ ἀπὸ τῶν
τελείας τὸ αὐτὸ ὑπὸ φύσεις μὲν φύσεις τρὶς χῦ ὑπὸ
πρὸ σφέρας ὑπὸ τὰ ἀνθρωπίνα μὲν. ἀφῆ
ἀκούσῃ χῶ τὰ ὄρη τὰ ὑπὸ τὸν μοθήσαν.
ἀλλὰ ἐλόμενος ὑπὸ ἀνθρώπου ἐκλήθη ἡμῖν
ἐν μετοῖ ὀξὺ τοῦ αὐτοῦ λόγου φανέρωσον ἀπ.

ὁ δὲ τοῖς ἐν πίστει ἀγῶσι ἀθλοφόρος, λοιμὸν δὲ καὶ
θεομάχον καταλαμβάνει, πάλιν τὴν τοῦ ἀν-
θρώπου φύσιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἀνωτέρω τοῦ πα-
ρελθεῖν εἰς μέσον λαβεῖν ἀναγκάζει, καὶ μετὰ τοῦ τῶν
πρεσβυτέρων μιμεῖσθαι τὸν δεσπότην ἐπιτρέπων.

ϛχδ Ὁ δὲ χεῖρα τείνας τοῖς πρεσβύταις τοιοῦτος ἦν οἷος
τὴν νόσον μεσοῦντα καταλαβόντα. ἐπεὶ δὲ ἀπέστη
ἐκ μέσου σοφὸς ἀγών, ἵνα τὸν μὴ κεῖνος ποιεῖν
μόνον τὸν δῶρον τῆς ζωῆς τῶν πρεσβυτέρων ἀθροίσῃ
λίαν τὴν λαμπρὸν εἰς τὸν τῶν ἀνθρώπων σωτῆρα:

Καὶ οἱ τῶν ὁμόσε πρὸς ἀγῶνα ἐπιτεταγμένοι,
τῶν τοιούτων ζῶν ποιοῦν χειρὸς ἀναλαβεῖν ἀθλητὴν. πε-
ὶ οὗ δὲ ἀνδρὸς εἰ ποιμένας μὴ εἰδέναι. αὐτὸς ὁ μὲν
κύριος κύριλλος, ἀπὸ τῆς ἀξίας τοῦ ἀνδρὸς τοὺς
λόγους ἐποιεῖτο τῆς σοφίας. ἀνδρὸς γὰρ ἐν
χειρὸς ἀπέδειξε, καὶ μάλιστα τῶν τῆς ἐκκλησίας.
ἐλθόντος ἐν τῷ ἀλεξανδρείᾳ. ἐκ τῆς τοῦ πο-
πάσου τῶν ἀγαθῶν οἰκουμένης ἐκκλησιῶν ἐκ τῆς
οἰκουμένης. ὁ θεμιστοκλέους μὲν ἀρετὴν τῶν
ἐν τῇ ἀλεξανδρείᾳ ἐκκλησιῶν. καὶ κηρύττων
ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ ὀνομαζομένῳ σοφίᾳ ἐν μιᾷ τῶν ἐκεῖσε,
ὑπὲρ τῆς φάρου θαυμαζόμενος κύριλλος καὶ σοφίᾳ.
ἀφαιρεθέντας οἱ ὁμοῖοι ἀλλοιωθέντες ἦν.
ἐν οὐ τῇ τῶν ἀμφοτέρων τῶν ἀνδρῶν. τοῦ ὁσίου τοῦ παύλου. ὃν ἀφεῖναι μὴ τρεῖς

ϛχδ ἐνεστιοσιστ ἀκόλουθ τῆς χρόσεως ὑπὲ
κ τὴν ἀνάβρο πάντ εἰ ἐφυλλωνῶν ἀπ.
ὁ πνοῦ ἀσεβεῖκον ἐστὶν:

τὴν ἀλήθειαν μὴ κρίνειν. ἰδοὺ δὲ ὅλως ζῶν ὁ μόνος ἐ-
θεῖος κύριλλος τὴν τῶν ἀνθρώπων φωνὴν.
ἐξοῦ ἐν ὧν κολάζει τὴν ὀσφῦς ἀγῶνος ἀλήθειας. ταῦτα κ
εἰρηκὼς τὸν πάρελθεῖν εἰς μέσον ὁ ἀνὴρ φησὶ. ἀλλὰ
ἀναπόπτω. ἐν τοῖς λοιποῖς πᾶσιν ἀπέρειν τὴν ἀθλησιν
εἰ πεῖν. ἀπεδεῖξε τὸν τοῦτο εἶναι μὴ μεσόειον.
καὶ αὐτοῦ κυρίλλου. τὴν λαμπρὸν φωνὴν καὶ πᾶσιν
τοῦ ζῆν μόνος. αὐτοῦ εἰρηκέναι. καὶ ποιεῖν λοιπὸν
προσεῖπεν ἐν τῷ ἀναβαίνειν ἐκ τῆς μεσόειον
ζῆν καθὼς μὴ τὸν ὁμὸν κύριλλον φωνὴν προφέρεσθαι μὴ
γὰρ ἐκ κάτω. ἐν ἀναβαίνειν τὴν τοῦτο εἰρηκέναι
χρῆσιν. τὴν μὲν ὑπὸ τὸν ὑψηλοῦ φύσει σεσωμένον.
ἀλλὰ τοῦτον τὴν φωνὴν φύσει ἐν ἀρετὴν ἀπεβα
λόμην. ἀλλὰ τὸν ἀλλὰ τὸν λαμπρὸν σοφίᾳ ἐν τῷ.
καὶ ἐμὲ θὴ τὸν ἐν τοῦ ἀνθρώπου ἐν ἑλλήνων ἐν ἀρε
βῶν ἀθλοῦσι καὶ ὁ ἀνὴρ ἐστὶν. ἐν μὲν οὖν τοῦ ἐν
γραφὴν ἀναχόμενον. μὲν ὁ ἀνὴρ τοῦτον ἀπόβα
λόμῃ. καὶ ἐν ποιοῦσιν ἐν οἷς μαθηταῖς ἀνθρώπων.
πλὴν εἰ καὶ τὸν τὸν νόσον ὁ ἀνὴρ γενόμενος ἀρέσεσιν
ἀεὶ παρακαλεῖν ἐν ὁ μεγάλῳ τῷ ἐν τῇ ἀλήθειᾳ.
ἐν ἀπόβλητον μὴ γὰρ ἀν μεσόειον. ἐν φωνὴν ἐν
ἀνδρὸς φωνὴν φωνῶν. ἀεὶ τὴν πάντ ἐν ἀπρακτῶν ἐν
φωνὴν φωνῶν. μόνον τοῦ ἀθλοῦ φύσιν
σωσαμένον ἀπὸ ἀλκαῖον ἐν τοῦ ἀλκαῖον
κεράτου τοῦ προσείρηκε. τὴν ἐν φωνῇ

Καὶ ἀέρα σιν τ ἀνθρώπω πόντ τ χῦ κὶ ὑπόγειον τ λοιπ
τὶ πάθεσιν ἢ τὶ πράξεσιν οἱ μὲν ὁμοιοῦν τὸν ἀστέρας τὴν γε
νέσεις νόσους φθορὰς ἀπεφαίνοντο καὶ ἀπὸ βλεπτοὶ γε
νόμενοι ἀπὸ τῶν φύσεων χῦ. πάλιν τε αὖ τὴν ἐξ ἀστέρων
καὶ θεοδόσιον ἀποδοκιμάζοντες πάντ τὰ φανὲν
ὑπὸ μιᾶς φύσεως φάσκουσι. ἢ θεόπνευστοι ἀπὸ τῆς αὐτῆς.
καὶ ἐξαιρλοῖτ κενοῦν φὴ κὶ ἐμπαίζειν ἀπίστω.
καὶ οἱ χρεῖαι ἢ ἀστεῖαι γενομένοι πρὸς τὴν πόλεῖ. ἐπεὶ οὖν
ἡ ἐστὶν ὡς πόλεσιν. ἐδόλη μὴ πᾶσ δεῖ ἐνοῦν ὡς ἐ
ῶν ἢ. ἀντὶ χεῖρ ἀντὶ χειρὸς ὀδόντ ὀδόντος. καὶ ὡς ἐστὶν ἐ
ποιοῦν τὸ ὡν ἄρχον πρῶν. φέρει ἐκ τροφῆς ἐκ ἀ
πελικῶν γεφῶν. πρὸς τὸ καὶ κέρδος αὐτοῦ ἕνεκα.
πολεῖ ἰσῶν τε ὅπ ἑτέρων τὶ ἐστὶν φύσεις ἐ ἑτέρου τρόπ
ου πρῶν. καὶ οὐ τοῦτ ἢ φύσεις τὸ πρόσωπον :

ἀπὸ τοῖς μὲν ἐκ πάλαι ἀεὶ κὶ καινὴς ἀθάνῳ.
ὁ τῆς τῶν φύσεις κὶ πρόσωπ :

Περὶ καθ ἡμέρου τοῦ πάμβασιλέως χῦ τ θῦ ὡ θῦ
ὑπὲρ ἡλοῦ ἐ τὴν ἡμέρ ἐν τὴν ὅλα καθολικὴ ἐ ἀπὸ σο
λικὴ ἐκκλησῖ ἐ τὴν ἐ σῶν ἀστῶν. σῶν οὖν ὡ φῶτ
πᾶσ ἀληθῆ κὶ ὁ ὡ ἀμε. σῶν παρόντων τῶν τῶν ἀξιω
ὁ γεν ὅλῳ. πᾶσ θαυμαρχῶν. πρὸ φῶν τ ἐ ἀνελεῖς
ἐ ἀποστόλων. μετ ἠχεῖ ρᾶσ πᾶσ τὴν ἐ ἐκκλησίᾳ τ πα
λαιᾶς ἐ καὶ νεᾶς διαθήκης ἐ πφέρεσ. πρὸ ὀρ
θῶν πρόσωπ τὸ πρῶτον. τοῦ μὲν ἐ βασιλικὸν ὁ
εἰ ὁ μὲν ὁ πάρεστ χῶν ἐ ὁ ὡ πῦ ἔχῶν τὴν ἡμέρ

κὶ ἡ ἀν ὁ ἐ κ ἀ ὁ ἐ ἐ ἐ

ὁν χρόν· καθ' ὃ πάνσοφοι κύριλλος ὁ πολλοῖς
περὶ τῶν ἀγαθολικῶν· πρὸς ἀρμόνεσι μωμερ
ἐν κόνσταντινουπόλει· ἀλλὰ ταῦτα μὲν φε
πέρασι ἐχέτω· ἐν θαλέοις πάλιν ὁξηθέν·
μεταλαμβάνεται παρελθόντα μὲν θεόν ἡμῶν
ἀνθρωπικοῦ λόγου τῆς τῶν ἀρετῶν προ
φῆτων τε καὶ ἀποστόλων μιμήσεως· βούλομαι δὲ
πάνσοφος πρόσωπον, ἐξ αὐτοῦ τὴν λαμπρότατον ἐν τῇ
παλαιᾷ διαθήκῃ τῶν περὶ φύσεως ἀγαθῆς
λόγων· ἐν τῇ παρ' αὐτοῦ εἰρήσθαι σοφῶς φάσκ·
μάθαι παν τὰ ἀνθρωπίνα φύσει ἔχοντα ἀδύνασται
θεῷ· τί ἐστιν φύσις τοῦ τί ἐστιν ἐναλλὴ θεία· φύσις
γὰρ ὡς αὐτὸς πλάσις ἀναγέλλουσι γράφαι· ἢ τῶν
πεποιηκότων ἀλλὰ θεῖ· ἀδύνασται ἀνθρώπῳ ἀν τὶ γε φέρω
ἀνάτου ἀφέρομαι τοῦ σοφοῦ μόνου τοῦ μεγάλου·
μάθαι παν τὰ ἀνθρώπινα πρόσωπα ἔχοντα·
ἀδύνασται ἀνθρώπῳ· ἀλλὰ ἀγνοεῖ ὅλως τοῦ
λόγου μάθαι παν πρόσωπον· ἀλλὰ μάθαι φύσει·
ὡς τὸ ὑπὲρ ἐστὶ ταῦτα φύσις πρόσωπον· καὶ
εἰ ἐκ μὲν ἡμῶν περὶ φύσεως καὶ ἐκ τοῦ μεσοῦ τῶν
ἀπολογητικῶν πρὸς φιλαίνων καὶ οἰκεῖα λα
θεῶν μὴν· ἀλλὰ πεῖρα περὶ λόγου
καὶ σὺν πεδώρου χορίας λαλῶ καὶ αἰτεῖ σ
φόρμιν· καὶ ὅλου ἀφ' ποιήσαν τῶν
καὶ μάχης ἐν τοῖς ὑπὲρ ὁμοίου καὶ ἀφ' ὑ
ξίν τῶν ὀλοκλήρων καὶ αἰτῆν ἀλκαῖν χόρε

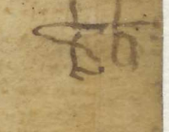

ὅμοιον

κυρίου ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι τὸ πρόσωπον ἐν τῷ ἐν τῷ λέγει.
κύριε ἐν ἀγαθοῖς τοῦ θεοφανείας τῷ ἀγαθῷ. σωζεται
τῷ εἰπεῖν τοῦ πνεύματος τῷ κυρίου. ὡς τὸ τοῦ θεοῦ ἐν τῷ τῷ ἡμῶν.

ἀκοκρυπτέον πάλιν πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν. Καὶ μαλιστ' ἂν τὴν
ἀνίσεως φαύσεως λέξεσιν ποιήσωμεν τὸν ἐκ τῆς ἱερᾶς
γραφῆς. τοὺς ἀφρονεστέρους πείσωμεν. ὅ τι οὐκ ἔστιν ἀμφὶ
φύσεις πρόσωπον. ἀκούσῃ δὲ ἀναλάβωμεν πάλιν τὴν τ
μακαρίου Ἰακώβου φωνὴν ἐξ ἣν ἀνίσεως φωνὴν τ
λέξεως. τοῖς φύσει ἀνθρώποις τὰς πειρασμοὺς.
ἐπειδὴ τῶν πεῖρα ἐν ἀλίου ἐστὶ ἀναλαμβάνεσθαι καὶ ἀμέθεκτος
τῆς ἀνίσου φύσεως. ἀκείνων τῶν ἀνίσων προσώπων.
ἀμφὶ ἐν πρόσωπον ἐστὶν ἡ ἀνίσος. ἀλλὰ μία μία πρόσωπ
φύσεις εἰσὶν. καὶ ἀλλ' ἡ ἀνίσος φύσει. πάντ
λόγῳ τῶν. ὅθεν οὐ τοῦ ἐστὶ εἰκὼ μία πάντων.
τὴν πρὸς ἀλλήλους φέρουσι ἀνίσεως λόγον. εἰ μόνον
ἐστὶν. ἐν ἀλλ' ἀδιάφορον μὲ λέγεσθαι. ὅ τι πάντα
ἐστὶν μὴ μόνον ἡ φύσις τὸν τρόπον τελοῦσιν.
τὴν φύσιν εἰ ἐν ἀλλ' ἀνίσεις ἀνίσεις ἐστὶν μὲν
τὴν φωνὴν ἐρεῖ τὸν μὲν. ὁ τοῦ γραφέως τὴν μὲ
νόμον ἐχοῦν. τὸν σύνθετον τὸν μὲν τελοῦσιν.
ἀλλ' ἐν ἀλλ' ἀνίσεις ἀλλ' ἀνίσεις ἀνίσεις ἐστὶν μέρον.
ὡς τὸ οὐκ ἔστιν ἡ φύσις πρόσωπον. τὸν μὲν λέγει.
ὅ τι κείμενον ἐκ φύσεως ἀνθρώπου τὸν μὲν λόγον
τοῦτον ἐν ὡς ἐν ἀνίσεις ἀνίσεις ἐστὶν ἀνθρώπου τὸν
νόμον τὸν λόγον. μὴ οὐκ ἔστι τὸν ἀλλ' ἀπὸ τὸν μὲ
παραβαίνον τὸν νόμον. ἐστὶ. εἰ δὲ ἀνίσεις τὸν
μὲν φύσιν ἀνθρώπου ἀκεφαλίστου. τοῦτο τὸν πάντων
ἀλλ' ἀλλ' ἀνίσεις ὀνόμασι μὲ τὸν ἐν τὸν ἀνίσεις. ὡς ἐστὶ
φύσεις τὸν ἀνθρώπου τὸν ἀνίσεις. ἀνίσεις ἐρῶ

πολὺ μᾶλλον ἀλήθειαν τοῦ δεβλοῦ. Καὶ εἰ πομεν· εἰ γὰρ
ὁ υἱὸς τῶν κατὰ πρόσωπον οὐκ ἐφείσατο φ. ποῖον πρόσωπο
εἰ πεμοι, εἰ μὴ τοῦ λόγου ἐχεῖ χάριν ἀκολουθῆσαι τῷ
λεγόμενον· ὅ γὰρ ὡς οὐκ ἔστιν ἡ φύσις τοῦ προσώπου·
ἵνα οὖν εἴκῃ κατὰ φύσιν ἀλήθειαν λέγου· τοῦ τοῦ
εἰ τοῦ κατὰ ἀλήθειαν ἀπεφάσκω ὅ ἐστι κόσμος.
καὶ τοῦ φύσιν ἐνεκεν ἐθίσθω εἰς καλὸν ἀλλέον.
πόσῳ μᾶλλον ὑπὲρ οἱ κατὰ φύσιν ἀγκεθίσθω τῷ
τῆς ἀλήθειας. ὅμοιον μὲν ἐστὶ κόρλε ὡς
τοῦ ἐν ἐρέας ἀπὸ ἀεὶ χρεῖα πρόσωπον φίλοσοφοῦ τῷ
ὅ τοῦ. ὅ τοῦ οὐκ ἔστιν τοῦ φύσις τοῦ πρόσωπον. καὶ
τὸ χρεῖ τὸν ἐν χαιρεῖν ὅ ἐστὶ ἀπόστολος τὸν τοῦ κο
ρίου. τὸ ὡς πρόσωπον αὐτοῦ ἐστὶ ἐν ἀεὶ. ἐν ἐν ἀλήθεια
φαίνεται μὴ ἐν τοῦ κόσμου. ὅ τοῦ ὁ ἐν τοῦ μέρει ἐν φύσει.
εἰ μὴ αὐτὴν τὸν ἐν τοῦ πρόσωπον ἀλήθειαν. ἐν οἷς ἀγκα
λεῖν ποῖν μᾶλλον ἐν. ἀλ καὶ ὑπὲρ τὸν κεφαλὴν τοῦ
ἀκόλουθεῖν φ. ἐν μὲν αὐτοῖς κρείττ. πρεπόν ἐστιν
γὰρ αὐτὸν καὶ ἀλ καὶ ὑπὲρ τὸν θεὸν τοῦ κεφαλῆ. τὸ δὲ
αὐτὸν ἐν φύσει ἀφίσταται ἐν τοῦ ἐστὶν ὁ δὲ αὐτὸν τοῦ πρόσω
ἐὰν αὐτὸν ἐστὶ ἐν ἐστὶ πομεν. ἀλλὰ τῆς φύσεως. ὅ τοῦ
οὐδὲ αὐτὸν πόσῳ ἀφίσταται ἐν ἐχεῖ τὸ λόγον
ἀκολουθεῖν φ. ἐν μὲν ὁ. ὁ δὲ ἐν τοῦ ἐστὶν
τοῦ φύσις τοῦ πρόσωπον καὶ πόσῳ. ἀλλὰ οἱ
ἐξαρχοὶ τοῦ ἀλφαβήτου τοῦ ἐν τοῦ. ἐν τοῦ. ὅμοιοι
οἱ θεμεῖς ἀγεν ἐνθῶσιν. οὐκέτι οὐ τοῦ ἀλόμενον τοῦ.

cχ̄ αἰτεῖ ἐλαίαν τὴν ἀπεῖδον ἡ τ̄. οὐδεὶς ἀεὶ κατὰ φύσιν ἐστὶν ἀπ̄.
ἀλλὰ κατὰ προαίρεσιν. εἰ κ̄ ἐξ ἐστὶν τοῦ ἀ. ἀντὶ ἀν. κ̄ ἡ τε φύσις.

ὁ τοῦ χῦ· οὐκέτι δὲ κατὰ βου· ἀπολουείσ τοῦ τῆς
φύσεως τὴν πρὸς σὲ τὸ πρόσωπον καὶ τὸν μυρεῖαν ἐ
ποιήσαν φησὶ· εἰ γὰρ ταύτῃ ἀναγνωρίζεται ἐγνώσαν,
οὐκ ἂν τὴν δόξαν τοῦ χῦ ἐβλασφήμησαν φανέντα.
οὐ κέκτηται φύσιν τὸ πρόσωπον· ἀλλ' αὐτὴ ἐστὶν φύσις
τὸ πρόσωπον· λοιπὸν ἡ σύνοδος χαλκηδόνος.
μᾶλλον δὲ τοὶ ἄθροι πρεσβύται φύσεις καὶ αἱρετοὺς
εἰ πρὸ τῶν ἐν χῷ· ἀπὸ πάντων τῶν τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῶν
χῦ νεστόριον ἀρίσκοντες· καὶ οὐ τοῦ χῦ μὴ
σαν ἡ ἐν δύο καὶ κρίτιν τὴν αὐτῶν καὶ αἱρεσιν
ἐποιήσατο· ὅτι μὴ οὐ· οὐκέτι ἡ φύσις πρόσωπον,
ἵ καὶ πάσῃ ὁλόν ἐκπαλαιὸν τὸ καὶ νῦν καὶ ἀνάθεμα
ἀπέδειξεν· λοιπὸν ἀκόλουθον αὐτῷ ἐρεῖν τὴν ἀξίαν.
τὸ δὲ κατ' αὐτὸ ἱερεὺς καὶ θεωρεῖ γραφὴ πάντῃ ὅτι
οὐδὲ τὸ πρόσωπον ὑπόστασίν ἐστιν φύσιν προσδιορίσαι.
λοιπὸν ὁ σοὶ δὲ φρονῶ· τοῦτο λέγεται τὴν φύσιν τὸ πρό
σωπον· ἀλλ' ἡμεῖς οὐκ ἐχθρὸς δίκου σαλε: +
κατὰ τὸν ἀπόκρισιν ἀπὸ κρίσιν ἀπὸ ἀπαιτῶ σε τὸν
τὰ ἀκόλουθα: + ἐρωτήσεις ὀρθοδόξου:
Κατὰ ἐρωτᾶμεν ὅλῳ τῇ καρδίᾳ· περὶ τῆς φύσεως
ἀλλ' ἀλλὰ καὶ ἐρώτασις· ἡ μία ἀν πόσαν ἡμῶν
ἐν πρόσωπον: ἀπόκρισις:
Πρὸ ἀλλὰ ὅτι μόνον τὸ τοῦ ἡμετέρου κυρίου τὸ πρό
σωπον· ἀλλ' τὸ ὑπόστασιν τὸ πρόσωπον τὸ φύσιν: +
ἐρῶ τὸν ἀλλὰ πρὸς τὴν μοι αὐτοῦ τὴν σύλληψιν τὰ ἀν τὰ
αὐτοῦ τὴν γέννησιν· ὅτι τὸν καταρᾶσθαι τὸ ἡμῶν

οἱ μὲν ἐξ ἀμφοτέρων· πότερον τὴν κοινὴν φύσιν
τῶν τὸν λόγον καὶ ἀνάθεμα. ἢ ἐν ἐκεῖνον τὸ πρόσωπον:
ἀπ. ἀλλὰ ὅτι μόνον τὸ τοῦ λόγου πρόσωπον.
ὥστε τὸν ἀνάθεμα τὴν φύσιν τὸ πρόσωπον: +
ἐρ. τὸν ἐν χῷ τὸν ἀπὸ τοῦ ἡμῶν τὸν φύσιν
τῶν ἀνθρώπων μετὰ τὴν ἔλεον ἢ εἰς μόνον πρόσωπον;
ἀπ. ἀλλὰ ὅτι μόνον τὸ τοῦ ἐν χῷ πρόσωπον· ὥστε
τὸν οὐκέτι ἡ φύσις πρόσωπον: +
ὁ μοιονὸν τὸν τῶν τὸ ἐν χῷ:
ὁμοίως τὸ χῷ καὶ ἡμᾶς ἀμφοτέρους τὴν ἑνότητα. οὐ
πάσαν τὴν φύσιν τῶν ἀπὸ τὸν λόγον καὶ ἀνάθεμα.
ἀλλὰ ἐν πρόσωπον· ὥστε τὸν ἀνάθεμα τὴν φύσιν τὸ
πρόσωπον· τὸ πῶς μὴ ἀδικεῖν καὶ θεωρεῖν καὶ
ἡ θεία τοῦ ἀγίου καὶ ἀγίου· φέρεται ἐπὶ τὴν
τὴν κυρίως πρόσωπον τὸ λέξιν τὴν ἐν τῇ θείᾳ
γραφῇ τὴν γραφόμενον περὶ ἡμῶν χῦ ἐν σὺ μὲν
γὰρ πάντα· ὅτι κατὰ τὴν πρὸς δόξαν ἐκεῖνον τὸν πάλαι ἐν φῶς ἐν ἀνθρώπῳ ἀδικοῦ.
ἐν ἀλλὰ ἐστὶν τὸν τὸν ἐκεῖνον εἰ ἀδικοῦ.
ἵ ἀδικεῖ τὸν πρόσωπον τὸν πρὸς πρόσωπον τὸν τὸ
ἐν σὲ ἡμῶν ἡ ἀνθρ· λέγεται καὶ ἡμῶν ὅ
φιλόσοφος σὲ ἡ ἐν σὲ, ὅ τὸν ἀνθρωπεῖν ἀλλὰ τὸν
τὴν φύσιν καὶ τὸ πρόσωπον· ἀλλὰ ἀδικεῖ
τὴν τῶν ἀδικῶν ἀνθρ· τὸν ἡμῶν πρόσωπον
πρὸς πρόσωπον εἰ· ὅτι εἰ ἀδικεῖν τὴν φύσιν
πρὸς φύσιν, τὸ ἐν σὲ ἡμῶν ἡ ἀνθρ· οὐδὲ ἡμῶν.

ὡσπερ οὐτωσὶ φύσεις πρόσωπα. δεῖ γὰρ ἀλλ' ὡς βίᾳ
καὶ ἐπέρου τινὸς ἀλλ' ἀναγκαίας ἀνάγκης τὴν.
εἰ μὴ γὰρ πρὸς ἀλλήλους τὰς ἀλλοφυεῖς οὐτοῦ· ὡς
ἀν τὸ εἰσαῖ πρόσωπον ἀν· ἢ ἀν τὸ πρόσωπον τῆς.
ἀδιάστατον γὰρ ἐν αὐτῷ εἶναι ὅπῃ ἀν τὸ πρόσωπον·
ὡς ἂν τὸ ἀν φύσιν ἀν· ὡς περ οὐτωσὶ φύσις
πρόσωπον· εἰ μὴ τὰ ἐν τῷ δεῖν ὅπῃ ἀν
ἢ οὐ λόγῳ πρόσωπον μὴ ὡς ὅπῃ ἀν ὁ ἀν τὸ πρόσωπον
ἐθέλοι καὶ αὐτὸ καλῶν· καλῶν γὰρ τὸ πρόσωπον
μὴ ὡς ἐστὶν· ἀρα τὴν φύσιν πᾶσαν αὐτοῦ λέγω ὅλον
τὸ γένος τῆς ἀλήθειας καλῶν· οὐδὲν ἄν· ὡς περ οὐτωσὶ
φύσις τὸ πρόσωπον· καὶ πάλιν ὅτε λέγει ἐπὶ τῆς
θεοῦ· ὅτι καὶ ἀπέρχεται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
μὴ ὡς ὅτι· ἢ λαβὼν τὸ πρόσωπον· ἀδιάστατον μὲν ἐν τῷ
ὅτι τὸ ἀπέρχεται μὴ τὸ τὴν φύσιν αὐτοῦ· ὡς τὸ
δηλοῦν τὴν φύσιν τὸ πρόσωπον· καὶ ὅτι πάλιν λέγει
ὅτι προφῆτῃ πρὸς ἡμᾶς· ἐπὶ φανερὸν τὸ πρόσωπον μου
καὶ σωθήσομαι· οὐδὲν ἀδιάστατον εἶπε ἐπὶ φανερὸν τὴν
φύσιν μου καὶ σωθήσομαι· ὡς τε οὐτωσὶ φύσις
τὸ πρόσωπον· ἀλλὰ καὶ μὴ οὐ τὸ πρὸς ἀλλήλους
καὶ φανὴ καὶ σωθῶ· ὅτι δεῖξαι τὴν σωτηρίαν τὴν πρόσωπον·
ἢ δηλοῦν ἀδιάστατον εἶπε ὅτι δεῖξαι τὴν σωτηρίαν φύσιν· λέγει
ἢ φύσιν σῶν ἀλλ' οὐ τὸ δεῖξαι τὴν σωτηρίαν· ἀλλὰ ὡς
ὡς περ οὐτωσὶ φύσις καὶ πρόσωπον· τὸ πάλιν
πρὸς τὸν ὅτι ἀμφὼ δεῖ ἀλλ' καὶ ἐν ἑνὶ μόνῳ φθόνῳ μὴ τὸ πρὸ
σωπον· καὶ ἀδιάστατον εἶναι τὴν ἀλλὰ δεῖξαι τὴν φωνὴν

ὅτι ἐν τῷ πρόσωπον

καὶ εἰ τὸν· ἀρὰ δὲ ἐν ἀλλ' ὡς ὁ φθόνος τὴν φύσιν·
ἀδιάστατον γὰρ τρόπον· οὐκ ἐν αὐτῷ φύσις πρόσωπον·
Κ ἐν σοφίᾳ ἀλλ' ὅτι τὸ πρόσωπον μὴ οὐκ ἀπέ
σεται ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐμπίπτοντα· γὰρ ἀκάτο
ν τὴν φύσιν μὴ οὐκ ἀπέσεται ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐμ
πίπτοντα· ὡς περ οὐτωσὶ φύσις πρόσωπον· ἀλλ'
ὅτι λέγει ὅτι ἔστιν τὸ πρόσωπον μὴ ὡς περ πέφυκεν
σεσεσῶν· ἀδιάστατον εἶναι τὴν φύσιν· ὡς τε οὐτωσὶ φύσις
καὶ πρόσωπον ὡς ἀναφέρεται· ἐμὲ λέγει
τὴν φύσιν μὲν τὸν λόγον ἀναφέρεται· τὸ δὲ πρόσωπον
αὐτὸ ὁρᾶται· ἀπαίτεται· ἀλλὰ μὴν ἐλόγῳ τῇ
ποιοῦν εἰς τὴν ἀναφορὰν φύσιν· καὶ ὅτι οὐτωσὶ
ἐν θεοῦ νόμῳ τῇ φύσει δὲ ὡς ἀδιάστατος πρόσωπον νόμῳ τῇ.
Ὅτε πάλιν ἐν τὸ πρόσωπον λέγει δὲ ὡς ἀδιάστατον τὸν ἐκ τοῦ
τῷ τῇ φύσεως πρὸς ἀλλήλους· καὶ τοῦτο ὡς τῇ
ὀξεῖαν ἀλλ' τῇ ἀπὸ τοῦ λόγου· ἀλλὰ οὐκ ἀλλ' ἢ τῇ πρὸς δόσις
πρὸς ἀδόσις ἀπὸ τοῦ εἰ ἔχει πεῖρα σοῦ· φύσις ἀλλ' ὅτι
τοῦ θεοῦ πρὸς ἡμᾶς· ὁρᾶται ἐμὲ καταφέρεται τῇ
ἐν οὐ σῶν ἐν ἀλλήλοις φύσεων· λέγει δὲ ἡμῖν ὅτι οὐ
ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ πρόσωπον πρὸς μὴ τὸ ἐρωτᾶν·
εἰ ἀπὸ τοῦ φύσις τὸ πρόσωπον· ἀντιστρέφει τὴν φύσιν καὶ
ὅτι οὐ ἀλλ' ἀδιάστατον πρὸς τὸ ἀλλοιοῦν τὴν φύσιν
πρὸς τὸ ἐν καὶ ἀλλ' ἀλλὰ μὴ ἀδιάστατον· καὶ πάλιν

ἰῶ λιστὸν

ἀμὴ χαρὰν. καθὼς ὁ αὐτὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ ἀπόστολος λέγει·
ὃν οὐκ ἴδετε ἀγαπᾶτε· ὃν μὴ ὁρῶντες πιστεύετε· ὃ μονογενὴς υἱὸς
ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος οὗτος ἐξηγήσατο·
εἰ γὰρ ὁ υἱὸς τὸν ἀόρατον τῶν ἀοράτων ἑωρᾶκεν· οὐκ εἰκαίως ἐγὼ μόνος
τοῦτο εἴρηκεν· ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐγὼ λέγειν· λοιπὸν
ἐλεγέτω ὁ ἀπόστολος· ὁ τὸν προσωπον τοῦ πατρὸς ἀόρατον
βλέπων τὴν φύσιν οὐ βλέπει· εἰ ἀόρατος ἐστιν
καὶ ἄφραστος ἡ φύσις τοῦ προσώπου· ἀκούσας
Π αὖθις πάλιν σε τρυφῶν ἀδελφὸς ἀδελφὸν· καὶ ἀπὸ
τοῦ πολυθρύλλητοῦ λήρου καὶ μὴ τοῦ φανῆναι τοῦτο τὸν Χ
τὴν φύσιν καὶ τὸν προσωπον· καὶ ἄλλα μυρία τοιαῦτα ὅτι
δὲ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ προσωπολογία μὲν οὐκ ἔστι
κοινῇ τῇ καθ' ἡμᾶς τῇ κατὰ τὴν θεῖαν· ἀναδείκνυσι δὲ
αὐτὴν φυσιολογίαν· οὐ τὸν ἀόρατον ἐν τοῖς τῆς πολλῆς
καὶ κατὰ ἀνθρώπους φύσιν ἀναθεωρῶν ἀλλὰ τὸν τοῦ ἀοράτου
τυπικῶς καὶ σκιὰ ὡς θεωρεῖσθαι· προσωπικὴν τέλειον·
ἀλλὰ οὐ φυσικὴν ἀνθρώπου ἑωρακέναι· ὡς πρὸ ὀλίγου τῆς
πολλοῦ ἡμῶν μερὶς προσωπον καὶ ὡς τὸν ἀόρατον
ὅτερον ἐρχόμενος μετὰ τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἡμῶν
Β γεῖδε καὶ σχήματι τυπικῶς ἀνθρωπίνῳ προσώπῳ
πλαστὸν ἀναδείξας· τὴν κατὰ μὲν ἀνθρωπὸν ἡμῶν καὶ ἡμῖν
μὴ· ἀπαθῆ φύσιν ὁρῶντων· ἀλλὰ ἐκείνῳ τὴν

44.

καθὸ ἀδύνατον βλέπειν· καὶ καθὸ ἐχώρει ὑπὸ πάντων
μὲν οὐ αὐτὸ ἐναγίζω σχήματι· τὸν ἀόρατον καὶ
χρηματίζουν· εἰ δὲ τοῦτο φύσις τὸ πρόσωπον·
πῶς οὐκ εἰπεῖν προσῆν ὁ προφήτης μὴ ἀποστρέψῃς
τὴν φύσιν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλὰ μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· καὶ πάλιν· τὸ πρόσωπόν
σου ἐπὶ φωτίσον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ πάλιν
μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· καὶ πάλιν·
ἔστω μοι εἰς ὑπερασπιστὴν καὶ φυλάκα τὸ φῶς τοῦ προσώπου
σου· καὶ ἁπλῶς ἐν μυρίοις τοιοῦτοις θεῖα
γραφὴ· πρόσωπον τὸν θεὸν ὀνομάζουσα· οὐδὲ μὴν φύσιν
αὐτῷ προσεῖναι φάσκουσα· εἴθε τε πρόσωπον· ὅπου
κεῖται τοῦτο φύσιν καὶ πρόσωπον· ἀλλὰ καὶ τὸ
Χ ἐν τῇ καὶ σφῆν καὶ καθὸ ἀνωνύμῳ· ἀκούσῃ θεῖα
γραφὴ πρόσωπον τὸν ὡς πρὸς ἡμᾶς· εἰ δὲ τὸ
καὶ χειρὸς καὶ πόδας καὶ τὸν καὶ περὶ ὀφθαλμὸν
καὶ στόμα καὶ πτέρυγας· ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ
θεῖον καὶ πρόσωπον καὶ ἀσχημάτιστον· τοῦτο
τοῦ ἀνθρωπικοῦ λέγεται τρόπου· ὡς ὑπὲρ ἡμᾶς ὁλότης·
ἀλλὰ ἐκεῖνο πολὺ ἀγνοεῖ· ὅτι καὶ τὴν ἐν μὲν
οὖν τὸ πολὺ τῆς γραφῆς κατάχρησις καὶ ἀλλοτρία
καὶ ὡς εἰπεῖν πρόσωπον καὶ τῷ φύσιν ἀνθρωπίνην· οὐ
δὲ ἐπὶ τοῦ εἰρήκαμεν· οὐδὲ κατὰ χρῆσις καὶ
ἐπὶ ἀλλοτρίας· οὐδὲ συμβολικῆς· εἰ δὲ ἀνάγκη
φάσκειν τοῦτο φύσιν καὶ πρόσωπον· ὡς πρὸς τὰ
πολλὰ· ὅτι οὐκ ἔστιν θεῖα φύσις καὶ πρόσωπον

Τ αὐτὰ δὲ ὑπὲρ τῶν γραφῶν καὶ τῶν ἁγίων
λέγομεν τῶν τοῦ θεοῦ καὶ θεομάχων
μὴ πάνυ τι θαυμαζόντων τὴν τοιαύτην ἀλογίαν
ὅσα καὶ ἡμεῖς. ἡ γὰρ οὐκ ἐκ μικρᾶς ἀφορμῆς
καὶ τὸ δὴ μέγιστον ἀπὸ τοῦ συμβόλου,
καὶ ἐπὶ τὸ ἀκριβὲς ἐξετάσαντες τὴν ἐν βολὴν τῆς ἁγίας
γραφῆς τὴν ἐν μέσῳ τοῦ τῆς ἀληθείας σῶν πνεύματος
τῆς ἀνθρωπίνης σωτηρίας. καθὼς γὰρ καὶ ἡμεῖς σῶμα
ἔχομεν καὶ ψυχὴν καὶ πνεῦμα ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα
ἐκ τῆς γῆς ἐστιν καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα
ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ τὸ πνεῦμα
ἐκ τῆς θείας φύσεως καὶ τὸν ἄνθρωπον
ἕν ἐστιν καὶ οὐ δύο ἀνθρώπους ἀλλὰ ἕν ἄνθρωπον
ἐκ τῆς γῆς καὶ

τὴν φύσιν· εἰ γὰρ καὶ ἀλλήλοις εἰσὶ τοῦ αὐτοῦ, καθάπερ
περὶ ἀνθρώπου· οὐδὲν ἕτερον εἰ χρὴ εἰπεῖν τὴν
φύσιν εἶναι· εἰ μὴ τὴν τοῦ πράγματος ἀλήθειαν·
ἐπεὶ τί κωλύσομεν τὸν λεγόμενον ἀπο-
στολικὸν· ὅταν τε μὲν τὴν φύσει θεότητα·
ἐξ ἧς ἐστὶν ἀληθεῖς θεοί· ἐν ἀναγκαίῳ περὶ
τούτου ἐκ τῶν ἄλλων τεκμηρίων τὴν
φωνὴν· ὅτι οὐδὲν ἕτερον σημαίνει φύσις· εἰ
μὴ τὴν ἀλήθειαν· ἀλλὰ φοβούμαι· μὴ
εἰ τὴν μόνον ἕνα· ὅν τρόπον ἐξ οὐ λόγου
καὶ μιᾷ τῇ αὐτῇ φωνῇ· πλανῶ φέρεσθαι
ἐπὶ τὴν τοῦ χρόνου σύγχυσιν· καὶ τὴν τοῦ
διαστήματος μεσότητα· ἐν τῷ τοιούτῳ μεγαλυνόμενον
τὴν φύσιν· καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ἀναγκαίων
τὸν μακάριον κύριον· τὴν φύσιν ἀλήθειαν
εἶναι διδάσκουσι τὴν ἀποστολικήν· ὅθεν
καὶ φανερῶς ἐν διαφόροις τρόποις εἰρήκασι
φύσει καὶ γεννήσει καὶ φύσει καὶ ἔργῳ· καὶ φύσει καὶ ἐνεργείᾳ·
ἐν οἷς οὐκ ἀλλοῖον θεὸν ἕνα τὸν αὐτὸν φω-
νοῦσιν· ἐν ᾧ καὶ ἐν αὐτῷ θεὸν φρονοῦσι καὶ εἰλλόγοις
ἐν τῇ ἀποστολικῇ ὁμολογίᾳ· ἐν ᾧ καὶ τὴν μόνον φαίνεται
ὅτι φύσει καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐνίκησεν ἀποστολική·
καὶ τοῦτο δὲ οὐ τὴν τυχοῦσαν ἀλλὰ δεξιὰν ἀρετῶν
μεγάλης ὡς καὶ τὴν φύσει καὶ τὴν ἀλήθειαν ὄντα τὸν πρωτότοκον
ὀνομάζει· ὅθεν καὶ ἀλήθειαν ἕτερον τὸν
τρόπον εἴρηται ἀλλὰ δεξιὰν φύσιν· ὅτι φύσει καὶ

ὡς τὸ τίς ἐστιν φύσει θεός

46

λέγω· τὸ τῇ ἀλήθειᾳ· δηλονότι ἀνθρώπου
ἑαυτὴν φωνῶν· εἰ τί· ὅτι προσωπικῶς
λέγω· οὐδαμῶς· ἀλλ' ἔστιν ἐν ἑλλοῖς ἀλλὰ κοινῶς
θεὸν τὸν ἕνα· οὐδὲ τὸν αὐτὸν φύσει τε καὶ
σοφίᾳ· καὶ μὴ γελάσῃς τὰ λεγόμενα· ἐξ ἀποστολικῆς
γραφῆς δόξῃς ἀλήθειαν εἶναι τὴν φύσιν τὸν ἐν
λαβὸν ὀνομάζειν· καὶ οὐκ αὐτὴν εἶναι τὴν φύσιν
ἐν τῷ προσώπῳ· ἐπεί· εἰ τὸν μονογενῆ υἱὸν ἑκάστη
ἐκάστου ὀνομάζοιμεν πέτρος ὀνομάζεται ἐν τῷ ἐν τῷ λε-
γομένῳ· τὸν μὲν ἀρχαῖον ἀρχαῖον λέγω· ἀρχαῖος
ἐν ὤνῳ καὶ ἐν ὤνῳ μέλλοντι αἰῶνι κεχωρισ-
μένος ἐστὶ τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς· λοιπὸν καὶ
τὸν αὐτὸν εἰ τὸν μονογενῆ· εἴσεν τὸν πρόσωπον τῆς ἑνώσεως·
καὶ εἰ τὸ κοινὸν τῆς φύσεως· πρόδηλον ὅτι εἰς
τοῦ ἀρχαίου ἐκείνου πρόσωπον· ἀλλ' οὐκ αὐτὸν
λέγω τὸν εἶναι τὴν φύσιν καὶ τὸν πρόσωπον· οὐ τὸ
κοινῶς τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ ἄρρητα τὴν χάριν·
μοι καὶ πολλοὶ ἕτεροι καὶ ἄλλοι δοθεῖεν πρόσωπα
ἑλληνικὰ καὶ αἱρετικά· οὐχ οὕτως ἐλεῖ ὁ λόγος
τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ ἐὰν λέγῃ τὸν θεὸν ἐν τῷ πρόσωπῳ
λόγου· ἀνάγκη τὸν φύσει ὡς ἀρχαῖον ἐλεῖ
τὸν θεὸν· οὐ τὸ καὶ ὁ τὸν φύσει καὶ ἀρχαῖον ἐλεῖ
καὶ τὸν φύσει καὶ ἀρχαῖον· ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ λόγου καὶ
καὶ τὸν φύσει καὶ ἀρχαῖον· ὅτι τὸ πρόσωπον ἐλεῖ

λέγει

μόνδει· τοῖς πρόσωσι πολλάκις εἰ πολ τοῖ
ἀγκοῖ σι μένει· εἰ δὲ φύσει τὴν καθολικὴν τὴν
οὐσίαν ἀλήθειαν· καθὼς ἔφαμεν ἐκκλη
σιαστικὴ καὶ προφητικὴ ὁ θεὸς ἢ μὴ κὸς ἀπο
λογητικὴς ἀποστολικὴς ἐπισκόπους καὶ μαρ
τυρικὴς πολλοὺς· καὶ τοῖς καιροῖς καθο
λικὴ ἐκκλησία τοῖς χρόνοις ἐν χριστῷ ἀνθρώπῳ
καθὼς πρὸς τὴν φύσιν· ἡ γὰρ ἀλήθεια τὴν θεότητα
λέγει τὴν ἀνθρωπότητα· ἀσυγχύτως καὶ ἀδιαί
ρετως· εἰ οὖν καθὼς ὅλον τὸν πλουτοῦν καὶ πλου
τοῦν πάντες ἐσμεν· ἡ φύσις ἀλήθεια θεία ἐστιν· μανθάνε
τε δὲ καὶ τὴν οἰκονομίαν τὴν φύσιν τὴν ἀληθεῖαν πρὸ
τὴν τοῦ χῦ· ὡς περὶ τὴν θεότητα αὐτοῦ· ὅπερ οὐ
λέγουσιν ἀλήθειαν τὴν σὰρκὶ τοῦ χῦ καὶ τὴν ψχήν·
εἰ δὲ ἀλήθεια θεία ἐστίν· πρὸς αὐτοὺς ὅτι φύσις ἐστίν·
εἰ δὲ οὐκ ἐστὶν φύσις· γνῶθι ἀλήθεια· εἰ δὲ ἐστὶν ἀλή
θεια ἄρα ἐστὶν· φύσει ἄρα ἐστὶ κεφαλὴ τὴν
ἐκκλησίας χῦ· καὶ φύσει λῦ· φύσει ἄρα ἐστὶν
καὶ φύσει κεφαλή· ὁ αὐτὸς τοῦτο ἀλή
θεια ἡ ἀλήθεια· μὴ οὖν κόψῃ τὴν φύσιν σου ἀπὸ
ρίψῃ· ἐστὶ τὴν ἀλήθειαν κρίνῃς· ἡ ἀλήθεια
γὰρ ἐστὶν φύσις· ἐὰν μὴ ὑπῆρχε τὴν φύσιν
ὄχι· μόνος ὁ θῦ ἐστὶν ἀλήθεια· καὶ ὁ θεὸς τοῦ πλοῦ.

εἰ δὲ ἐν θεότητι ἐστὶν ἀλήθεια· πῶς ἀλ
ὅτι τὰς ἀπὸ ἐχελάδας φύσις· ὅτι φύσις ἀλήθεια
ἐστίν· ὅπερ δὲ πέπονθαν οἱ μακάριοι ἀρείοι λέγω
καὶ ὁ ἀβέλλιος ἐπὶ τὴν πρεσβυτέρου· τοῦτο γὰρ ἐστὶν
ἐξόμενος καὶ ὑπερόν ἐπὶ τοῦ τὴν οἰκουμένων λόγου
πέπονθε· ὁ ἀβέλλιος μὲν γὰρ ἐστὶ· συγχυτὴ φαίνεται
ἐξόμενος ἐπὶ τὴν θεότητος· μία φύσις πρὸς σωσιν πρὸς τὴν
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐλάμβανεν· ἀρείος δὲ πολλὴν
ὁμαρτος πολεμῶν ὁ ἀβέλλιος δῶ κοῦν· τρεῖς οὐσίας
τρεῖς τὴν ὑπόστασιν ἐπὶ τὴν ὁμοουσίου ἐξέφασκεν·
καὶ ἐκκλησίαν τὴν βασιλικὴν τὴν ἀνθρωπίνου ὁδὸν ἐκ
λέξομεν· ἀλλὰ βαλεῖν τὴν ἀβέλλιον συγχυσι·
κὴν τὴν ἀρείου αἱρεσιν· ἐξόμεν τὴν πρόσωπα
μία τὴν ἀνθρώπου τὴν ἀληθῆ· μία
τὴν οὐσίαν αὐτοῦ· καὶ οὐ τρεῖς οὐσίας ἀλλὰ μία
ὁ ὢν ζῶν· οὐ τρεῖς κύριοι τὸν ἀβέβαιον
ἀλλὰ πρόσωπα ἐπὶ τὴν ὁμοούσιον· ἀλλὰ μία
τοῦ ἀρείου· μία φύσις τὴν θεότητος·
ἡ ἐκκλησία ὁ μὴ ἀπολέσῃ καὶ τὴν μεσο
ποιήσαι· ἐν πρόσωπον τὴν χῦ κεφαλὴν·
ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τὴν ἀνθρωπίνου συγχυσιν ἀπε
κόμενος καὶ τὴν ἀνθρωπίνου φύσιν· ἀσυγχύτως
καὶ ἀδιαιρέτως· τὴν ἐν ἀκμῇ μὴ τὴν θεότητα
ἐκκλησίας· μὴ ἀπὸ μὲν ἐφίστη τὴν
ἀλήθειαν συγχυσιν καὶ τὴν ἀρείου ἀσεβοῦς αἱρεσιν·
ἡ κεφαλὴ καθολικὴ ἐκκλησία· τοῦ δὲ οὐκ ἀκαρεῖ σὸ τελικὸς

ἐκ καὶ τοῦ ὀνόματος παρέχει καὶ ὅλως. Ὅλον γὰρ
δὲ πάντῃ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ προσλαμβάνεσθαι. ποιὰν
σωμεν δὲ τὴν τοιαύτην παρέστησιν οὐκ ἐξ ἑνὸς
τινὸς ὁρίζομεθα. οὐτε δὲ ἐξ ἑκάστου. ἀλλὰ ἐκ
πολλῶν ἐξ ἑκάστου τῶν πρώτων. ἐνοῖς πλεί
στοις μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ μορφή. πλείστοις δὲ δη
μιουργοῖς ἐστιν ἀπεῖναι. ὅσῳ τοσούτῳ πλείω δοκεῖ ἐκ
ὁδὸς ἡμῖν ὁ λόγος ἐστὶν ἀπεῖναι. πόσον τῷ πλείω δοκεῖ ἡμῖν
περὶ φύσεως λόγῳ προσήκειν. τὸ δὲ ἐν τῷ πρόσθεν
τῆς ἐννοίας:

Ἀνέφυ ποτὲ δὲ καὶ τῷ πόρῳ ἀνὴρ ἀγαθὸς ὅσος οὐδεὶς
ἄλλος. ὡς περὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ καὶ ἀφῶν.
ἢ τῷ λόγῳ κὲ ἐρῶν ἐν τῷ φιλοσοφίᾳ μόνῳ τῶν.
λόγῳ ἐστὶ κὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος ὁ βελτίστος οἱ ὀνόματι ἀδῆμος
καλοῖ. τοῦτον τὸν λόγον τὸν αὐτὸν τὸν φύσιν κὲ τὸ
πρόσωπον. ὁ μὲν σωβέλλιος εὐ πρόσωπον κὲ μίαν
δόξαν λέγων τῶν ἀνθρώπων. ὅ δὲ ἀρείος. περὶ
πρόσωπα κὲ δεῖσι δόξας. ἀμφότερον τὸν αὐτὸν
λέγω τῶν εἶναι τὴν φύσιν κὲ τὸ πρόσωπον. οὐ γὰρ
ἔστιν ἀφεῖναι τὸ ὁ τοῦτον φέρον μὲ ἀρετὴ ἐστὶ ποιὸ
ἄλλῳ κὲ μεγαλοφυΐα κὲ πρὸ τὸ κοσμοῦ ὅλου πρὸς
οἰκουμενικὴν ἀνθρωποδοσεῖν ἐννοιαν. τὸ ἡ πρέσβυ
τῶν ἀοιδῶν μὲν ἀδῆμος ὁ ὀνόμασεν ὅτι
ἕτερον τὸν ἐστὶν ἡ ὁ τοῦ φύσιν. καὶ τὸ ἕτερον τὸ ὄνομα
οὐκ ἀνοῆ. ποιὸ δὲ λέγουσι. μὴ πλείω ὅτε ἀκὴ νοῆς

καὶ ἑλληνικὴ τὸ χῦ ἀδῆμαλίζει. ἀλλὰ πολλάκις
ἡ πρὸς ἀλλήλοις κὲ ἀπόζολις. ὅκερ πεῖθοιν
ποιθαγόρειοι κὴ σοφίας λόγοιν. ἵνα μὴ μὲ κρυφθῇ
ὅ ἐστὸν τὸ χῦ. ὁ μὲν γὰρ δὲ ἰσοτέλης φύσιν λέγει
εἶναι. ἀρχὴν κινήσεως κὲ ἠρεμίας. εἰ δὲ ἀλλοῖος
ὁ ἀπόζολος παραδόσεις. ἐστὶ δὲ ἀρχὴν κεῖνοι
οὐτε ἠρεμίας οὐ τὸ ὁ τελοῦ ὁ μολογεῖ ὡς τὴν θέσιν
φύσιν. ἀλὸ φύσιν λέγει ἡ ἀλλήλοις κὴ πίστις. αὐτὸ
τὸ πρῶτον τὸ φύσικὸν κὲ πρὸς χρόνον ἐνάλιν θέσιν.
τοῦτο μὲν οὖν ἐνάλιν θέσιν ἀοίδιμα. ἀλλὰ λόγον ὅτι ἐν
δοκεῖ κὲ φαῦλον. λέγετ μὲν οὐχ πρὸς χρεῖαν.
καὶ εἰ δὴ μὲν τὸ τοῦτο ἐστὶ χρῆμα καὶ ἀπὸ τὴν μὲν
ἐφικτόν. ἐκ τοῦ

φύσικὸν καὶ φυσικὸν κὲ πρῶμα καὶ πρὸς σω
σεῶν. ὅτι ἕτερον ἐστὶν ἡ φύσις κὲ ὁ ὄρος κὲ τὸ πρό
σωπον. ἀλλὰ ἀπὸ λέγει

Πάντῃ τὸ μὲ τὸ ἐρωτῶμεν καὶ ποῖον παρὰ λαμ
βάνομεν ἐν ἀρχῇ ἀνομάσαμεν ἀποφῆναι
λαμ καλὴ κὲ περὶ τοῦ παρὰ σχέσεων.
Καὶ τοῦτο χρῆν οἰκείοις λόγοις λαμβάνειν ἐν χρῷ
εἰς χρῆσιν μέρους. ὅκ οὖν ἵνα μὴ κὲ ἡμᾶς τὴν
αὐτὴν ὁδὸν σὺν ἡρῶν βαδίσωμεν. τὴν χρόνον ἐν ἡμῖν
ὧν πρὸς κὲ τὰς τοῦτον φωνὰς ἀπολαμβάνοντες κὲ ὧν
τὲ ἐπὶ τὸν τὸν. φέρε καὶ πεῖ κὲ ὅσον μόνον τὲ κὲ ἀκο
λὴ ἀπολίζωμεν. ὅτι ὅρος μὲν ἐστὶν ὁ κοινὸν τὸ φύσε

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

αὐτὸν· ἅπερ ἀμφοτέρων ἐστὶν ἡ φύσις καὶ τὸ πρόσωπον· λοιπὸν
δὲ καὶ ἡ ἐνέργεια καὶ θέλημα αὐτὰ μὲν ἐστὶ φέρουσιν
τὸν· εἰ γὰρ ἐκ δύο προσώπων ἐστὶν ὁ Χς· πρόδηλον
ὅτι προσπίπτει ἐν τῇ μιᾷ τοῦ αὐτοῦ προσώπου, καθ
ὅσον ἡ γνώμη εἰς αὐτὸ τὴν θεότητα καὶ τὸν τοῦ θελήματος
τοῦ· εἰ δὲ καὶ φύσεων πρόσωπα καὶ ὁ Χς· ἰδοὺ τὸν
πρόσωπον θέλοντος προσλαβόντες· λέγεται δὲ καὶ μιᾷ
πρόσωπον· οἱ πάντες λέγοντες φύσιν καὶ πρόσωπον τὴν ὑπόστασιν εἶναι τὸ
ὄνομα τὸ ἄλλο πρόσωπον τὸ Χῦ· οὗ μὲν ἐστὶν αὐτὸν ὀνομάζομεν πρόσωπον
πρόσωπον· εἰ δὲ λέγεται καὶ ἀπὸ τοῦ φαίνεσθαι φύσις
φύσιν πρόσωπον· καὶ ἀλλ' ἀλλ' ἐν πρόσωπον ἐν
τῇ μιᾷ οὐσίᾳ καὶ θεότητι καὶ θελήματι καὶ ἐνεργείᾳ· εἰ καὶ τὰ τρία
ἐστὶν· εἰ τοίνυν τρεῖς φύσεις εἰσὶν τῶν τριῶν τῆς
τριάδος τὰ πρόσωπα· καὶ οὐκ ἔστιν μία ἀλλ' ἀλλ' ἐν μόνον
γίνεται· ὁμοούσιον τῶν τριῶν καὶ τὴν θεότητα·
ὁμοούσιον ἡ μία καὶ τὴν θεότητα·
εἰ τοίνυν ἡ μία οὐσία καὶ τὸ πρόσωπον· εἰ τοίνυν
αὐτὸν ὁμοπρόσωπον τοῦ τρισκαταπτὴν θεότητα·
ὁμοπρόσωπον ἡ μία καὶ τὴν ἀνθρωποτητα·
τὸν πόλεμον τοίνυν ἐροῦμεν· εἰ ταὐτὸν ἡ φύσις καὶ
τὸ πρόσωπον πολλὰ δὲ καὶ ἀναριθμήτα τὰ τῶν
ἀνθρώπων πρόσωπα· εἰ τοίνυν πολλὰ καὶ τὰς
φύσεις ἡμῶν καὶ ὑπόστασιν τοῦ μόνου· διὰ τὴν μ
ικρὸν ὡς αἱρετικὸν καὶ καὶ δὲ χρὴ ὡς ὀρθὸν δοξάζειν καὶ λ
θολίζεσθαι· ἐκ δὲ τῶν πρόσωπα ὁμολογεῖν τὸν χρστὸν πρόδηλον ὅτι ἐκ θεότητος

καὶ ἐξ ἀνθρώπου τὸ πρόσωπον αὐτὸν ἐν τῇ ἑνὶ αὐτῷ λόγῳ· αὐτὸς
εἰς ἐστὶν ὁ· πρόσωπον φέρει τὸν· τοῦτο ἐν θεότητι
καὶ ἀνθρώπου πρόσωπον· ὅτι τὸν ἐν λόγῳ· τοῦτο ἐστὶν χν·
τέλειον εἶναι μεθ' ἡμῶν καὶ ἐν θεότητι καὶ τέλειον
ἐν ἀνθρώπου πρόσωπον· πρόδηλον ὅτι ὁμοῦ τὸν φύσεων
ἐν μιᾷ πρόσωπον· ἐλεγχόμενοι ὁμολογοῦμεν αὐτὸν·
εἰ μὲν φύσεις καὶ ὑπόστασις· ἐν τῷ χρόνῳ
ὡς νομοθέτης·

ἀπόφασις ὀρθοδόξων πρὸς θεοδοσιανοὺς

ΑΡΚΕΙΤΑΙ ὁ εὐφρονοῦν τὸν εἰπὼν τὸν χν τέλειον
καὶ θεότητος καὶ ἐξ ἀνθρώπου πρόσωπον· τὸν γὰρ δὴ
φύσεσι μὲν ἑνὸς ῥήματος· καὶ ὅτι μὴ δοξάζομεν τοῖς
ἐν ἀνθρώποις οἰκοῦσιν ἐφθέγξαντο· τὸν ὁμόνοον πρὸς
εἰς μεσόν καλέσωμεν· ἐπὶ δὲ ἀλλὰ τὰ τῆς φύσεως
δεῖ ἡνεῖναι τὸ πρόσωπον· ὁ δὲ οἰκοδαιμόνιος
τὴν καθαίρεσιν τὸν πρὸς εὐπρόσωπον ἀλλὰ σαρτέον· cχ
ὁ δὲ οἱ λοιποὶ τὸν τὴν τῶν δὲ φύσεων φωνὴν προ
φέρῃ τὸ λιμόσωμον· προθήσω δὲ πρῶτον ὡς
πρὸς κρίσιν τὸν ἐν θεοπρεπέστερον κύριλλον· ἐν δὲ
ὡς οἷον τὸν ἐξ αὐτοῦ ἡμᾶς πολλὴν δοκιμα
ζόμενον· ἐφησί· πρὸς τὸν ἀνατολικὸν τοῦ
ἀδελφοῦ· τὸν δὲ ἀγγελικὸν καὶ ἀνθρωπολικὸν
ὡς τὸν κύριον· ἴδωμεν τὸν θεολόγον σαφῶς·
τὸν μὲν κοινοποιῶν τὸν ὡς ἐν τῷ ἑνὸς προσώπου
τὸν δὲ ἀμφοτέρων τὸν ἐν τῷ φύσεων· ἵνα δὲ
σαφῶς τὸν ἐν τῷ ὄντων λέγει τὴν φύσιν καὶ τὸ
πρόσωπον· ἀλλὰ τὸν ἐλεγχόμενον τὸν φύσιν τὸν
cχ τὸν δὲ ἀμφοτέρων τὸν ἐν τῷ ἑνὸς προσώπου· καὶ ὅτι μὴ δοξάζομεν
ἐκ δύο τῶν ἑνὸς τοῦ μεσίτου· ὀρθοδόξῳ τῷ
τρισὶ θεότητι· ἡμῶν τῷ· εἰ τέλειον εἶναι τὴν φύσιν
αὐτὸν τὸν ἐν τῷ ἑνὸς

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ἡ θεία λόγου σύναφεια φύσεως ὑποστάσεως· [illegible]
[illegible] τοῦ ἑνὸς τῆς θείας λόγου· τοῦτ' ἐστὶν φύσεως
[illegible] τοῦ χῦ· τοῦ ἑνὸς τῆς θείας λόγου· τοῦτ' ἐστὶν φύσεως
[illegible] πρόσωπον ἢ ἕνωσις ὑποστάσεως· οὐκ ἔνεστι δὲ φύσεως πρόσωπον·
[illegible] τοῦτο αὐτὸ λέγοντες· ἐκ χῦ προσλαβόντες τὴν ἀνθρωπίνην
οἱ τῆς εἰκόνος χρεστοὶ τὴν τοιοῦτον ὅρον· οὐκ ἀποφεύγει τῆς ἀλλ'
[illegible] ὑπὸ ἑνὸς τοῦ αὐτοῦ ἀσεβοῦς νικῆσθαι· εἰ δὲ τοῦ
[illegible] καὶ ὡς ἀσφαλείας ἕνεκεν τῆς τῆς τοιοῦτον· ἀλλ' ὅμως
τῆς ὑποστάσεως ἕνωσιν τὴν τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην
αὐτῆς γενομένης ἐνεργείᾳ· ἐξ ἑτέρου θεοῦ δόσιν αὐτοῦ λαμβάνει
λαμπρὸν τὴν ἀξιοχρεῖος ὑπὸ τοῦ κρείττονος· ὅ τῆς τοῦτ' ἐστὶν φύσεως
τὴν πρόσωπον ἢ ἕνωσις τῆς οἰκονομίας τοῦ χῦ :+

ὅσκοπος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν πρὸς τὴν ἑτεροδόξους
ἐν ἁλεξανδρείᾳ :+

Πρὸς δὲ τοὺς τοιούτους καὶ τοῦτο μόνον τοῦ εἰδέναι τὴν
ἀνθρωπίνης ἀσθενείας τῆς ἀλογίας· τῆς ἀμαθίας καὶ τῆς
ἐκκλησιαστικῆς ἐμφέρουσι ἐν τοῖς βιβλίοις·
λέγοντας φύσεις προσῶν· ἐπὶ τῶν γραμμένων εἰς ὄνομα
τοῦ κυρίου· εἰ τὸ ὦ καὶ τὴν θεῖαν αὐτὴν τυγχάνουσι·
εἰ τὸ ἐπέρου τινὸς μὴ τοῦ ζῆν τὸ ὦμεν· ἐκ γὰρ
καὶ γέγραπται φωνὰς δόμοιον καὶ τοῦ αὐτοῦ κυρίου
ζῆν τὸ ὦμεν· ἐν τῇ βίβλῳ ἐξαρχείας· νεροῦ δὲ
καὶ ἐξαρχείας αὐτὸ εὑρεῖν καὶ εν· μὴ ἐστὶ κῦ θῦ· ὁμοίως
ὡς τὴν ἄπορ· τὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων καλῶν· γέγραπται
γὰρ τῶν εἶναι τὴν φύσιν· ἐὰν ἑτέρου τὴν ὑπόστασιν· φέρον
τὴν τῶν βιβλίων τοῦ κυρίου λέγοντος φύσεις προσῶν·
ἰδοὺ τὸ ὁ ἡρῶν καὶ θεοδόσι· γὰρ ἄρα τὴν ἐξ ἀδόκου
ἐν τῷ τῶν ὑμῶν ἀν χῦ φύσεω ὁμολογοῦσιν· τὸ ἑρῶν τὸ ὅλον

πρόσωπον σημαίνει :+ τοῦ ἀν τὸν τῶν φύσεις τὸ ἑρῶν
ἐπισκόπου νίσης· ἐκ δὲ τῶν καὶ τὴν νομίζον :+

Ποία φύσις χῦ ἐπὶ τοῦ πάθους ἐπὶ τῆς ἐν τοῖς ἐξαιρέτου δόξας :+
ἐκ τῶν ἀν τὸν λόγον :+

Πῶς οὐ μία αὐτῶν φύσεις σῶμα· τὴν τῆς ἐν τῷ πρόσωπῳ·
οὐκ ἔστιν ἑτέρα φύσις τὸ πρόσωπον :+ τοῦ ἀν τὸν θαυμαστὸν
γέγραπται ὅ ἐστὶν νίσης :+

Ὅτι οἱ γνῶσις χῦ δύο πάλιν φύσεις εἰς αὐτὸν τὸν λέγουσι ἕνα·
ἰδοὺ πάλιν δύο πρόσωπα ἢ τῶν δύο φύσεων λέγει :+
τοῦ ἀν τὸν· ἐκ τοῦ μακαρίου οἱ τῶν τῆς ἀλήθειας
τῆς τὴν καθολικῶν :+

Θεοδωρήτου τῆς ἐκκλησίας ἐπίσκοπος· ὑστέρου δὲ
πειρασθεν· ἐν δὲ τῇ φύσει· καὶ ὅτι τὸν τῆς δύο
λόγου ἑρμηνεύουσι· φύσιν ὀνομάζουσι πρόσωπον· καὶ τὸν
πρόσωπον· καὶ τὴν ἡμετέρου φέρεν λέγοντες ἐν χῦ
ἐν τῷ λέγεσθαι· φύσει μεγάλῃ· δύο δὲ βῦ καὶ ὁ αὐτὸς :+
ὅμοιος καὶ τὴν τῆς ἡμῶν τὸ σῶμα χρυσόστομος·
ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὴν ἀναλήψιν τὴν φῦ :+

Πρὸς τοὺς ἀν φύσιν τὴν τῶν θῦ καὶ τὸν ἐκ δόξης ἡμῶν· τὸν
ἐκείνην τὴν ἀκούσασαν· καὶ εἰς τὴν ἀπελάσας·
καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ τῶν βιβλίῳ· τὸν λέγει·
τὸν ἐναρίθμῳ κρυπτὸν μετὰ φύσεως· εἰ τῶν ὁ τῆς
φύσιν τὸ τοῦ χῦ σῶμα ἐν τῷ χρόνῳ· τῷ τὸ τῆς
πρόσωπον αὐτῷ ἦν· εἰ τὸν ἀν φύσιν δὲ πρόσωπον·
ὅμοιος καὶ τὸν ἑρῶν ὁ καὶ τὸν ἑρῶν εἰς τὴν θεόν
λέγει τὸν εἰ χῦ· ὅτι ἐκ καὶ τὸ ἀφανὲς τὸν ἑτέρου· θεόν·
ἀν ἀνθρῶν καὶ καὶ τὴν ἀκολουθεῖ εἰς τὴν θεόν· οὐ· τὴν
ὀνομάζουσιν φύσεων ὁ ἀνθρῶν ἑῶρα· ἐκ κρατεῖν

μωνῆ φύσιν. Κ πωρεν γὰρ ὅτι πρόσωπον σημαίνει
καθὼς ἀπέδομεν. + Φ τοῦ αὐτοῦ κυρίλλου
τοῦ θεοφόρου · πρὸς τὸν ἀνάτολιον κόρινθον :

Ὁ ρθόταται τὰ (καὶ πάρυσωσεν) καὶ τελείως τρίπερισσε
ου τὸ δοῦ ἐκ τῆς τοῦ τελείου · ἀλλ' αὐτὸ τὸ μονογενὲς τοῦ
θεοῦ λόγου καὶ θεὸς ἐστὶ καὶ ἔστιν ἐξ ἀνθρώπου εἰς ἀνθρω-
πον θ' ἑνωμένον τῇ ἰδίᾳ φύσει : τὸ τοίνυν ἐν χριστῷ καὶ οὐκ
πρόσωπον · οὐκ ἔστιν γὰρ φύσις μονὰς ἀλλὰ πρόσωπον : +

+ τοῦ ἁγίου κυρίλλου : +

Ἐπὶ τὸ οὐκ ἐκ δύο μόνον ἀλλὰ χριστὸν οὐδὲ χρῆ · εἰ γὰρ ἐκ δύο
φύσεις μόνον εἰς ἑνωσιν ἐλθοῦσαι · εἰ τοίνυν ὁ χριστὸς πρόσω-
πον · οὐκ ἔστιν γὰρ φύσις ἀπρόσωπος : +

+ τοῦ ἁγίου τοῦ τῆς καθαρίσεως κυρίλλου : +

Ὑψηλὰ τὰ ὅσα περὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἡμῶν φύσεως φαμεν · ἰδοὺ γὰρ πάλιν φύσις ὁ πρὸς λέγει · τοῦτο δὲ τὸν
πρόσωπον ἐν χῷ τὸν θεόν τὸν ἀπεγράψατο : +

+ τοῦ ἁγίου τοῦ αὐτοῦ κυρίλλου :

Ἀσύγχυτοι μὲν μόνον καὶ ἀφίστοι τοῖς ἀπὸ τοῦ πρόσωπον · τοῦ τοίνυν τὸν πρόσωπον χῷ · ἐν τῷ τὸν τὴν χῷ πρὸς λέγει καὶ τὸν ἀθεμίστον ἐνθεοσυλλόγοις λέγων · ἀσύγ-
χυτοι μὲν μόνον καὶ ἀφίστοι τοῖς πρόσωπον · πρὸς λέγει πρὸς τὸν κεῖνος · πρὸ ἀκλόνου ἀπὸ πρόσωπον τοῦ χῷ · πρὸς τὸ ἐλέγχειν μὴ καὶ κρατύνειν τὴν χῷ λέγω · καὶ τὴν ἑνωσιν τὴν ἀλλεῖν τῇ ἑνωσιν τῇ ἀλλῇ · ἀπὸ φύσεως ἑνωμένας ἐν χῷ · ἀπὸ τοῦ λέγειν πρὸς πρόσωπον ἐν χῷ ἀδιαίρετον : +

εἰκὼν τοῦ χῷ

+ τοῦ ἁγίου τοῦ τῆς ἀναστάσεως κυρίλλου :

μίαν φύσιν. εἰ δὲ ἑκατέρα φύσις καὶ
φορεῖ τὸν ἴδιον χαρακτῆρα καὶ τὸν ἴδιον τρόπον
ἀλλοιοῦται τὸ ἀνθρωπόμορφον, ἀλλ' οὐ τὴν πρόσωπον ἑνὸς
ἀλλοφορεῖ σὺν μόνῃ οὐ τῷ μὴ δοκεῖ :+ τὸν αὐτὸν
ἐκ τῶν προσώπων βεβαιοῦσθαι :+

Ὁ δὴ μὲν ἐπεὶ τὸν ἑνωτικὸν τῶν ἑνὸς φύσει (εἰ δὲ
θεωρεῖ) κεῖται θεωρεῖ. ἀλλ' ἐν καὶ τὸ αὐτὸ χρῆσιν ἡνωμένῃ τὴν ὧν
φύσεων ἡ ἀλλοφορία ἐστὶν ἀλλ' ἀλλοῖον τὴν τῶν
τῶν αὐτῶν :+ τὸν δὲ ἀκυρεῖ λόγον ἐκ τῆς κατὰ μέρος :+
ἀλλ' οὐ καὶ τὰ πάντα τὸν φύσει ὁμολογεῖ ἑνῶν. τοῦτο δὲ
πρόσωπα ὅσα μὴ φαίνεται. ἀλλ' ἐστὶ μὲν φύσει πρόσωπον
ὁμόνοον δὲ ἑτέρας οἰκεῖον ἀλλοῖον. ἀλλὰ ἀλλ' ἐστὶ πάντας
οἱ λοιποὶ ἀπεῶν. οἱ λέγοντες ἑνῶσθαι τὸν ἄμικτον ἀλ-
φορεῖν φύσιν. ἐλλείψει τῶν ἀνθρωπόμορφον καὶ
τὴν κεφαλὴν ὀνομάζοντες ἀπὸ τὴν λέξιν. ὅτι ἐν τῇ φύσει
ὀνομάζοντες, ἐκεῖ πάντα καὶ πρόσωπα σημαίνουσι.
ὅμως ἐστὶν ἀλλοῖς φύσει ἀπρόσωπον :+

τὸν δὲ ὅμως ἐστὶν ἐπὶ κοινῶν ἀλλοιώσεων :+

Φησὶ δὲ καὶ τὴν ἀλλοφορίαν ἐκ τῆς φύσεως εἶναι
ἑνὸς καὶ ἑκατέρας λαλεῖ χρῆσιν. φύσει δὲ ἐκ καὶ ἑκατέρας φύσεως ἐστὶ
ἑνὸς αὐτοῦ. τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐκ καὶ ἑκατέρου καὶ ἀλλοφορεῖ τὸν πρόσωπον.
ἑνὸς δὲ ἀλλοῖον ὀνομάζεται φύσει. πρόσωπον ἀλλοῖ. καὶ τὸ
λοιπὸν τὸν αὐτὸν τὴν χρῆσιν παρὰ τῶν ἀγγελικῶν ἀλλοῖον
ἐν τῷ κατὰ νεστορίου τοῦ ἀλλοτρίου βοῶν (ὡς ὅδε). εἰ περὶ ἀλ-
λοφορεῖ φύσει ἀλλοφορεῖ πρόσωπα ἀκολουθεῖν :+
καὶ μετὰ βραχέα ἐν τῷ αὐτῷ χρήσει φησὶ ὅμως ἐστὶν :+

Ὡς λαλεῖ τὸν ἀθάνατον. ἐπὶ λόγος ἐστὶν. ὡς ἀμφότερον
λαλεῖ τὸν ἀθάνατον. ἐπὶ ἀλλ' ἐν τῷ ἐμὲ οὐ λαλεῖ.
τοῦ τὸν ἀθάνατον ἑνῶσθαι τὸν ἀγκοῦ πρόσωπον. εἰ γὰρ ἐκ φύσεως

χρ. ὁ χριστὸς φύσει ἀλλοφορεῖ. ἀλλ' ἐν μιᾷ ὑπόστασις

ἀπεφήνατο ὁ φιλόσοφος ἀναμφίβολος. οὐδὲ τὸ αὐτὸ φύσει ἀλλοφορεῖ ἀνθρωπόμορφον
τὸν αὐτὸν δὲ φιλόχριστον ἐκ τῶν λόγων. ὅπερ ὁ πάντα μὲν ζῶν μέστ :+

Ἀλλ' οὐκ εἰ μόνον λοιπὸν πᾶς φύσις. τὴν πέντε θῦ. τὴν τὸ αὐτὸν. οὐδὲ
μὲν καὶ τὸ πλῆθος ἐστὶν πόθεν ὑφ' ἑνὸς ἀνθρωπόμορφος. οὐδὲ καὶ τὸ πρόσωπον
ἐξ ἑαυτοῦ δεῖ. ὅρα πάλιν φύσις ὁμολογοῦσα τὸν ἀλλοῖον καὶ
ἑνὶ χρῶμενον ὑπὸ τὸν πρόσωπον. εἰ δὲ ἀλλοῖον φύσις πρόσωπον. τὸ
πρὸ αὐτῶν τὴν χρῆσιν ὁμολογεῖ κύριλλος ἐν τῷ ἐ-
φεσινῷ λόγῳ. τὴν δὲ φύσιν λέγουσιν ἐν τῷ πρόσωπον ἑνὶ
ὡς ἡμῖν λέγων πρὸς τὴν ὁλόφυσιν (ὡς ὅδε). ὅρα δὲ ποιῶν
ὡς οἱ θεωρεῖν οἱ πρὸς ὁμοῦσιον τὴν χρῆσιν εἰρηκὼς τὸν
καὶ τὴν θεότητα. καὶ ὁμοούσιον ἀμφοῖν τὸν αὐτὸν καὶ τὸν αὐτὸ
πάντα. ἀλλὰ ὡς τὴν ἐνοῦσαν ἀποφύσιν. οὐ ἀλλὰ ὡς τὸν ὑπο-
στάσεις ἀποφύσιν. ἀλλὰ ὡς τὸν ἑνὸς πρόσωπον. ἀλλὰ ὡς τὸν
ὁλότου κυρίλλου ἐν τῷ (ὡς ὅδε) ἀλλὰ καὶ τὸν ἀλλοῖον πρόσωπον.
ἀλλὰ ἀπὸ τὴν φύσιν πρὸς τὸν πρόσωπον. ἀλλὰ ὡς τὸν ὑπόστασις :+
τὸν αὐτὸν εἰς λόγος τὸν ἀνθρωπόμορφον :+

Καὶ λέλυται τοῦ τὸ ἀλλοῖον καὶ τὸν τὸ πάθος ἀφορῶν.
ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τῶν φύσεων ὁμοῦ. ἀλλὰ τὸν ἀλλοῖον ἐστὶν
αὐτὸν ἐκ τῶν φύσεων αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τὸν ἀλλοῖον. οὐκ ἐ-
κρεμάμενον ἐν αὐτῷ ἀπὸ σάρκος. ἀλλὰ ἀπὸ τῶν
ζῶν ἐν ἑνὶ αὐτῷ τὸν ἀλλοφύσεως ἐν ἑνὶ ὑπόστασιν αὐτὸν ἀνάγκη
τὴν ἀλλοφορίαν :+ τὸν αὐτὸν πρὸς ἐν τὸ ἀπόλο
γον μὴ ὅσον ὑπὲρ τὸν ἀπὸ τῶν ἀλλοφύσεων ἐν χῷ :+

Ἀλλ' οὐκ ἀμφοῖν τὸν τὸ πρόσωπον. ὑπὸ φύσεις ἑτέρας
τὸν τοῦ τέσσαρα ἑτέρου καὶ ἑτέρου πρόσωπον. ἀλλὰ τὸν
ἀλλὰ τὸν ὁμοίζει τὸν θεῖον πρόκλον τοιαῦτα γράφω.
ἐστὶ τὸ ἀνθρωπόμορφον. οὐ τὸν φύσεις ἐν τῷ πρόσωπον ἀλλ' ἐν μιᾷ.

χρ. ἀρκοῦν τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν τοῖς τὴν πίστιν ἐκλέξοις ἀλλὰ τοῖς
οἱ ἐν ἐφέσῳ μαθεῖν τὸν τόπον τὸν αὐτὸν φύσεις τὸν πρόσωπον :+

χρ. τοῦ ὁ κύριος ἀλλὰ τὸν ἀλλοφορεῖ τὸν ἀλλοῖον τὸν ἀλλοῖον τὸν ἀλλοῖον τὸν φύσεις ἀλλὰ τὸν ἀλλοῖον τὸν φύσεις :+ τὸν τὸν πρόσωπον :+ εἰ τὸν φύσεις ἀλλὰ τὸν ἀλλοῖον :+

χρ. πρὸ τὸν ἀλλὰ τὸν ἀλλοῖον :+

ἀλλὰ τῇ φρικτῇ οἰκονομίᾳ τῶν μυστηρίων τοῦ υἱοῦ φύσις
ἐρωτᾷς : + καὶ πάντα εἰς ὃ νῦν παιδιόμεθα
μὴ νῦν μὴν τὸ φύσιν : +

Καὶ πάλιν φύσις τὸν λόγον ἐλέγε· καὶ πάλιν ἐρωτῶν τὸν μω
σαϊκὸν θεολόγον· ἀντίφασις ἐστὶ τὸ ῥῆμα τὸν
τοῦ ἁγίου καὶ ἄλλου φωνὴν εἰπεῖν τὸ περὶ χῦ· καὶ τὸ πρό
σωπον τοῦ λόγου ἐλέγε καὶ πάλιν ἐρωτῶν θεολόγον : +
τοῦ δὲ εἰρηνικοῦ ἐκ τοῦ λόγου τοῦ καὶ ὀνόματος τὴν : +

Ὥσπερ οὖν κηβωτὸς κεχρυσωμένη ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν
χρυσίου καθαροῦ ἦν· οὕτως ὁ τοῦ χῦ καθαρὸς
ἦν ἀνθρωπος· ἔσωθεν μὲν τὸν λόγον κοσμούμενον· ἔ
ξωθεν δὲ· τῷ πρὶ φρονούμενῳ· ἵν' ἐξ ἀμφοτέρων
τὸ πεῖφανὸν τῶν φύσεων δεῖχθῇ : +
ἀνὴρ τὸν ἐπισκοπῶν ἐλεμαῖος εἰς χῦ ἐνῆν : +

Ἡ συνχύσεις φύσεων· κοὐκ ἀρνήσει περὶ τὴν οἰκονομί
ἀν τοῦ κυρίου μόνον· νόμον δὲ θρόσδεται
καὶ τὸν ὀχόν· ἀλλὰ φέρε πρόσωπον ἡ τοῖ φύσεν χῦ ἐδόμα
τιον· εἰ γὲ οὐκέστιν φύσιν ἀλλὰ πρόσωπος : +
πῆ δὲ φιλόλογον τὸν τῶν αἱρετικῶν γένος· ἴδε τὸν
ὅ τὲ ἐρεῖ μὴ καθὴ μὲν τοῦ μὴ κὲ κατὰ τὸν τῶν
ἀθλίων καὶ λίκῶν νοῦν· ἀπορίαν τὰς χρὴ σὴ σὲ ἑτέρα
φαμὲν· καὶ περὶ καὶ ὁ μὲν τὸν ἀπορούντα ἀκῶ
ἀλλὰ τὰ τὸ περὶ καὶ σὲ ἔλεον· εἰ δὲ τὸ περὶ αὐτὸν παρ
κεῖται ἐν τῷ περὶ τὸν χῦ νοῦν· τοῦτο δὲ ὡς ἀσεβῶς
λέγεται· ὁ μὲν κοσμοῦντὲ τὸν προσῆκεν ἢ ἀφέρεν τὲ τοῦ
ἡ μεθ' ἡμῶν τὸ κς : + ἰδοὺ τὰς καὶ ὁ ἔργον πλήθος
ὡς τὸν ἀλλὸν τὸν τῶν καὶ ἀπὸ γραφὲν τὸν τόπον

πρὸς ἀλλὰ ὁ ὁρῶν ἡμῖν ἐκ μὴ λόγον φύσεις
πρόσωπον ἐστὶν· ἐλλιπῆ καὶ τοῦ τὸν ἡμῖν τὴν ὁμολογία
πάντας οὗτοι οἱ μακάριοι πάντων· τὴν ἐξ οἰκουφρονοῦντ
ἐλλύχοντα· ὡς ἀλὸ πρόσωπον ἐν χῦ φύσεις κοῦ πρὸ
ἐμμένουν ἀλλὰ πάντων οἱ ἀλεναυλίας ἐρεοί· ἐσύλησαν·
ἐφημίσθησαν· ἐξέστησαν· κατεπλάγησαν· ἢ πόρεσαν·
οὐμὲ ἐλάλησαν· ἢ λοιδωρήθησαν ὅτι ἰσχύθησαν·
πάνυ πρὸς τὰ λαοῦ τὴν ἐκκλησίας· οἷον εἰ κρὸ τοῦ πρὸ ἐπὶ
ἀλλὰ πάντας αὐτοὺς ἀλέγοντος· εἰ μὴ φύσις πρόσωπον ἐστιν·
δέον καὶ σὸν τὸν ὁμόσε πάντων· ἀλλὰ φύσις εἰρηκὸ τὲν ἐν χῷ·
εἰ δὲ οὐκέστιν φύσις πρόσωπον· αὐ ἐκκλησία ἐστὶν ἡ σύνοδος·
ἀλὸ εἰ πρὸ ὅ ἢ νοσμένας φύσεν ἐν μὰ ἀπρόσεστι χῷ·

Καὶ πάλιν τὴν αὐτὴν φωνὴν ὁ ὁ χρυσόστομος ἀλαμβάρων
τὴν ἀλλὰ ξαν ἀρεσωρὶ ἀλωτικὴν ἀλαλεκτοῦ ὡ χωρίζοῦ
ἐκεῖ ἐν· εἰ μὴ φύσις πρόσωπον ἀεὶ λοῖ· δέον καὶ σὸν
πρὸ πάντων τὴν ἀ κύριλλ· φιλέτον τὲ ἀσύγχυτο μὲν κὲ
μὴ κοσὶν αὐ χῦ φύσεν· εἰ ἀρὲ οὐκέστιν φύσις πρόσωπον·
ἀ πὴν φλοιαρεῖ καὶ τὲ ἐκκλησίας φαύσκοντες τὴν
φύσιν πρόσωπον· ταῦτ' βοσόντες ἐπὶ ὡς ἰκανοὺς

Καὶ πρὸ λόγον ἐξ ἀκούσον ὑπῶσαν οἱ αὐτὸν ἀλέγοντ·
ἀλὰ ὡς θεοδοσιαρῶ καὶ μὴ μὴ ἀριστεῖ ἢ ζητεῖ· καὶ ἀθε
λὸ πολῶν· τοῦτ' ὅτιν κατὰ τὸν αὐτῶ· ὅτιν φύσις πρό
σωπον ὁμολογεῖ· ἰδοὺ ἀλὰ τὰ τὴν φωνὴν κατὰ ὀχὸ ἐλέγαι
καὶ ζόμενος· ἢ τὸ ὁ ἀλὸ ὡ πρὰς μὲ σοῦ ἀρὸ ὡ ἀπὸ λῆξ·
ἢ τὴν ὡ ὁδὸν χαλκηδόνος αἱρετικὴ φρόμολογῆσ·
κερὺ ξὰν ἀλὸ φύσεν καθὴ πὸ ξαστὴν ἐν χῷ : +

Μέχρι τοῦ π΄ τῆς ἀλέξε· πλὴν πολλὴν τὴν ἑαυτῶν γνώμη-
ν ἐπιδεῖξαι βουλόμενοι· καθάπερ καὶ ὁ δοκιμωτάτος χθὲς ἦν
εἰς ἀλέξιν· ὅμοιόν τι φαίνεται καὶ τὰ ἐμοί· ἐγὼ
συλλογίσασθαι μὲν οὐδὲν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου· ὡς τὸ τῆς ὀλιγο-
μαχίας τῶν πολεμίων πρὸς ἡμᾶς· καὶ ἀνόμοιον μαχεῖσθαι τὸν τοῦ
ξυλίου τῶν τοῦ καὶ ἀλκαίου· παρὰ τὴν ἐξ ἑκατέρου αὐτῶν τὴν
ὀνομασίαν ἔχοντος ἑαυτῶν πλῆθος φρουρῶν· εἶτα καὶ ὁ ἀπόμος
σωτῶν ἀλκαίου· ἀρίστας ἀποφαίνω τὴν ἡμῶν πρὸς ἀλλήλους μάχην
ἀρετὴ οὐ τὸν ἑαυτῶν· εἶτα τὸ ἀποστίνυναι τὴν πρὸς ἡμᾶς
λόγῳ· ἐν μὲν ἀλέξιος ἀλλὰ τὸν ἐν τῷ πρὸς ἀλκαῖον· ὡς ἀκέ-
φυσιν ἀλλὰ πόρρω· οὐδὲ ἀπρόσοιστον· ἐν δὲ τοῖς ἀλκαίου ἀμφω-
κύκλιον φαίνεται ἀφόρητον τὸν τῆς φιλοπόλεως
ἄνω· ἀλλὰ τὸν ἐλάχιστον ἡμῶν ὁδὸν καὶ ὁδὸν· ἀλλὰ πόρρω
ὑπερ ὡς τὸ πόλεμον ἐν ὡ· ὁ δὲ ἐν ἀλλὰ φίλος·
Πρὸς δὲ τοῖς τὴν πολιν ἡμῶν· ἐν πολλοῖς μὲν τὸ πρὸς ὑμῶν
ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρῶ· καὶ ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν τῷ
ἐν τῷ ὑπερ· ὅμοιον καὶ ἀλκαῖος ὁ ὀρθὸς φέρων κύκλιον
ἐκ κύκλου ἔχοντ φύσιν πόρρω ἄνω ἐν ἡμῶν· πρὸς ἡμᾶς
Τὰ δὲ ἑξῆς ὅτι ἐναντία ἐστὶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ φωνὴ τὰ ἄμα ἡμῶν ἀ-
πὸ τὴν ἐννοίας· ὁ δὲ φρουρὸν ἀλέγουσιν ἐν τῷ φύσει ἑτέρου τὴν
πόρρω· ὁ δὲ ὑπερ δὲ· ὅτι τὸ ἐπὶ τοῦ κοινοῦ λεγόμενον·
τοῦτον τὸν καὶ ἀλκαῖος ἐστὶν τὸ κύριον ἀλέγει αὐτὸν·
ἀλλὰ ἐν ἡμῶν πόρρω· ἀλλὰ ἡμῶν ἐν ἡμῶν ἀπὸ πόρρω ἐν ἡμῶν
εἰ ἐν κρούσῃ· εἶπον· ὅτι τὰς ἡμῶν ὁδὸς πρὸς ἡμᾶς ἐν
αὐτὸ ἀλκαῖος ἐν τῷ φύσει ἡμῶν ὁδὸν ἐκ ἀφόρου
πρὸς ἡμῶν· ἀλλὰ ἐν ὁ φρουρὸν αὐτὸ πρὸς ἡμῶν ἐστὶν ἀλλὰ τὸ λ

αὐτὸ μὲν ἀνῷ πάνυ πρόσεσιν. τρίτον. ὅτι εἰ καὶ πρόσεσ
θεὸς ὡς κύριος ἐν τῷ χῷ. πάντες ὡς ὁ θεὸς ἀρχὴ τῶν φω
νῶν πρόσεσε ἐν τῇ κτίσει αὐτὸς ἐποίησε τὸ κτίσμα καὶ τὸν λόγον
ἐκφωνήσας τὸν κόσμον. ὡς οὖν ἐν τῇ ἀπολογίᾳ. ἐξεκε
κράγει ἐν τῷ τοιούτῳ φωνῇ ὅ ἐστι θεὸς καὶ ἐν τῷ. ποιῶ τὸ κο
λέγει πρόσεσε. ἀλλ' οὐδὲν τοιοῦτον ἐκφωνεῖ ἀλλὰ ἐν
θεὲ ἐποίησεν. πέμπτον. ὅτι εἰ καὶ ἐξ ἑαυτοῦ
κύριος ἦν ἐπιστεύετο ὡς φίλος πρόσεσε. ἀλλ' ἀπεδείξατο
τοῦ. ἐκτον. ὅτι καὶ ὅ ἀπέχουσιν ἀλλ' ἀπο
λαμβάνει. ἀπέχει πάντων ὁ πρόσεσεν φωνῆ ἡμῶν πρὸς τὴν
λύσιν φύσεως τῆς ἡμετέρας. ἑβδομον. ὅτι τὰ φωνῆ
σιν πρόσεσε ἀνάγκῃ τῆς κοινῆς πρόσεσιν ἐν τῷ σῷ.
μεθ' ὧν ἐστὶ καὶ ὁ πρόσεσε γενικῶς ὡς ἡμῶν καὶ πρόσεσε
σιν ἐν τῷ σῷ. ὄγδοον. ὅτι οὐδὲ εἰς ἡμῶν ἀλλὰ πρὸ
κόσμου πρόσεσε ἐν τῷ χῷ. ἐν τῷ πρ
ὅτι εἰ καὶ ἐκ τοῦ πρόσεσε ἐστὶν ἀρχῆ. ἀλλ' ὅμως ὁ πρὸ
σεσε ἐστὶν ἀλλ' ἡλίου. ἀλλ' ἐστὶ πρόσεσε. ἐν τῷ κόσμῳ
ἀλλ' ἐστὶ πρόσεσε πρὸ τοῦ κόσμου πρό.
ἑκατὸν δὲ τὸν τρίτον ὅτι οὐ θεὸς ἐστὶν ὁ κύριος λ.
πρόσωπα ἡμῶν πρόσεσε λέγει τῷ χῷ. φωνῆ. εἰ δὲ τῆς
προσφωνήσεως πρῶτος. ὅτι εἰ τὸ πρόσωπον ἀλλ' ἡ δόξα
πρόσεσε ἀλλ' ἐστὶ τῷ χῷ. ἀλλ' ἐν ἐστῶ. ὅμοιος ἐν
τῷ ἀνθρώπῳ ἐν ἐφ' ἑαυτῷ φῶ. ὅ αὐτὸς ἀλλ' ἐστὶν φῶς τῷ χῷ
τὸ οὐσίᾳ οὐ ἀλλ' ἀλλ' ἐστὶν τὸ πρόσεσε ἀλλ' ἐστὶ τὸ φῶς ἐστὶν πρόσ
ἰδοὺ πρόσωπον μόνον ἐστὶν τὸ πρόσεσε. καὶ τὸ ἀλλ' ἐστὶν τὸ ὡς ἀλ
πρόσωπον ἀλλ' ἐστὶ πρόσεσε. καὶ ὅ πάντων ἀλλ' ἐστὶ μὲν καὶ

ἀφ ὑφεστῶτων αὐτῶν πρᾶξις τοῦ χῦ. καὶ οὐκ εἰρηκεν ἑνῶσθαι
ὅτι πάντες ὁμόψυχοι εἰσιν αὐτῶν πρᾶξις ἐξ ἑνὸς χῦ· ἀλλ' ὅτι ὁμόψυχοι
μεμερισμένοι κατὰ τὴν φύσιν τῶν πρᾶξεων· ἀκούω εἰ ὁμόψυχοι
μεμερισμένοι καὶ μὴ ἀπὸ τῆς ἑνώσεως τῶν πρᾶξεων, πάντως ὅτι εἰσὶ
παρέχουσιν· εἰ δὲ παρέχουσιν, πῶς ἀπλῶς ὅτι ἐνοῦσι εἰ δὲ
πάντως καὶ ἀεὶ ἐνοῦσθαι· εἰ δὲ οὐ καὶ ἐνοῦσθαι, ἀπλῶς
ὅτι οὐ παρέχουσιν· οὐδὲ ὁμόψυχοι μεμερισμένοι κατὰ τὴν φύσιν
τῶν πρᾶξεων· εἰ δὲ μεμερισμένοι κατὰ τὴν φύσιν τῶν πρᾶξεων
εἰ δὲ ἐλεγχθεῖεν μὴ οἰκεῖαι τῆς φύσεως· ὅτι οὐ πρὸς ὁ πρὸς τὰς πρᾶξεις ἐστὶν
ὅθεν σοφῶς κύριε λέγει· ὅτι οὐ παρὲξ εἰσὶ πᾶσαι τοῦ χῦ πρᾶξεις
ὅπερ σοφῶς εἰρηκεν πάλιν· ἀκούω ἡμῶν μὴ κατὰ δεχόμενοι μὴ τὴν
φύσιν μὴ τὴν πρᾶξεις ὁμολογοῦντες, τὴν σαρκὶ τοῦ χῦ· δῆλον
ὅτι ἀν οὐ πρὸς ἐκ τοῦ αὐτὴν φασκόντων εἶναι τὸν πόλεμον· εἰ δὲ
ἐστὶν ἀνῆν· καὶ ἐν γραφῇ εἰ δὲ βλάψαι τὸν πρὸς ἀλλήλους τὴν
ἑνότητα· πολεμεῖσθαι πρὸς τὴν ἀλήθειαν· ὁ δὲ σοφὸς
ὁμόψυχοι μεμερισμένοι κατὰ τὴν σαρκὶ τοῦ χῦ πρᾶξεις· ὅθεν σοφῶς κύ-
ριε λέγει ὅτι οὐ οὐδὲ φίλοι μὴ ἀπὸ τῆς φύσεως· καὶ οὐ οὐδὲ φίλοι
κατὰ τὴν σαρκὶ ὁμόψυχοι μεμερισμένοι κατὰ τὴν ἐνῶ· πρὸς κεῖται·
τὰς πρᾶξεις δὲ χῦ· καὶ τὰς φύσεις ἀρνοῦσι· ὅ ἐστι μέλος
τὰ καθ' ἡμῶν μυθοπλαστεῖν· ἐρωτῶ μὴν ἡμῶν λέ-
γοντες· ὅτι τίνος ὁμόψυχοι μεμερισμένοι κατὰ τὴν σαρκὶ τοῦ χῦ πρᾶξεις·
καὶ ἀπὸ κείνεται ἀφ' ὧν λέγοντες τὴν σαρκὶ τοῦ χῦ πρᾶξεις
τοῦ χῦ· καὶ ἐπὰν μὴ ἀκούσωσι τὴν λέγοντες· ὅτι πάν-
τως ὁμόψυχοι μεμερισμένοι κατὰ τὴν φύσιν τοῦ χῦ· ἀλλ' ἀν ἐκτῆται
βλασφημεῖν ἀφαιρεῖν· ἀπὸ τῆς ἀλήθειας· ἐὰν μὴ
εἰ ἀν καὶ κακὰ πολλὰ· ὅ τι τοῦ πάλιν λέγω· σκηνῶ

ἀλλ' πᾶς ἐξ ἑνὸς εἰσὶ πρᾶξις· ἡ τοῦ φῦς μὴ κατὰ τὴν πρᾶξιν, τὴν θεοῦ τὲ τὴν ὑπὸ πάντα φύσιν τοῦ χῦ· ἀλλ' ἀν μὴ πρὸς τὴν ὑπὸ τὴν ἀλήθειαν κατὰ τὴν σαρκὶ τοῦ χῦ πρᾶξεις· ἀλλ' ἀν μὴ τὴν ἀλήθειαν κατὰ τὴν σαρκὶ τοῦ χῦ πρᾶξεις· ὅθεν σοφῶς κύριε λέγει· ὅτι οὐ οὐδὲ φίλοι μὴ κατὰ τὴν σαρκὶ τοῦ χῦ πρᾶξεις· ἀλλ' ἀν μὴ τὴν ἀλήθειαν κατὰ τὴν σαρκὶ τοῦ χῦ πρᾶξεις· ὅ ἐστι μέλος τὰ καθ' ἡμῶν μυθοπλαστεῖν· ἐρωτῶ μὴν ἡμῶν λέγοντες· ὅτι τίνος ὁμόψυχοι μεμερισμένοι κατὰ τὴν σαρκὶ τοῦ χῦ πρᾶξεις· καὶ ἀπὸ κείνεται ἀφ' ὧν λέγοντες τὴν σαρκὶ τοῦ χῦ πρᾶξεις τοῦ χῦ· καὶ ἐπὰν μὴ ἀκούσωσι τὴν λέγοντες· ὅτι πάν-τως ὁμόψυχοι μεμερισμένοι κατὰ τὴν φύσιν τοῦ χῦ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

φρόνη πονόμασι αὐτ χρήσασθαι μὲ λάτρευμα τὸ ἐκείνο· ἀλλὰ ποτ,
μὲν λάτρευτι τῶν ἀν ἐρήμων ἐστὶ τῶν χῦ ὑποτάσσε· ποτὲ δὲ ἡ
πλὴν μετὰ τὴν ἀφέρεσιν ἐρωτᾶσθαι ἀφέρεσιν τὰ σὺ ὑποτάσσε· καθὰ· ἐν
τοῖς χαλκίοις αὐτὸ φησὶν οὕτ· ὅτι τὰ σύμμορφα μεμενήκασιν
αὐφθαρσίᾳ ὑποτάσσε ἐν τῇ εὐθείᾳ σοφίᾳ· ἡ γὰρ· ἡ
χρηστὸν ἐκεῖνο λιμένον τὰ ἄνθρωπα· μεμένηκε νόμῳ· ἐ
μὴ δὲ ὁ ὑπὲρ ἐμὲν ἡ ἄνθρωπος τοῦ χρόνου πλὴν ἐδόξαν· πλὴν οὐκ ἀ
γωνιᾶ τοῦ εἰρηνικοῦ· ταῦτα γὰρ ἀλλὰ οὐ φείδεται· ἐμὲ
ὁ λόγος ἀπὸ σοῦ πᾶσι τὰ σὺ ὑποτάσσε· κατέδοξαν
ὁ λόγος κόνεν ὁ νόμος λάβετε ἐν χῶ τοῦ θεοῦ φόβου ὑπο
τάσσε· ἀλλὰ τὸν λόγον φησὶν προσωπικὰ ὑποτάσσε· κύριε·
ἀλλὰ οὐδὲ ἀπὸ λόγου οὐδὲν ἐν σύνοδος χαλκηδόνος προσωπικὰ
τὰ σφίσι· ἀλλὰ τὸν αὐτὸν θεὸν κύριε· ἀλλὰ τὸν δεσπότην
ὑποτάσσε· τοῦτέστιν ἀφίσαμεν πρόληψιν· οὐκ ἀκολουθοῦντα
ὑπὸ τὴν φύσιν τὰ σὺ πρόληψιν τὰ σὺ λόγου· ὅ ἐστιν γὰρ· ὁ νῦν
ὑποτάσσε· οὐκ ἀκολουθῶ τὴν φύσιν τὸ πνεῦμα· ἀλλὰ ὁ
τοῦτο ποιεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς φησιν· ὅτι ἡ μὲν φύσις καὶ
ὑποτάσσε ἀεὶ πνεῦμα κύριε λόγος ἐστὶν μαρτυρεῖ·
ὁ δὲ ἀλήθεια τὸ σῶμα ἀδελφὸς ἀπὸ χαλκηδόνος καὶ χῦ κυρίου
φύσις τὸ σὲ ἀνέφυσιν· ἡ κοινὴ λόγος καὶ ἡ μόνος
φύσις καὶ μόρφα τὴν χῦ· ὁ ὀρθόδοξος· τὰ αὐτὰ
ἀλλὰ τὴν ἐρίζω ἐν ἐμοὶ θεὸς πρὸς ἰδὸν ἡ γὰρ μονογενὴς
ἡ πόρ· ἐὰν ὑποτρέφω πρὸς τὸν λαὸν τὴν σὲ ἐκκλησίας ἡ πρ·
μὴ ἡ κόρη τὴν ἡμῶν· αἰνοῦντες ὑποτάσσε ἐν χῷ οἱ ἀπὸ
σάρκ· νομίζω ὑποτάσσε τὴν σὺν χρόμα ἡ κτίσμα ἐν

μοσιεύμενοι· ποσοῦ χρόνου φόβος ἀφ' ἡμῶν ἀπὸ τὴν φύσιν
καὶ τοῦ ἡμῶν μὴ ὁ μὴ ἐστὶν ἐπὶ τὸ ὁ ἐστὶν φύσις
αὐτὸ χρόνος τὴν ἐστὶ ἀπὸ μορφὴ ἐστὶν πάσχει φύσις· ἡ ὁ ἐστὶν
σιδηρὶ κ τῶν τοῦ μὴ ἐστὶν ἀφορὴ τὸ φύσις τὴν ἐστὶν μόρφα·
φύσις ὑπὸ χρόνου τὴν ἡ ἀπὸ αὐτὸ ἡ φύσις ἡ ἀφ' ἡμῶν ἀπὸ φύσις
σαρκικοῖς μὲ θεὸν τὸ σαρκικοὶ καὶ κοινὴ λόγος· αἰνοῦντες·
φύσις ἡ μὴ ἐστὶν ἡ δὲ γὰρ ἐστὶν ἐστὶν ἡ μὴ ἐστὶν ἡ
σωφρὸν ἐν ἡ ὁ ἐστὶν ἡ ἀφ' ἡμῶν· ἡ φύσις ἡ ἐστὶν τοῦ ἐστὶν
σὲ ἡ ἐστὶν ἡ ὁ ἐστὶν· ἡ ὁ νόμος ἐστὶν τοῦ φύσις τὴν ἡ μὴ ἐστὶν τὴν
ἡ μὴ ἐστὶν ἡ ἀφ' ἡμῶν ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν
ἀλλὰ δὲ ἐστὶν ἐστὶν ἡ δὲ· μόνον τὴν φύσις ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν
ἐπὶ τὸ τὴν ἐστὶν ἡ ἐστὶν· ὁ δὲ τὸν ἐστὶν ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν
κυνὶ τὴν ἡ ἐστὶν· λέγουσιν φθαρτὸν· λέγουσιν αὐτὸ πάθος τὸν·
ῥάδιον· ὑγρὸν· γεῦρον· χρῶμα· ἐμπνεῦν· ἐνεργὸν·
αἰσθητὸν· ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν· οὐδὲ ἐπὶ τὸ ἐστὶν ἡ ἐστὶν·
οὐδὲ ἐπὶ τὸν ἐστὶν ἡ ἐστὶν· μόνον δὲ φύσις ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν
θεὸν παρὰ τὸν ἡ ὄνομα ἐστὶν αὐτὸ· καὶ πλεῖστα ἡ ἐστὶν
ἐν μέρα ὀνόματα· καὶ μὴ μάλλον ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν· ὁ μὲν λόγος
τὴν χῦ ἀλήθεια ἐστὶν καὶ ἐστὶν ἡ ἐστὶν καὶ ἐστὶν· καὶ ἐστὶν ἡ ἐστὶν
μεγάλη ἐστὶν σοφία ἡ ἐστὶν· ὁ μὲν λόγος ἐστὶν ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν· μ
ἡμέρας ὑπὸ τὴν ἀλήθεια· φύσις δὲ ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν
ἀλλὰ ἐστὶν ἡ ἐστὶν· ἐρωτῶ μὲν αὐτὸν λέγειν· ἡ ἐστὶν φύσις
χῦ ἡμῶν ἐστὶν· ἡ ἐστὶν ἐνεκεφάλη· ἡ ἐστὶν ἐστὶν ἡ ἐστὶν· ἡ ἐστὶν
εἰκόνα ἐστὶν· ἡ ἐστὶν ἐθίμη κρίσιν· καὶ ἀλλὰ ἐστὶν ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν
ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν τὸν χῦ· ἐρωτῶ ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν
εἰκὼν· ὅτι ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν καὶ ἐρεῖ ἡ ἐστὶν· ἀλλὰ
κείνον ἡ λάβετε· ὅτι ἡ ἐστὶν τὴν ἀλήθεια· καὶ ἡ ἐστὶν ἡ ἐστὶν·

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Οἱ μὲν γὰρ μὴ καὶ εἰς τὸν πρὸς ἡμᾶς λόγον ἀναφέρουσιν. ὁ δὲ μακάριος Κύριλλος μεμαθηκὼς καὶ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τὴν ἀκριβῆ τῶν φύσεων τῆς οἰκονομίας ἔρευναν· ὅς μὲν γὰρ ἀφορίζει τὴν ἕνωσιν φύσεων· ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς προσώπου τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος· ἡ μὲν γὰρ ἀφορίζει τὴν ἕνωσιν φύσεων

[illegible] χρόνου καὶ τὴν προθυμίαν ἐφ' ἡμῶν. ἔσοντο
ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἡνωμένοι καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀγαθῷ.
καὶ ἔσοντο πολὺ μᾶλλον τὸ ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς εἶναι φανέν.
ἐν ἔσοντο πολὺ καὶ μεῖζον ἐστὶ τῆς τῶν φύσεων ἑνότητος
ἀφορμή. ἐν ἔσοντο πολὺ καὶ μεῖζον ἐνεργεῖ ἐν αὐτοῖς
τὸν ἀγαθὸν τὸν ἐν τοῖς ἀγίοις ἡνωμένοις τῆς
τῶν. καὶ ἔσοντο πολὺ τὸν ἀγαθὸν τῆς τῶν φύσεων χῶ
εἰ ἐν ἑνὶ ἀφορμῆ. ἐν ἀνωμένοι ἀλλὰ καὶ ἀφιλάνθρωπε
αὐτοῖς. ταῦτα μὲν ἀρετῶν. εἰ δὲ τὸν τρόπον
τοῦ χρόνου ὁ λόγος ἐστὶν. τὸν ἀρκεῖν ἐν τὸν ἀπόφασιν
καὶ χῶ ἐξ ἑνὸς λέγοντα. ἐν τὸ αὐτὸ οὖν γράμματιν.
ὅτι ἔσοντο τὸν χρόνον νῦν ἐστὶν ἀνωμένοι τὸν χρόνον καὶ χῶ
φύσιν. ἀπὸ δὲ νῦν ἐστὶν. φανερὸν ἐστὶν τὸν φύσεων
ἡνωμένων. ἀπὸ τὸν μερῶν τῆς θεωρίας ὅτι ἐν κυρίῳ
ὁ εἰπὼν ἀλλὰ τὸν φύσεων χῶ εἶναι φαμεν. ἀπὸ τὸ ἐκ θεοῦ
πρῶτον μὲν ἐστὶν. οὐκέτι ἀπὸ τὸν ἀρχὴν τὸν ἀνωμένον
ἡνωμένων τὸν φύσεων ἀφορμὴν ἔχοντα. ἀπὸ τὸν
γὰρ τὸν ἀνθρωπίνων ἀρετῶν τὸν ἀρετῶν τὴν ἀλλὰ τὴν
πίστιν. ἐπὶ τὰ γράφεται τὰ τῶν θεῶν γράφων ἐπὶ τὸν
ἀληθινὰ : ὁ ὁρῶν ὁ ἐξ ἑνὸς λέγει :

Δ ἀφορμὴ γὰρ οὐδὲ λίαν ἀεὶ γινόμενον ἡνωμένον ἐστὶν τὸ λαθεῖν
ἐστὶν τῶν ἡνωμένων ἐστὶ τὸ δόξαν. ἡ γὰρ πάντα τὸν ἀνθρώπων.
ἐστὶν ἐν ἑνὸς ἐν ἑνὸς πόνῳ. ὅτι τὰ παρὰ μὲν ἐστὶ τὸν χρόνον
θεωρίας δεῦρο τὸν πεῖθομεν τὸν τῶν πρεσβυτέρων ἡμῶν
ἀλλὰ γράφεται μὲν καὶ τὸν χρόνον ἐστὶν φανέν τὸν

ὅλῳ πρὸς ἡμῶν. κατὰ δὲ τὸν κυρίου τὸν ἀγίοις ἀποφῶν
ἔστιν ἐλεῖν. τοῦτον χρῆναι οὐδὲ ἐξεῖναι ἡμῖν τὸν θεὸν
χρῆσθαι. ἀλλὰ μὲν ἐστὶν ἀνωμένοι τὸν ἀπὸ ἀνωμένων χρῆσθαι
ἀκούσεται. ἀφ' ἡμῶν τὸν ἀνωμένων καὶ τὸν ἐστὶν τὸν
γράφεται φανῆναι. ἐν ἡμῖν τὸν ἐστὶν τὸν ἀλλὰ τὸν ἀνωμένον
ὅλῳ τὸν θεοῦ. ἐν ἡμῖν τὸν ἐστὶν τὸν ἀνωμένον τὸν χρόνον
ἐστὶν. ὅτι εἰπὼν οἱ τὸν ἀποφῶν ἡμεῖς τὸν ἐν χῷ ἡμεῖς.
τὸν δὲ ἡμῶν ὁμοῦ τὸν ἐστὶν. τὸν εἰ ὅτι τὸν κυρίου ἀφῶν ἡμῶν
χρόνον. ἡμῶν φανῆναι εἶναι ἐν ἡμῖν τὸν ἐν χῷ ἡμεῖς.
τὸν θεῶν καὶ μὴ ὁμοῦ τὸν ἐστὶν ἀεὶ ἐν τῷ ἡμῶν ἐρεῖ τὸν πρὸς ὑπ
ἀνθρώπων ἐστὶν ἐν χῷ φύσιν. τὸν δὲ ἡμῶν ὁμοῦ καὶ
μὴ ἐν τὸν ἐστὶν φύσεις πρὸς ὑπ. ἡ δὲ ἡμῶν
μὴ πρὸς ὑπ τὸν χρόνον ἐν τῷ ἡμῶν. μὴ ἀφῶν ὁμοῦ
τὸν πρὸς. τοῦτον ἀφῶν τὸν τὸν φῶν τὸν ἐνὸς χῶ εἰ.
ἡ δὲ μὴ ὁμοῦ τὸν ἀπὸ τὸν φόρου τὸν τὸν χρόνον ὅτι
ἀνωμένοι καὶ τὸν τῷ μακαρίῳ κυρίῳ ἀνθρώπων οἱ τὸν
ἀνθρώπων φρόνημα. ἐν ἀνωμένοι καὶ τὸν τὸν ἀνθρώπων φρόνημα
φέρουσιν ἐν ἀπὸ φέρουσιν. ἀλλὰ δὲ οἱ τὸν μακαρίων τὸν
οὐ πλείστην τὸν φῶν ἔχουσιν. τὸν μὲν κεῖνον ἡμῶν τῆς
ἀλλὰ ἐξ ἑνὸς λέγοντα. ὅτι τὸν ὁ κρείττων ἐξ ἑνὸς χρόνου
αὐτῶν μὲν ἐν τῷ ἀγαθῷ. χρῆσθαι τὸν ἀνθρώπων καὶ ἐν τῷ
οἱ θεοδόσιοι. τὸν τὸν ἡμῶν τὸν ἐν τῷ ἀγαθῷ καθεῖναι. καθεῖναι
θεῶν τὸν τὸν ὁμοῦ ὁμοῦ καὶ ἐν τῷ ἡμῶν καὶ ἐν τῷ φῶν
λόγου τοῦ ἡμῶν ὁμοῦ καὶ ἐν τῷ φόρου καθεῖναι τὸν ἀνθρώπων
ἀνθρώπων ὁλόκληρον ἡμῶν μὲν ἐν τῷ ἀνθρώπων φῶς. ἐν μὲν ἐν
θεῷ τὸν ἀγαθῷ. ἐν τὸν τρόπον τὸν μὲν ἐν τῷ κόσμῳ τὸν φόρου
μὲν τὸν θεῶν ἡμῶν τὸν ἐν τῷ ἀγαθῷ ἐν φῶ

ἐν χῷ

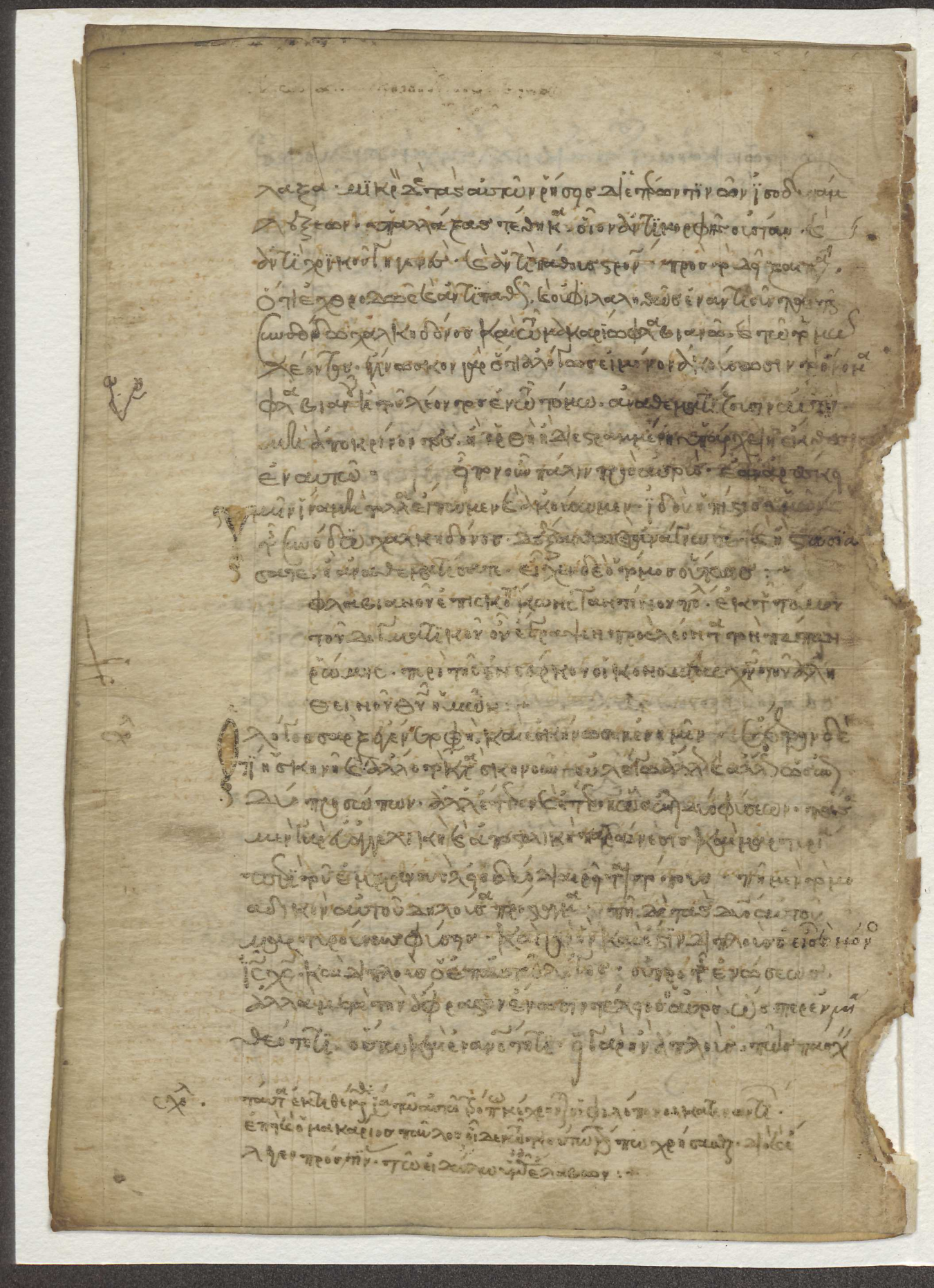

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ἀλλὰ τὸν ἐν τῷ λόγῳ σε μίαν τῶν σοφιστῶν ἐνώσαντες.
εὐδοκεῖν μὲν κοσμικῶν μὲν οὐ τοῦ πάντα τοῦ σωμάτου ἀλλὰ τοῦ λόγου. ἐξ ὧν φέρομεν ἢ ἐξ ἑαυτῶν φόβου
περὶ φαίνεσθαι τῶν φιλοσόφων ἀρχόν. οὐ τοίνυν ἐξαιρεῖν αὐτὸ φαμεν. οὐ τὸ πάθος μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς ἀρετῆς
τὴν φύσιν τοῦ σώματος αὐτοῦ τῶν ἡμῶν. εἰ δὲ τοῦ μὲν εἶδος
οἷον ἐστὶ καὶ ἀμφιβάλλομεν φύσει οὐσίᾳ τὸ δόξαν.
εὐλογόν τοι τὸν φυλάττεσθαι ἐν ὧν ἐπὶ τῷ ἐκείνου
φαρμάκῳ. τοῦ τοῦ γὰρ τὴν θάνατον τὴν ἀγίαν. καὶ ἐν μὲν τῇ
θάλασσα ἀλλ' αὐτὴ θεὸς πρέπει. ἐν δὲ μὲν τῇ πάλιν φθεῖ
ρεσθαι αὐτὴν ἡ ἀμίμητος τῶν χρῶν. οὐ φυσικὸν τὸ ἀνθρώπου
χρῶν. οὐδὲ ἀνέβη τὴν περὶ τὰς φύσεις ἔχοντας. ἀλλὰ ἐκ
τῆς ἐκείνου καὶ ἐν καὶ τῶν τῶν ἀρετῶν τοῖς ἀνθρώποις
ἑαυτὸν βουλόμενοι. ἐπὶ τὸν ἀνθρωπον τῶν ἀνθρώπων
λόγῳ.

Ταῦτα δὲ τοῦτο μου περὶ ἐχόντων καὶ ἀναγραφάντων,
ἐβούλοντο. ἀπόσαν τὸν ἀνεθεμάτισαν τὰ ἐν αὐτῷ
κρατῆρι. ὅτι εἰ ὧν καὶ γενόμενος. καὶ κατὰ τὸν κρ
σασθαι καὶ ἀναθεμάτισαν. πρὸ τοῦ μὲν εἰ οὐ τοῦ
βίβλου τῶν ἄλλων πρῶν ἐξῶν τὰ ἐν χρῷ πάθη ἀν χρ
σθαι ἐν τῷ τόπῳ τῶν ἐχόντων. εἰ καὶ μὴ γὰρ αὐτὰς
αὐτὸ θεὶ μὴ τὰ χρῶ ἀπὸ τῶν μερῶν. καὶ ἐκ τῶν χρόνος
τὰ ἄλλα δεδηλωμένα. καὶ ὁ τὰ πρὸς χρῶν ἐκ
τῶν ἐν αὐτῷ βίβλων. ὅτι οὐ φθάνομεν.

ἀλλὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὴν φωνὴν ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ.
ἀφεσκόλεπτε δὲ μου τὸν ἀστὸν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ἐν τῷ.
δοκεῖν ἀλλὰ αὐτὸν θέλω. οὐ γὰρ ἐν τῷ ἀρχῇ.
ἡ ἐξ ἀνθρώπου καὶ οὐ τῶν ἀνθρώπων. τὸν δὲ τὸν ἐν
μαρτυρίαν καὶ οὐ τῶν ἀνθρώπων. καλὸν καὶ τὸν τὸν ἐν μὲν ἀφ
ἐν τῷ ἀρχῇ. ἀν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ
ἐν τῷ ἀρχῇ. ὅτι μὲν τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸν κόσμον ἐν τῷ
ἐν τῷ ἀρχῇ. ἀν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ
ἐν τῷ ἀρχῇ. ὅτι μὲν τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸν κόσμον ἐν τῷ
ἐν τῷ ἀρχῇ. ἀν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ
ἐν τῷ ἀρχῇ. ὅτι μὲν τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸν κόσμον ἐν τῷ
ἐν τῷ ἀρχῇ. ἀν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ
ἐν τῷ ἀρχῇ. ὅτι μὲν τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸν κόσμον ἐν τῷ
ἐν τῷ ἀρχῇ. ἀν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ
ἐν τῷ ἀρχῇ. ὅτι μὲν τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸν κόσμον ἐν τῷ
ἐν τῷ ἀρχῇ. ἀν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ
ἐν τῷ ἀρχῇ. ὅτι μὲν τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸν κόσμον ἐν τῷ
ἐν τῷ ἀρχῇ. ἀν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ
ἐν τῷ ἀρχῇ. ὅτι μὲν τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸν κόσμον ἐν τῷ
ἐν τῷ ἀρχῇ. ἀν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ
ἐν τῷ ἀρχῇ. ὅτι μὲν τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸν κόσμον ἐν τῷ
ἐν τῷ ἀρχῇ. ἀν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ

Ἕτερος πάλιν λόγος περὶ τῆς ἡμέρας τῆς προσφωνήσεως τῶν ἑτέρων ἐξορκισθέντων λεγόμενος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν αὐτῶν λεγόμενος κλῦε λαὸς πιστὸν

Γυναῖκα δὲ τὸν κέρδος ἡμῶν ἐν τῇ σῇ μνήσθητι εἰς τὴν φείδεσθαι τῶν κόμματι· ὅμοιος ἀπὸ τῆς προβλήματος αὐτῆς λέγει πρὸς ἡμᾶς· κλῦε φίλοι ἀπὸ τοῦ φίλου· κλῦε πάντες οἱ κλῆροι κυβόνοι ἐν χῷ· ἐξαναστῶ τοὺς λέγοντας· καὶ ἀπὸ πρόσωπον ἡμῶν πρόσωπον ἀλφῶν ἐρώτησε· καὶ οὐκέτι πρόσωπον ἢ τοῖς εἰς πρόσωπον λέγοντας· ἀλλὰ δὲ πρὸς ταῦτα ἡμῖν εἰς ὁδὸν λαὸς· ἀλλὰ δὲ πρὸς τὰ ἡμῖν εἰς ὁδὸν λαὸς· πρὸς τὰ ἡμῖν εἰς ὁδὸν λαὸς· ἀλλὰ δὲ

μεμενηκασιν τοιαυτην αυτη εαυτη χυσιν και ειν παρεμενη
[illegible] παρεισιν. πολλας παραδοξον. οπου κ' φησιν ενδ
αι εκφορ μεμενηκασι γαρ αι φυσεις. αλλ' ασυγχυτοι. ουτ' ουν
ολοι χοι κατ' ουσιαν ουδ' ομοιοι κατ' ιδεαν ομενοι και αριθμου
μαλλον κατ' αριθμον ουν. κατ' αριθμον ουν ορον λοιπον
καιρον. ει μη καλεμενοι ελαιον ποιαστεον ηγ χ[illegible]
πεμενη. ελαιον προσεν παραυτ λαβον. ειδ' εκ
προσωπων [illegible] ουδ' ουδ' ουδ'

φυσιν εστιν· καθ' ὁ θεος κυριος· προσευλογουμενος· τε
λειος εν θεοτητι· ὁ τελειος εν ανθρωποτητι ὁ χε·
καθ' ας αμφοτερων προσωνομασθειν· ταυτα
ὁπλα οι προ μαχοι τας εκκλησιας ὁ τας αληθας
φυλαξαι εν καιρω πολεμου· ὁ ὁπερ ικανος ο τελε
νων· τας προς πληθυοντας· ο· ο· ψυχρους· καρπου
προσαλλοντες· ειχομενους· καθαρωτατα ὁ δικαιοτατα
λογον τοι οικονομιας· ποιουμενος· ελεγον· ὁ· ὁπλα· ὁ· ὁ
τι ὁ ενοιασε· ποιουμενος· καθαρωτατα· ενοουμεν· τας ἑ· καθ·
φυσεων· μιαν φυσιν· ουσαν· και· μετην· μεταβαλλοντες
νων· ὁ· ὁ· ὁ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

καὶ τ σταυρ τ χῦ· ὃν εἰδὼς μεγαλοφρόνως κ τ
ὀκνοῦντων χειρεσιν ὑπὸ φέρεσθαι ὑπὲρ ἀνίζομένων.
φωνὴν τ δὴ καὶ κατ' ἀλόγου· καὶ ἡ μεγαλοφ
ὑ ἀλλ' αὐτοῦ σαρκός· ἀκίνητοι πολλοὶ τῶν ἀρετῶν
ἀλλὰ μεγαλοφρόνως κόρος χρημάτων καὶ πόδει μὴ πῦ
αὐτοῦ σὲ χρῆσθαι· μετ' ἐν πυξίῳ τῇ ἀξιόμαχα
τῶν τὴν τοῦ θεοῦ σταυρόν· καὶ τίνα ἂν μεφ
ἢ τὴν μεγάλας χρὴ σῴζειν ἀγαθὰ ἡμῶν· +

χρήσεις ἐκ πολλῶν ἡ λίθοι· ἃ προφέρουσιν
οἱ θεοδοσιανοὶ κ γαϊανισταὶ λόγῳ νικῶμενοι·
πάθη τ γὴν πᾶσαν κὶ ἀεὶ ἀν κ τὸν ἐν ἀνθρ τὴν
λόγον πάθη βῆ λόγον· ἐκ τῆς προσκορίνθιους· +

Ἀλλὰ λαλοῦμεν δὴ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ· ἣν προώρισεν ὁ
θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς
ἔγνωκεν τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου· εἰ γὰρ
ἔγνωσαν· οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· +

τὸν ἀγνωστίαν ἐπὶ σκοπὸν ἀντιθεσίας· +

Ἀναστὲ με μὴ τὴν γενεὰν ἀν τοῦ πνεύματος τῆς μ· +

ἰστορίαν ἐπὶ σκοπὸν ἐῶ· +

οὐδὲ οἱ τοσοῦτοι κ σταυρ τες· λόγον ἔχουσιν· περὶ
ταύτην τὴν χρείαν τὴν ἐκεῖθεν ἐν θεοσεβείᾳ αὐτ·
εἰ τοσοῦτοι κ σταυρ τες ἰουδαῖοι λόγον δὲ κτήσαιν·
οὐκ ἂν περιῆν ἂν περιῆν· ἀλλὰ ἀνὰ ἐνοικοῦν οἰκεῖοι ἂν
ἀνέστη· ἄλογος ἐκ νεκρῶν ἐν ἡμέρᾳ· +

τὸν ἀγνωστίαν ἐπὶ σκοπὸν ἀναζήτησιν· +

Ἡ ἐπὶ τὸν λόγον κλάσιν ἀκούσαντες ἀμ δῶ· +

μελίτων ὁσεπὶ σκόπῳ ἐῶ μὲ κ λόγον τὲ ἐν
πάθος· +

ἐν πίστει θεὰ πρὸ δόξαν ἱστορία λίθοι· + τὸν γὰρ
λίθον ἐν οἰκοδομοῦσιν δῶ· κόσμον ὅλον κρίνασαν·
τὸν ἄθλον κυρίου ὅλον κὰ μεγέθους·

Οὐ φόβος· οὐ χρῶς· οὐ θάνατος· οὐ ἀναστάσεως
σωτηρίας δὲ τὴν αὐτῶν θεοπαρχαφάσκουσιν· κὰ τὴν
φωνὴν γὰρ τὴν φάσκουσαν· ὅτι ὁ ἐρχόμενος τὴν χῦ δε
ὅτι τ· τὰ χρόνου μετὰ τῶν θεοκλόνων ὁ νομίσων· ἀλ
καὶ ὁ πᾶς αὐτῶν σκοπὸς τοῦ ἰησοῦ μόνου· ὅλος
ἀθάνατος ὁ χρῶν δεῖ τὸν ἡμῶν· οὐδὲν ἕτερον σημεῖ·
ἐν μὴ ὁ ἀθάνατος ὁ λόγος ὁ παθὼν λόγον παθὼν ἀν
ἡμῶν· τὸν τὰ δὴ λόγον λέγουσι ἀθάνατον καὶ ἀλλὰ ἐστὶν
ἀθάνατος· ὁ μοι καὶ τὴν φωνὴν τὴν λέγουσαν δῶ φ πάθ·
μετὰ πάσ ἀμαθίας ῥοεῖν ἀεί· ὡς εἰ δὲ ὡ αὐτοῦ τὸ καὶ
θέλειν ἀν καὶ ἀν τῶν δῶ καὶ πρὸς αὐτὴν ἀν ἀλλεῖν·
ὁ μοιάσας καὶ ἀν τῶν ὁμοῦ πνῶ· θεῖ μὲ καὶ τρόπον πνῶ
καθὰ περὶ καὶ ὁ πρὸ ἐν λόγου· ὅσ ἐστὶν πάντας καὶ τὲ
ἔας πλείους πρὸς ἡμᾶς ἢ κὶν χρεῖσιν· πάθη τὴν ὅσ
προ εἰ πορ λόγον ἀν ἀν ἀν ἀν καὶ τὴν θεότητ τοῦ χῦ·
οἱ γὰρ εὐσεβοῦ κὰ ἀγαθοῦ ἐν θεοδοσιανοῦ φρονοῦν τὰ
βουλόμενοι ἡμεῖς τὸ δόλον ἐν τὴν ὁ τὴν κεκρυμ
ἐν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐν ἡ πάσαν· οὐκ ἐπὶ ἐν μὴ τὴν καὶ
ἐν γραφικὸς πρὸς αὐτὸν πρὸς ἐν ἐξάμεν· ἀλλὰ πρὸ μὲ
πικὸς ἐξ πάσ ἀεὶ μὴ τὸν ἐν ἡ ἐν ἡ πρὸς ἀν·
ἐν ὁ καὶ ἐν ἐν καὶ κρὸς χρὴ θεὶ πρὸς ἐν ἐν ἐν πάσαν· ὅσ
γὰρ πρὸ εἰ πρὸ ἐν πρὸ ἐν ἐν τὴν ἐν τὴν ἐν ὁ σταυρ μετὰ ἐν
ἐν γραφῶ τὴν ὁ ὅ ἐν τὸ ὅμεν· καὶ τὸ δὴ καὶ τὸ λόγον
θεὸν πρὸς· ἀν ἐν ὁ ὁ ὁ μεν αὐτὸν· ἡ ἀν ἐν ἡ γραφῶ· βῆλον·
ἐν ὁ ἡ· ἐν ψυχὴ λογικὴ· +

ΙΣ
ΧΣ
ὁ λόγος
καὶ σὰρξ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἐν θεοῦ κρίσει· τοῦτο νοῆσαι χρεών· ὅπερ ἐκ δικῆς
ὅτι ὁ κόσμος ὁ δόξης ἐστὶ θεῶν· ἢ ὅτι δὲ πεπρωμένον ἐστὶ
ἐξ ἀεὶ ὅσα καὶ ἐπὶ τῷ δόξῃ· ἢ ἐὰν δὲ αἰμαμένα τὴν γενεὰν
τῆς πρωτοῦ τοῦ θεοῦ· ἢ γαμίζεται αἵματος θεῷ· ἢ θεῷ
θανάτου καὶ τὸ φῶς ἐστιν· μὴ δοκῇ τὰ τοῦ θεοῦ φύσει
πάθη· καὶ θανάτου λογίσει· ἀλλὰ τὰ καθ' ὑποστάσει
ἡγούμενα αὐτοῦ σαρκί· οὐδὲ τὸ δοκεῖ θεολογεῖται καὶ σαρκ
ἀλλὰ τὴν προσωπολογίαν ἐν τοῖς ἁγίοις γραφαῖς, οὐ τὸ
πολλάκις ἀνθρωπολογεῖται· πάθη θεολογεῖται καὶ θα
νατολογεῖται· ἐὰν αὐτὴν λόγος οἰκεῖον ἐστὶ τῆς
αὐτοῦ δόξης κόσμου· οἰκονομικῆς καὶ σωματικῆς
τῆς· μένων αὐτὸ λαμβάνει ἀθανασίας καὶ φυσικῆς
ἀλλὰ ἀνθρώπου· ὁμοίως δὲ εἰς τὸν περὶ τοῦ
πάθους λόγον μεταλαμβάνει· ἢ μὴ τὸν κείμενον
τοῦ σταυροῦ κτύπον καὶ τὸ σεισμοῦ· καὶ ὡς μα
μὴ πῶς τὸ ἐστὶ λόγον· λέγω δὲ τοῦ θεολόγου.
καὶ τὸ ἐρεῖς· τὴν· καὶ τοῦ πανηγυρίζουσι μόνου·
ἀλλὰ ἐν πᾶσιν τοῖς λόγοις τοῦ ἐναντίου τῶν πρὸς τὸν
προβλήματα· ἐξαιρέματα· πάλιν τὰ ἐν τῇ κ
ἡμῶν πλήρωσιν ἀλλὰ ἐν σιγᾷ καὶ λεπτὰ ἀεὶ πρὸ
ἐβάλον τὸν κ τὰς λέπτας ἐννοίας περὶ χῦ·
ἢ τοιοῦ φαντασίας ἐν τὰς δόκησις κρίσεις
συγχύσεις καὶ σύμπλοκας καὶ τὰς δέρισμοῦς ἀδιαφόρ
τὰς ἀπὸ τοῦ παραδόξου καὶ τὰς ἐξαιρέσεις ὅλου.
καὶ ἢ τῆς ὁμοῦ φρενὸς ἀεὶ κοτα· ἐν ἀπλῶσεν ἐν πᾶσιν

αὐτῶν τοῦ προφάσεων· τῶν δὲ ἐν τῇ τρεῖς (τοῖς χῦ ἐστὶν
μεγαλοδόξαις φύσεις· ἡμῶν τῶν κείμενον τῆς
μόνον χρῶν καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἐξισόνομον γραφήν· κα
τὰ τὸν ἐν τῷ πάθει ἀνθρωπίνῃ προσεβάλομεν· ἐξ κο
λουθοῦντῶν αὐτῷ καὶ περὶ τοῦ· καὶ τὰ δὲ νύκτω
λον ἡμῶν εἰς ἑκάστην τῶν τε πρὸς ἡμῶν εἰσὶν τὴν θέσιν·
καὶ ἐν ἐρωτῶντες αὐτὸν ἐκ τοῦ· τὶ φαίνεσθε ὑπὲρ
προφασιζόμενοι προφάσεις ἐρωμένοι τὶ αὐτῶν· καὶ τὰ
ὅσα ἡμῖν λαμβάνει ἐν δόξῃ λόγῳ ἐν ἡμῖν κλεψυδρίαν ἐν ἀρ
χαῖς ἀμφίβολα χρῆσθαι ἐν τοῖς προφέρεται λέγοντος· ὅτι
μεγάλην ἀλήθειαν φέρεται θεοῦ ἡμῖν σαρξ. καὶ οἱ κ
λέγεται φύσει· τοιαῦτα γὰρ γενοῖτο καὶ ὁ θεὸς σαρ
αὐτὴν λόγος· καὶ λοιπὸν οὐκέτι ἐστὶν ἐν τοῖς ἁγίοις κατ.
ἀλλὰ τὰ τοῦ κείμενον ὅσα ἐκ τῆς κόσμου μὴ φύσει τὴν
χῦ γὰρ ἐν· (ἀναφέρεται ἀλλὰ τὰ τοῦ ἡμῶν τοῦ πρὸς τὴν θεοπρ
λόγου καὶ τὸν τὸν θεὸν θεῖον γὰρ ἐν· τὶ ἡμῖν τοῦτον
καὶ τὸν τοιοῦτον ἀγῶνα καὶ καθὸ πρὸς ἐν τοῦ λόγου.
καὶ μὴ τὸ ἀλλοῖον πρᾶσιν εἰρήμενον· καὶ δὲ ὑφ'
μόρφωσιν μένον· ἐκβαλεῖν ἀεὶ εἰς τὸν πρὸς ἐν

Μέρον τοῦ σταυροῦ· καὶ εἰς τὴν χῦ τοῦ ἑαυτοῦ
πεῖσον ἡμῖν ἐπὶ γραφῆς εἰ πάλιν ἡμῖν· μὴ γένοιτο τὸ
σῶμα ὁμοούσιον τῷ λόγῳ· μὴ ἐξεπέσῃ ἐν τῷ σῶμα ἐξ
τοῦ τοῦ οἰκείας ἀφ' τὴν πρὸς· μὴ γὰρ ἐν τὸ σῶμα χῦ
ἀπὸ περὶ γραφῶν· μὴ γὰρ ἐν θρῆνον τὴν ἐν τοῖς ἐν αὐτοῦ τὴν·
μὴ γὰρ ἐν πάθη τὸ καὶ ἐν ἐξ ὁ βασιλόγος· οὐδὲ μὴ τὸ·
ὁ ὅλως εἰ καὶ μὴ τὸ τὴν ἐν τοῖς γράφεται ἀλλὰ τὴν χῦ πάλιν·

ἡμῖν
ὁ ὅλως θύρεν θοις φάνεται ἐξ ἀλλοῖον εἰρήνη οἱ ἡ ἀνάλαβον

καὶ ἐν ἐρά σιν ἀεὶ τὴν ἐν τοῖς

ὅτι εἰ μὴ αἱρετικῶν τὴν ἀλόγοφορίαν προσθήκαν αὐ
τοῖς αὐτὰ λόξεις μόνον φήσαιμεν θεῶ. ἀρίστοκομεν γὰρ
πολὺ ἄλλοις πρὸς ἐνεστρόις πόποις. αὐτὰρ φανεῖς ἐμαν
πῆ ἀστῶν τοιοῦτον χρεὼ σεφανεῖ ἐμκόπας ἐμμεῖ. εἰ δὲ
ὅσ εἰκῆ πῆν ὑπὲκ τρὶ ὑπὲ λέξεφορ τεῖ καὶ εἰσῖν. ὅκεῖνο
ἐρῶμεν. ὅτι τρὶς μὲν ἄλλοις παράσιν. ἢ κὰ χρεῖ ἰκῶς
πῶς ἐλάτρυμ ἐφσεῖ ἐκ κὰκὶ ἐρρεῖθ ἐσῶν. ἢ κὰ ἐσκοτν
πῖ μὴ ἰκὸν τὸ ἄλλοις φῆ ἐσὶ κὸ τοῦ χῦ ἐγνοῆθ ἐσαν.
ὡς οἰ ἀπῆ μὲν ὀμμεροῖ τὸν τὸ ἐραν θεὸν πεῖ λῶν. οὐκ κὰ
τὸ ἐν σκοτὸν τῶν ἀπρὸν ἐξ μὴ ἐρὰ ὀσῖν. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν ὀφ
ἐμπὸ ἡ κὰθ ἡμᾶς (ὡς ἐσ αὐτὰ ἐκλαμβὰνῶν) ἐμὸν
φαὶ κὸν τὸ ἀρνὲ μὲν φῦν τὸ σαρκὸς καὶ τὸ θεὸν τὸ πρὸ
μεγὰ τὸν ἀφρὰ ὀνὲ ὀσῖν. ὡς οἰ ἢ τὸ ἐν κὸν τὸ σαρκὸς τὸ σαρκὸς
τοῦ χῦ κὰ τὸ σῦμκρὰ ἐ) μεγὰ λὴν ἀθὰ σίαν εἰς ἀθὰ τὸ πρὸ
φῦν. προφέρον τὸ ἐν μὲν τὴν τὴ μὴ κὰ ἐμ φὸν ἐν φαὶ
κρὸν πεῖ τὸ ἀθὰ νὰ τῖκὸν σῶμ κρὸς. ὅτι κὰ ἐν ἀρὶ τὸ τὴ
θεὸ σῆ τὸ. ὅμοῖ) καὶ τὴ κὰ κὰ ἐν κὺ ἐν ἀλῆν τὴ. ἀὺ
ὀ σρῶν. ἀὺ ἐν τὸ. ἀὺ ἐ ἀρὰ ζῶν. καὶ ἀλλὰ πλεῖς
ὁ ρῶν. ἀλλὰ ὁ ὀὶ ὁ ὀὲ ὀὶ τὰ λὰ ὀὶ κὰ ἀπὲ ἀὶ τοὶ. ὅτι ὁ ὑτὴ
φῦσεῖ. ἀλλὰ τὶ θεὸ σῆ καὶ ἐν ὀφ σῆ. τοῖ σὸ μὲν ὀν πρὰ ὀσῖν καὶ
τοῖ αὐτὰ εἰ ἐν ὑ ἢ φὸ ρὰ ἐ. ἡμεῖς εἰ μὲν ὀὲ ἀξῶ σῖν τὸ ὀρῶ μὲ
τὴ φῦσῆ θῆ. ἀλλὰ τὲ καὶ τὸ ὑτὸ φῦσῖν τὴ θεὸ σῆ θῆ.
ὡς ἐν ὀσῖν πεῖ τοῖ. ὅτι καὶ ὅσ ἀν ρὸ σὴ τὴ πρὸ σῆ φῆ
ἐν ὀσῆ φὴ πεῖ ρὰ πῆ ὀν τὴ τὴ πρὸ σῆ φῆ. λέ γῆ ὀμὲν τοὶ
κὰ μὴ τὴ φῦσῆ. ὅμῶς ἀ πὸ τὴ. τοῦ σὴ ἀν ρὸ σὴ ὀρᾶν. οὕτω κὰ μὸ
πῆ μὸ σῆ φῆ σὸ κὺ ρὶ ἀλὸν. πάλιν τὸ ὑκ εἰ ἐν κὲ ρὸ τὴ θεὸ τὴ πρὸ
ὁ θὰ νὰ τὸν. οὐδὲ θεὸ τὴ τὸν τὴ κῶ σὸν. ὡς εἰ ὀρᾶ ἀὶ. πῶ θῆ τὴ

ἐν τῶ χῶ μὲ μὲν ἡ μᾶς ἐν. τὴ τὴ ἀλὸ ἀὶ θὰ νὰ τὰ κὰ ὶ τὴ τὴν
τὴν ἀὶ τὸν τὸν ὠ μὲ ἀ φὴ σὶν ἀλὲ τὰ κὰ θὰ ὠ μὲν τῆ.

ἐρῶ τὰ ὡς τὴ πρὲ τὴν ὀὺ τὴν ὀὺ τὴ ἐλὲ ἰ χὲ τὰ τὴν θὲ ὸ
τὴ τὴ χὲ ὶ ὀὺ τὴ ὠ.

Κλὲ μὴ τὴ ὡς τὴ θὲ τὴ τὴν τὴ τὴν τὴ λὲ ἰ χὲ τὰ κὰ ἀὶ τὸ θὰ μὸ τὴ
τὸ ὑ. ῥὰ ὶ ἐὶ τὰ ἐ ἀὶ χὲ μὰ ὶ τὸ τὴ κὰ ἀὶ. λὲ ἰ τὸν τὴ τὸ ὠ
ὀ ἢ ὀὺ τὰ ὠ τὴ τὴ ὀὺ τὴ ὠ τὴ τὴ θὲ ὸ τὴ τὴ τὴ

ἐποιεῖ τὴν πλήρωσιν τῆς πίστεως κηρύττει θεότητος· ἀλλὰ τοῦτο
παθοῦσεῖπεν· δεῖ σαρκωθῆναι καὶ σῶσεῖν ἃ προεῖπεν ἡμῖν· ἄστε βῆ
σκοπῶν λέγεσθαι δὲ ἐν τῇ ἀκρίβειᾳ ἔνοσιν· καὶ ὁ κύριος καὶ
λὸς· εἴτε ἐκεῖνοι ἄλλοι· καὶ κινήσωμεν οἱ θεότητι ὁμοιούμενοι
σαν θεοί· οὐ δώσαι σε θεὸς καλεῖσθαι κτίσιν παρέχεσ
τὸ πανοῦργον τοῦτο· ἵνα μὴ φανῶμεν ὁμοιοῦντες λέγοντα τὸ τῶ
κτίσματι τὴν θεότητα τὴν τοῦ πατρὸς· ὅθεν μὴ λάβωμεν
πολλάκις ὅλον τὸ πλήρωμα τῆς χῦ τὴν ἀκρίβειαν ἔνοσι·
οὐ λέγω μὲν σε αὐτὸν ὅλον θεότητα· ἀλλὰ θεότητα σε αὐ
θεωποτητος τὸ ἀφορεῖν φύσεων· καὶ ὅτι πολλὴ
πρὸς πρὸς τοῦ παθοῦσ τοῦ χῦ καὶ τοῦ ἑνὸς υἱοῦ αὐτοῦ σαρκα
λαβοῦσιν· ἀεροστὴ πρὸς ἀπορεῖν ἑαυτοῦ·
ἀλλὰ τῶν μὴ λεγόντων· οἱ ἀθανάτου ὁ σταυρωθεὶς ἐπ
θῶν περὶ ἡμῶν· πόθεν δὴ λογοῦ ὅτι περὶ τοῦ χῦ τοῦτο λέγε τῆ
ἐὶ μὲν γὰρ· ἐλέγετο ἀθανάτου ὁ σταυρωθεὶς σαρκὶ ἢ περὶ
μῶν εὐλογίαν· ὅτι εἰς τὴν σαρκὶ καθεστῶς χῦ φρῦ ἡμῶν
διαφέρεσθαι· μὴ ὅτι μεγάλων ὢν δὲ ἡμῶν ὁλῆς σαρκὶ ἢ σῶμα
ἢ ἐνανθρωπήσεν ὢν τοῦ τοιούτου ἡμῶν· ἀλλὰ λέγεται ὢν ἐκ
τῆς ἕξεις ἀθανάτου ὁ σταυρωθεὶς· ἀφ' οὗ τοῦ τὴν ἀρχὴν ἡμῶν
ἐπιλαβόμενοι μὴ ὢν εἴπῃ· ὡς οὐ τὸν λέγεται σταυρωθέντα· ἀλλ'
τὸν ἀθάνατον πρᾶξιν· ἢ τὸν ἀθάνατον πρᾶξιν· τοῦ μὲν οὖν
μεγάλου θηρὸν ὡς οὐκ ἀθανάτου ἐν τῷ σταυρῷ· πρὸς ἀλλοι
ἐστὶ ἐκ παντὸς τόπου· ὅτι ἢ τὸν ἀθάνατον πρᾶξιν· ἢ τὸν ἀθάνα
τον λόγον· ἢ τὸ ἀθάνατον πρᾶξιν· λέγεται σταυρωθέντα· ἐπαθόν
τα καὶ θανόντα :+ ὁ κεφάλαιος :+

Καὶ πάλιν ἀναλαμβάνομεν τὸν μακάριον ἀθανάτου πρὸς τοῦ
βεῖαν τὸν βασιλέα γράφων· τὸ· ὅτι ὁ λόγος σαρξ ἐγένετο·

ἵνα καὶ σαρξ γένηται ὁ λόγος· εἰ οὖν λόγον γενόμενον σαρξ·
πῶς δύναται τοῦτο εἰπεῖν ὁ λέγων φύσει :+ ὀρθόδοξος·

Καθὼς προεῖπεν καὶ πολλὰ ἐρῶ· ὅτι περὶ τῶν δύο
λόγων ἐστὶν ἡ ὁμιλία· εἰ ὁ λόγος τῶν ὅλων ἐστὶν ὁ πρὸ αἰῶνος
αὐτὸς καὶ αὐτὸς φῶς ἐστι· ἵνα ἀπὸ τῶν μέσων εἴπω· καὶ
φῶς ἐξ ὧν εἰρήκαμεν τὴν προκειμένην χρείαν·
ὡς δὴ καὶ τοῦ κόσμου γενόμενον εἰρήκαμεν· καὶ πρὸ
τοῦ μὲν ἀκαρεῖος ἐκ κυρίου λόγος φάσκουσιν λέγοντος· ὅτι
ἀθάνατον καὶ πάντα δὲ ἀμὴ χρῶν τὴν σάρκα εἶναι τὴν τοῦ
λόγου μεγάλην καὶ φύσιν· πῶς ἔστι ἀναστῆναι τὴν ἡμε
τέραν γενεὰν γενεῶν καὶ χρόνου· πόθεν οὖν προσάγουσι
τὸν λόγον κτίσμα ἢ γενεῶν καὶ χρόνου· γενέσθαι ὁμοφυεῖ καὶ σύμμετρον
τοῦ δὲ κτίσματος τοῦ λόγου· εἰ δὲ ὁ λόγος σαρξ ἐγένετο·
ἵνα καὶ ὁ λόγος σαρξ γένηται τὸν λόγον· πρὸ ἀλλοι λόγοι τοῦ ὅτι
καὶ ἐν τοῖς τοῦ λόγου ἡμῶν χρῆσθαι ὁμολογοῦσι τὴν σάρκα·
τοῦτο δὲ ἵνα περιέρχεται τὸν κόσμον καὶ
ἀσχημάτιστον ὡς ἀνθρώπου· εἰ δὲ οὐδὲν τοῦτο
ἀναγκαῖον λέγειν εἶναι τὴν ἀλήθειαν τοῦ χῦ· πρὸ
ἀλλοι ὅτι οὐ γενόμενον λόγος σαρξ· εἰ δὲ οὐ γενόμενον λόγος·
ὅς σε πρὸ ὧν δὲ γενόμενον· ἐν γὰρ σαρκὶ ὁ λόγος ὅτι ὁ λόγος
σαρξ ἐγένετο· ἵνα καὶ σαρξ γένηται λόγος· καὶ μὴ μο
εἰ πνεῦμα ἀλλὰ κεφάλαιον· ὅτι οὐ τὴν φύσιν εἰ περὶ ἀθανάτου
λόγος γενόμενον τὴν σάρκα λόγον· ἀλλὰ τὴν ἀρχήν· πρὸ
γὰρ τοῦ τῶν ἀνθρώπων καὶ σοι κατὰ σὲ εἰπεῖν· ὅτι τὴν ἀρχὴν πάν
τῶν ἀνθρώπων· ἀνθρωποι θεοὶ γεγόνασιν· κατὰ τὸ ἑξῆς εἰπεῖν
θεοὶ ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες· πλὴν ὅτι οὐδὲ κατ'

Γνῶσις ἐλεγχομένη τὸ ἰδιωτικὸν ὅτι πάσῃ ἀλλοφυλῶν
ὅτι λόγος σαρξ ἐγένετο καὶ κατοικεῖ ἐν ἡμῖν. γέγραπται λόγος
γὰρ σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. ἀπὸ τοῦ πνεύματος
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντα φασὶν οὐδὲν χωρὶς αὐτοῦ
γέγονεν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὰ ἀνθρώπιν

κυρίου καὶ καλεῖ τοῦ ἰνβοῦν. ποιοῦσα κατὰ ἀρχὴν τὴν
φωνὴν τὴν λεγόμενον ὁμοιοτέρα τοῦ προσώπου καὶ ὑπερ
ὑψηλότερον. εἰ δὲ οὐχὶ ὁμοιοτέρα, ἐπὶ τοῦ πατρὸς τὸ ἐπιφάνειαν
ἐστὶν καὶ δὲ ὁ παντοφυὴς κύριος πρὸς ἄλλον τὸν οἰκεῖον
αὐτοῦ τὸν τρόπον ἐλέγχει κεκρυμμένον τὴν κατὰ τὴν τ. εἰ δὲ ἐπὶ
καὶ θεοφάνειαν ὁρᾶται ἐν χρῷ. οὐκέτι ἐστὶν ὁ ὑπὲρ αὐτοῦ μόνον
τοῦ λόγου. εἰ δὲ οὐκέτι ἐστὶν μόνον τὸ λόγου, ἀλλὰ χῦφυσις, ἀλλὰ
ἐστὶ τὸ μὴ θεὸς λέγειν. ὅτι φύσις χῦ μόνον θεὸς τὸν ἐστὶ καὶ
θεὸς ἐν καὶ σῶμα. :+ ὅ ἕτερος λόγος φυσικός :+

Ὁ κατὰ τὴν ὅτι μὴ θεὸς ἀλλὰ ἥρωας τὴν σαρκὸς τὴν χῦ,
μὴ ἀν φιὸν ἐ πὶ τοῦ κυρίου. ἀλλὰ τὸ ἀπὸ ὁ ὁ ποῖος τοῦ
σὲ ἐπὸ μενοι. ὁ μὲν γὰρ μακάριος τὸν θεὸν φ. ὅτι ὁ
μὴ θεὸν γάρ ἐν τὸ πρόσωπον ἀλλὰ τὸν λόγον. καὶ ποῖος τὸν ἀπὸ τὸν ἐλθὼν
ὅ ἐν καὶ τὸ θεὸς ἐν αὐτὸ. ὅ δὲ θεὸς ἐν φυσικὸν καὶ
ἀεὶ μὴ ἀν κεχωρισμένη τὴν θεότητι. καὶ μὴ τὸ ζῶν
ὅ σὲ τοῦ τὸν ἀνθρώπου σῶμα τοῦ χῦ φανέν. ὅ τὴν καὶ
περὶ σαρκὸς ὁ ἐν τοῦ ἐλθὼν καὶ ἐν τὸ πέλαγος τὴν θαλάσσης
οὐκέτι ἐστὶν ἐν τοῖς ἰδίοις τοῦ ὁ ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ, ἀλλὰ
μὲν τὸ ἐν τὴν μὴ ἐν τὴν κρείττονος τοῦ πελάγους
θνητῶν ἰδίοις. οὕτω δὴ καὶ τὸν ἀνθρώπου κρά
σωμα, ἐν ᾧ ἐν τὴν θεότητι. οὐκέτι ἐστὶν ἐν τῷ ὁ
τὴν σὰρκὸς ἰδίοις :+ ὁ ὄρθοδοξος :+

Τὴν αὐτὴν πόλιν γνώμην καὶ μὴν προβαλλομένου.
λέγω τὴν ὁ αἱρεσιν τὸ ἐν σαρκὶ κοινοῖ κοινωνίαν.
ἀναγκὴ λοιπὸν ἐν μὴ ὡς ἡ ἐν προείρημένοις πρό
τερον χρῆσθαι καὶ ἐν τῷ ἐν μὴν. εἰ γὰρ τὸν ἀν

χρ. ἡ τὸ πέλαγος θεὸν τὸ ἐστὶν ἐν τὴν φ. ὅτι γὰρ οὐδὲ τὸ
ρακὴν ἐν ἐν τὴν ἐν τὴν τὸν ἐν τὴν τὸν ἐν τὴν ἀλ. οὐ τὸ ἐν τὴν φα
τοῦ ἡ ὁ λόγος ὁ τοῖς κοινὸν μὴ ἐν ὁ ὁ. μὴ ἐν ἐν τὴν ἡ ἀλ ἡ ἐν φ
κρ. ἡ τὸ ἐν τὴν τ.

μὲν τὸν ὁ ἀν ὁ ὁ ὁ

ἀλλὰ κατὰ τὸν τρόπον. ἐναρμόνιον τε ἄφθαρτον καὶ ἀγήρατον
Ὑπόδυμον ἀόρατον. ἀπαθὲς ἀμαρτίας ἄμορφον καὶ ἄθικτον
καὶ ὑλικὸς καὶ ἀόρατος καὶ βροτὸς καὶ πολυπαθὲς. καὶ ἐ
λεπρὸς καὶ ἔγκυρος. καὶ ἐν δάκρυσι. καὶ ὑπνῶν. ὁ δὲ κόσ
μου βέλτιστος καὶ λαβὼν τὴν μετέρου φύσιν. ἀγνὸς καθαρὸς ἐλεύθε
ρος αὐτὸς. πάντων τὴν προσήνεγκεν αὐτὸς ἀπὸ ἀμαρτίας ἡμᾶς
μάτων καὶ παθημάτων. ὅτι παρὸν ὢν ἀκοῦσαι βλασφημιῶν ἐν
τοῦς. μὴ κεῖται ἐν αὐτῷ δὲ κατὰ χῦ ἐν τοῖς τῆς σαρκὸς ἡμῶν.
ἄτιμον κόσμον. ὅπου οὐκ ἔστιν ὁ καταφρονούμενος ἐν τοῖς
τῆς ἀμαρτίας προσήνεγκεν ἡμῖν τὴν ἀφθαρσίαν πρὸς
ἀλλὰ μετὰ τοῦ πάθους τῆς ἐν σαρκὶ θεὸν τὸν καὶ τὴν εἰκόνα
φέρεσι τὸν πάντων ἀνάπαυσιν ἐκεῖνον. καὶ οὐκέτι ἐστὶν
ἐν τοῖς τρόποις ἡμῶν. γὰρ οὐκ ἔστιν ἀνθρωπὸς οὐδὲ φθορὰ
τὸ οὐδὲ ἀόρατον. οὐτε ἄλογον. οὐτε ἄνοια. ἀλλὰ μετὰ τοῦ
θεὸν ἀπὸ τοῦ εἰς ἀθανασίαν. ἀφθαρτεῖ τὸ ἄφθαρτον.
καὶ γάρ ἐν τοῦ ὑλικοῦ ἄμορφον. τὸ σαρκικὸν πνευματικὸν. τὸ παθητὸν
ἀπαθὲς. τὸ ἀόρατον ἀόρατον. τὸ ἐμπτεῖον ἀπεῖρον. τὸ ἔρι ἄρ
ἄριστον. τὸ ἐν ἀιεὶ ἀνέν ἀιεὶ. τὸ παχυμερὲς ἀόρατον τὸ ἐπόμενον.
τὸ πρὸς καιρὸν ἀόριστον. ἀμείνοις ἀπεῖρον ἄπορον οὐδὲ ἀόρ
χῆ μὴ ὑπῆρξεν. οὐτε ἀμφιβάλλεται. οὐτε ἀπλανὲς ἄφθαρτον. οὐτ
ἀόρατον. οὐτε ἀκίνητον. οὐτε ἀμάρτητον. ὅλον τὸ μόνον θεὸ
τὰ τρόφιν εἰς ἀνθρ. καὶ οὐ βεβεῖ καὶ ὀρθόδοξον
τῶν πρεσβύτερον. οὐκ ὀδὲ ἀνθρωπὸν τὸ παρόν τὸ παρόν τοῦ χῦ
σῶμα ἐν τοῖς πάρεισι δὲ τοῖς ἀπὸ τὸ παρὸν καὶ τὸ φυσικοῖς ἡμῶν
ἡμῶν. ἀλλὰ ἐν τὸ πρὸ τὸν ἀνθρ. θεὸν κτίσοις τοῦ ἀνθρ.
καὶ εἰκόνα αὐτῷ καὶ καὶ ὁ μοιῶσιν τὸν πρόσωπον. οὐ τὸν ἀσεβεῖ
κόν τε καὶ ἐκλιπὲς τὸν παῖς ὢν πρὸς ὑφορᾶς. ὅσον μὲν ἀεὶ ἡ ἀν

καὶ ἀκίνητον τὸν πρὸς ἀτὸν ὁ μὲ μετέλαβεν χῦ καὶ αὐτὸν
σωτὴρ αὐτὸν ἡ νοῦ κύριος τοῦ λόγου θεὸ τὸν. ἡ τὸ μορφὴ ἀεὶ
τὸ προσώπῳ χῦ μάθωμεν. τὸν ὢν ἐξ ἀρχῆς ἀρχὴ γὰρ ἐν
ἡ τὸ ἀφθαρσίαν. ἀναχθῶμεν τὸν φύσεων. καὶ ἀπὸ τοῦ
εἰ καὶ ἡ νοῦ θεὸ ἀπεῖρεν τὸ ἀπλῶς ὁ λόγος ἡ ἐξ οὐ γὰρ ἐν
ἀπεῖρεν τὸν. οὐτε ἀόρατος καὶ τὸ ἀόρατον ἐν ὁ θεὸν φέρει. οὐτε
μὴ ἀόχρηστος. εἰ καὶ τὸ ἀόρατον ἐν ὁ θεὸν φέρει. οὐτε
μὴ ἀόχρηστος. εἰ καὶ ἐν τὸ ἀόχρηστον τὸν πάρεξ
ἔλαβεν. οὐτε ἀκίνητος. εἰ μὲ ἐξ ἀκίνητος εἰ ἐν τὸν ἀλθεν.
καὶ τρόπον ἐν ἐν αὐτὸ ἀλλάξαι ἔχει. εἰ δὲ ἐν ἐν ἀεὶ ἐὰν
σὰν ἴσοιν πρὸς ἔχει ἡ τὸν φῶς καὶ ὡς βλασφημία καὶ καὶ
φῶν πρὸ ἀλλὰ καὶ ὁ λεν θεὸν ἀν ἀν ἐν τὸν πλεῖον. καὶ τρόπον ἀθε
ἐκ τὸν πρὸ κειμένων. τὸν τὸν τὸ φῶν ἐν τὸν ἐν φῶν ἀπρὸς ἐν ἐξ
ἰδοὺ ὅσον ἐν τὸν ἀόρατον τὸν ἡμῶν τὸν φύσιν ἐν φύσιν ἀόρατον ἡμέρα
θὲ ἀν ἐν τὸν πελάτει τὸν θεὸν τὸν. πρὸς δὲ ἐν τὸν ἐν κρίνας ἡμῶν
πλὴν ἀπὸ τὸν ἀλλὰ ἄφθαρτον. ἀδὲ λόγον ὅτι ἀόρατος ἐν τὸν ἐκ ἀν
φρεκτὸν ἐν ἀλλὰ ἄφθαρτον γὰρ ἐν. εἰ οὖν τὸν κύριον
ἐν τὸν πρὸς τὸν πέλατος τὸν θεὸν τὸν ἐν ὁ ἀόρατον γὰρ
ἐν. ἀόρατον ἐν φύσει ἐν ἀλλὰ ἄφθαρτον τὸν ἐν ἐν καὶ τὸν
θεὸν τὸν ἐν τὸν. ἀρὰ ἀν φαίνεται ἀλλὰ τὸν πρὸ ἐν ὁ κόσμος
ἀρεθήσεται πάντα ἡ ἀν ἐν τὸν ἀλλὰ τὸν ἐν τοῦ χῦ ἀπὸ τὸν
ἐκ τὸν γὰρ γεννᾶσι. καὶ καὶ ἀν ἐν ἐν μὲ ἐν τὸν ἀν τὸν ἐν
μοῖσι ἀν ἀλλὰ ἡ τὸν. καὶ ὡς ἐν τὸν ἐν τὸν πρὸ ἐν ἀν. ἀλλὰ
ἀφαιρεῖται τὸν ἐν ἐν τὸν ἐν ἐν τὸν θεὸν ἐν τὸν ἐν τὸν πρὸς
ἡμῶν ἐν τὸν ὁ ἐν καὶ τὸν ἀλλὰ ἄφθαρτον ἐν ἐν καὶ τὸν. τὸν ἡμῶν
φύσεως πρὸς τὸν ἀπεῖρον πέλατος τὸν ἀλλὰ ἄφθαρτον μὲν ἐν

τὴν τοῦ πρὸς ἐν δεικνύμενος· γράφει οὖν μετὰ καὶ ἀφαιρεῖσθαι
κυρίως τὴν ἐν μέλλειν τῶν χῦ φύσεσιν ὁ προσαναπόμενος λόγος,
ὅτι ποία φύσις χῦ ἐπὶ τοῦ πάθους φαίνεται. ὅπερ ἀεὶ καὶ
ἀπὸ δόξαν ἔστιν· φανερὰ γὰρ ἐστὶ ταῦτα φησὶν ὅπερ καὶ μὴ τῶν
ἐρμηνεύσεις ἀλλὰ λόγῳ· ὅτι ἀμφοῖν λέγεται τοῦ δουλεύειν
ἐρωτὸς ἀλλοτρίου· οὐδὲ τὴν μὴ τοῦ δεσπότου περὶ τὸν δουλεύ-
ται παρὰ τὸ καλὸν λέγεσθαι τὸν δούλον ὀνομάσας τὴν σαρ-
κα. ἢ τὸν τὴν μορφὴν τοῦ δούλου· πῶς οἱ τὴν αὐτὴν
ἀφαιρεθῆναι καὶ συγχωρεῖν ἐν αὐτῷ τὸν ἔρωτα· ἐν τῷ
λέγειν ἀναιρεῖσθαι λέγειν αὐτὸν τὸν ἔρωτα· ἀλλὰ πρὸς
ἀλλήλους ἐρωτῶν τὴν τῶν ἀεὶ μὴ αὐτοῦ ὁρᾶν :+

οἱ αἱρετικοὶ πρὸς ταῦτα :+

Ὁ λόγος τῶν μὲν οἱ πρὸς τὴν τῶν κῦ σαρκὶ τὰς τοιαύτας
εἰρηκασιν φωνάς· ἀλλὰ τὴν τοῦ κεῖσθαι ὁ ἐκνικη-
σεῖ καὶ βεώσει· ὅθεν καὶ ὁ ἀπόστολος τῶν
λόγου τὸ ὅ ἀρεστὸν τοῖς πᾶσιν τὰ αὐτὰ φύσει
καὶ αἰσθάνεσθαι ἡμῶν τὰ περὶ φύσιν ὁ κατὰ φύσιν λέγει
εἶναι ἐν τῷ χῷ· φύσιν γὰρ ἐν ταῦτῳ ἐν ταῦτῳ θεολογεῖ
αὐτοῦ, ὃν οἱ χριστιανοὶ τὸν ἐξ ἱερουσαλὴμ θεὸν πρὸ αἰῶνος τοῦ
δεῖ περὶ χῦ· τὸ δὲ πάντων καὶ κοινὸν τῶν ὅτι ἐν τῷ φύσι
κοῖς ἡμῶν περὶ φύσιν ἐν τοῖς καθολικοῖς ἀρετῶν περὶ τοῦ
σῶμα· πάντα τὰ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἐχόντων.
ὅθεν καὶ τὸ τοῦ μὲν ἐπὶ τὸ ἐλλαττοῦσθαι τὸ ἀμφὸ τὴν φύσιν κεῖ-
ται· ὅτι οὐκ ἀπὸ τῶν ἀρετῶν ὁ χῦ ἐνεργεῖ τὰ αὐτὰ καὶ φύσικα
ἡμῶν πράγματα· ἀλλὰ τὰ ἀνθρωπίνα τὰ αὐτὰ ἐπρα-
ξεν :+ ὁ ὁρθόδοξος πρὸς ταῦτα :+

Ἐν τῷ ὅσον μὲν τὴν θεῖαν καὶ ἱερὰν γραφὴν ὁ σάρκα
γνῶσιν τὴν θεῖαν ἀβλαβείας καὶ φόβου θῦσθαι τὴν
ὀλίγος· πολλῷ πλέον δὲ ἐν τοῖς περὶ θῦ ἐνεργοῦσιν τὴν
καὶ κηρύγμασιν· ἀλλὰ οἱ τῶν αἱρετικῶν πάθος
ἔοικασιν μόνον φθαλμοῖς τοῖς ἀρίστοις· τὰ μὲν οὖν
πρὸς ἀνθρώπους· τὰ δὲ πρὸς θεόν· ὅταν τὴν
οὐ τρόπον εἰ τὸν ὅτι πάντα τὰ καθ' ἡμᾶς πρὸς ἐν μὴ
εἰ χρὸς· ὁ αὐτὸς πάλιν εἰρηκεν ἐν τῷ περὶ ἐν τῷ
σεσαρκωμένῳ καὶ ἀναμείσεσθαι κεφαλαίῳ· ὅτι ἐκ πάθους
κῶν αὐμάτων ἐσμὲν κοινωνοὶ ὅθεν τὰ χῦ τὴν ἐν μὲ καὶ τοῖς
ἀπὸ τῶν ἐσμὲν ἀνθρώπῳ φένεται ὡς ἐμὲ ἐν θεῷ φέρεται
τὴν ὁσῶν ἀβλαβῆ καὶ ἀλλὰ· οὐκοῦν ἔχεν τὴν τῶν τοῦ
πρὸς ἡμῶν ἀβλαβῆ καὶ ἀμβαίνειν· ἐπεὶ οὖν
καὶ τὰ πάθη ἀνθρωπίνα καὶ κοινὰ καὶ ἀμφοῖν· ὅθ
κλίκοι ὅτι ἐν θεῷ ἐλαβεν ἀνθρώπου τὴν φωνὴν.
ὡς τοῦ γενόμενος μαθητὴς· ἢ τοῦ ἐν θεῷ καὶ
ἡμῶν φύσικῶν εἰ χεν καθ' ὁμοιότητα ἡμῶν χῦ·
ἀλλὰ πάντα περὶ ἡμῶν· τὰ δὲ τὴν πάθη τοῦ αὐτοῦ γενο-
μένου ἀνθρώπου ἐκ τῶν ἡμῶν ἀναβ· τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἀπόρ-
καὶ πρὸς τὴν τῶν ἀνθρωπίνα καὶ κοινὰ καὶ ἀμφοῖν· ὅθ
μαθοῦ· καὶ περὶ ἀναγκῶν τὴν πρὸς τὴν καθ' ἡμῶν ἀναμί-
λημμα τοῦ· εἰ οὖν ἐν ὁμοιοῦμαι τῷ αὐτῷ γράφει
ρῶν καθ' ἡμῶν· οὐ πάντα καθ' ἡμῶν ἐν τῷ
περὶ μαθοῦν· εἰ τὸ περὶ ἐστὶν τὸν ἡμῶν καὶ τὴν
χόρον ἀναμίν τὸ ἀφαιρεῖσθαι τὸν ὅσον πρὸς λόγον ὁμοιοῦται.
ἐν τῷ τοῖν τὰ λοιπὰ τοῦ καὶ ἀόρατον ἀλλὰ περὶ αὐτῶν.

ἐπὶ τῶν πάντων κοινῶν καὶ κοινῶν καὶ κοινῶν ὅμοιον· ὡς καὶ κοινὸν δοκεῖ
μοι φύσιν ἐλαβεν ἀνθρώπου τὴν φωνὴν ἐν τῷ λόγῳ μαθητῆ:

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

Ἐπεὶ τὴν σὴν κοῦφε· ἐν ὁμοιοπαθείᾳ δὲ καὶ σὲ κινῆσαι
χρὴ τὸν τῆς πόλεως ἡμῖν ἐλλιμενισμὸν πρὸς
ἐβλαβῆ χρόνον ἐκτεῖναι· καὶ ὁμοιοπαθῆ σε ὄντα·
μετὰ βραχὺ· μετὰ τὴν πόλεως σωτηρίαν καὶ τὴν τῶν
φίλων περιποίησιν· τὸ δὲ πεῖραν τῆς ἐκ
λαλῆ ποτὲ τὴν δοῦλε ἐξαλαίσκειν· καὶ δὴ μὴ τὴν ὑπὲρ
ἐμοῦ χάριν ἐκφοβεῖν· μικρὸν προέβαλε
λόγῳ· καὶ δὴ μὴ τὴν ἀδικίαν τὴν περὶ τὰ φίλα
καὶ τὴν παρὰ τῶν σωμάτων εἰς χεῖρας· οὐ χρὴ μὴ
τὴν ἀδικίαν ποιεῖσθαι· οὐ δὲ ἀλλὰ τοῦ σώματος· ἀμφοτέρων
μὴ φαίνεσθαι καὶ δόκησιν μὴ
μὴ δὴ οὐ τὴν ἀδικίαν· οὐ γὰρ οὐδὲ περὶ τὸν
τῶν μελῶν σχῆμα· καὶ φύσιν τὰ δὲ ὀστᾶ τῶν
πλείκειν· ἀλλὰ καὶ σῶμα δοῦλα ἐστὶ χρῆναι
δοῦλα· καὶ σχῆμα δοῦλα· καὶ τὰ τῶν χαλκέων τοῦ δοῦλα·
καὶ τὰ φθαρτὰ σωμάτια τὰ δοῦλα· καὶ τὰ θνητὰ τὰ δοῦ
καὶ βοῦς εἰκικεῖς τὰ δοῦλα· καὶ τὰ φθαρτὰ ἐξ
ὁμοίου εἰσὶν ἀνθρώπων· καὶ ὁ ἀνὴρ ὁ τῶν
καὶ δὴ μὴ μεγάλων· ἐστὶν ἐξ ἀνθρώπων εἰκικεῖ τὴν
ὁμοίως μὲ ἐμὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐστὶ ἀνθρώπου ὁ σῶμα ἐμὲ
λόγου τὸ πρὸς ἐκπλῆξιν τοῦ θανάτου· τὸ μὲν μὴ δὲ
ἀφθαρτὸν καὶ ἀθάνατον ἐστὶ φύσει οὐκ ἔχει ἐν
ὁλόου· τὸ δὲ σῶμα ἐξ ἀνθρώπου βασιλεῖ μὲ σωμάτιον ὀβ
λοῦ ἐλάττον φθαρτόν· τὸ ἀόρατον· τὸ ταχὺ μεταβο
λὴ ἐν ἀεί· τὸ θνητὸν· τὸ πολυθνῆτον· τὸ ἐμπειρον·
τὸ ἐπαφῆ τὸν· τὸ ἀφῆ τὸν· ὅτι τὸ σῶμα τοῦτο

ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ σῶμα
ἀφῆ τὸν· τὸν δὲ ἀνθρώπον ἐστὶν ἐν τῷ σώματι

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Γίνεται οἱ μὲν σοφοὶ αὐτὴν μὴ καὶ τὴν μὲ καὶ ἄλλα
καὶ πρὸς καὶ τὴν φύσιν· νῦν δὲ μολογεῖται θαυμαστὸν τὸ χῦ
τοῦ λόγου· τὸ τελεία ἐστὶν ὡς σοφία ἀγγελεῖ· τὸ μεγάλη
ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν παιδείᾳ καὶ ἐν φρονήσει καὶ ἐν πᾶσι τοῖς· ἐν τε
ξενοχῶ νοῦ· πρὸς τὸ αὐτὸ ἀπὸ κεῖνον τὸ μολογῆσαι
σοφῶν· οἱ τὸ σάρκινοι· οἱ τὸ λόγοι ἢ τὸν καὶ λόγοι· καὶ
τὸ λόγα σοφίας ἀγγελεῖ· καὶ ἀμέριστος ὁ μεγάλα ἐν σοφίᾳ
ἢ φύσει τοῦ χῦ· ἐν πᾶσι καὶ ἐν φρόνησι καὶ ἐν τῷ μεγέθει μὴ
λαμβάνει μερισμὸν ἢ τομήν· ἢ μείωσιν ἢ φθορὰν ἢ ἀλλοίωσιν·
εἰ δὲ τὰ ἐν ὀχῶ ἑνὶ φύσει σοφίᾳ· + ἀποκρίς
ἢ λόγῳ πρὸς αὐτοὺς ·+

χῶ

Καὶ τὰ ἐν ὀχῶ μολογούμενα ἐστὶν ἐν μὲ φύσει τοῦ νοῦ χῦ·
ὡς αὐτὸ πᾶν θεότητος ἐστὶ· τοῦ δὲ λόγου τοῦ λόγου
μείωσιν τινὰ ἢ ἑλλάτωσιν φέρουσιν· ἢ ἀλλοίωσιν·
ἢ ἐλάττωσιν· ἢ ἀναπλήρωσιν πάθη· εἰ τὰ θεία φύσει
ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁμοίως ἀγγελεῖ· ἐν μείωσιν
ἢ αὐτὴν πάσχει· μὴ τὸ ἀγγελεῖ τὴν μὴ τὸ προσθήκην πάθη
λαμβάνει· ὁμοίως καὶ αὐτὴν ἀγγελεῖ τὸ τυγχάνοντ·
εἰ οὖν φύσιν χῦ ἑτέρας μὲ καὶ ἑαυτὴν φύσει· ὀφείλει
πάντ· ὀχῶ ἐν πᾶσι τὸ τρόπον ὁμοίως ἀγγελεῖ· ἀεὶ ὁ κεῖ
ὡς δὲ· ἀλλὰ ὁμοίως οἱ τὸν ὡς ἀρετὴ κὲ ἀμφὶ
τὸ πόλλα καὶ οὐ· δὴ μὴ ἐν τὸ πάσιν τὸ πιστὸν φύσει ἐν
τῷ πάθει τοῦ χῦ· λέγω δὲ τὸ ἀρετὴ οὐ αὐτοῦ τυγχάνοντ
ἐν τῷ μὴ μὲ τοῦ ἁμαρτ· εἰ δὲ ὅτι τοῦ μὴ μὲ τὸν
ἔλθε μοι ἐπὶ τὰ ἄδην· κὲ ἀπὸ τὸ ἄδου ἀναμένει τὸ πάθε
χεῖσον· ὅ ἀπὸ τὸ παρὰ δεῖσον πάλι ἔλθε εἰ κτὸ τοῦ

χῶ· ὄντ ἐρωτᾶ τὰ αὐτὸ τὸν κὲ ἡμᾶς· καὶ οὐ δὲ ἁρμόσαν αὐτὸ
πρὸς τὸν κὲ τὸ προκείμενον κὲ πόθεν· τὸ τὸν μὴ ἄλλω
ἢ τὸ περὶ φύσεως· τὸν δὲ ἁμαρτὴν τὸ περὶ θεάνθρωπε:

χῶ

Γράφουσι τὸν καὶ περὶ αὐτὸ ἐν θεάσασθαι ὅτι ὀχὴ μὴ λίκα πορ
ὑμῶν μὲ γὰρ ἡ μαρία· εἰ τὰ μὲ μὴ θεότητος ὀχῶ ὡς
λέγεται· ὁμοίως καὶ ἀγγελεῖ τὸν τρόπον ὡς θεὰ εἰ·
λέγει· ἀγγελεῖ τὸ τὰ φθορὰ· καὶ τὸ λοιπὸν ἐν τῷ γράφ
ἐλλείπει ἐστὶν ὀχῶ· ἡ ἡ μὲ ἐρῶ χωρὶς ὀνόματος ἐξ αὐτοῦ
νὶ καὶ ἡ φύσει· περὶ· εἰ ὀχῶ ἐρῶ ὡς ὀνόματα τὸ σῶμα τὸ πρᾶ
μου· καὶ τὰ θεῶ μὲ καὶ ἐν τῷ ἄδῃ· καὶ εἰ ἀναμένει κεῖ
χῦ τὸ σὺ κυλάει τὸ βῆμα τὸ εἰ· ἐρῶ τὸν σῶμα μὲ μὴ τὰ
λαμ· ἐρῶ τὸν σῶμα μὲ τὸ σῶμα τὰ λέ τὸ ὅ τὸν ἀναμένω
ἄδου· ὅ τὸ εἰ τὸ σῶμα μὲ τὸ ἐρῶ καὶ ἐν τῷ ἄδῃ
χῦ· ποῖος σῶμα τὶ· ποῖος φύσει· ποῖα μορφὴ ἦλθε καὶ
κατῆλθε ἐν ποῖῳ κατὰ χθονίοις· τὸ σὲ νῦν χρὴ
λθὶ ἀσον περὶ ἐπὶ τὸ σὲ· ποῖα φύσει ἦν οἱ ἔνοι φόβοι
πύλαι θανάτου· ποῖα νῦν ἀναν ἀν τὸν οἱ πύλαι ἀοῖ
τὸ θανάτου ἔφριξαν· ἀρα πνεῦμα φύσει ἐρῶ
καὶ τὴν μὴν· ἀπὸ τὸ· θνῆτὸ· οὐδεὶς ἐρῶ κεν πόθεν·
ἀλλὰ τὶ ἄρα τὴν σὲ κὲ τὸν θεὸν ἐν θεάσαν τὸ· οὐδὲ μὴ
αὐτὸ τὸ ἐν θεοῦ ἐν τῷ γράφω νεκὲ ἐὰν κίνητον ἐκεῖ φ·
ὁ λόγος· ἐν μὲ τῷ τρόπῳ καὶ φ ὁ πρὸ φήτ· εἰ ἀναμένει χῦ
καὶ ὀνόμα κεῖ χρὲ εἰ ἀσὸ σῶμα τὶ κὸν οὐδὲ κάλλος· ἀλλὰ τὸ
εἰ ἀσὸ τὸ σῶμα τὸ αὐτὸ ἀπὶ κὸν ἐκλεῖ πὸν πρὲ φὸ ὁ ὁμοῖ
τὸ ἀρῶν· ἐν λὲ τῷ τὸ φῶ εἰ ἀσὸ μὲν αὐτὸ· καὶ ὀνόμα κεῖ χρὲ
νῦν· οὐ τὲ ἀγοῦ πρᾶ· ἐν λὲ τῷ ἄδῃ εἰ ἀσὸ μὲν αὐτὸ· καὶ
ὀνόμα κεῖ χρὲ τῷ ὄ· οὐ τὲ ἀῦμα· οὐ τὲ ὀξὺ· οὐ τὲ πάχος· οὐ τὲ
λὶ κὸν εἶδος· ἀλλὰ μόνον τὸ χρῶμα ἐν ἄνθεσιν· σῶ
μὰ τὸ σὲ κὲ χωρὶς τὸ· ἐν λὲ τῷ πλὲ δὸ τὸ σῶ λὴ σὴ εἰ ἀσὸ

αὐτῆν. καὶ οὐκ ἀφαιρεῖται τὴν ψυχὴν τὸν θεὸν ἡμῶν. ἀλλὰ μόνον τὴν θεότητα·
τὴν παρουσίαν χωρὶς τῆς ἑνώσεως οὐκ παρεῖναι τὴν ψυχήν. ὡς περὶ τὸ σῶμα
ὡς ἀδύνατον γίνεσθαι καὶ αὐτὸ μόνον ὡς οὐκ παρεῖναι τὴν θεότητα ὡς σῶμα νοῦν
οἱ δὲ ἀμφότερα ἑνωθέντα αὐτῷ. καὶ μέρος ἀμφοτέρων αὐτοῦ. οὐκ ἄλλο
τι μὴ φάναι τὴν τρίημερον τὴν φυγὴν ἀποκρίνασθαι. εἰ δὲ
ἑαυτὸν ὡς ἐν τρισὶ μέρεσιν, φθάσας ἐλθοῦσαν· καὶ πάλιν ὡς ἐν
ψυχῇ καὶ τῷ σῶματι ἀμφοτέρῳ· καὶ τὴν θεότητα ἐν τῷ
καὶ πῶς πρὸς τὸ ἀφεθέν ... τὸ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀφεθέν τῷ
ἐπρόμενον τε καὶ τελεσθέν μέρος. παρέσχον δὲ ἡμῖν οἱ
αἱρετικοὶ οἱ φασκοντες. ὅτι μία φύσις ἐστὶ τοῦ χυ. καὶ αὐτὴ
τῷ θεῷ λόγῳ ἐστίν· ἀκούσατε γοῦν ἀκούσατε τοῦ ἀπο-
στόλου περὶ θείας φύσεως θεολογοῦντος καὶ λέγοντος· ὅτι οὐκ ἔστιν
παρὰ τὴν θείαν φύσιν παρεξαλλαγή· εἰ οὖν οὐκ ἔστιν παρὰ τὴν
θείαν φύσιν οὐδὲ παρεξαλλαγή. ἀλλὰ πάντα ταυτότητα
καὶ ὅτι ὡς ἀφεξαλείπτως τὰ πάντα ἐστὶ τελειότητος· ποία εἰπεῖν
φύσει χῦ τῷ θεῷ ποιοῦν καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπρεπῶς τῷ χῦ ἐνα
λλαγῶ. λοιπὸν ἡμῶν τὸν ἐλλείπειν. τὸν ἀριθμὸν πλεῖστον·
τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα·
ἀλλὰ τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα·
τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα·
τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα·
τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα· τὸν ἀλαζόνα·

ἐλλείπειν τὸν σωματικὸν τῆς ψυχῆς· ἐν ἀεῖ πάντῃ ἐστὶ
καὶ αὐτὴν τὴν ἡμέρας τρίτης· ὅμως παρεῖναι καὶ εἰς τὴν
ὅδε τὸ σῶμα εἰ χωρεῖ· οὐδὲ τὴν ψυχὴν τὴν ἐν ᾅδου ὁδόν·
καὶ ἀλλὰ τοῦτο φησὶ εἰπεῖν· ἐὰν θέλῃ ἐξεστὶν ἡμῖν οἱ αἱρετικοὶ
πάντῃ ἀνέχεσθαι τὴν χῦ ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐν τῷ παραδείσῳ
μετὰ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος οὐ τὴν ἡμέρας τοῦ πάθους· ἀλ-
λὰ ὅτι κατὰ ὁ ἀνθρωπὸς ἐκ τῆς γενέσεως· καὶ οὐδὲ ἐστὶν ἡ κατὰ
καὶ τὸ θεῖον τῆς φύσεως· ὅτι περὶ ἐν πάντῃ καὶ ἐν τῷ τάφῳ
ἐπρόμενον ἀνέλειπε παρεῖναι τὴν φύσιν τοῦ χῦ·
πρὸς τὸ ὁ πάλιν αὐτὰ λέγω· εἰ μὴ μία φύσις ἐστὶ τοῦ χῦ·
καὶ αὐτὴ ἡ μία· πῶς τὸ μέρος αὐτὸ ἔλειπεν ὅπερ ἐκεῖ τὸ
νεκρὸν τάφῳ ἐκεῖ· καὶ εἰ ὅλως σῶμα τὸ ἐλλείπειν τὴν
τρίημερον θεῖαν φύσιν· πῶς τὸ μέρος αὐτὸ τὴν ψυχήν·
καὶ πῶς τὸ σῶμα· εἰ γὰρ μία οὐσία ἐστὶ· πῶς ὅτι πρὸ τῆς
μέρα ταύτης ἐστὶν ὁλόγος· καὶ τρίτη φρόνησις· ἡ πρὸ λόγου
ἀλλὰ τὸ τρίημερον ψυχῆς· ἀλλὰ μὴ τοιαῦτα ἀλλὰ
καὶ φέρε βλασφεῖν· πρὸς τὸ πρὸς ἡμᾶς· ὁ ἐκ τοῦ μέρους
ἐστὶν κυριακὸν ἐν θεῷ λόγῳ τὰ τοιαῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα
ἀρέσκοντα ἑκάστοτε καὶ προσλαμβάνειν καὶ ἀφαι-
ρεῖσθαι καὶ προκοπὴν καὶ μορφοῦσθαι καὶ μεγα-
νόσεις· καὶ βουλόμενοι τὴν θέσιν ἀπερίπτον ἀφαλλοι-
ωτὴν τοῦ λόγου φύσιν ἐλαθεραιζεῖν καὶ πάντῃ
λλαγῆ καὶ μεταβολῆ ἀλλοιοῦσθαι καὶ ἐλλείπειν
καὶ ἀναπληροῦσθαι καὶ κρείττοσθαι· τοῦτον χωρεῖν καὶ τὴν
χῦ ἀνθρωπότητα φύσιν ἡμῶν ἀλλὰ ἀνθρωπὸν ἀπὸ ἀτόμου.
καὶ οὐδὲ πόθεν ἐστὶν ὁ ἀνθρωπος καὶ ἐπὶ μόνον ἀνθρωπος ἐστὶν

φωνὴν τὴν λόγῳ· ὅτι φύσει χῦμὸν μὴ θεὸς τέ ἐστιν· ἀλλὰ τί
πάλιν ἢ μὴν πρὸς ἀλλοτριοῖς εἰς ἑαυτοῖς οὐ τοῖς τῶν αἱρετικῶν κόρον ἐν
τοῖς· φασὶ κοινῇ γὰρ ὅτι εἰ μὴ θεὸς τέ ἐστιν ὁ λόγος ὁ χ̄ρ̄· π̄ρ̄ὸς
τοῦτον ἀκόλουθον αὐτὸ τὸ φανῆναι ἔσται· πῶς τὸ δὲ κέρυον καὶ αὐτὸ τοῦ γῆν
λάζαρον ἠγείρειν· πῶς δὲ ἐκ τοῦ μνήματος ἐξ ἀνίστου κεῖ τε
πόσον μὲν τὴν μνεῖαν σῶν μὲ μὲ μέρος τὴν τοῦ ἀνάστασιν ὑμῶν
φαμεν· ἀλλὰ οὐδὲ πρὸς ὀνόματα αὐτὰ· εἰ μὴ ἀπὸ ξένου πλοῖα
λίκνα κόδμῳ· οὐ τὰ δὲ πεῖρα τὰ ὅσα τὰ χρεῖα κοινὰ αὐτῶν·
τὸ ἀναμφίλογον· ἀπερ ἀπῶν ἀεὶ ξεῖσι εἰσιν· ὅτι ἐν θαλάσσῃ
νεκρὰ καὶ ὅσα ξ· καὶ ὁ λίκνον ἐν τὰ ἀνίνοις ἀλόμενοι· καὶ ἐξ
τούτου μὲ φύσει ὅλος ὁ χ̄ρ̄· ἀπὸ κρίσεις ὁ θεὸς ὁ ζῶν·
ἀλλὰ εἰ μὴ μὴν πρὸς ἡμῶν εἰ π̄ρ̄· ὁ ἀμφὸ κρίτες βε
βεῖστὴ καὶ ἀλ· τοῦ μὴ πίστα εἰν ἐπὶ πάσι νοῖς ἐλάλη
σαν περὶ χῦ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται· βουλόμενοι γὰρ·
ὅσον μὲ ζεῖν ἀν θεότητα ἀεὶ ζῶν ὁλόν τρίχῦ· αὐτὴ τὴν θεό
τητα ἡ ἴδιον αὐτὴ καὶ ἀπὸ μὴ ἰχνοῖς καὶ ἀρεῖ ἀφοῖ πρὸς ἀκρούσῃ·
πῶς δὲ τὴν αὐτὴν ἐπὶ τὴν ὅσ τὴ κτίσιν ἀεὶ κρίνῶν τῶν·
ἀμέλει ἐὼν ὁ θεὸς καὶ πρὸ τῆς σοφοῦ εἰ ἀδλῶν καὶ ὁ λοῖς
μελίτων· ἐν τῷ περὶ σαρκὸς ὁ χῦ λόγῳ ὁ τῶν λίδν
ἐπὶ μὲ μφεῖ· πῶς τὸ ὀξὺ τὴν τὴν βουλόμενον εἰκὸ
μὲ γὰρ βαπτίσῃ πρὸ χῦ πρὸ χεῖν τῶν πρὸς ἐξ ἡ σεαυ
ἢ τὶ ζῶσεσθαι τὸ ἀληθὲς τὴν ἡ χῦ ἢ τοῦ σώματος
αὐτοῦ· ἢ τῶν φύσικῶν ἐὰν ἐὰν μὲ τὴν τῶν αὐτοῦ
πρὸ μὴ ἐὰν· λέγω ἀν· πεῖνος· ἀφῆν· ὕπνου·
κόπου· ἀλκρεῦν· πτόσιν· ἱδρῶς· ἐκεῖ
σεῶν τὴ λαρεῖν καὶ ἐκεῖ τὸ ἐὰν βολῆ φθειρομ

καὶ πεῖν· βρῶσεῖ ὁ ὑπὸ τὸ καὶ πρὸς φῶτα· ἡμῶν ἐν
ἀλλὰ καὶ ὡν ἡ φυχὴ ὁ μοῖ ἀδιάβλητον· καὶ φοῖκ
ἡμῶν ὁ τῶν· τοῦ τὰ ἀπὸ ἀ κάτω νῶν ἐὰν μὲ ἀν· φ̄ν̄
καὶ ὁ μὲ γὰ κὶ ὁ τὸ σῶμα τὸ ὁ θεὸς ὁ φὸς μὲ λὶ τῶν· ὁ ἀπὸ
νὴ πτὸ τὸ ἀ καὶ ὁ μὲ γὰ κὶ ὁ τὸ ν καὶ ἀεὶ πὲ καὶ ὁ τὰ ἀ πρὸ πὶ καὶ
μὴ ἀμφὸ· τὴν ἐν σαρκὶ ὁ ἰκ· νομὲ λῷ· τὰ ἀεὶ πὲ τὸ τῶν
κὲ μὴν ἀ ἀγγελὶ καὶ πρὸς τὸν ἱ θεὸν τὲ λὶ τῶν πὲ βαχῆμ·
ἀπὲ κὲ μὴν ἀν ἀν πὲ ὢν· ἐν μὲ κὶ ὀρ τὲ πρὸ τὶ κὲ ἀν μὲ ὀν τὰ·
πρὸς ὀν λὶ αν· ἐ φὲ ὀν ὁ μὲ λὶ τὰ ἀπὲ κὲ ὶ μὲ τὸ φὰ σκ· ὡς
ὀλὸ μὲ αν ἀ ἡ ἀ κὲ μὴ ἀν ἀν ὁ ἰ ὁ λῷ ὁ ὁ ὁ νὴ ὡ ἐ λὲ ὶ σὲ· ἐ ξ ὡν μὲ ἀ
τὸ ἀ πὶ σὲ ὁ ὁ χ̄ ὁ ἀ πὲ δὲ· ἀ πὶ ξὲ ἀν τὸ ἀ ἡ θὲ κὲ ἀ φὲ ἀ
τὲ ὀν τὲ φὴ ὁ ὁ ὁ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

αὐτῷ ὁ ὁμόνοον. διὰ φόβον καὶ ἀγάπην τὴν πρὸς νόμον
καὶ θεὸν ἀξιοῦται πίστεως καὶ ἀρετῆς καὶ μὴ τὴν σφῆν πλοκάμου.
Ἀκούσωμεν τοίνυν τῶν ἀθλητῶν τῶν ἀθλητῶν τῶν ἀθλητῶν
πλὴν αὐτοῖς τὴν δεξιὰν καὶ ἐρεῖ τοῖς ἐξ ἀριστερῶν τοῦ
δικαίου θεοῦ ἀφέσεσιν. ἰδοὺ δὲ ἐν τοῖς ἀθλητῶν
κοινὸς ἐστὶν ὁ τὴν πρὸς οἰκοῦντα τὴν ὑπὲρ ἐκείνου σοφίας
λαμπρὰ· τὴν κατὰ πόλιν καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐφίβουν καὶ
φίβουν ἐμὲ τὸν φίβον. κέντρον μου κέντρον θανάτου
κατὰ τὸν ἀπόστολον. εἰ γὰρ μὴ κατὰ νόμον φυσικὸν καὶ ἐν ἀρετῇ
καὶ τὰ τῶν φίλων τὸν σῶμα τὸν ἀθλητὴν μὴ εἰς πῦρ τὸν
πλίνθον. διὰ τὴν ἀθεσίαν πολὺ φλόγωμον. μὴ εὐθέως ἐν τῇ
θρέψῃ τὸν φάτνον ἐλάβοσεν. διὰ τὴν ἀθεσίαν τὸν θεὸν
περιεπάτησεν. πρὸς τὸν ἀθλητὴν τὰ καὶ μὴ ἐν
κάλεσεν. διὰ τὴν ἀθεσίαν ὁ δοῦν καὶ τὸν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων
μέλει τὸν σῶμα τὸν πεπλεκτὸν ἐν ἑτέρῳ θέρον. διὰ τὴν
μὴ καὶ μορφὴν τὴν ἀκείνου τὸν κλάμπρον ἐλέαν τὸν ἀθλητὴν μορ
φὴν ἐμφίασατο. εἶτα τὰ τὸν πεποίηκεν θεὸς σὺν ἡμῖν
καὶ τὸν ἐν τῷ κόσμῳ. ὅτι θεὸς ἐστὶν κόσμου. καὶ εἰ
φῶς ἐγένον. διὰ αὐτὸν γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ. διὰ αὐτὸν τὸν
τὸν ὁ θεὸς αὐτὸν ἐδουλόν καὶ ἐξ ἔρωτος. μᾶλλον δὲ
ὡς σφῆν ὁ βασιλεὺς τὸν θεὸν. εἰ τὸν ἐρῶν ἀνθρώπων βουλόμενος
ὅλος. διὰ τὴν μὴ μᾶλλον ὡς ἐν τῷ ἐκ πτωχῶν τὸν ἐν θρόνῳ
τὸν ἐν τῷ ὁμόνοον καὶ ἐλάνων αὐτὸν ἐπὶ τὴν πενίαν
πεποίηκεν. καὶ οὐδὲ ὁρῶν τὸν τὸν καὶ τὴν θεὸν ὀξὺν
αὐτὸν μέλλει καὶ ἐρεῖ αὐτὸν ἐν τῇ πλάνῃ τὸν αὐτοῦ.
καὶ οὐδὲ ὁρῶν τὸν τὸν καὶ τὸν θεὸν αὐτὸν.

ταῦτα κατὰ τὴν τοῦ σώματος ἡμῶν ἐξομολογούμεν
ἐν χῷ.

[illegible]

[illegible]

Ἐν τοῖς θεοῖς δὲ πέντε καὶ ὀγδοήκοντα καὶ τριακοσίοις ἐμείναμεν ἐν
Μεσσοπτάμοις καὶ ἔχομεν τὴν τοιαύτην παράδοσιν τοῦ προ-
σώπου μορφήν· ὀνομαζόμενος πατὴρ πάντων θεός· ἔχων δὲ
χρόνους ὡς ἐν τῇ παραδόσει· καὶ τοῦ πάντων αὐτοῦ· ἡνίκα
δὲ καλεῖται· ἔχων δὲ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀρτέλου
μορφήν· ὃν προσκυνοῦσιν· ὁμοίως καὶ ἡμεῖς τὴν εἰκόνα
τοῦ παλαιοῦ τοῦ αὐτοῦ ἡμῶν· καὶ ἡνίκα εἰ-
μὶ ὁ πρεσβύτερος μορφὴν θεωρούμενος· θεὸς ὑψίστος
πρόσωπον ἔχων· καὶ καὶ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν χρόνον ἀλε-
μένων ἐν τῇ παραδόσει τοῦ προσώπου μορφῆς
Καὶ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν χρόνον ἀλεμένων ἐν τῇ παραδόσει τοῦ προσώπου
ὁ ἡλικιάζει ἐν τοῖς ἀγίοις ἐν αὐτοῖς τοῖς αὐτὴν μορφὴν ὁ πατὴρ
τῶν ὅλων θεὸς πάντων ἔχει ἀλλὴν δόξαν· καὶ τούτου χάριν
κείρεται παρὰ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ἡμέρα καὶ φθάνει ἐν ἔχει
μορφὴν· ἀλλὰ τὰ πείνωσιν καὶ ἐκένωσιν ἑαυτὸν μορφὴν
δούλου ἐκοπίασε λαβών· ὅθεν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πείνω-
σιν τὰ πείνωσιν πρὸς τὰ πείνωσιν ἑαυτὸν· οὐ μὴ γὰρ ὁ
βασιλεὺς τῶν ὅλων· οὐχὶ δεῖται· οὐχὶ ἀρχιερεῖς·
οὐ μὲν βασιλεῖς δόξα· ἀλλὰ τὸν ἐν πάσῃ χῶρον· καὶ κλῆς
οἰκίας· καὶ τὸν ἐν τῇ οἰκουμένῃ πόλεμον· οὐδὲ ἱερουσαλὴμ,
ἀλλὰ τόπον πάσχου· ὃ ἐστὶν ἡ πάσχω· ἢ τοῦτο τὸ χρῆ-
ὁ ἐκρά· ὃ βίος αὐτὸ πάσχει· ὅθεν καὶ ἐν τῇ ἐλεεῖ κοῦ
καὶ αὐτοῖς τὸ πόσον ἐν τῷ κτλ· ἐν τῇ οὐδὲ μὴν πλῆθος
δούλων καὶ ζῶν ἐν τῇ μόνον· ἀλλὰ καὶ πᾶς ἢ ὢν τῆ
οὐχὶ ἀλλὰ τὴν ἐν πάσχει καὶ τὸ ζῶ τὸ ἐν ἀγάρον· ὅκε
τοῦ ὅλου καὶ τὸ τὸ ζῶ ἐν δούλῳ ὢν· οἰκον ὀξὺ ἐκ

μὴ τὸ ἐχόμενον καὶ ἐν τῇ ὁδοχῇ· καὶ ἐκ τῶν ἔθνων
κολοῦσιν πάντων αὐτῶν καὶ τὸ τρεφόμενον· ὅ πάντ
τὴν ζωὴν καὶ τὴν τροφὴν χαρίζόμενον· πάντ
λε πάντα τὰ πάντα τὸ ἐν χάριτι ἐπεὶ οὐκ οἰκοῦ πάντ ὀχε
πεποίηκεν· ἀλλὰ τὴν ἀλλοτριοφροσύνῃ ὁ ἐπε-
ὀλίγος ὀνομάζεται γενέσθαι θε· τοῦτον χάριν ἀλλὰ πρὸ
καὶ ἀφαίρου τὰ πεινοφροσύνῃ πεποίηκεν ὀχε· πάν
τὰ τὴν ἐν ἐκ οἰκονομίας αὐτῷ· ἐπὶ τὸ αὐτὸν τὴν
πεινῶσαν ἐν αὐτῷ ὁ πεκ αὐτὸ αὐτὸν τὰ ἐν βεφίκ
μὴ τὰ· ἵνα ἐξοικίσῃ γένεσιν· ἀλλὰ κατὰ ἡ ὡ ὁ πρ
ὡ ἐκομίσατο ἐκ ὁ πάσω· ἀλλὰ ἐπὶ τὸν ὁ τὸ κο-
πῶν ἐκ οὐ χῦ τὰ πεινῶσι· ὅ τὲ αὐτὴν ἐκένωσεν
καὶ ἐπὶ τὸ χάσεν ἡ τὴν περιφανὴ τὸ ἐχθρὸν
καταργήσει· μὴ ἀλλὰ ἐσόμεν μετὰ παύλου
ἐπὶ· ὅτι πεπείρασται ἐν πᾶσι πειρασμοῖς πάθη
μόνον ἀλλὰ μόνος τὸ ἀμαρτίας· καὶ μαλίσα
ἔχον τὰς τοῦ πεῖρα ἐν μὲν αὐτὸ πρὸς βασανίζομ
παρασκευάσεσ· καὶ τὸν ἡ πολλὰ φόβου ἐσόμεθα ἀλ
τέλειον αὐξήσω· ἀλλὰ πεῖνα· τὰς ἀλλὰς
τὸ κόπον· τὰ δὲ κρυα· καὶ τὰ λοιπὰ τὰ
καθ' ἡμῶν· ἀπὸ τὰ πόνου· αἱρετὶ κοῖν αὐτὸ τὸ
θῶπας· λεῖ ἀλλὰ ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις
καθ' ἡμῶν ἐκ οὐ φλεπὲ ἐξ ἀπὸ· μὴ κέτι περὶ
μὴ ἀπὸ βαπτίσμα ὀχε· ἐπὲ ἀεὶ ἐξ ἀπὸ ζῶ μὴ μὲ χάσιν·
ἢ περὶ τὸ πόν· μὴ περὶ βρόσει· ἢ πόσει· ἢ κόπ· ἢ ἀλ
κρύον· ἢ λυπ· ἢ ἀλλὰ γίας· ἢ ἑτέρου πρὸς ὀλίγ

ἵνα τοῖς καὶ μὴ δεόντως ἀνθρώπου προσλεπεῖ ἐξαίρετοι
τὸ βάπτισμα· ἐν ποίῳ δὲ μὴ χρόνῳ· μὴ τὲ ἐφάγεν· μὴ τὲ
ἔπιεν· μὴ τὲ πίνωσιν· μὴ τὲ ἐκπίασιν· μὴ τὲ
πίωσιν· μὴ τὲ κλαύσωσιν· ἀλλὰ κοινῶν ἐκείνων εἰς τὸν βε
βαιοῦν· τὸ δὲ ἀλλὰ ἀθῶ τὴν αὐτοῦ ἀνθρώπου πρόθεσιν
ὃ δὲ ἐπεσέρχεν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς· χρόνοις τοῖς πρὸ τῆς
βαπτίσεως· νόμος γὰρ ἐστὶν ἐξ ἀποστολικῶν κανόνων
ἵνα ὁ ἐπιτρέπῃ πλείοσι μαρτυρεῖν ἐν χρόνοις ἢ ἐν
τῇ τῶν φόνων πάντῃ ἐν πίστει ἐν δόμασι τοῖς τοῦ
εἰδὸς χῦ· πλὴν τοῦ ἐπόκλειστον ἐν μόνῳ ἐν μαρτυρίῳ τὸ
ἀλίσιν ἀναγκαίοις πρὸς χρὸς κὶ ὑπὲρ κὶ ὑπὲρ ἐξ ἑκάστου μο
τρόπεισιν ἀλλὰ τὲ χῦ πεπονθεν καὶ ὑπὲρ ἐξ ἐν κόσμοι μὲ
τὸ βάπτισμα αὐτοῦ λέγε πάντα· ὅσα πε ποιήκε καὶ ἀνθρώ
πινα καθ' ἡμᾶς· πρὸς τὸν βαπτίσμα αὐτοῦ· καὶ πε
θῦ ἀλλὰ πάντα· καὶ πρὸς ἀρίστου· καὶ μὴ δὲ ἀρκοῦσιν·
τὶ γὰρ εἰπεῖν μοι τοῦτο πρὸς χρὸ τὸ ἐπὶ τοῦ ἀλλὰ μὴ τὸ τὸ
ὅτι ὁ ποιητὴς ὁ κοσμοῦ καὶ τῶν· τὸ ἀπὸ γῆς τὸ δόξης τὸ πε·
ὁ χαρακτὴρ τῆς ὑπόστασεως αὐτοῦ· ὁ φέρων τὰ πάντα
τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· ὁ ὢν θεὸς ἐπὶ πάντων ὁ μοιοῦσι
ὁ μόνος σοφὸς λόγος τὸ πε· ὁ ἀγαθὸς ὁ ἀθάνατος· ὁ αὐτοφωτεινός·
ὁ μόνος ἐν· ὁ θέλων καὶ δυνάμενος ὁ ὁμοιοῦσθαι ὁ μόνος
σωματικοῖς ἀρετῆ· εἰ δὲ καὶ ἀλλὰ πάντα ἐν τῇ ἀπίστῳ· ὅσα κὶ
κοινὰ τοῦ μονογενοῦς ἀνθρώπου· ὁ νομοῦμεν· ἐσθίομεν·
ἐκδυόμεθα· ἐμπνεόμεθα· φραγελλούμεθα·
ἐν ξύλῳ τίθεμεν· προσηλούμεν· σῶμα κρεμόμεθα χείρ

καὶ τὸν πόδα· καὶ πάντα πάλιν ἐδικεύομεν· καὶ πάντα ἐκ
λίκη πρὸς αὐτὸν μεταποιούμενος· καὶ περὶ ὧν θὲ πάντα τὸ
δύναμος· ἀλλὰ τὸ πρὸς ἀτὸν ὑπόκρισος φρίκτερον ἐν μὲ
θανάτῳ κὶ ἀναχόμενος· τὸ πρὸς ἀλλὰ δὲ ἐπεὶ καὶ
ἡ καθ' ὁμοιότητα ἡμῶν ἐν ἀλλὰ ἐν νεκρὸς γεγονέν·
τὸ πρὸς καθ' ὁμοιότητα ἡμῶν ἀναστῆναι τὸν αὐτὸν
κὶ ὁ μὴ ἐκεῖ χρεία δόξης οὐδὲ κάλλος· ἀλλὰ τὸ εἰς δόξαν αὐτὸν
ἀτιμίαν· ἕκαστον τὸ δὲ ἐν τοῖς ὁμοίοις σῶμα· τὸ πρὸς
ἀλλὰ δὲ ὁ μόνος ὑπὲρ ἡμῶν ἐν νεκρὸς· ἐν νεκρὸς ἀναστῆναι ὀθῶ
ὡς ἐν· ἐν ὁμοίοις τοῖς αὐτὸν ἐν τῷ φῶς κατεπέδη·
καὶ εἰς ἐν μὲ γὰρ αὐτὸν τὸν νεκρὸν κείμενον εὐθὺς ἐκ χωρεῖ τὸ
μνήμα τῆς· σῶμα νεκρὸς ἀλλὰ δὲ· ἀλλὰ χρὸς ἀλλὸν· ἐκχ
ἀλλὰ πρὸς μὴ ἀλλὰ ὢν· μὴ κείμενον· μὴ ὁρῶν πα·
μὴ κείμενος· καὶ ἀλλὰ ὁμοίως· μὴ ἀλλὰ ὁμοιούμενον· μὴ ὁρῶν
ἀλλὰ ἐν κρείττονι ἀλλὰ δὲ τὸν σῶμα δὲ ὁρῶν· τὸν νεκρὸν·
καὶ ἐν δὲ τὸ πρὸς ὁρᾶν· ἐν θεὸν ἀλλὰ τὸ μὲν τοῦτο τὸ θεο
σεβὸν μόνον ἐν νεκρὸν ἐξ ἐλαμβάνομεν· καὶ ἀναλ
βόντες τὸν τρόπον τὸν ἐν ἐν μὲ φόβῳ καθὼς μὲ φόβῳ
νομίζοντες οἱ ἀμφὶ τὸν ἀπαντῶντες τὸν τῷ παρόντι
χῦ σῶμα· ἔτι πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου εἰπόμεν·
εἰ δὲ λόγος σαρξ ἐγένετο· καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῷ
λόγος· πῶς τὸ πρὸς βραχὺ ἀλλὰ ἐν τῷ ἐν τῷ πρὸς
χῦ σῶμα· νῦν ἐν τῷ τάφῳ οὐ λαλεῖ λόγον· καὶ περὶ
χῶν ἐν ἑαυτῷ τὸν ἀόρατον τὸν λόγον· εἰ γὰρ οὐδὲν
τῶν ἀνθρώπων κὶ ἀγνὸν ἐν ἑαυτῷ χρὸ· πῶς ἡμῶν ὁμοιο
τὴν ἀλλὰ τῶν πέμπειν τὸν νεκρὸν· καὶ εἰ ἐν πάσῃ

χρὸ τὸ ἐν ἑαυτῷ φῶς ἐκλείπει πρὸς τὸν ἐν γῇ ὄντα σῶμα
ἀνῶν· τὸ τί ἐστιν ὑπὲρ λόγον καὶ ἀλόγον:

τοῖς φυσικοῖς ὀνόμασιν τὴν φύσιν, πῶς καταφύσιν μὲ.
χωρὶς τὴν ψυχὴν ὑπεδέξατο. καὶ εἰ τοιοῦτον γέγονεν τὸ σῶμα
οἷον ὁ θεὸς ἐβούλετο, πρὸ δηλονότι οὗ κατέβαινεν.
ἀλλὰ ἀθάνατον ἦν τὸ μνημονεῦον πρὸς ὁ θέλοιτο.
καὶ ὁ δικαιοσύνη σφαιρικὴ ὀρθὴ ἐστὶν ἐκεῖ. καὶ εἰ ὁ ἔρως
ὁ ἔρωτος ἐκεῖ ἀνάδηλος ἦν, πῶς πελάζει τὴν θεότητος.
καὶ οὐκέτι νῦν μεταβαίνει νοῦς νοῦν ἀλλὰ πόλει ἀλλήλων.
ἀλλὰ ἡ φύσις ἐκείνη ἀνάλογον τὸν κόσμον κρίνουσα
ταῦτα ὁ θεὸς ἀνάλογα τὰ ἀνάλογα ἐκεῖ μόνοις τὴν πόλιν πέλα
γος μόνον θεὸς τὴν φρόνησιν ἐκείνοις μόνοις ἀπεκλήρωσεν
ἀδωρήσας. εἰ δὲ θεὸς τὸν φύσιν περιεγράφησεν
ὁ μὴ κατὰ στοιχεῖα σῶμα φύσιν ἐκάλουν σῶμα
πρὸς τὴν οἰκείαν φύσιν. πῶς ὁ ἀδιόρατος ἀόρατον
ὁ μὴ φανὲν φανὲν ἔστιν. οὐδὲ ἀσώματος ἐστὶν ἐκεῖ καὶ
ὁ μὴ φανὲν φανὲν ἔστιν αὐτοῦ σῶμα μὴ φανὲν
πῶς ὁ ἀρύσας τὰ σώματα σῶμα ἀόρατον φανὲν ὁ ἀκ
νυμενὸς σῶμα αὐτοῦ ἐν τῷ φανέν. εἰ γὰρ ἐν τῇ θε
ότητι καὶ τὸ σῶμα χῦ θεοῦ. πῶς οὐ θεωρεῖ καὶ βλέπει
ὅσοι καὶ τὸ σῶμα χῦ θεοῦ. πῶς οὐ θεωρεῖ καὶ βλέπει
ὅσοι θεότητα πατρὸς θεωρεῖν. ἀλλὰ ἐκεῖ κλεῖσ
μὲν ἐκεῖ χειρὸς μόνον ἔχει ἐν αὐτῷ τὸ φανὲν τὸ φα
νὲν ἔχει πρὸς ἀγνῶν. πῶς οὖν τὸ ἔχον ἐν ὅλῳ τὴν τοῦ
κόσμου ζωὴν. πῶς ὁ ἀκαταπρεῖ ἀφορίζουσιν τὴν τῶν
πρὸς τὴν ζωὴν δύ. καὶ τὰ ἀδιάστατα καὶ ὑπερβολὴν.
ἐστὶν ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐνέργεια τῶν ὑλῶν. τοῦ ἑαυτ

ἐνώζεται

ῶν τὴν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν τὴν χῦ χωρὶς ὑπὸ ἐξ αὐτ
ῶν εἰ πεν ἐν ὀνόματι. περὶ ἐλέους σου πεφανέν τὴν μὲ
τρὸ πνεῦμα μου. ἐξῶν ἐκέρατο τὸ μὴ σῶσαι τὴν φύσιν.
ἐκέρατο τὸ μὴ σῶσαι πᾶν τὸ φύσει καὶ τὸ φύσει. καὶ ὁ μὴ κατὰ λόγον
ἐλεῆσαι τὸ ἀλογον. ἐχεῖ αὐτὸ καὶ τὴν τοῦ σώματος
νέκρωσιν καὶ τὴν ἀνάστασιν. εἰ δὲ καὶ ἀλήθειαν
ἀλήθειαν τὴν θάνατον χῦ καταγγέλλει καὶ ἀλήθειαν τὴν ἀποσώματ
ιάζειν. καὶ ἀναδεῖξαι τὸν φῶς ἐν ἡμέρᾳ νεκρῶν.
καὶ σώματος ἀνάστασιν καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ἀδιάφθορον καὶ ἀκήρατον
ἀφανταστίας. γνῶσε πεσεῖν φῶς σοὶ πῶν καὶ ἐξέσεσθαι πᾶν
ὅ πεσεῖν μὲ μὴ τὴν ἔνωσιν κοινὸν οὐρανὸν καὶ γῆν ὑπὲρ ἐμὲ
ἐπεσεῖν χῦ. οὐδὲ τοιοῦτον γέγονεν αὐτὸ τὸ σῶμα οἷον ὁ
θεὸς ἐβούλετο αὐτὸ λόγον. ἀπτὸ ἀόρατον καὶ ἀόρατον καὶ ἀκτῖσον
καὶ ἀόρατον. οὐδὲ ἀστάτον ὁ ζῶν ἀνέκρατον καὶ ἀλλοιόθη
ἐμὲ βλάνθη εἰ ἀπεῖρατον ὁ μὴ οὕτω πεπλασμένος θεότητ.
ἀλλὰ ἐν ἀϊδιότητι κατὰ φύσιν καὶ μὴ ἐν ἀόρατον εἶναι. ἐν μὲν θεὸ
τὴ ἀόρατον. τὸ δὲ σῶμα ὁ ὁρατὸν καὶ περιγραπτὸν κτῖσον.
σταῦτ καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐστὶ πάσας ἀπόρρητον.
Ταῦτα οἱ φύλαττε ὁ πῖσος ἐν καιρῷ φῶς πρὸ τὸ ἀλλο
φύλον πρὸς ἐμὲ. ὡς περὶ ὁ μφαίνει ἀϊδίου μόνον κρατῶν
τὴν τοῦ χῦ κῆρυγμα. καὶ τὰ ταῦτα πλὴν ὁ λόγος αὐτ
τὸ βάλλον ταῦτ θεοπρεπεῖς φλυαρεῖαι. ἀτάκτε
ὁ μὴ ἐστὶ τὴν προκείμενον ὁ λόγον. ὁ μὴ κεῖται ὑπὸ αὐτὸ
ἀπόφασιν. ὅτι δὲ τὴν φανταστίαν καὶ τὴν ἀέρινον τοῦ καὶ ἀνθ

φύσεν χωδοκιμάζοντα, φλεγμαίνοντα τῆ ὀργῆ τῆ φύσει.
καὶ κεῖται τὸν θάνατον. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ πεμπτοῦ. καὶ τὰς ὁ
πλείστους τρυπεῖ ὁ γὰρ τοῦ ὀξέος ἀλμυρὸν ὀξὺ
δρᾶν. τὸ τὰς ὁ τρόπῳ τὸ ἀλικαίνει σε χειρόμενος. ἐθαυμά
σθη. τὸ ἀναλαβοῦσα τὰς καὶ πεῦ ποιήσῃ τὸ τὸ σῶμα (μα
τὸ πρόσωπον. σὺ εἰ ἀεὶ τὸ ἰουλιανὸν εἰ δὸ κοῦν καὶ φαν
τασιῶδες πόκης. καὶ ἀνῶ καὶ κατὰ θεωρῶ ὁ κάρδιον ὁ
κ πρὸ τῆς ὁδὸν. καὶ ὅσον ὁ ἀεὶ ὁ ἔξω πρὸ τὸ πέλαγος τὸ θεὸ
τὴν ὁ ὀφθαλμὸν τὸ ἀλλοιῶ ὁ ὁ ὀφθαλμὸν τὸ ὑπὸ ἀκτῆ χῦ ὁ ὁ ὁ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

κατὰ τὴν φύσιν ἐν σῷ χῷ· τὸ ὁ σῶ φύσει ἐν σῷ χῷ· πῶς οὖν
ὁμολογοῦσι φύσει· καὶ πάντα τὰ φύσει ἐν χῷ· πῶς οὖν
οἱ τὸν ὑποστατὸν χῷ· ἀπαλείφοντες· μαχεῖς μὲν γὰρ ἑαυτοῖς
καὶ τὰ μὴ οἰκεῖα τοῖς τῆς θεότητος· τοῦτο γὰρ ἐν μέρει
ὁμολογοῦσιν· ἀλλὰ τὴν θεότητα· καὶ ἀνθρωπίνῃ φύσει
τὴν θεοπρεπῆ· καὶ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὴν θεοπρεπῆ· καὶ
τὴν ἀνθρωπίνην ἐνεργείαν· τὴν θεοπρεπῆ· καὶ τὴν θεοπρεπῆ
ἐνεργείαν· τὴν ἀνθρωπίνῃ φύσει· καὶ τὴν θεοπρεπῆ φύσιν·
τὴν ἀνθρωπίνῃ ἐνεργείᾳ· καὶ τὴν ἀνθρωπίνῃ ἐνεργείᾳ· τὴν
θεοπρεπῆ φύσει· καὶ τὴν θεοπρεπῆ ἐνεργείᾳ· τὴν ἀνθρωπίνῃ
φύσει· καὶ τὴν ἀνθρωπίνῃ ἐνεργείᾳ· τὴν θεοπρεπῆ φύσιν·
καὶ τὴν θεοπρεπῆ ἐνεργείᾳ· τὴν ἀνθρωπίνῃ φύσει· καὶ τὴν
ἀνθρωπίνῃ ἐνεργείᾳ· τὴν θεοπρεπῆ φύσιν· καὶ τὴν θεοπρεπῆ
ἐνεργείᾳ· τὴν ἀνθρωπίνῃ φύσει· καὶ τὴν ἀνθρωπίνῃ ἐνεργείᾳ·
τὴν θεοπρεπῆ φύσιν

διαφέρουσι ἐνεργείᾳ θεωρούμενοι ἐν τῷ χῷ· ὅταν δὲ φῶς ἡ θειότης
ἐνίκα λέγει· πῶς δὲ καὶ ὁ υἱὸς ἐν τῷ πατρὶ ἔχει· καὶ οὐκ ἔστι θεότης
ἄλλος καὶ ἄλλος· καὶ ἐν τῷ χῷ οὐκ ἄλλος καὶ ἄλλος· ἀλλὰ ἄλλο
καὶ ἄλλο· καὶ ἐν τῇ θεότητι οὐκ ἄλλος καὶ ἄλλος ἀλλὰ ταὐτὸ καὶ
μία τὸν τρόπον· οὐδὲ ἐν τῷ χῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ ἀκόλουθα
πορεύονται· φασκόντων ὅτι ἡ τοῦ υἱοῦ θεότης πρὸς τὴν
καὶ ἐν τῷ χῷ· ταύτῃ πρὸς τὴν τοῦ πατρὸς θεότητα ἔχει· λοιπὸν
ἀπὸ τῆς τρίτης μιᾶς τῆς θεότητος φρονοῦντες· ὡς περὶ τῆς θεοτέκνου
καὶ αὐτὴ περὶ ἀνθρώπου τῆς θεότητος φρονοῦσα· οὐκ ἀφιστάμενος ἀλλὰ
θεοτέκνου ὁ χῷ φωνεῖν· οἱ μὴν λέγουσι· οἱ δὲ
τῇ θεότητι αὐτῶν ἀνθρωπίνῳ μόνῳ τὸν φωνοῦσι· εἰ δὲ καὶ κοινῶς
γνῶμεν τὸν χῷ· ἡ θεότης ἀπὸ τοῦ ξ λέγουσι· ὅλος ὅσος ἐξ
γένετο· ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· ἡ δὲ ὅσος ἐξ γένετο· πῶς τὸν
τῇ θεότητι τῇ θεότητι ἀπὸ τοῦ ξ· ἐὰν δὲ λέγωσι μὲν ἐν τῇ θεότητι·
οὐ χῷ· ἡ θεότης λέγει· μὲν ἐν τῇ θεότητι· ἡμῖν δὲ λέγωμεν τῷ
γέννησιν ἐν τῇ θεότητι· ἡ θεοτέκνου λέγει· ὅτι
ἡ θεότης ἡ πρὸς ἀνθρώπου τῆς θεότητος· οὐκ ἀπὸ τῆς πάλιν ἐν τῷ
χῷ ὅσον· καὶ ἐν τῷ χῷ ἡ καὶ ἡ θεότης ὅλον· λέγω ἐν τῷ
Χ ἐν τῇ θεότητι ὅσον· ἡμεῖς δὲ χρώμενοι λέγομεν· ἡ θεότης ἐν τῇ
θεότητι ὅσον· φασκόντων· ὅσον καὶ καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς· ἐὰν
λέγω· χῷ τῇ ἐν τῇ ὅσον· ἡ δὲ χῷ ἐν τῷ· ὅτι ἡ θεότης
φασκόντων χῷ κατὰ ἀνθρώπου· ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· ἡ θεότης
κατὰ ἀνθρώπου· ἡ ἐκκλησία λέγει χῷ πρὸς τὸν ὅλον· ὅλον τὸν λέ
γω· ἡ θεότης πρὸς τὸν· ἡμῖν λέγωμεν ὅτι ἐν ἡμῖν
ἐν ἑκατέρῳ· ἐὰν δὲ λέγω· τῷ ὅσον καὶ ἐν τῷ· ὅλον τὸν φω
κοῦ· ἡ θεότης πέπρωθεν· ἡ ἐκκλησία λέγει· χῷ τὸν ἀνθρώπου
ὅλον τὸν φωνοῦν· ἡ θεότης ἀνθρώπου· ὅτι ἐν τῷ χῷ

λέγω ἐν τῇ θεότητι ἀνθρώπου· ἐὰν δὲ καὶ ζῶν τὸν ἐν τῷ
ἐν καὶ μὴ τὸν ἐν τῷ ἐν ἡμῖν· ἐὰν δὲ καὶ φῶς ἡμῖν·
ἀλλὰ ἴσως ἀνθρώπου καὶ τὸν τρόπον τοῦ ἀνθρώπου φασκόντων·
ὅτι μόνον αὐτὸ ὅσον ἐν τῷ χῷ φῶς ἐστι· γράφομεν· ὁμοίως τὸν
πατὴρ τῇ θεότητι· ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν τρόπον τοῦ ἐν τῷ χῷ· ὅτι
ἀνάλογον μόνον ἡμῖν καὶ ἡμῖν· πῶς τὸν ἐν τῷ
φασκόντων ἀνθρώπου φύσιν ἔχει καὶ μόνον· πῶς ἐκ τῆς φύσεως
μία τὸν τρόπον τῆς θεότητος· ἡ δὲ γέννησις ἐν τῇ θεότητι τῷ
τῆς φύσεως· ἡ δὲ γέννησις ἐν τῇ θεότητι· ὅσον τὸν τρόπον
ὅχι· εἰ δὲ πάντα τὰ ἐν τῷ χῷ ὁρῶν τῇ καὶ ἐν τῷ πρὸς ἡμᾶς πρὸς·
πρὸς ἀλλὰ ὅτι καὶ πάντα τὰ ἐν ἐκείνῃ νοοῦν τῇ καὶ ἐν τῷ χῷ·
καὶ τοιοῦτον μία φύσις ὅλη ἐν ἑνὶ τῷ πρὸς ἀλλήλους
ἐν τῷ ὅσον ἐν τῷ χῷ· ὅ αὐτὸ γέννησις καὶ γέννησις
ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ καὶ γέννησις καὶ πρὸς ἀλλήλους ἡ ἑνότης
ἐστὶ φῶς· εἰ δὲ τὸν τρόπον τοῦ ἐν τῷ χῷ φῶς· ἡ θεότης
ἐστὶ φῶς· ἡ θεότης ἐν τῷ χῷ· ἡ θεότης ἐν τῷ χῷ· ὅτι
ἡ θεότης ἐν τῷ χῷ· ἡ θεότης ἐν τῷ χῷ· ὅτι ἡ θεότης
ἐν τῷ χῷ· ἡ θεότης ἐν τῷ χῷ· ὅτι ἡ θεότης ἐν τῷ χῷ·
ἡ θεότης ἐν τῷ χῷ· ὅτι ἡ θεότης ἐν τῷ χῷ· ἡ θεότης
ἐν τῷ χῷ· ὅτι ἡ θεότης ἐν τῷ χῷ·

Καὶ μενὴ ἀπεριγράπτου τὴν φύσιν θεότητος καὶ πρόσωπον. οὐδὲ πλη-
ρώματος ἀριθμὸν ἐπὶ τούτῳ. οὐδὲ πόθεν· καὶ τὰς τὴν πληρούμενος
καὶ πληρώματος ἔχων· πρὸς ὃν λόγον καὶ τοσοῦτον τὸ ἔχειν
περιγραφὴν καὶ χάσιν· ὡς οὐ πάντα λέγει πληρώματος μόνον·
τοῦτο δὲ τὸν τέλος τῆς ὁμοίας· καὶ πάλιν τὴν πληρώσεως τὴν χρόνον καὶ
τὸ πλήρωμα καθ' ἑαυτὸν τῆς· οὐδὲ ὡς τὰ ἄλλα περὶ τὸν· τὸ δὲ τὴν
πρόσληψιν ἐστὶν μὴ ἀκόλουθον· οἷον ἐστὶν τὸ πάντα τὸν χρόνον· καὶ τὸν
θεὸν τὸν κόσμον καὶ πᾶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ πᾶν ὕδωρ· οὐδὲ
θεὸν τὸν περὶ τὸ πᾶν καὶ ἐν ἑκάστῳ· οὐ πλήρωμα κεχρῆται· ἀλλὰ τὴν
πλήρωσιν τὸν χρόνον· τὸ δὲ ὧν νοήσωμεν τὸ πᾶν τὴν πλήρωσιν
τὴν θεότητος εὐχῆς· καὶ τὰς καὶ αὐτὸς εἰρήκειν· ὅτι οὐκ εἰ-
μὶ μόνος· ἀλλὰ ὁ πέμψας με ἐστὶν καὶ πατὴρ ἐν ἐμοί·
οὐκ εἰμὶ κεχρημένος· καὶ τὸ ἐρωμένοις τὸ· ἀρ' οὐ τὸν
τὴν πλήρωσιν ἐστὶν τὸ χάσις πρὸς τὴν ἑξῆς ἐν ἑνὶ λόγῳ
καὶ ἐστὶν ἡ ἑνότης· οὐδαμῆ· ὁλότης μὲν ἐστὶν ἐξ ἑνὸς
μενοῦσα ἐπὶ φλεγεῖν· ὡς τὸ· ἀλλὰ ἐπεὶ καὶ ἡ δόξα ἐστὶν ἀπο-
σχὴ τοῦ πρὸς καὶ ὡς ἐστὶν καὶ ὡς ἐστὶν τὸ πνεῦμα
πρὸς· τὸ μὴ κρεῖττον τῆς σαρκὸς τοῦ χῦ λέγει· τοῦτ
ἡ χάρις ἐν αὐτῷ λέγει εἶναι· πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος
τὸ σωματικῶς· ἡ ὁλότης τῆς θεότητος· οὐ πᾶς τὸ σωματικῶς· οὐ μὲν τοῦ λέγειν τὸν πρὸς πρὸ-
σωπον ἐστὶν καὶ· οὐ μὲν τοῦ λέγειν τὸν πρὸς πρὸ-
σωπον ἐστὶν καὶ· οὐ μὴ μὴ ἐκ τοῦ ἐλπίζειν τοῦ χῦ
πνεῦμα τὸ ἁγίου· ἀλλὰ καὶ τὰ χάρισμα τὴν θεότητος
μυστήριον· οὐ μὲν τὸν τὸν ἀδελφὸν ἐστὶν καὶ ἐστὶν καὶ
οὐ τὸν φανὸν τὸν ἐστὶν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ τὴν καὶ τὸν πε-
γραφὴν καὶ χάρις δοῦναι· καὶ τὸν εἰκόνα καὶ χρεῖαν
τὸ τὴν καὶ ἔχουσιν· ἀλλὰ ἀλλὴλοφυῶν καὶ φερε-

λλὴλοφυῶν τὴν ἀδοῦ καὶ ἐξῆς ἐκεῖνον καὶ ἀλλὴλοφυῶν
τὴν ἀμὴ καὶ τὸ φανὲν τοῦ λόγου· ἐξ ἐμοῦ γὰρ ἐνὸς τὸν τὸ
καὶ λόγου· χρῆσις δὲ τοῦτο ἐστὶν τὸ· χρεῖαν δὲ αὐτῷ
τὸ πνεῦμα· τοῦτο γὰρ ἐν λέγειν αὐτῷ καὶ τοῦ κεῖν τὸν τὸ
πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς· καὶ τὰς ἐν ἐκείνῳ·
τὴν φύσιν τὴν θεοῦ τὸν ἀγαθὸν γένος· τὸ τοῦ
οὐ χρεῖαν τὸν καὶ τὸν χρειωμένου καὶ τὸν χρειωμένου· ἀπὸ τὴν
ἐν καὶ ἐν τὸ πρὸς καὶ τὸν χρειωμένου· ἀλλὰ τὴν φύσιν ἐν ἐμοὶ
ἐν καὶ ἐν τὸ πρὸς καὶ ἐν γοῦν· ἀλλὰ τὴν φύσιν ἐν ἐμοὶ
γνωρίζουν· ἀλλὰ καὶ φανὲν τὸν σοφὸν καὶ τὸν τὸν χρεῖν
λέγεσθαι καὶ ἀνθρώπου· ἡ τὸν καὶ ἄλλον· ἐν ἐμοὶ ἐν χρῆσις
ὄρνιθος καὶ τὸν τὸν· ἀλλὰ τὸν γένος ἐπὶ τὸν τὸν πρὸς ἀδοῦ·
εἶναι δὲ ἐχθρὸν τὸν τὸν· ἀλλὰ τὸν τὸν ἀφανὲς τὸν ἐν τὸν
θεὸν τὸν ἀγαθὸν καὶ γένος· ἀφανὲς καὶ ἀφανὲς τὸν τὸν
γενὲν ἐν τὸν· ἀφανὲς καὶ ἀφανὲς τὸν τὸν γένος· ἀφανὲς καὶ ἀφανὲς τὸν τὸν
γένος

βάλλοντες περὶ πίστεως· οὐ γὰρ ἐν εἰσὶ τὸ σφόδρα ἀμφιάζειν· ἢ δὲ λ
λωσαμεν εἰ ὅτι πάντα τὰ ὁμοίας τὰ ἀμφιάζοντα οὐ τοῦτο κατὰ τὴν
ἰδίαν ὑπόστασιν· ἀλλὰ μόνον κατὰ τὴν κοινωνίαν τῆς φύσεως τοῦ
φανεροῦ ἰδιόστατα :+ κεφάλαιον περὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ
τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς καὶ σύνθεσεως· καὶ ὅτι καὶ ἡ αὐτῶν
νοῦς τοῖς ἐν ἡμῖν ἐστιν ἕν μόνον· βουλόμενοι εἰκάζειν μερικῶς
καὶ ἀτελῶς τὴν φύσεως· μίαν φύσιν εἶναι τὴν θεότητος καὶ τὴν
ἀνθρωπότητος τοῦ χριστοῦ τὴν ἀνθρώπου παρεδέξαμεν :+
τὴν μὲν οὖν ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς περὶ τοῦ· εἰ δὲ εἰκόνα τινὰ καὶ λόγον ἐφ
τὴν ἀνθρωπίνου βουλόμεθα ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σκοπεῖν φανεῖ ἐξ
τὸ σῶμα καὶ ψυχὴ καὶ τὸ ἀόρατον· καὶ τὸ ἀθάνατον καὶ τὸ θνητόν·
καὶ τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἄλογον· οὐδὲ καὶ κοφεῖν
ὀνόμασι φύσεσι τὴν διαφορὰν τῶν
ὄντων φύσεις· ὅτι πάντα τὰ ὁμοίας τὰ ἀμφιάζοντα οὐ τοῦτο κατὰ τὴν
ἰδίαν ὑπόστασιν· ἀλλὰ μόνον κατὰ τὴν κοινωνίαν τῆς φύσεως τοῦ
φανεροῦ ἰδιόστατα :+ κεφάλαιον περὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ
τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς καὶ σύνθεσεως· καὶ ὅτι καὶ ἡ αὐτῶν
νοῦς τοῖς ἐν ἡμῖν ἐστιν ἕν μόνον· βουλόμενοι εἰκάζειν μερικῶς
καὶ ἀτελῶς τὴν φύσεως· μίαν φύσιν εἶναι τὴν θεότητος καὶ τὴν
ἀνθρωπότητος τοῦ χριστοῦ τὴν ἀνθρώπου παρεδέξαμεν :+
τὴν μὲν οὖν ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς περὶ τοῦ· εἰ δὲ εἰκόνα τινὰ καὶ λόγον ἐφ
τὴν ἀνθρωπίνου βουλόμεθα ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σκοπεῖν φανεῖ ἐξ
τὸ σῶμα καὶ ψυχὴ καὶ τὸ ἀόρατον· καὶ τὸ ἀθάνατον καὶ τὸ θνητόν·
καὶ τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἄλογον· οὐδὲ καὶ κοφεῖν
ὀνόμασι φύσεσι τὴν διαφορὰν τῶν
ὄντων φύσεις· ὅτι πάντα τὰ ὁμοίας τὰ ἀμφιάζοντα οὐ τοῦτο κατὰ τὴν
ἰδίαν ὑπόστασιν· ἀλλὰ μόνον κατὰ τὴν κοινωνίαν τῆς φύσεως τοῦ
φανεροῦ ἰδιόστατα :+ κεφάλαιον περὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ
τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς καὶ σύνθεσεως· καὶ ὅτι καὶ ἡ αὐτῶν
νοῦς τοῖς ἐν ἡμῖν ἐστιν ἕν μόνον· βουλόμενοι εἰκάζειν μερικῶς
καὶ ἀτελῶς τὴν φύσεως· μίαν φύσιν εἶναι τὴν θεότητος καὶ τὴν
ἀνθρωπότητος τοῦ χριστοῦ τὴν ἀνθρώπου παρεδέξαμεν :+
τὴν μὲν οὖν ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς περὶ τοῦ· εἰ δὲ εἰκόνα τινὰ καὶ λόγον ἐφ
τὴν ἀνθρωπίνου βουλόμεθα ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σκοπεῖν φανεῖ ἐξ
τὸ σῶμα καὶ ψυχὴ καὶ τὸ ἀόρατον· καὶ τὸ ἀθάνατον καὶ τὸ θνητόν·
καὶ τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἄλογον· οὐδὲ καὶ κοφεῖν
ὀνόμασι φύσεσι τὴν διαφορὰν τῶν

ἀλλὰ μὴν οὐδενὶ τοῦ παντὸς κατὰ τοιοῦτον ἐξομοιοῦται φύσει καὶ· ὁ δὲ τὸν
ἐκεῖνον πάλιν ἐξομοιούμενος αὐτοῖς· ὅτι μὲν ἕτερον τι κυρίως
λεγόμενον· ὁ προφέρεται μὴ μὲν πιχῦ· καὶ ἕτερον τι ὅ περὶ πλείστου
δὲ ἐλάβετο· βαχάν· ὃ δὴ ὡς ἀναθαυμάζοντα λόγον λεγόμενον τοῦτο· εἰ δὲ
καὶ αὐτὸ παραδείγμα· ἀλλ' ὡς ἂν τὸν ἀνόμασεν ἑαυτὸ καθ' ὑπο
ταγὴν· τοιοῦτον τὰς ἀλόγους μὴ μερικὸν οὐσίας ὡς ἀλόγους καὶ οὕτω
ἀπελάχετο· ἀλλὰ τοῦτο ὁμολογοῦντες τὴν σοφίαν· μὴ ἀρκεῖ
τελείαν ἀπελάσαντες τὴν τοῦ ὑλώδους· ἕτερον δὲ καὶ μέσον
τὴν μετάβασιν καὶ τοῦτο· καὶ καὶ τὸ τέλειον
τρόπον ἀλλ' ὅ τοῦ ἀφοῦ παρὰ ἑαυτὸν ἀνόμασεν· ὅ μὲν γὰρ ἀρρόσεικα ὁ κλῆς πεποιήκασιν· τὴν ἀλήθειαν
τοῦ σώματος· ὅδε χεῖ ἐξ ἀκλίτου θεότητος· καὶ κλῆς αὖ
τὴν φρ· ὅ δ' ἀρρόσεικα ὁ ὅπερ εἰ γράπτων· ὅ χεῖ κ περὶ γράπτου
σώματος· ἀ περὶ γράπτου θεότητος· ὅ δ' ἀνοῦ ἐξ ἀγίου καὶ κοινὸ
ἐρούσιος· ὅδε χεῖ κ ἐκ τῆς ὑλώδους καὶ ὑλικὰ ἀνοῦ ἐρούσιος
πάρεξιν· οὔτε ἀλάστοῦ πρὸς τὴν φύσιν κεκ· οὔτε ἡ φύσις
πρὸ τοῦ σώματος· ὅ δ' ὅλος ὁ πρὸς τὴν φύσιν ἀνάδοσιν
Καὶ τὴν φύσιν καὶ σωμάτων καθεξῆς κεν· ἀλλὰ δὲ μενεῖ ἀεὶ ὅ
τοῦ θεότητος· μὴ ἀμόζοντ μὴ τῶν φύσιν· μὴ τε πῖ τῶν·
Εἰ δὲ φιλονικῶν ὁ ὅ ἀρρόσ καὶ θεότητ τοῦ ἀγίου (ψυχῆς)
ἀπόδοξαι καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐν τοῦ χῦ· μὴ ἀνάγκη τὸν ἀπε
λάβοι· ὅ τῶν βουλόμενος τὴν τοῦ ἀγίου κλῆσιν ἀκεῖν ἀκεῖν ἐξ ὧν
ἀναστέλλεται· οἱ μὲν γὰρ ἐκ τῶν φύσεων κλήσεις τρίτος (ψυχῆς) μεν·
ἀλλὰ καὶ ἐκ πλείονων· τὰ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν οἰκείων
Ἡ τοιῶν οἰκείων (ψυχῆς) φύσιν· ὁρᾶ δὲ πάλιν παρὰ τοῦτ' ἀεὶ
ἐστὶν ἡ ψυχή· ὁρᾶ δὲ καὶ τὴν ὑλώδους· ὅ τε τῶν ἀεὶ μὴ ἀλλοῖ
ὅ τῶν τῶν χῦ νοῦ τὸν ἀνάγον :

ἀντίθεσις καὶ κοῦ πόν παν ἀλλὰ μὴ τοῦ προσεστῶτος
ἀνὸν τὰ καθ' ἕκαστα τοῦ χῦ εἶναι τὴν τοῦ ἀνόνυμον :· προφέρε
παν ἀλλὰ μὴ τοῦ :·

Λόγοι ζῶν μερικοὶ ἀλλὰ προσμερεῖς ὡς ἡ καὶ μερικοὶ ἀνοῦ ἀπόδειξ
τοῦ χῦ· ὅμως δὲ ἀεὶ τὸν φύσεμ ἀν· πάρεχον τὴν φύσιν·
ἀλλὰ καὶ καθ' ὅσον τὰ ἀοῦ μὴ μὴ φέρει φόβειν μὴ πεῖμα
σαι κῆρ μὴ τὴν προφητικὴν ἀγγελικὴν γραφὴν τοῦ μὲ
τρόπον εἰ δὲ τὴν ποιὴν τοῦ χῦ (ψυχῆς) εἶναι τὴν ἀλλὰ καὶ
ὁρᾶν γὰρ ὁ σῶμ· ἀλλὰ μὴ τὴν φαίνεσθαι καὶ ἀλλὰ μὲ πρὸ
φιὸ τῶν θείων γραφῶν περὶ χῦ τὴν ποιὸ ἐξ ἀλόνου σῶμα
πλάττεται μὴ νοῦ· τὴν ποιμένι γὰρ· πρὸ τὸ πνεῦ ἐξ
ἐκ ἀρχῆς ἀμέτοσ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ τὴν ἀνάγει τοῦ χῦ νοῦ
ἰσαν ἀρχὴ ἐξ ὧν αὐτοῦ σφαίρα ἀνθεῖ· κεῖ ὁ σῶν ἀλλὰ
προσωπῶν ἰσαν ἐπεὶ ἐν ἐν αὐτοῦ σφαῖρα τὴν εἰκόν
προ ἀλλὰ γράφοντες· οὐ τοῦτο μὲ καὶ μὴ ὁρᾶν τὴν
ὀχεῖν τῶν ἀοῦ· ἀλλὰ μὴ τὴν προσῶν ἀεὶ ἐν ἐν χῦ ἀφεῖν·
ἀλλὰ καὶ ἕτερος πλείονας· λέγοντ ἀν τὴν ἕτερον μὲν
νοῦν καὶ τὴν ἀνθ' ὑπὲρ εἰ ἐν κλεῖν τὸ ἀπεῖ φι
τὸν τῇ ἀλλὰ μὲ ἐν ἕτερ ἐν τοῦ πόμου· ἀλλὰ τὴν
ἡμῖν ἀνὴρ χῦ πόσαν ἐν θείᾳ γραφῇ κλῆσιν· ἀλλὰ τὸ
μὴ νοῦ ἐν ὅ τὴν ἐν φῶ τοῦ καὶ ἀπὲ καὶ ἕτερα
κυβοῦν καὶ ξύλα ἀνάστασιν καὶ χεῖρ τοῦ (ψυχῆς) μ·
ἐν ἀεὶ φέρει ἡ μὴ νῦν ἕτερ ἐν τοῦ φύσεων ἡ ὡν χῦ
πόσαν· τὴν δὲ ἀρ ἀλλὰ οἰκεῖ ὅ ἀν ἡ προσ ἐρίτ τεῖν
καὶ ἡ σαμνοῦν χεῖν ἡ τὴν τοῦ ἀρ ἐχοῦ καὶ ἀν· ἐμμ
τὰ ἀλλὰ φιλονικεῖ τὸ φιλεῖ τοῦ χῦ πόσαν· ὅ ὅ αὐτ
καὶ ἀνάλ ὁ βιβλίον· ἡ τὴν μὲν ἡ καὶ ἡ τὴν μὲν ἡ·

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ἀλλὰ χωρὶς ὁ λόγος ἐστὶν τοῦ πρὸς Ἕλληνας γραμμένου καὶ ἀνωνύμου
σαφῆς· καὶ τοῦ ἀπὸ περὶ γραφῆς ἐρωτῶντος λόγου πολλὰ
πλείονα ἀλλοιότερα πρὸς ἑαυτὸν ἐξ αὐτοῦ δὴ καὶ πρὸς καὶ
τοῦ ἀλλὰ χωρὶς οὐ τοῦ κοινοῦ πρὸς αὐτοῦ μονογενοῦς
υἱοῦ· εἰ περὶ ἀλλὰ χωρὶς οὐ δοξάζει τὸν υἱὸν τοῦ κοινοῦ
πατρὸς τοῦ πρὸς· ὅσα γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ εἰσὶ πρὸς τοῦ κτί
σου πρὸς τὸ λίκτισον· οὐκ οἶμαι εἶναι ζῆτ' ἐρωτῶ
καὶ πρὸς τὰ ἀλλὰ ἕνα ἀλλ' ἄλλου πάρεστον· εἰ δὲ κόμο
φυσῶν καὶ σύμφυσῶν καὶ ἀλλάζων πρὸς ἀνθρώπων θεῶν
εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἐν ἑξῆς ἀλλ' ἄλλοις πρὸς ἀνθρώ
πινον ὁμοιοτρόπως ἀλλὰ πῖζόμεν· οὐδὲν ἄρα καὶ τὸν
μονογενῆ καὶ μόνον λόγον ὁ πῖφυσῶν χῦ μόνον θεόν
ἐστιν· λόγος δὲ τοῦ χῦ πρὸς τοὺς μαθητὰς περὶ ἀ
ζαμοῦ ὅτι ἀπέστειλεν καὶ χαίρεσθε ὅτι οὐκ ἐμὲ ἑωρᾶκεν·
πεῖσθε δὲ ὅτι οὐκ ἐμὲ ἑωρᾶκεν· τοῦ οὐκ ἐμὲ ὁρᾶ· πρὸς τὸν ἐν
τῇ καρδίᾳ ἀδελφοῦ καὶ μόνον χῦ ἐστὶ ὁρᾶ· ἀλλὰ περὶ
ὑμῶν ἐμὲ ἑωρᾶκεν καὶ χαίρεσθε· καὶ

πλοκὴ τῆς ἐπιφορᾶς ἐν δὲ μόνῳ τοῦ τῆς ἀγίας ἐκφωνήσεως.

α

Τὸ προφήτην ἡμῶν ἀναστήσει κύριος ὑμῖν. καὶ γὰρ ἐγεννήθη κατὰ σάρκα ἐξ αὐτῶν ἀδελφῶν. καὶ γὰρ ἐδουλώθη κατὰ τὸν τόπον. καὶ γὰρ ἐστὶν καὶ τὸ τῆς κόρης αὐτὴν. καὶ πάλιν ἐν τῷ ἁμαρτίᾳ καὶ φύσει. οἷον. ὅτι τὸν μὲν εἰς γῆν μέσῃ. καὶ τὸν δὲ ὑπὲρ ἀλλήλων πλείονα ὁδεύει. καὶ τὸν μὲν ὑπὸ τὴν γῆν ἐστὶν ἔχει. καὶ τὸν μὲν ὑπὲρ

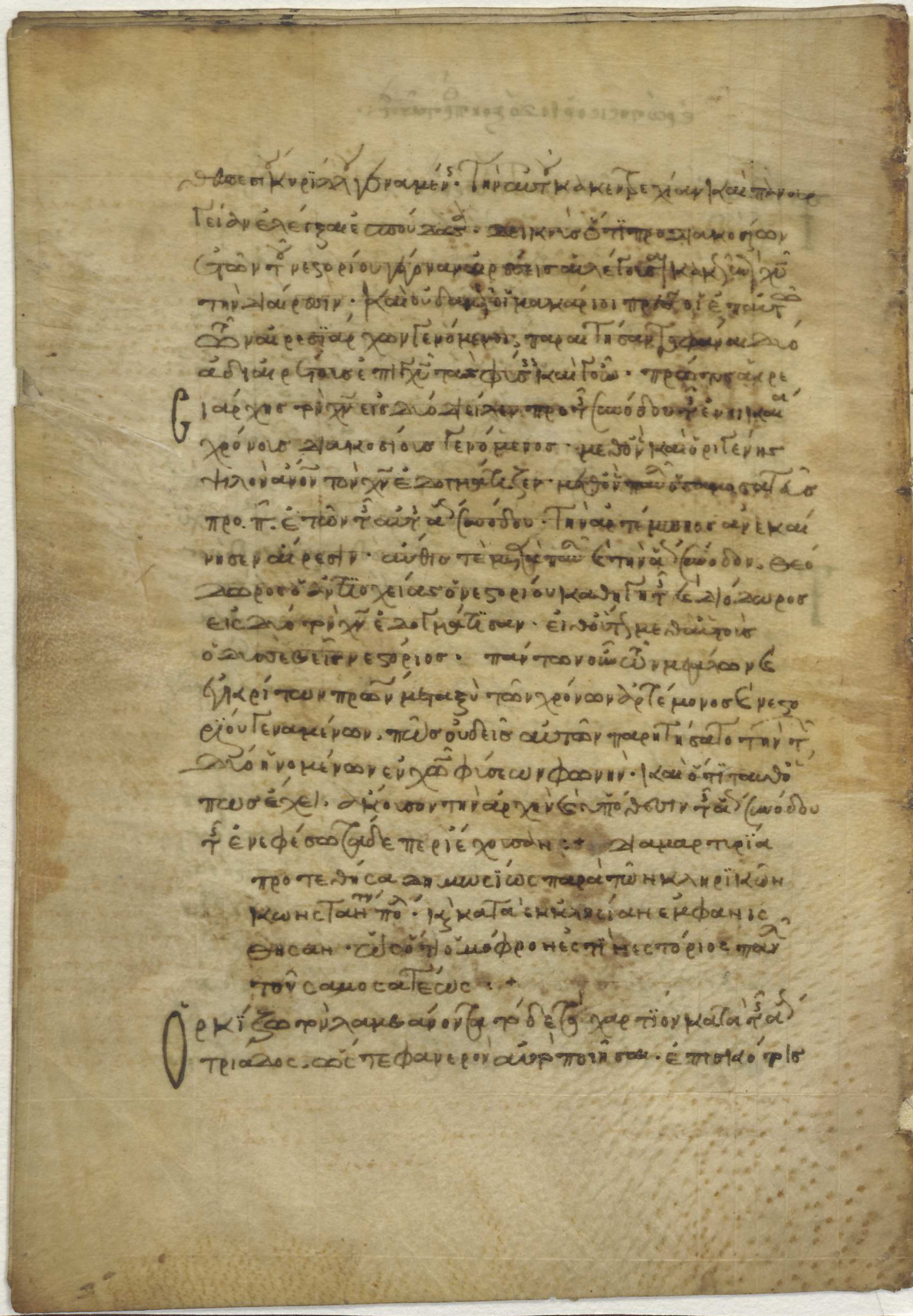

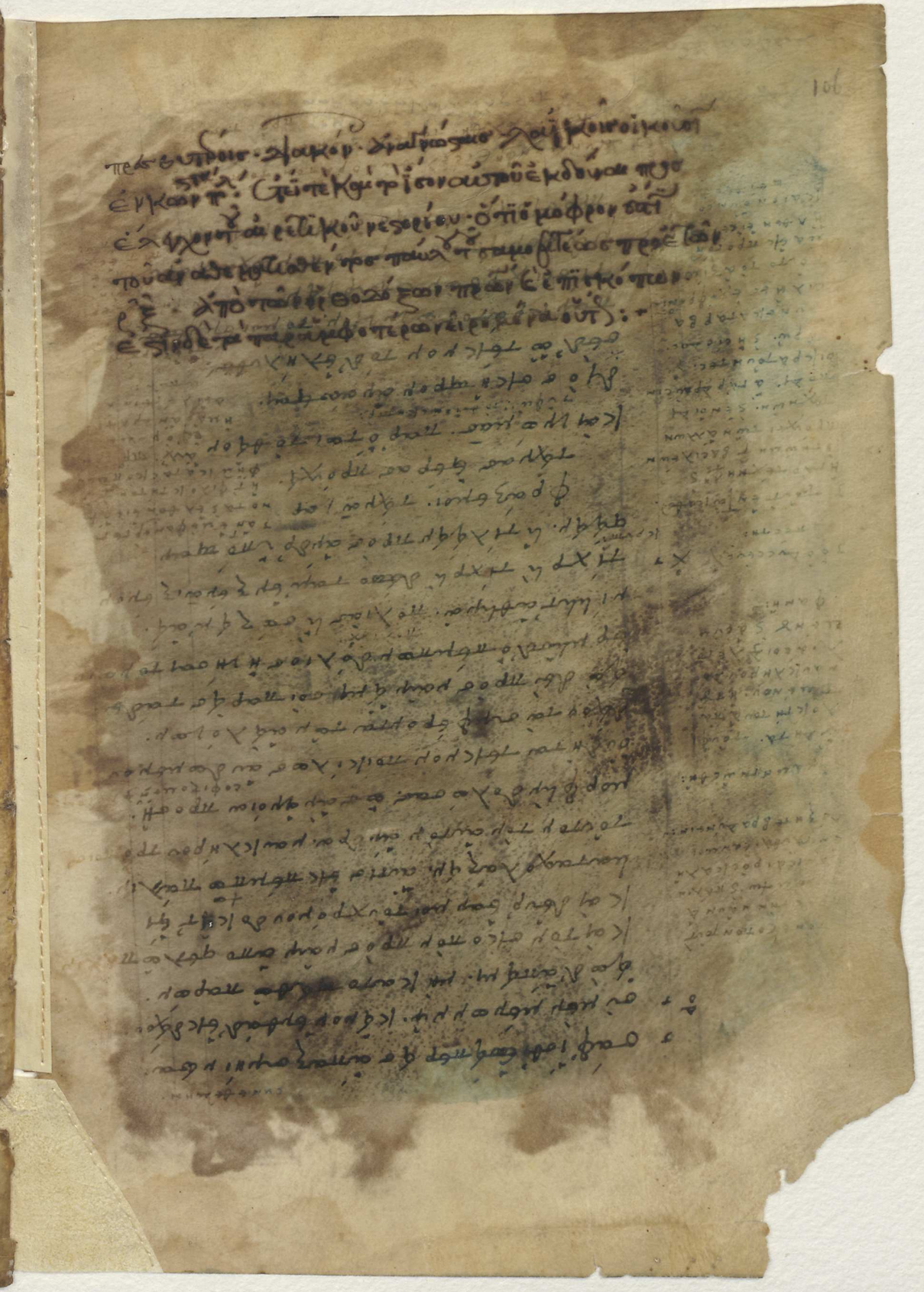

παῦλος εἶπε· μαρία ἡ μὴ λόγου κρίνει κεν· + νεστόριος ἔφη· τὴν
σωφρόνη· ἡ κρίνει κεν ὡς ἐλπίζει καὶ τὴν βεότητα· παῦλος ἔφη·
ὁ μὲν ἐν προσωπῶν· νεστόριος εἶπε· καὶ μία χρόνῳ καὶ τὸ λόγω
σωμάτων χρόνων ἐφίστωσιν βεότητι· παῦλος εἶπεν·
μαρία τὸν λόγον ὡς ὁ δοῦλος καὶ ὁ κύριος ἔχει πρὸς βυτρᾶ τὸν λόγον·
νεστόριος ἔφη· πῶς μὴ τὸν ἑαυτῆς ἀρχαιοπρεπῆ κρίνει κεν· παῦλος εἶπε·
μὴ κρίνει κεν ἀμφοῖν ἡμέρισον· νεστόριος εἶπε· ὁ νοῦς ὁ τῆς θεοῦ
πρεβεῖα· παῦλος εἶπε· κρίνει πρὸ ἀλέκλωτα ἑαυτῆ ὡς ἡ δικέκ
πτε ὁμοῦ κατὰ ὡς ὡς ὁ ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἀρχαμῶν ὡς αὐτὴ χρῆ ἐ.
νεστόριος εἶπε· τεβέαται ἀφῆσιν τὸ πᾶ καταβαίνω ὡς
ἡ πρὶ ἐστερᾶ καὶ μέρον ὡς ὡς τὸν τὴν ὀνάλ ἡ ἡ αὐτῶ χρίσαμ·
ἐν τὴ λάμψῃ φῆσιν τὸ σάρκος ὁ λόγος ὁ ὡς ἐλέξατο ἀπὸ σῆ
ὀνελ ἡ φῆ· τοῦτο ἡ τὸ πλὴν καὶ αὐτὴν ὡς χρίσαμεν ὀνόμον·
παῦλος εἶπε· ἰ γὰρ μὴ τὸ ἐκ δαῦ· χρὴ ἀθρόν ἄλλο τρόπον· ἡ τὸν
σοφίαν· μὴ τὸ σοφίαν ἄλλο οὕτω οἰκά· ὡς ἐν τὸ τὸ πῶ
φύτευσιν· μὴ ὁ δὲ ἐν μὲ τὸ ὁ μὴ κεῖ ἐν πολλοῖς κεῖ τοῖς μὴ ὁ
δὲ ἐν ὡς ἀνάκεῖ καὶ ἄλλο ὁ λόγος· ἄλλον ἡ ἡ ἡ τὸν ἡ χ· καὶ
ἄλλον τὸν λόγον· νεστόριος εἶπε· μὴ ἀλλὰ ὡς τῶν πρὸ πάν
τῶν ἀνῶν· γεννᾶ θεὸν ἄλλο ἄνθρ· γεννᾶ θῆναι καὶ ταῦτα
θεότητι ἰδοὺ δόξῃ ἀν σωδικῶν πορᾶσ ἀστοῦ ὡς ἐλάχε
ὅσα ἐρῶ τὸ λέγω· λάβῃ τὸ τὸ ὁ τὸν μὲ τὸν ἡ ἡ ἀρχὴν
πῶ ἀμφεῖ τὸ ὡς· ὁ μὲν ὁ μὲν ὁ πρὸ ὡς ἀρτέμιος ὁ
παῦλος τὸν ἀλλὰ θεόν ἐστιν· ἀνεβαῖ καὶ ἡ ὡς μὴ τὸν δὲ
χῦ φῆσιν ὁ τὸ· ἡ ἀθάνατον ἡ μὲ· ὁ τὸ μὲν ὁ δὲ καὶ παῦλος
ὁ ὡς ἐν ὡς ἐν ἀ ὁ δὲ ὡς ἐν καὶ ἀ τὸ ὁ ἡ ἀ ἡ ἐ μὴ· ὡς ἐ ὁ τὸ λόγον

[illegible]

[illegible] ἀλλὰ τὸ δὲ ἐλεῖν αὐτὴ ἀκαλόν ἀμφῶ· κόνιν τε

λάρ τὴν καθ' ὑπόστασιν ἐρῶσιν:

Ἰατρὸ τὴ τὸ μὲν ἀν καὶ δὲ ἀπεῖπον τὸ ἐκθέσεσ καὶ νομοθέτοι

σαν ἡμῶν· πρὸς τὴν φύσιν καὶ ὅλον τὴν ἀσθένειαν ὁλῶν·

ὅτι πρὸς τὴν ἀνάκτησιν ὁσῶν ἀφ' τοῦ αἱρέσεσ· ἀλ καὶ τὰ πρὸς μὴ τῶν δόμα κόλασιν ὁ ἀν· οὔτε γὰρ· ἡ τοῦ ἰατρὸς φύσιν τὴν τοῦ ὕδατ φύσιν ἀκολούθοι μὴ κὴν ὁσοῦν κόλασιν ὁ ἀν· ἀλλ' ἐστὶ τὴν τοῦ ὕδατ ἡμῶν οὐδὲ κόλιον πόσιν· ἀλλ' ὁ ἀν ἀφ' τὴν ἀνθέωσιν ὑπὸ τοῦ ἰατρὸ ἐμβρόν τὴν· ὁρᾶ τὴν νόσον ἐστὶν ἐμμένων· ἐκ τὴν ὑγιεῖ ζῶν ὑπὸ μὴ κόνων ἴζεσθαι τὴν νόσον:

Οἱ αὐτὴ τὴν ἀ ὀνεῖρ ἀ ὁσ ἐνομοθέτησεν σὺν ἡ· ὃν τὴ φύσιν τὴ ὀθεόφρον βασιλῆ κατὰ λύ καὶ ἐστὶ σὺν μὴ ἴζεν τὴ πρὸς ὁ λίμπτον σχολαστικὸν ἐστὶ σὺν ἀφορεκολογίασ ἐρᾶ πτον τ· ὃ ἀσ καὶ σὰν ἡρόσ· πρὸς ὁρὸ ἰδρὸς τὸν θῦ βασιλῆ φῆσιν ἐστὶ λόξεσ ὁσοῦν τ· ἀλλ' χρὴν τὴ σοφὸν ἀνὴ μὲν πρὸς τὰ σὺν ἀέτασ αὐτῶν μεταβολῶν· ὅτι ἀν ὁ ἐρῆμασ ἡν τὴν ὀπὴ ἴζε· ὡσ ἰατρὸ καὶ κρέν· ἀλλὰ τὸ δὲ ἄλλασ πρὸς τὰ ὀπὸ κρίν· πάθη μὲ θαρμοζόμενοι· τοῦ τοῦ δὲ τοῦ σοφίσματ τὸ σαθρὸν οὐκ ἐμὲ ἐλάχιστ πρὸς ἡ κρ· ἀλλὰ μὴ ἀν ὁρῶν· τὸ μὲν ὁ ἀληθὲς λόγοσ· τὸ δὲ ὁ σκολιὸν καὶ ἀνεστραμμένο· ἐ γὰρ· ἄλλοτε δὲ λὴ πίζεσθαι ὁμῶ φῆν καὶ μὴ τὰ πὰν καὶ ἐρῶν ἀλλοι οὐ θαν· ἀλ λὴν ἀπὸ φασιν τοῦ φῆν κὸ τὸ· ἐστὶν ἐν· μὴ ἀπίστα· ταῦτα ὡσ αὐ ἡ τρόφ· τὴ κοῦ σὸ τῆρ· ὅζ ἐθῆ πρὸς ἀσχίμ· ἡν καὶ κοῦ λὰ ὀστὴν τὴν σὺν ἡρ ὁν νομοθεσίασ πρὸ τὸ ἀ σὺν ἡρ ὁν χρόνων

πόρ χω ὀκ

ἀκ ἀκ ἐφ ὁλ ἀ ὁσ ὁ ἐκ ὁ ἐστὶ τὸ μὲν ὁλ ὁ ἀ τὸν ἐκ τὸ τὸ ὀζι

ῆν τὸν· ὅ πω σφ φῆ τὴν ὁ ἰκονομὲ ἀν τὸν χῦ:

Πῶσ δὲ ἐν μὲ ἀσ μὴ πρὸ τῶν ἀφεόν ὡν λόγ ἀ ἀν τῶν ἐν πρὸ φ

ρὴν μὴ τ ἐν φορὶ τοῦ ὁ λατ βοῶ πῆ ἐν πρὸ ἐστὶ ἀφ φεν ὁ βλα

βῆ ἀσ ὑπ ἡ· τὴν ἡ κὴ σοῦ ὁ ὁ ἰ κὴ πὴν πρὶ χῦ φῆ σὴν τὸ μ

ἐρῶ· ὁ μολο κοῦ τὴν τὸ ν ἀμφ ὁ μὸν αὐ τοῦ ἀν θρῶ πὸ τὴ τὰ

τὴν τὴν ἡ σ κὴ τοῦ σῶ μὰ τ· οὕτω κὰ θὺ πὸ ἀσ ὑ ν ὑ ν ὡ μὲ ν ν

τὴν ὀ χρὴ ν τὸν αὐ τοῦ θε ὁ τὴ τ· ὡσ ὑπ· ὅλ ἡ ἀ λὸ λου ν ἡ ν ὡσ ὑπ· τὴν

ἡ μῶν τὸ ἡ μὲ τέ ρω σῶ μὰ τ· ὡσ ὑπ· ἑκ ὰ ν ὁσ ὁ ἐν τὴν κὰ

μὴ ν ὡσ ὁ τὴ τὸν χῦ φθὸ τὸν ἀν ὀ ν ὁ ὁ σ ὡσ· ἐν ὁ μοι ὁ μὰ τ

δὴ ν ὁ ὑ· ἐμ πρὸ σ κὰ ὁ λὸ πρὸ σ· οὕτω σὴν κὰ ὁ τὸν χῦ ἀ ὁ τ·

ὅλ ἡ ἀ λὸ λου ὁ λὸ θε ὁ σ κὰ ἐν θε ὁ σ κὰ σὴν θε ὁ σ· ὡσ ὑπ· ἡ

πὸ ἀ σὲ λθ ὁ ν ἐν τὴν κὰ μὴ ν ὁ ὁ ἐκ ἀ ν· πῶ σὲ πε μὲν ἡ ἐρ ὰ πὸ σὲ·

ἡ ἐλ ὲ σὴ μὰ σὲν· ἡ ἐ κὰ ρὲν· ἡ ἐ κὸ ὁ τὴ σὲν ἐ κ ἀ ν τὸν τὸν ἐν μορφὴ

ὁν θῦ ὁ ν τὸ ὁ ὁ ἀμ ὡ· τὸ πῆ· αὐ τὸ πὸ ὁ ἀ ρὴ ζὲν ἡ ἀ τὸ ὁ ὁ θὸ

ἀ τὸ ὅ λὸν ἀ λὸ λου τὸ πῆ· σὺν κὲ κὲ ἀ θὰ ὁ ὁ τὸ κὰ ὁ ὁ τὸν χῦ τὸν

ὁ ὁ τὸ ὁ θῦ· ὅ ζὴ σὸ ἄ ρὴ κὲν ὁ ἄ λὲ λὸ σ· χὰ ρὲ κὰ ρὶ τὸ ὁ μὲν ἡ

ὁ κὸ μὲ τὰ σὸ ὁ· ὁ ὀκ ἀ ρὸ ρὶ ἀ θὴ τὸ πῆ· πῶ θὲ ὁ τὶ τὸ σὲ ἐκ πὸ ἀν

θρὸ πὸ τὴ τ ἀ ὁ τὸ ὁ ἐν ὁ ὶ ὁ θὴ πὸ τὲ κὰ ρὸ· ἡ πὸ πῶ ν ἡ ρὰ μὴ τ·

ὁ ὁ δὲ χω ρὶ ἀθ ἡ σὸ μὰ ἡ ζὸν ἀ ὁ ὁ ν ἀ τὸ ὁ ἀ ὁ ὁ· ἀλ λὰ ἐκ ἀ τὸ σὰ ὁ τ

ἀ ἡ ἀ φορὰν ὁ ὁ ζὴν κὰ ὶ λὰ μὲ πρὸ τὴ ὁ μὸ λο ὁ μὲν ἡ τὸ πὸν ἀλ λὸν

σῶ μὰ κὰ τὴν τὴ ν τὸ ὁ χῦ· ὡσ ὁ ρὰ τὰ σὴ μὲ τέ ρὰ σ τὴ χὰ σ κὰ

τὰ σὰ σὰ μὰ τὰ· ὅ σὴ ν ἡ ἀ χὲ ν ἡ μορφὴ ἐ κὰ ν ἡ ἐν τὴ κὰ μὴ ν ὁ ὁ

ὡσ ὁ ρὰ τὰ ὁ ἰ πὰ σὰ μὰ τ· ἐκ τὸ σὸ τὸ πρὸ σ κὰ ὶ πὸ κὰ μὴ ν ὁ ὁ

τὴ ν ἡ κὰ ν ὁ ν τ· ὅ θὲν κὰ ὶ τὸ πὸν ὁ μὸ ν ὁ ν αὐ τὸ ὁ σὰ μὰ ἐν θὲ ὁ ν λὲ ὡ·

ὁ πὸν τὰ τὰ τὸ ὁ σὰ μὰ τ· ἐν θὲ ὁ ν ἀκ ὰ ὁ μὴ θὲ· ὁ σὴ μὰ χὴ τ· ἀ τρὸ

ἀ λὰ ἀ ρὲ· φὴ μὰ τὸ ὁ σὸ πὸ ἐ κ κὰ τὰ ὁ ὁ σφὸ τὲ ὡσ· τὴν ὁ ἰ κὶ ἀ ρὶ ἀ ὁ τὸ·

ἐν ὲ ν ὶ πρὸ σὼ πῶ· ἡ ὁ θὰ ὁ ἰ μὰ κὰ ρὶ ὁ ἰ πρὲ σὴ μὶ ν ὶ ὁ σὲ ὡ ὁ

σχ· ὁ ὁ ζὴ σὲ ἀ φορὰν ἀ ὶ πὲ πὶ ὁ φὴ σὲ:

πορευθῶσιν· ἀλλὰ μὴν καὶ ὑποταττόμενοι καὶ χολιναγωγούμενοι·
ὑπὸ τοῦ θεολόγου τὴν ἡμῶν ὑποτάσσεσθαι ἡμῶν ἐκέλευσεν αὐτῷ τὴν καρδίαν.
ὁμολογοῦμεν καὶ πάντα τὰ ἐξ ἡμῶν αὐτῷ. ὑπὸ πάσαν ὑποτάσσομεν
τὴν κτίσιν ἡμῶν. σὺ δὲ ὑπὸ πάσαν τὴν κτίσιν ἡμῶν σοῦ αὐτὸν τὸν θεολόγον
προέχειν ἐστὶ τοῦ σκοπεῖν ἡ κεφαλὴ βασιλεῖ
τὸ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ λαοῦ καὶ οὐρανοῦ καὶ οὐρανοῦ. βασιλεῖ φῆ·
ἁπλῶς φησι τὸν λόγον τὸν ἀληθῆ. τοῦτέστιν ἀπόνους γονικὰ
πλούσιον καὶ ἀπόνοον· πόντα γὰρ ἐν ὄψει καὶ ἀνθρωπολογικὰ
σοφοῖς καὶ ἀκάκοις καὶ ἐνορθῆ κεφαλὴ τοῦτον τὸν κύριον· τόδε
δὲ σύνθετον κεφαλὴ σοφίαν δὴ οὐκ ἔστι λάβοιμεν ἐκ τούτου
πάντα ὅσα οὐ ἀκούσωσιν ἢ ἅψωνται ἢ ἴδωσιν καὶ ὀζέσωσιν
ἢ ἀνθρέσωσιν πορεύσκου καὶ τὸν ἐν φόνῳ μόνῳ καὶ ὀνάλυσιν
σωσθῆναι· τί γὰρ εἶναι μοι ἀσφαλέστερον ἢ θεότερον ἢ ἀλη-
θέστερον τοῦ ἐν ματὶ τοῦ θεολόγου φάσκοντος· ἐν ἀρχῇ
ἦν ὁ λόγος. ἐμὲ τοῦ τοῦ ἀλαλόγου καταπόβρυξον ἄφρων ὑπὸ
λαμβάνω· τὸ τοῦ αὐτοῦ θεολόγου ἀλφῶν· ὅπερ καὶ φῶς ἐστιν
ὁ ἰωάννης ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· τοῦτέστιν τὸ ἐν ματὶ τοῦ θεοῦ· οὐκ ἦν
εἴπερ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· ἀλλὰ λόγος προφέρεται τοῦ θεοῦ·
ὡς τε ἀδελφοὶ μονογενὴς υἱὸς ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἀβράλ
ἐν γρόμῳ· ἕτοιμος ἐστιν ἐξ ὃ πάσης γραφικῆς καὶ ἀλλοκ
λικοῦ λέξεως σοφοῦ λαμεῖν· ὃ τοῦτο ἀληθῶς κοῦ ἄλλον.
ποιήσωσι πρὸς ἀσῶ δὴ ἀτοὺς μὲ λόγῳ σοφοῦ λαμεῖν ἀκόκο
θελφοῦ· τοῦ δὲ ἐν μοῦ πρὸς ἐκθέσεως σοῦ τὸ κεῖμαι ἐν
ἀκόν· καὶ ἡ κόλασις ἀπόρα πρὸς :-
σκοπὸ ἀλέξε πονηρῶ· πρὸς τοὺς κακοῦ ἀφρονῶ
κὲ πρὸς ἐμὲ ἡ ἀνθρωπικὴ πρὶ καὶ πλὴν τὸν βῆ ἡμῶν
γραφάς:

φοφολογνομο θεῖ κ σοφοῦ τὸ ἀφ τοῦ τὸ λαν βρῶμ λόγ
φάσκ· μὴ ἀποκείνου ἀφεῦ κὰ τὴν ἀφεῦ σοῦ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἀποκεί
νου ἀφεῦ πεῦ αὐτὸν ἀφεῦ ἐν αὐτοῦ· ἵνα μὴ δοξῆ πρὸς αὐτὸ φεῦ μὴ
ἦναι· ὁ δὲ λόγος ἀφεῦ ὁ σοφὸς λαμ· τὸ τοῦ ἀφεῦ κὰ σὲ τὸ
λαμ φῆ· τὸ φῆ φασ γρ ἀλ ἀκ λ ὑμῶν· τὸ ὄρεν τ καὶ ἀκ ἀτὸ λ πα
ὁ σ πρ ἀπ ἡ σ ἀλ λ ὑμῶν· πόθεν ὁ λ ὑμῶν ὁ τρόπος τοῦ τὸ γεννῆσ
θαι· τὸ δὲ ἀόρατον πῶς ἐκ πορεύεται· πῶς δὲ ἀπὸ τὸν γεννῆσ
σῶ ἀρχὴν φῶς ἐστὶ τὸ γεννῆσ· πρὸ ἀπλῶς σὺ νῦν καὶ κακοῦ φ
πῶς σὺ ὄρ τὸ φ τοῦ ἀκ ἀτὸ λ πα καὶ τὸ σ φ ἀόρ ν ὁ σ ὑμῶ· μὴ
λαν δὲ ὁ μὲ λ ὑμῶ καὶ μὴ ὑμῶν φῶς· μὴ ἀποκείνου αὐτῷ κῦ
τὴν τὸ λ αὐτὸν τοῦ ἱερὸν ἀπὸ τὸ ἀπὸ αὐτὸ σῶμα τὸ μὴ αὐτῷ
σῶ ἐ πῶ τὴν τὸ ἡ πῶς σῶ ἀπῶσιν καὶ ἐ ἀν τὸ ἐ σῶ σῶ τὸ
πῦ· καὶ τὸ ἀσῶ· τὸ σ φ ἀόρ ν· ἀλλὰ ἀποκείνου αὐτῷ πρὸς
τὴν ἀφεῦ σῶ ἐν αὐτοῦ πρὸ φῆ σῶ ἐν αὐτῷ ἐν τῷ ἀσῶ τὸ πῦ τὸ
χεῖ σὶ ὁ ν αὐτοῦ μὲ λ ὑμῶ· σὺ τὸ ὁ ἀπ ἐ ἐ ρῶ τὸ ἐ σκλη σία
φρονοῦμεν ἀπὸ τὴν κ ἡ ν τὸ ὀ ὑ καὶ λ ὑμῶ ἀπ· ὡ ἀπ πορ ἡ
ὁ δὲ ἡ μὲ ὑ ἡ τὴν ἀ τὸ λ ὑ τὸ ὁ ὑ τὸ χεῖ σὶ ὁ ν ὑ σὶ ὑ ἀπ τὸν ἡ
τῶ φῶ τὸ λ ὑ τὸ ὁ ὑ τὸ ὁ ὑ μὲ τὸ ἐ ἐ μὲ λ ὑ κ φ λ ὑ λ ὑ φ λ ὑ λ ὑ φ λ ὑ λ ὑ

ἐπολαμπόμεθα· τοῦτέστιν μὴ θνητὸν θνητὸν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ· ὁμοίως
οὔτε ὄρος ὄρεσι εἰπεῖν ὀφθῆναι τῶν ἀνθρώπων ἐφρόνει
ἐκεῖνος τοῦ χάριν· εἰ γὰρ· ἐκ χρόνου μὲν τὸν κόσμον κλίσιν
ἔχειν τὸν δημιουργὸν ἐκφύσει· πολὺν τε ἐν τῇ λαμπρᾷ τὸ πολύκερε
Ὀρεκάνολαμπτικὸν· ὑψίστου φωτὸς ὀφθῆναι καὶ βρεμ.
ὅπου δὲ πρὶν ὀφθῆναι ἐν τῇ λαμπρότητι· οὔτε πρὶν ὁλοκαυτωθῆ·
πολὺν τε ὑπερχόμενον μόνον· μορφὴ ἀόρατον· πῶς οὐκ ἔφησεν τὰ πε
σόντα αὐτὸν τὰ νομιζόμενα ἀόρατα· ἐν τῇ λαμπρᾷ δόξῃ τὸ αὐτὸ
ματι ἐν λ· ἀπὸ αἰνίγματος ἐστὶ τοῦ ἀδρεπτοῦ κλάδου· οὐδὲ τὸ
μέγεθος τῶν ὤμων ἐκεῖνος ἐδέδοκεν αἰωρεῖ :
ταῦτ' ἐκεῖ πολλαὶ ἀπορίαι εἰσὶ κατ' αὐτὰ τὰ τῆς ἐκεῖ κρυπτικῆς
προσαγωγῆς· ἐν μὲν λόγῳ· ὅτι ἐστὶ φθεγμὸς τοῦ ἀφανοῦς ἀφανοῦς ὁ χρ.
πόθεν ἡμῖν τοῦτο δέδοκεν ταῦτα· τοῦ ἀγγέλου δὲ καὶ κατὰ
δύο ἄρα τὸ μέρος ἀνακαλοῦσι· φανῆναι ἐστὶν· ἀπὸ τῆς ἡμῶν τοῦ ἀρ
λάβῃ· καθὼς ἐστὶν τὸ ἄγγελον τὸν ἀόρατον σύν λαμπτ
χῷ· πῶς οὐκ ἔστιν καὶ τὸν ἀόρατον ἐκ τῆς φωνοῦ κινεῖσθαι ὡς ὤμῳ
λάβῃ· τοῦ ἐστὶν ἀνθρωπίνου λάβῃ· μέρος ἀνάλογον μέρος τῶν
μέρος τοῦ ὁ· πῶς ἡμῖν τοῦτο οὐ λάβῃ· πῶς ἐστὶν ὁ χρ· πολὺ
ἐν τῷ ἀδῃ· πρὸς λαμπρότητα ὡς ἐστὶν ἀφανῆ· ἐν μὲν ἀλλ· κλήρου
ἐν· νυκτὸς οὐ τοῖς ἐκεῖ αὐτοῖς ἐστὶν ἀόρατος καθὼς προφήκεν :
πῶς δὲ πολὺν ἐν μὲν τῷ ἐνὶ ἀγγέλῳ πόρρω λαμπρὸν φορῶν
ὑπὸ δὴ μωσαϊκὴ ἀράβδου· ἐν δὲ τῷ ἀγγέλῳ κολύκ καὶ
τὴν ἔνδοξον καὶ τὰ ὑπὸ ἡμῶν· πῶς ἄγγελος ὢν μὲν λάβῃ· πῶς·
πόθεν ἀνάλογον ὅτι ἐστὶν λάβῃ ἀρχῆθεν ὁ χρ· οὐκ ἀμφίβολον· τοῦ πράγ
γελοῖσι· εἰ ὢν ἐξ ἀπόρου τὸ ποιῶν ταῦτ' ἐπόλυζεν· πῶς πρα
πλαθῆς ἐν τῷ σφόνα οἰκάστε ἐν καὶ τὴν ὅλην· ὅλον καὶ ἐνε
κόλισεν τῷ πρὸ πόδι· τοῦ ἀγγέλου κτίσιν ἐν τῷ μεγίστῳ

λάβῃ τὸν χ· πῶς ἡμῖν μὴ ὁσμὴ αὐτὸ λάβῃ κτίσιν μὴ ὁσμὴ ἀκτίς·
ὁ ἀρμαρθὰ ὀσφῦν βίβλος γενέσεως ἀνάμεσον ὁ ἀνθρ. ὡς
χῦ ἡ οὐδὲ λίθος ἀμφαάς· εἰ ἀπὸ μὲ ἀπὸ λάβῃ ἐκεῖνον· τὸν
λάβῃ ἐν αἰθῆ· πλὴν ὁ ἀγγέλου ὁ μοῖ ὡς τὸν ὀφθῆναι· πῶς
ὀξὺ ὡς οὐ κοῦ λαθὲν ὁλέθρου· καὶ πόλιν ἐκεῖ ἀνθρ· λάβῃ ἐν· τὸ κό
σμου ἡ ὁ δὲ λόγος· τὸ θεὸ τὸ ἐκεῖ πρὸς ὁρκῶσε ὡς ἀλλ λάβῃ ὡ
ὁ ἀμελίσῃ· πῶς οὐκ ἔστι λαθὸν τὰ αὐτὸν ἐν ὡ ὡ λάβῃ ἐν τὸ μὴ τ
τὸ μέρι· ἐὰν ἀρὰ ὁδὲ ἐν ἐκεῖ πρὸς ὁρκῶσε ὡς· πρὸ λόγου ὁ πέ
κατὰ λαθὲν· εἰ δὲ ἐν τὸ ὁρκῶσε οὐκ ἐστὶ λαθὲν· ἀλλ λόγου ὁ ἐν τῷ ὁ ὡ
τὸ μέρι ἀνάμεσον καθὰ κατὰ ὁ ἀλλ· ἐκεῖ τὸ πρὸ τὸ ὁ ὡς
τὸ ἄλλον πνα· ἀλλ λόγου ὁ πνεῦ· αἰμφοῖ ἐστὶν ἀνθρ· ἐν μὲ
τὸ ἄλλον πνα· ἡδὲ τοῦ ὁ οὐκ ἔστι λαθὲ ἀθόμολογῶν· ἡ ὁ τὲ ἐν μὲ
ποῖον πρὸ ὁ ἐν καὶ ποῖον δὲ πρὸ λαθὲν ἐκ πρὸ· ὁ ἡμῶν· ἀπὸ
ἄλλον πνα· ἡδὲ ἐν τὸ ἅμα πρὸ λαθὲν· ἀλλ λόγου ὁ πολὺ μόρφ
ἄλλον πνα· ἡδὲ ἐν τὸ ἅμα πνα· πῶς δὲ
ἄλλον πνεῦ· ἐὰν ἀλλ φοεῖ ἀφρόνων ὁ ἡμῶν καὶ ἡ πνα· πῶς δὲ
ἄλλον πνεῦ· ἐὰν ἀλλ φορὰ ἐκεῖν ἐστὶν ὡς καὶ ἐκ πορεύσεως ὡς ἐστὶν τὸ αὐτὸ
γε αὐτοῦ καὶ ἀμετάβατον καὶ ἀδιάφορον θεότητ· πόθεν δὲ
λόγου ὁ πὸ μὲν λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑπόστασιν ἐστὶν ὁ μοῖ ὡς καὶ ἡ
πνα τοῦ θεοῦ· θεὸς ἐστὶν καὶ ὑπόστασις θεοῦ· οὐδὲν ὁ ἐστὶν τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστὶν
ἀλλ θεὸς καὶ ἀλλ ὑπόστασις· οὐδὲ ἐν καρ ἀπὸ τοῦ θεοῦ· οὐδὲ ἐν δὲ
ἐστὶν τοῦ θεοῦ· οὐδὲ τὸ βέλτιον· κατὰ τὸ ὁ πάντα λαμπρὸν ἐν φῶς θεοῦ
πῶς δὲ ἐν δὲ κόρον τῶν μαθητῶν πρὸ πρὸ χῦ ἀφαιρεῖ ὡς ὡς
λαμπρὸ τὰ ὦλος· ὅπου ἀφαιρεῖ ἐκεῖ κρεκεῖ ὡς φθῆνα τὸ ἰβ μαθητῶν·
ὅν πῶς ἀφῆν ὁ κατὰ θέσιν σύν κλάσμα θῆ μὴ θέσιν αὐτοῖς· οὐδὲ πῶς ἐν·
πῶς ὑπὸ χρόνῳ θεὸ τὸ ἀφ' αὐτὸν ἀπὸ τὰ ἀστῆ· ἀρεῖ καὶ ἐν τῷ
κοῦ· ἐστὶ κύριος καὶ χρεῖ ἐκεῖν τὸ πλάσιον ἀλλ ὀνόμ· οὐ πα

ρεσχεν αυτ ταυτ καθ ὑπεσχετο. οὐκοῦν πίστις ἀπῆ
ἐρρωσθαι νῦν χρὴ σιωπῶν. βέβαιον ἐν ἁπλότητι καὶ ἀληθείᾳ τῆς
ἀποδείξεως καὶ ἀκούειν πάσαν θέσιν γραφῆς. ὁμολογοῦσι
ἀλλ ἀσεβεῖς καὶ κακοί. ἀμφιβάλλουσι γὰρ καὶ κακῶς ἀπορεῖν. οἱ
δὲ ἡμεῖς ὁ πόνος αὐτοῖς ἐστιν. καθάπερ. πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους
συνεβάλομεν λέγοντες. ὅτι ἀλλοθεῖς καὶ γραθεῖς ἡ ἀν
γελίου εἰς ἡδὸ πρᾶγμα ἦν. τῶν οὐρανῶν καὶ ἐθνῶν.
ἀλλ ἀπὸ ἀνθρώπου μόνον. ἢ μόνος ἦν. ἢ προσθήκην ὑπομένει
ναι αὐτὸ. καὶ γὰρ μὴ ἀν ἀδυνατῶν ἀν μόνος. ἐπεχρήσατο
πάνω βίᾳ τὰ ἀμφιβαλλόμενα. ἢ λαμβάνοιτο. ὑπὸ τῶν ἄλλων. ὁ
μολογοῦν ἢ ἀναθεῖν αὐτοῦ. ὅρα γοῦν ὅτι μὴ νῦν ἐπεχρή
σατο πρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ θεομβόλου τοῦ αἵματος τοῦ ἀρχιφ
χῦ. ἐκτὸς ἐστὶ καταλαμβάνεσθαι. ἐπεὶ οὐκ ἐλάχιστον
γὰρ τὰ νῦν ἀγωνιζόμενα κεφάλαιον ἐκ πολλῶν καὶ ἀλλοφύλων
ἀποδείξεων. ἀφ ὧν αὐτὸ ἐνῆν. πᾶσιν γὰρ ἐθνεσι κοινὰ
ὑπῆρχε τοῖς κρίσιν. ἐν δὲ ἄλλοις καὶ πᾶσιν. οἷ δὲ τῶν ἀμφιβαλλόν
των. ἐν μόνοις ἀδόγματοι καὶ. οὐδὲ δόξαν. οὐδὲ ἐν
πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις τῶν ἐθνῶν. οὐδὲ ἐν πᾶσιν τοῖς
χρόνοις. ἐν ὅ ἐστιν ἐν αἱρέσεσι καὶ. κατὰ μικρὸν ἐν τῷ χρόνῳ
τῷ καθ ἡμᾶς καὶ ἀφανίζεσθαι. πολὺ δὲ ἐν αὐτοῖς ὅτι δι
ὰ μὲν αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλεγχόμενα τοῖς αὐτοῖς. πρὸς δὲ ἀπόδειξιν
τῶν φρενῶν. ἔχομεν ἐκ μικροῦ πολλὰ αἱρετικὰ καὶ κακόφρονα.
ἐν τῷ δὲ δυσκόλως καὶ κατὰ μικρὸν ἀφανίζεσθαι.

Ἀνέκαθεν ἡ γραφὴ ἀκτίζον. μόνον τὸ θεῖον ἐπαίρει. ἐν δὲ δόξῃ
σκομένῃ δὲ ἀπὸ δόξης. ἐν κεφαλαίῳ δὲ ἐν ἀλλοφύλοις
πολὺ μᾶλλον καὶ μικρὸν. πολὺ δὲ τοῦτο. ἀμφιβάλλοντος

ἀνθρωπ. οὐχ ὅσον μὴ πωλεῖν ἀνθρωπ. ἀλλ ἀφ ὧν θρησκεύουσι καὶ ἀπορεῖ
λίκ ἀλογίστοις. πολλὰ ἀνοίας ἀπόκρυμμα τῶν ἀνθρωπ. ὁ
μοῦ μὴ ἀποδεῖξαι ὅσα ἀλλοφρόνων ἔθνη κοπῶ ὁ ἀπορία τῶν
ἐν τοῖς χρόνοις ἀνοίας. πλὴν οἱ μὴ κρίσιν μακάριον ὄνομον
αὐτοῦ δεῖξαι ἀνοίας. ὅτι πολλὰ ἀφ ὧν ἐπιστήμη ἐν ἀνθρ. ἐν δόξῃ
φιλοσοφίᾳ. πάσαν ἀόρατον φύσιν. ὁμοίως καὶ ἀοίστως
ἀποφαίνεται. καὶ ἐκ τούτου φυσικὴ καὶ ἀπόδειξις ἐστὶ εἰρήνη.
τῶν ἀλλοφύλων ἀνοίας αἱ τοιαῦται φωνὴ καὶ κατάχρησις κακῶς.
οὐδὲ ἐν χρῇ ἀσκόπως κατὰ τὸ ἡμῖν δοκοῦν ἑρμηνεύειν.
τὸν τῶν ὅλων πρεσβύτερον. ἵνα δὲ καὶ σπέρμα τοῖς
πνεῦ. πάλιν γὰρ ἐν τῷ τοῦ μακαρίου ἀνδρὸς λόγῳ ἐν τῷ
λόγῳ τῆς δόξης ἡμῶν. ὅτι πάντα ἀρχὴν ἄρον. πάντα δὲ ὅπερ
πρὸς ἀρχὴν. ἐστὶν γὰρ. ἀρχὴν μοι ἔφησε. περὶ τοῦ τέρατος φησὶν
μὴ ἀμφιβάλλων. ὅτι πρὸ πάντων προφέρουσιν ἡμῖν οἱ μαρτυ
ρεῖν ὁ ἀρίστεια τὴν βουλὴν ἔχειν τὴν προϋπάρξιν τ
λογοῦ. ἐν οἷς πρόσωπον σωματικὸν ἀρχόν. καθάπερ πρὸς
τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς κολάσεως. προφέρουσι οἱ κό
λιν χρῆσιν. ὃ τοῦ θεοφόρου γενομένου τοῦ υἱοῦ
τοῦ θεολόγου γενομένου ἀρχόν. ταῦτα δὲ μοι
οὐκ ἀκίνδυνα ἀρέσκει. ἀλλὰ ἐκ τῶν ἐν ἑπτὰ τῶν
ἐν ἀλλοφύλοις καὶ χρεσιν ἀλλοις τῶν πρῶν προσκό
πτοντας. ἐν τῷ ὑπὲρ ἀστεσσομένῳ ἄρχοντα. ἐν σκοτομῇ
ἐν πίστει. ἐν σωτηρίᾳ ἀφλυαφίᾳ ἀν τὰ πόντας.

ὁ τῶν φρένων ἀνοίας ἐν ἀρχῇ ἐκτίζων τῆς θεοφάτου θεολόγου.
ἐν πάντων ἐκ πλείστης ἐν θεῷ γεννᾶν ἐν κακοφρονεῖν τῆς ἀσεβείας
ἐν ἀνθρ. λόγῳ.

κατὰ τὸ καθολικὸν ἐκκλησίᾳ· τὴν δὲ αἱρεσιν τῆς ἐκ παρθένου
θυγατρὸς ἀρνούμεθα καὶ ὡς αἱρετικὴν ἀναθεματίζομεν·

ἀνδρεοῦ μνεσαρέως ἀνοικεφαλαίωσις·

Προσθήσω δὲ τοῖς εἰρημένοις προσεύτελῶς ἀπόδειξιν·
ὅτι χρὴ μεταφόρως τὴν καὶ ἁπλότητα τοῖς λόγοις τῶν
ὅλων προσῶν· οἰκουμένη καὶ γῆ καὶ οὐρανοί· πρὸς μὲν ἄλλοις ἀφορᾶν
κόσμον τὸν ἔλλογον· γῆ μὲν τοὺς τὲ καὶ θεοδόσιον ὡς
ἐκ τῆς γῆς· ὡς μίαν φύσιν λαβόντας τῆς χῦ· ὡς πολεμοῦντας
λαβόντας τὴν δόξαν· καὶ κοινωνοῦντας καὶ μεταφορὰ τῶν φθορῶν
φθορῶν· ὥστε λαβεῖν· ὡς ἐὰν λάβῃς καὶ ἐγὼ τὴν κατ' αὐτ.
λαβὸν δὲ τὸν μίαν φύσιν λαβόντα τὸν υἱὸν τῆς χῦ· ἐξ ἡμῶν
ἐν τῇ ἑαυτοῦ γραφῇ· ὅτι πολλοὶ τῶν ἐξ ἡμῶν ἀρεῖ
ρῶν· εἰ καὶ τὰ ὀνόματα φύσιν λέλαβεν ἑαυτῶν· ὡς οὐ φύσει
χρόνῳ δὲ αὐτὰ λαβόντα· ἐνοῖς· πρὸς ἡμᾶς ἐν ἐκ τῶν ἐκ προσ
μὲ ὄντα· ἀκεφάλους ὄντας· κεφαλὴ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἀρεῖ οὐκ ἀρεῖ
τὸ λάβον· εἴ τις προσώπου δοῦναι ἡμῶν ὑποστάσεις ἀρεῖ τὸν
χῦ· ἀνάθεμα ἔστω· καὶ πρὸς ταῦτα φησὶν ἀνδρεῖος· ἀμφοῖν τῶν τῆς
ὀρθῆς κρίσεως· ὡς ὑπὲρ ἀμφοῖν ὑποστάσεις ὡς τῶν δόγματα κυρίλλου
ἐκθέσεις· ἰδοὺ ἡ πρὸς καὶ μὴ δοῦναι ὡς καὶ δοῦναι· πρόσωπα ἔχει
τὰς ὑποστάσεις ὁρίζεται· τοῖς ἐν νικαίᾳ ἀθροίσεις πολεμοῦσι
ἔστω· ἡ τοῦ λόγου σιν· ὑποστάσεις ἢ τοῦ προσώπου ἔστω τὴν ὅλας
ὁμοουσίου τριάδος· φησὶν πρόσωπα ἔχει τὰς ὑποστάσεις
καὶ δοῦναι χρίζεται· πῶς ἐν τῷ αὐτοῦ σχεδὸν τοῖς
δόγμασιν τὰς φύσεις ὑποστάσεις ἔχειν εἰκήρυξεν· λαβὸν τὴν

112

τὰς φύσεις ὑποστάσεις· τὴν δὲ ὑποστάσεις πρόσωπα· τὴν ἀλλοιοῦ μολογ
ἀφεθήσεται· ἀλλὰ καὶ ἀφορᾶν χῦ πρόσωπα ὡς ὅτε λάβῃ· ἀσύγχυτ
μεμενηκασιν αἱ φύσεις ἡμῶν αἱ ὑποῦ· τὴν ὡς ἐν γενναδίου
ρίλλε· πρὸς ἄλλον αἰτοῦ χῦ· καὶ ἄλλοσ ὑποστάσεις φάσκει λα
φόρους ἐν αὐτῷ· τὴν ἄλλοτε πρόσωπα ἔχει τὸ ὑποστάσεις ὁρίζε· ἐ
γὼ μὴ σὺν τὸν τοῖς οὐρανοῦ ὁρον δεδοκὼ· τοῦτ' ἔστιν πρόσωπα τὸν
ὑποστάσεις ἔχειν· τὸν ἀδύνατον τὸν ὑπὸ σοῦ ἀπολογούμενος λέγεν·
ὅτι οὐ πρόσωπα κυρίλλου ἔχει τὰς ὑποστάσεις· ἀλλὰ ὑπάρχεις τὴν ἀσ
πρόλαβε ἐνοῦν· σοῦ δὲ καθ' αὐτοῦ τὸν τοῦ νεστορίου ἐξ ἐμοῦ καὶ τὸν
νόμον· ἀποκεκλεισμένοι λοιπὸν πᾶσαν δὶ ταῦτ' ἀπολογία·
σὺ κοῦ ὅτε λάβῃς ἀσύγχυτ μεμενηκασιν αἱ χῦ φύσεις· ἡμῶν
αἱ ὑποστάσεις· οὐδὲν ἕτερον λάβῃς· ἀλλὰ ὅτι ἀσύγχυτ μεμενη
κασιν αἱ χῦ ὑποστάσεις· ἢ τοι τὸ πρόσωπ· ὅθεν καὶ δὲ αὐτοῦ ὁρον σοῦ τὸν
ὅρον καὶ νόμον τὸν φάσκον τὴν φύσιν ὑποστάσιν ἢ τοι πρόσω
πον· ἀρεθήσεται· ἢ μὲν φύσεις λέγων· ἀρεῖ ἀν καὶ τὸν τρίτον
πρόσωπον τοῦ θεοῦ λόγου τρεῖς δὲ πρόσωπ· ἔστι τὸν δὲ
ὁμολογεῖς φύσεις ἐν χῦ· ὡς ὅτ' ἂν λάβῃς ἐν τοῖς τρισὶν
ὅτι τὸ ὑποστάσεις μὴ ἔχει καὶ τοῖς χῦ φύσεις ἐν ἑνὶ ὑποστάσει·
ὡς πάσαν ἑτέρας φάσκεις οὕτως ἡ ἀπὸ φύσεις ἐκ τῶν φύσεις ἡμῶν
ὑποστάσεις ὑπάρχειν χῦ· ἢ οὐκ εἰκὸς ὑποστάσεις ἢ τοι πρόσωπ τῆς
βλάσεις εἶναι χῦ· ἀλλ' ἄλλον ὑπὸ ὑποστάσεις καὶ πρὸ μορφῶν
ἐν τῇ μὴ τῆς τοῦ πατρὸς λάβῃς τὸ ὡς χῦ· ἐὰν δὲ ἐν ἑνὶ ἐν αὐτ·
τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ λόγου· καθὰ πολλὴ καὶ ἐν τοῖς τρισὶ κεφα
λαίοις φησὶν κεφαλαίοις φάσκεις· ἢ τὸ μὴ τὸν ἀδρόν
ἐν ὡς ἡ αἱρεῖ τὸν ὑποστάσεις πρόσωπα ἔχειν· ἐν τῇ τῆς
ἑρμηνείᾳ· ἑαυτὸν ἐρωτῶν καὶ τοῖς τρισὶ· ἕτερον λέγων
εἶναι τὴν φύσιν καὶ ἕτερον τὴν ὑποστάσιν· ἢ τοι τὸ πρόσωπον·

[illegible]

[illegible]

[illegible]

τὰ μὴ οἱ ἀνεσεβεῖς αἱρετικοὶ κατὰ τὸν θεόσοφον· ἡμεῖς δὲ τοῦτο
φωνοῦμεν καὶ τὴν λοιπὴν τῶν ἐκκλησιῶν ὁμολογίαν παραδίδομεν:

περὶ πίστεως γαϊανιτῶν:

Γαϊανοὶ καὶ ἰουλιανισταὶ καὶ γαϊανοὶ καὶ ἡ
αὐτὴ τῶν εἰκόνων ἐστὶν· πολλοὶ δὲ ἀμφιβολοῦσι καὶ ἰακω
βῖται καὶ θεοδοσιανοί· ὁ δὲ ἀποσκορίζ· ἀλλ' οὗτοι μὲν λεγόμενοι
κατὰ ἀσία μόνον καὶ ἰακωβῖται· ἐκεῖνοι δὲ μὴ λέγεσθαι φύσιν τὴν χῦ
λέγουσιν· ἀλλὰ δόξαν δοξολογοῦσιν διὸ ἰδίαν τινὰ ἐν αὐτῷ·
θεωρικὰ δὲ ἀνίνυν· λέγουσι δὲ καὶ φθαρτὸν τὸ σῶμα αὐτοῦ πρὸ τοῦ πάθους·
οἱ δὲ γαϊανοὶ ἀφθάρτου αὐτὸ ἀκέραστον ἐν σῶμα ἐν κατὰ πάντα τρόπον.
ἄφθαρτον λέγουσιν τὸ σῶμα τοῦ χῦ καὶ θεῖον καὶ μίαν ἰδίαν τινὰ
δόξαν αὐτοῦ· τοῦτ' ἔστιν θεϊκὴν καὶ ἀπαθῆ· ἰστέον δὲ ὅτι πολλὴν ἀφ
αίρεσιν ἔχει· ἔχει τὸν δὲ τὸν τὸν χῦ δόξαν αὐτὸν ἐν σῶμα κατὰ πάν
τρόπον ἐν ἄφθαρσίᾳ οὖν τὰ· ἀλλὰ ἐξοικίσαν λογισμὸν ἐστὶν
τῶν παραδόξων τοῦτο λέγουσιν· κλεῖστον τὸ σῶμα τοῦ
λαβὶ ἐστὶν· ἡ οἰκία καὶ ἀπόσκοπον σῶμα λόγον· διὸ καὶ
πρὸς αὐτὸν· εἰκὸς τὸν μὲν καὶ ἀπόδοξα παραδόξα· κατὰ
τὴν ὑποτεταγμένην ἀνάγνωσιν:

ἀλεξιανοὶ γαϊανῖται ἰουλιανοὶ ὀρθόδοξοι γενναδιανοὶ ἀλεξιανοί: ὀρθόδοξοι
τὰ τρόμενα ἀπὸ τῶν ἐρωτῶν τῶν ἐρημάτων· ἢ τὰ ἐρήματα τὰ εὐσεβῆ
τεροῦσιν τῶν πραγμάτων: ὅ γαϊανῖται: πρὸ ἀλλὰ νόμῳ τὰ
πραγματικὰ δίκαιον τὰ ἐστὶν τῶν ἐρημάτων: ὀρθόδοξος:
ὀρθοδοξία τὰ κρίθησαν κατὰ τὸν νόμον τὰ ἀληθῆ ἀσκεῖν καὶ ἀδικεῖν.
λοιπὸν δὲ τὰ καὶ παρακολουθοῦν ἀλήθειαν ὁ δὲ αὐτὸ ἀκέραστον σῶμα

κατὰ πάντα τρόπον ἐν ἄφθαρσίᾳ ἀνίν· ὑπὲρ τὴν θεότητα καὶ τὸν χῦ. 114
αὐτὴν κοινωνοῦν καὶ θνητὸν τὸ πάθος καὶ αἷμα τοῦ χῦ· νῦν
προσφέρουσι καὶ μεγαλαμεῖν· σῶμα καὶ αἷμα· ἀλήθειαν
ἔχειν χῦ τοῦ λεγόντος τοῦ· ἡ ἐὰν ἀφέτε σῶμα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ
βρῶσιν κόμῃ· καθὸ κοινωνεῖ τὴν τῆς τοῦ σῶμα τοῦ χῦ· σῶν ἡθνοῦ
τοῦ πρόσφορον· νῦν ἰουδαῖοι προσφέρουσιν:· ὅ γαϊανῖτης:
μὴ γενόμενον ἡμᾶς ἀφ' ἡμῶν· ἀφ' ἡμῶν τὸν θνοῦ σῶμα τοῦ χῦ· τὴν ἀλλ' ἀν
κοινωνίαν· ἢ φιλοῦ ἀρετὴ· ἀλλ' αὐτὸ τὸ σῶμα καὶ αἷμα· ἀληθῶ
χῦ τοῦ λεγόντος· ἡ μεγαλαμεῖν· τοῦ σάρκα βεβρῶκεν καὶ μὲν
νῦν θεῖον ἐκ τῆς ἡκοῦ καὶ ἀφ' ἡ παρόν μεθ' ἡμῶν: ὀρθόδοξος:
οὐ τὴν λόγῳ καὶ ὁμολογοῦν καθ' ἣν φωνὴν αὐτοῦ τοῦ χῦ·
ἣν πρὸς τὸν ἡμεθα τὸν αὐτὸν τοῦ δεσπότου μυστικοῦ· μεταλ
λάσσοντα αὐτὸν τὸν ζῶντα ὃν ἔλαβε φάγετε· τὸ
τὸ μὲν ἐστὶν τοῦτο σῶμα αὐτοῦ καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ μεταβάλλον
φῦ· τοῦ μὲν σῶμα καὶ αἷμα· οὐκ εἰς πεν τοῦ μὲν τὸν ἄρτον τοῦ
τοῦ σῶμα καὶ τοῦ αἵματος· ἀλλ' ἐν τῷ ἄρτῳ σῶμα ἐστὶν τὸ
πῶς φανήσεται ὁ χῦ· ὅτι ἐστὶν ἀμφοτέρων μὲν τὸν ἄρτον καὶ τὸν
τὸν αἷμα· ἀλλ' ἀνίν· λοιπὸν αὐτοῦ τοῦ χῦ μαρτυρεῖν·
ὅτι σῶμα αὐτοῦ εἰς ἀληθῶς καὶ αἷμα· τὸ λοιπὸν προσφέρ
τε μεγαλαμεῖν· ἀφ' ἡμῶν· ἐκ τῆς κοινωνίας τῆς ἡμετέρας
ἐκκλησίας ὀρθοδόξου· οὐ σῶν λαμβάνοντες τὰ ἄλλα τὰ ἐκ
κλησίας· καὶ ἀποθνήσκοντες ἐν πάσῃ τῇ ἀληθείᾳ τοῦ οὐρανοῦ λόγου σῶν
χῦ καὶ αἷμα· εἰ δὲ ἐκ σῶν ὀρθόδοξος· ἐν τῷ ὅλῳ ἡμῶν ἐὰν μὲν
φθορᾷ· ἢ πρᾶξιν· ἢ ἄλλοι σθῆν· πρὸ ἀλλὰ νόμῳ καὶ σῶν κρίνεται
τὸν χῦ· καὶ ἀπὸ τὸν τρόπον οὐ τὸν ἐξ αὐτοῦ ἀκέραστον ἐν σῶν ἐν ἀφθαρ
τὸν δὲ φθορὰν· ἢ ἄλλοι σθῆν· ὅν ἀλλὰ πρὸς ἡμᾶς εἰς ἐκ τὸ πέρας·

ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ μεγαλαμπρὸς ἐξ οὗ ὁ λόγος τοῦ χῦ. ἀλλὰ τί
τοῦτο καὶ τί λέγει. ὅτι ἀλαθινὴ καὶ ὁποία τις ἐστὶν οὐκ ἔστι
φύσει τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ὁμοῦ. ὅτι ἄφθαρτος ἐστὶν ὁ τοῦ
χῦ πρόσωπον ἀγαθός. ἀόρατος. ἀνείκαιος. ἀπρόσιτος.
ἀκατάληπτος. ἀθάνατος. ἄφθαρτος γὰρ φύσει. οὔτε τέμνεται.
οὔτε πτεροῖς πλαγιάζει καὶ χαίρει. οὔτε μαστίζεται. οὔτε ἐκκεντᾶται.
οὔτε ἀθίεται. οὔτε ὁλοσχερῶς τῶν πλαφαῶν. οἷα ἐστὶν ἡ
ἄφθαρτος τοῦ ἀγγέλου καὶ τὸ ψυχικόν. ὅτι ἀμαρτία.
καὶ πῶς ἀρίσκομεν πολλοὶ τοῦ ἀγγέλου τὸν ἀφθαρτον τοῦ χῦ. ὁ ὀρθόδοξος.
τὸ ἄφθαρτον καὶ ἀόρατον καὶ ἀπρόσιτον εἰρήκαμεν. κατὰ δὲ τὸν
τρόπον ἐν τοῖς θείοις γραφαῖς ἐρῆ. ποτὲ μὲν σωματικῶς.
ὅθεν φησὶν γένεσις. ὅτι καὶ ἐμνόθη. καὶ ἰδοὺ πᾶς ἡ γῆ
κατέφθαρται. τουτέστιν ποὶ τε οἱ ἄνθρωποι. πλὴν ἀλλ
ὁ δαυὶδ φησὶν. ὅτι ἐφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν τοῖς
μίσεσι καὶ ἐν ἐπιθυμίαις. πρὸς ταῦτα ὁ ἀπόστολος
τὸ ἁμαρτία. ἄφθαρτον τουτέστιν ἀναμάρτητον λέγει. τὸ δὲ
κάλλος καὶ ἀμόρφωσιν τοῦ χῦ. ὅτι κατὰ τὸν τῆς πρὸς τὴν ἐν
φθορᾶ σύνοικησιν. οὐδὲ ὅλως ἐφάνη ὁ ἥλιος πρὸς ἡμᾶς
ἐκεῖ. ὅθεν καὶ ὁ τρισμακάριος ἀθανάσιος οὕτως ἔφη λέγει
περὶ τοῦ κυριακοῦ σώματος αὐτοῦ φησὶν. φθαρτὸν τοῦτο. ὅτι
ἡμῖν ἐστὶν ἀπὸ σπέρματος ἡμῶν. πεῖρ τοῦ σώματος χῦ ὁμοίου
ὁμοίου ἡμῖν. ὅτι ἐπρόσταττον ἀλλὰ καὶ κοινὸν καὶ ὁμοφυὲς
σῶμα αὐτοῦ. ὅτι αὐτὸ μὲν αὐτὸ ἀπρόσιτον ἐστὶ καὶ ἀόρατον. ὅτι πρὸς
ἑαυτὸ κατὰ τὸν τρόπον. ἐκεῖνο μὲν ὁ αὐτὸ τὸ ἡμῖν ἐστὶ φθορὰ
ἀφθαρσίαν ὁ δὲ αὐτὸ τὸ ἄκρον τρόπον τοῦ. οὐ ἡμῖν ἐκεῖ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἐκλαυσεν· μυριάκις σοῦ ἄν τις μονογενὴς κατὰ
τὸν θεόν· ἀπὸ τοῦ νικᾶν πάντας, σοφὸς ἦν
ὁ παῦλος· ἀλλὰ μόνος τῆς ἁμαρτίας· ἰδοὺ γὰρ
περὶ τὸ μὴ κοινωνῆσαι οὐδὲν θαυμαστόν· ἀλλὰ τὴν σάρκα μόνην
ἐκφύγοντος τῆς θεοσόρκου· πολὺ σοι βέλτιον· περὶ
δὲ τοῦ πρὸς φθορὰν ἡμᾶς· τὸ οἰκεῖον τῆς ὁσίας σου
ἰδὲ ἀφθορίας· θεὸν πάντελῆ· οὐσίας ἀφανοῦς·
οὐ πνεῦμα ἀόρατον· ἐν τῷ τάφῳ τὸ σῶμα τὸ ἄλλοτε
κοινωνοῦν τῷ θεῷ αὐτῷ δὲ τῷ φυσικῷ· ἐν μέτῳ
πολὺ θεῖον σῶμα φθορᾶς· καὶ ἀπολυόμενον θεῖον πλοῦτον·
οἷον νῦν τὸ σῶμα τοῦ ἀδὰμ πρὸ τῆς παραβάσεως·
ἱπολίτου τῆς κορόμ· ἐκ τοῦ πρὶν ἀπαλλάξασθαι ἀσελγοῦς·
σοῦ πλφοῦν ἐν τῷ νῦν ἀναστάσει οἱ σοὶ οἱ ἐν τῷ νῦν·
ἐν φθορᾷ· ἄλλο δὲ τὸ καὶ ἀθάνατοι καὶ ἄφθαρτοι· ἀφθαρ-
τοσυνάρουσι εἶναι· ὅμοιον ἐν ἀνάστασιν· οὐκ ἀνάγκη· οὐ χρεία· οὐ χρεία·
οὐ θνητὸν· οὐ πρὸς τὴν ὑπὸ ἥλιον καὶ λύχνον· οὐ χρεία·
οὐ κεκμηκὸς· τὸ αὐτὸ οὐσίας φύσιν· ἢ τε τοῦ ἀγγέλου
ἢ τε τοῦ ψυχοῦ τοῦ ἐκ σωμάτων ἀπὸ ἀλλήλων· ἔστι
δὲ καὶ ἀμφοτέρα γενικῶς καὶ ἀλλοτρίαν τῶν
ὁρωμένων καὶ φθειρομένων ταύτῃ τὸν κόσμον κτί-
σεως· ἀλλὰ πλὴν ὁ θεὸς ἀφανῆς· ὅπερ ἐκεῖ
σίας καὶ μόνος οὐ μόνον οὐκ ἀφανῆς
φύσεως· ὁ ὀρθόδοξος πρὸς τὰ τῆς.

Τὸ κοῦν· ἔστω δὲ ἐκοῦσι καὶ τὴν θεὸν λόγον σοῦ
μὴ λέγεσθαι ὁλόκληρον καὶ κατὰ μέρος αὐτοῦ· ἔστω δὲ καὶ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

σεκαὶ τὸ ἐαυτὸ πλὴν τὸ πλήρωμα τῆς τριάδος. ἀρίσκοντ
παντὶ τῷ ἐκ τῶν ἱερῶν λογίων ἐν τῇ οἰκονομίᾳ· ταῦτ
τὴν πᾶσαν τριάδα προσαπτόμενα· ἢ τὸν υἱόν· ἢ τὸν πατέρα· ἢ τὸν υἱόν· ἢ τὸν πατέρα·
ἢ τὸν ἅγιον πνεῦμα· ἢ τὸν ἅγιον πνεῦμα· ἢ τὸν υἱόν· ἢ τὸν πατέρα·
ἀλλ' οὐ τὸν τῶν ὅλων πατέρα· τὸν δὲ υἱὸν φύσει μὲν ἀκόλουθον· μόνῳ
δὲ κοινὸν· ἐπὶ δὲ τοῦ μονογενοῦς μόνῳ προβέβληται·
βεβλῆσθαι τοῦτο· ὅπερ δὲ ἐκ τῶν μεθόδων οἱ ἀρειανοὶ
ἀφωρισμένοι ἀπὸ τῆς ἀληθείας· τὸ βέβαιον ἀρνοῦνται τὸν πρὸς ἀλλήλους·
οὐδὲ τὸ ὁμοίως κατὰ πάντα προσφυὲς τῶν ὑπὸ τὴν κοινὴν ἔννοιαν
θεῶν· φρέαρ ἄνυδρον λίθοις φραγὲν ἀληθῶς τὸν τῆς
πορεμβολῆς τὰ λοιπὰ φυλάττοντες· ἀποφράττον τὸ σεσαυτ
τὸ σῶμα τὸ φανερὸν· ὅτι δὲ ἀν πρὸς τὸ θεῖον τὸ ἀληθῶς
τριάδος χῶρον· ταῦτ' ἐκ τῆς πᾶσης τριάδος λαμβάνοντα· +
τὸν ἀπὸ καὶ ἀπὸ φαλίκ ἀλλὰ καὶ ἀφωνεῖ· τὸ πάρεστι πάντ τὸ ἐκ
τοῦ κεφαλαίου τοῦ πρὸς ἡμῶν ἀκερίμενον βεβλόμ +
αθάνατον φῶς λαμπρὸν ἀν· ἀφθαρτὸν καὶ ἀλοίστον χρῆσθαι
παραδείγματι οὐ τὰ ἐν οἴκῳ τῷ· ὅλα ἐν ἀλλήλοις ὅλοις
ἐστὶν· καὶ ἀκέρασιν τὰ ἀπόλλυνα ἀλλὰ κοσμοῦσι μένην χρῆσθαι
ἀκέρασιν· λέγομεν ἀτὶ ἀκέρασις καὶ τὸ ἐν ὅσῳ ἀκέρασι
μεῖς· ἐν ὅσῳ μένει ἐν οἴκῳ πολλοῖς οὐ τοῦ λαμπρὸ
πρὸς ἐν τὸ φῶς ἐν οἴκῳ· ταὐτὸν τὸ φῶς· καὶ ἀπὸ τοῦ ἀκέρασι
κεῖται ἀναλαμπτὸν· οὐκ ἀπὸ τοῦ ὅλοις ἐκ τοῦ πρὸς τὸν λαμπ
τοῦ λαμπρὸν τὸ φῶς· ἀπὸ τοῦ ἀλλοῦ ἐκ τοῦ πρὸς τὸν λαμπ
χὸν τὸ ἀέρος ἀκέραιον καὶ ἀνάλλοιωτον· θαυμαστὸν·
ὅλον ἐν ὅλοις ἀμιγῶς ἀσύγκρατον· ταῦτ' ἀκούσῃ +
ἐπὶ δὲ τὴν λύσιν τοῦ ἑρμῆ χωρήσωμεν· ὅλος ὁ λόγος τὸ

σχ' ἡ γὰρ μίαν καὶ ἀκέρασιν μίαν λέγει ἀπὸ πάντ τριάδα
τὸ κοινὸν τῆς οὐσίας· ἀκεραίων δὲ τῶν ὑποστάσεων·

πρὸς τοῦ ἑρμοῦ τὸν πρόπ· ὑπόδημα ἢ π· ἐστὶ πόδι
τριάδος· τρισὶν πηγαῖς λαμπρὸν ἐκ πρὸς ἀπὸ τοῦ
ἑνὸς πηγῆς ἀσύγχυτοι οἰκοῦ· ταῦτ μὲν ὑποζώσεις ἀκέρασιν ἐρίμνη·
ἡ γὰρ ἐκ φύσεως ὀξὺ ἀπὸ ἀλλοῦ· ὁ ἄλλος· καὶ ἄλλ
λήλους ἀδιάκριτοι ὅλοι· τὸ δὲ φωτὶ ἡ κοσμοῦν ἐν χρῆσ
σαι φύσει τὸν κόσμον ἀπὸ τοῦ φῶς ἐστὶ καὶ τὸ ἐνεργοῦν·
σωθῆσθαι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος τοῦ οἴκου ἀκέραιον καὶ τὸ πᾶν·
ποῖον μὲν φῶς ἐστὶ τοῦδε τοῦ λύχνου· ποῖον δὲ τὸν θρόνον· τοῦ
τοῦ ἀδάμαντος καλοῦ τὸν· μετὰ χρυσοῖ τὸν εἰς τὸν τριάδ κα
εἰς ὅλον τὸν οἰκονομίας λόγον· κατὰ τὸν ὀξὺ ὄντ οὐθὲν λόγου τὸν
ἐκ πρὸς· ἡ κατὰ τὸν αὐτὸν φωνὴν φῶς ἐστὶν· ὅπερ ἐκ τῆς
πρὸς μὲν ὀξὺ θὸν καὶ πρὸς τὸν πρὸς μόνον τὸν· ἀκούσῃ:
ἀλλὰ καὶ ἡ γὲ ἐνάπτοντ τοῦ πρὸς ὑπὸ ζῶν τοῦ ὀξὺ θὸν κατ' ἐν
σωθῆναι· ὅτι οἰκεῖ ἐν αὐτὸν φῶς· οὐδὲ ἐν τοῦ πρὸς
φῶς τοῦ ἐν αὐτὸ σωθῆναι πάντ· ἢ τὸν ἑαυτοῦ φῶς τὸ
ρὸν κατὸ λῆψ· ὀξὺ θὸν φωνὸ τὸ ἐκ πρὸς καὶ τὸ
λαμπρὸν ἐν κόσμῳ· οὔτε τὸν πρὸς καὶ τὸ πᾶν σωθῆ
ναι ἐν σωθεῖ αὐτῷ· οὔτε μὴν τοῦ οἰκεῖ καὶ πὸ ὀξὺ θὸν ὅτι
μοῖ μὲ τὲ λιπεῖν· ἀλλ' ἀκούσῃ τὸν ἐν αὐτοῦ μόνον σῦρ·
ὅ ποιεῖ σαρκὸς ὀξὺ: εἰ τὰ ἐν τοῖς ἐξῆς ἑτέρα καὶ τὰ ἐν ἡμῖν λή:
ἀκέρασιν τὸν δὲ πῶς ἀρθῶ πρὸς ὁ ἡμᾶς θεὸν ἐν μιᾷ τρ.
μαθήματος ὀξὺ ἡμῖν· ὅλη κοσμοῦ κὶ ὅλη βοῦς· ὁ ὁ ἐστὶν φῶς
πρὸς τὸν λόγον: ἐρ: ἀκέρασιν· τοῦτ' ἐστὶν· κρίνει
σε τοῦ τριάδ καὶ θεολογικοῦ λόγου· τὸ μαθήματος
ὀξὺ ἡμῖν ὅλη κοσμοῦ καὶ ὅλη βοῦς· τοῦτ' ἐστὶν
ὅτι ἐν ἀνίσοις καὶ ὁμοίοις κοσμοῦσι χῶ λόγος· ἐὰν δὲ
ἐν πᾶσι τοῦ ὁ ἀν θρωπ· ἐν αὐτοῦ θεωρήσῃς

ποίων τῆς ἀλλοσυνόδου· τί τῆς ἀλλ πρεσβύτερε· μὴ ταῦτ
ἄρα τὴν φωνὴν καὶ τὴν ὑπόταξιν· ὡς ἐν τοῖς ἐμπροσθεν π
ρεθήσαμεν· ὁμοίως καὶ τῆς ἀλλοσυνόδου ἡ ἐκφώνησις προ
τῆ· ἀφικοστῆς ἀλλ πρεσβυ· ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν σοφὴν κυρίαλλου· ἀκου
σόμεθα ἐπὶ τὸν εἰκαστὴν οἰστὴν καὶ τὴν φύσιν πρὸς ἀτὴν ὑ
πόταξιν ἢ ὁ λόγος πρόσω· ἀρκοῦσιν οὖν τῆς ἀλλοσυνόδου ἡμῶν
καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία· οἱ φὴν πρεσβύτεροι ἡ
γορίαν καὶ ὑπὲρ μαχίαν κατὰ τὴν ἀκεφάλοφον· οὔτε ὁρᾶν ἀμέσ·
οὔτε τὰ σωματικὰ ἀνάμεσθαι θεωρεῖν ἰσχύοντα τε· ἀ δὲ ἡ
σύνοδος καὶ ἐν θέσει ἐστὶν οἱ τοῖς τοιοῦτοι ἀλλοσυνόδοι πρὸς· λύσαι τὴ
ἀνατέμνει· καὶ τὸν νῦν καὶ ἡμεῖς οἱ ἀκέφαλοι προβάλλοντες·
ἐν πολλαῖς ἐρεύναις· ἀδύνατον· λέγοντα τὰ τὴν φύσιν πρόσωπον προ
βάλλομεν αὐτὸ· τὸν τὸν φὴν ἀλλ πρεσβύτερον χρεῖον· τὸν πλῆθο
νῶν γὰρ ἰσχύει ἡ φωνὴ τὸν πεπεισμένον· καθὸ δὲ οἱ κα
κοῦ

μιν· ἐστὶ βρίθος ὀδόντων ὅ τοῦ κόσμου τὸν ποιήσας τοῦ
οἴκου μου· ὅτε ἤμην νήπιος ἀν· κύκλῳ δὲ μου οἱ παῖδες·
ὅτε χέον τὸν ἀδάμαντα βοῦς· ἐὰν δὲ ἐρῶ χέον τὸ
γάλακτινὸ τὸ ἐξ ἐμοῦ ἐρεθεῖσαν εἰς τὴν ἐκδέπα
τὸ ἀστεῖθ βόμον ὀφθῆ· ἰδοὺ τὸ μὲν βαρὶ σκοῖ ἐκεῖ ÷ ὄθρον·
ζῆσθαι· πρὸ σοῦ τὰ δὲ ἐστὶν βαρὶ σθαι· αὐτὸ ἰδὲ ἐστὶν σθαι
πολλοὶ τοῦ· δαίκτυον ἐστὶ θεῖν τὸ ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ·
οἶδε ἀκούσαντες ἐμὲ μακαρίσουσί με· οἶκος ἐστὶν ἐκ τοῦ σκο
μακαριστὸν ἀν· σὺν ἐστὶ τὸ πεντάθλου μου σοῦ·
τὸ πολὺ νῆσοι πρὸς σοῦ τὸ κολυθρὸν τὴν μὴ μὴ μὲ ἀλλὸς·
λιγοστὰ τὰ μὲ σοῦ καὶ ἡ σύλλος καὶ τὰ πρὸ τὸ πρὸ·
οἶδε τὰ λλὰ σκοῦ· κλύδων ἀπὸ σοῦ με θεῖν ἐκ
τὰ μὴ ἀν ἐμὲ πρὸ σθεν ἡ μῆ σοῦ σοῦ με θὸ ἐφύλαττεν·
ἄθμι τὸ ὀρὸ σὸ τὸ ἐστὶν ἡ ὑγὸ λύχνος αὐτοῦ ÷ ἐλαμπὲ
τὴ κφαλὴ σοῦ· φρὴν ἀπὸ μοῦ τὸ ἐστὶν καὶ ἀκύ
μόνον· ὅτε τὸ φῶς τὴ αὐτὸ ἐστὶν ἐρεῖ ὁ μὴ ἐν ὁ κόσμῳ· ὅτε
τὸ ἡσυχίας ἐστὶν ἐρεῖ τὸ ὡς ἐστὶν ἐν· ὅτε τὸ λιμὸν ἐστὶν
ἐστὶ θόμον ἡ γυνὴ μὴ σὴν· ὅτε τὸ τὸ ὀδύνας ἐστὶν φοῦ βλα
σήμασιν· ὅτε τὰ μὲ μὴ τὰ ἀλλοῦ τὸ ἀὴ θῶν·
ὅτε τὰ φοβῶ ἐστὶ φωῆ μὴν τὸ κόλυζιν· ὅτε τὰ πρὸ
μοσὴν ἡ τὸ ὁμὴ τὰ ὁ χὰ· ὅτε τὸν ἐστὶν βοῦ τὸν
ἀπὸ λαυον· ὅτε τὸν ἀμὴ τὸ ὁ μοῦ κὸ πεῖ ἀσὴ ἐὰν τὸ
σύλλα· ὅτε τὸν ἀκὴ τὸν τὸ πρὸ χὰ τὴν βάλασσαν
ἐστὶ λεον· ὅτε τὸν χθὲς ἐστὶ ἀφανὴ μὴν τοῖς ÷ τὴν
κόλλεσιν· ὅτε τοῖς ὀρὸ μεσὶ τὸ φοῦ ἀὴ τὸ· μόνα
τὸ μὲ ἐν ἡ ἀθῶν· ἄλλος πόμὴ· ὁ αὐτὸ θεὸ φῶς·
τὸ φὴν τὸ φοῦ ἐρημὴ κὴν κὰ ὁ ὠῶν· ἄνευ γὸ μὸν·

τὴν ὁ κόσμον τὰ μὴ πρὸς τὴν πόλεως·
ἀβαίνεται· τὰ μὲ τὰ ἀρχὴ· πρὸς μὲ φίλον τὴν ψυχὴν·
πολὺ τοῦ πρὸν προσφιλὲς ἀρούρης· βοῦς ἀπὸ τὰ πρὸ μόνος
τὸ πρὸ μὲ τὸ τὴ ἐλπίσθω καὶ χρόνος τὸ τὴν κόλαν
τὸ μὲ τὸ ὁ κόσμος μὲ μὲ τὰ τὰ θεοῦ τὴν μὴ θῶ· πρὸς μὲ ἐν τῷ
ἡδὺ τὸ χρὸν καὶ τοῦ πρὸν ὁ μὲ τὸ ἐστὶν ἀρούρης· ἐκ κόπρι
σμὸς καὶ ἀφὰ τὰ καὶ πολλὸ τὰ πρὸ τὸ· τὸ ἐστὶν δίκον ἐρῶ
χικὸν δὲ λέγω· τὸ πολὺ ὁρᾶσθαι μὲ τὴν κλύδων· καὶ τὸ
κλύδων τὸ πρὸς μὲ τὸ ὁ κίνδυνον· οὐχὶ ὅτι ἀὴ ἐστὶν
πρὸ τὴν ἀνδρῶν τὸ πρὸς καὶ ἡ σὰ ἐστὶν· ὅσο ὅτι μὲ τὰ τὴ
ρα καὶ ἐφόδων τὸν λιμὸν τὸν ἀφάνειαν· οὕτως ἡ φόνος τὸ
μὲ τὰ ἡ φανὴ ὁ σῶν τὸ πόθεν· οὕτως ὁ λιμὸν φὸ μὲ τὰ ὁ λιμὸν
χρὴ ὁ μένοι ὁ βοῦς χρὸ· οὕτως πλοῦτος τὸ μὲ τὰ πλοῦτον τὸ
μὲ τὰ ὁ ὀρφανὸς ὁ ἐστὶν τὸ πόθεν ὁ ὀρφανὸς ἀεὶ ἐλπὶς τὸν·
αὐτὰ μὲ τὸν τὰ κόμενον· φοῖκὴ καὶ ὁ ἐστὶ ὁδὸς τὸ πόθεν· ὅτι
αὐτὸ ἐστὶ τὸ τέρας τὸ πὰ τὰ ρασὲ φανὴ· ὁ ὠτὸ τὰ ÷ ἐὴ τὸ τὰ
λεμβὰ τὴν τὸ τὴ πρὸ σὸ τὴν μὴ ὁ· ἐστὶ ὁ αὐτὸ δὲ δὲ μὴ τὸ λὴ τὴ
σὰ τὰ· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ θὸ τὸ τὰ καὶ τὸ τὴ τὸ τὰ· ἐστὶ τὸ ἡ μὴν
ἰσὸ β· ὅσοι δὴ μὸ σὴ μὴ φὶ ἡ τὸ· λὴ πρὸ τὰ τὸ ἀπὸ τὰ ρασ
ἑκατὸν φὴ μὴ ὁ· ἐστὶ τὸ φὸ σὸ ἐρὶ θὸν ὁ ἐρὶ ὁ μὲ καὶ τὰ καὶ σὸν
εἰν κεῖ τὸ τὸ ἀὶ λφὸ μὲ ἡ μὴν τὸ ἐρ χὸ μὲ καὶ κεῖ σὴ ὁ ἐρὶ ὁ ρὰ
προσκλὴν καὶ ἐὰν δὲ καὶ ἐν ἡ τὸ ὁ ὑὴ κὴ φὸ σὸ ἀὴ τὸ· φὸ τὴν
ὁ ἀλὸ μὲ ὁ σὸ τὸ ὑὴ σὸ ὁ ὑὴ τὸ θὸν τὸ θὸν τὴν μὴ ἀὴ μὲ σὴ· καὶ τὸν
χὴ σὸν ὑὴ τὲ λθὸν ἐὶ ὁ ὠῶν καὶ ὁ ὑὴ τὸ ὁ ὑὴ μὲ θὲ ὶ κὴ τὸ μὴ ἀὴ
ἐμὲ πρὸ σθὲν ἡ μὴ σὸν ἀὴ μὲ ὁ θὸ ἐφύλαττεν ἀὸ τὸ· ἡ ὑγὴ
ὁ λύχνος αὐτὸν τὴ κφαλὴ σὸ· ὅτε τὸ φὸ τὸ αὐτὸ ὁ ὠῶν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

πρεσβύτερα· ὁ κρυπτόντων θεοπρεπῶς τὰ μυστικὰ· πῶς
δὲ τοίνυν μακαρίου καθάπερ ἀρχὴν ἔχειν πρὸς ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἑνὸς
θεῖα πρὸς τὸν κρείττονα ἀναφέρεσθαι ἀρχὴν τοῦ τελεσθῆναι καὶ αὐξάνειν
τοῦτο τὸ ἀστικὸν καὶ ἀόρατον πολιτεύμα· ὡς ἐν ἀκτῖνι χωρίζον
τοῦ θεῖου τὸν μονογενῆ· φησὶν αὐξάνεσθαι καὶ πανταχοῦ δόξαν αὐτοῦ γεννᾶν
θεὸν τὸν τοῦ θεοῦ καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ λόγον ἀρχὴν ἀναφέρεσθαι πρὸς ἡμᾶς
σκόπον· ἀλλοῦ δὲ ἀλλοθεν πάθεσιν ἐκ θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀρχόμενον·
φωνὴ καὶ φωνὴ ὁμοουσίου τοῦ θεοῦ λόγου ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ σωζόμενα
αὐξάνεσθαι· ἐν τῷ ἀστικῷ τῷ θεῖῳ καὶ πρὸς ἡμᾶς πορευόμενα
μετὰ φωνῆς· ἐν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν ἐν θεῷ πρὸς καὶ
ἡμᾶς αὐξάνεσθαι· ὁμοούσιον τε καὶ ὁμόφυλον· καὶ ἡ αὐτὴ
οὐσία τε καὶ φύσις· ὡς αὐτὸς ἐκ θεοῦ τοῦ θεοῦ· τρία ὁμοούσια
ὁμοούσιον τὸ τρι
ὄντα καὶ ὁμότιμα καὶ ὁμοβάθμια· συμφυῆ καὶ συμμιγῆ·
ὁμοφυῆ· φῶς μία συμφαινόμενον θεότητι· ἐν φῶς
σωζόμενον κοινὴν κυριότητι· ἀνεύπρεπτον καὶ ἀνάλλοιον
ὑποστάσεις εἰκόνες· τρία ἄρα ἐστὶν ἡμῖν ἀλήθειαι·
ἡμῖν καὶ ἐν ἐκ θεοῦ· τρία δὲ ἡμῖν ἀλήθειαι· τὰ μὲν καὶ ἐν τοῖς τρισὶν ὑπο-
στάσεσιν· μονὰς ἀλλ· τὸ μονὰς κοινὸν θεότητι· ἡ τε ἀλ-
ηθὲς ἀριθμὸς τῶν προσώπων καὶ αἱ ὑποστάσεις· ἡ τε τῶν α
μονάδων πάντων ἐστὶν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ· ἐν μὲν ἀφαιρεῖ
χρὴ καὶ φρῆ· σὺν ἀφαιρεῖν ἀφαιρούμενος
τῶν ἀριθμῶν τῶν ὑποστάσεων· ἀριθμοῦμεν τὸν τῶν προσώπων κ,
ἡ ὅτι ἐστὶν τὸν αὐτὸν τῶν οὐσιῶν καὶ τὴν φύσιν ἐστὶν ἐν θεῷ·
ἐν τὸν τὸν ἐλθεῖν ἡμῖν ὁμοῦ τὸν προσίεται· ἡ τε μονὰς ἐν ἡμῖν αὐξῆν

ἐν ἑαυτῷ καὶ πάσαν φλόγα τὴν κόσμου ἀνορθῶν· τὸ
γὰρ θεῖον ἡμῖν ἀόρατον ὂν πῶς ἂν ὁρᾶται ὅπῃ καὶ θεότητα μετὰ
ἀνθρώπου ἐστὶν κεκρυμμένον· ἐν μὲν ἀνθρώπου προσώπῳ μονάδος
τὸ κοινὸν ἡμῖν ἀν ἀλλήλοις ὅπῃ καὶ κυριότητα· βεβαία
ἀφῆ ὡς ἂν καὶ ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ἑνὶ κυρίῳ· οὕτε καθ'
ὅ θεὸς ὅ· ἡμῖν θεότητα ἀνθρώπου καὶ τὸ τρὸς θεὸν
μὴ ἰδίου· ἡ τὸ τρὸς θεὸν τὸν ἐκ φύσεως· οὕτε καθ' ὅ τὸ κε
ὄν εἰς κτῆσιν καὶ τὸ κυρίου τὸ τρὸς ἀρμόζοντος· ἡ κυρίου
τὸν τρὸς πλατυνόμενος· ὁ φαῦλος ἀσεβὴς τὸ τρὸς ἀμίσος τὸν
θεὸν τὸν ἕνα καὶ τὸν τὸν μόνον θεόν· ἐν τὸν ὁμοούσιον θεότητι·
τὴν μίαν μὴ ἰδίου θεότητα· ἐν τὸν γενόμενον κυριότητα·
τὴν μίαν ἀξίαν κυριότητα· οὕτε καθ' ὅ τι αὐτὸ τὸ θεῖον
ἰδίου καὶ γνωρίζεται καὶ ὑποστάσεσι τρὸς καὶ ἀλλήλας·
ἐν τρεῖς ὑποστάσεις τρὸς· ἐν πῶς καὶ ὅλον καὶ πρα-
τὸν γὰρ ὁλόκληρον σὺν τελείῳ ἢ σὺν τῷ θείῳ
ἐν τὸν ἀνεύρετον σὺν ὁλόκληρον ὑποστάσεσιν· ἐν τὸν
κρίνεσθαι οὐκ ὀρθῶς νοούμενον πρόσωπον τρεσβεύειν τὰ
ὄνομα τὸν τὸν τὸν τὸν ὑποστάσεσι σὺν ὑποστάσεσιν·
ἐν τὸν τὰ τρία σὺν τὸν πρόσωπον· πολὺ δὲ τρεῖς
ὑπὸ τὸν τὸν ἀνθρωπίνου· ἢ πρὸς ἐν ἑνὶ ἀνθρώπῳ ἢ τρία σὺν ἐν
σὺν τὸν πρόσωπον· ἐν πρὸς μίαν ἀνάμιξιν κεχυμένον
ὑποστάσεσιν· ἢ πολὺ μὲν ἀσεβὲς κατὰ τὸν τρόπον τὸν πρόσωπον ἀστε
ἢ μονὰς ὀξυθυμίας καὶ πρὸς φύσιν τὸν τὸν πλατυνθῆσθαι·
ἐν πρὸς θεότητα τὸν ἀστὲ τὸν πλεῖστον θεῖσθαι· ἀσεβὲς γὰρ· πόρρω
θόλος ὀξὺ σὲ καθ' ὅν· ἐν τὸν τὸν ἀσεμνάσθαι ὀξὺ κίνδυν·
τὸν τὸν μονὰς κοινὸν καθ' ὑποστάσεσιν· τὸ τὲ τρεῖς κοινὸν ἐν τὸν φύσιν·

ὁμοούσιον

τὸν μὲν γὰρ προσῳκειώσαμεν ἀθεοτοφίαν ἑαυτῷ σὺν ἀ-
ποφάσει τὸν λόγον τοῦ δὲ προσέλαβον ἐκκλίσιν. εἰς
αὐτῷ σὺν ἐκκλίσιν. εἰς ἑαυτῷ σὺν ἐκκλίσιν τὸν φάσκοντα.
εἰ πάντως ἑλλήνων ἐστὶν ἡμῖν κρίσιν ὀρθοδοξίας ἡμῶν
καὶ ὁμοδοξίας ἐκ κοινωνεῖν τοῖς ἑλλήσι λόγῳ. εἰ δὲ
τοῦ καὶ φάσκοντα θεολόγοις τὴν ἑκάστοις μονάδα μὲν καὶ
θεοφορίαν καὶ ἐν αἰ θεότητι καὶ τὸν αὐτὸν τὸν οὐσιάδα
τε καὶ φύσεως κρίσιν τὴν τριάδα δὲ ὁμολογεῖν τὴν τρίνυμφον
τὸν ἀδιάφορον τὴν τὸν ἀριθμὸν προσωπικῶς ἰδιότητα. ἵνα μὴ τὸν
θεὸν μὴ νοῶ τὸ βέλτιον. τοῦτο ἐν θεωρῶμεν. εἰ πάντων ὑπερ-
τίκτων τὸν ἐν τῷ ἑκάστῳ. μὴ τὸν αὐτὸν τὸν ἀσεμνίας φύ-
ὄρφον τὴν τριάδα ἀπὸ τὴν προσῳκειώσεις. εἰ πάντων μὲν ἀλλ' κίνησιν
καὶ ἀσωμάτων θεότητος καὶ τὸν ἀφύσεως. ὡς αὐτὸν οὖν
ἐν ἀλλὴ θεοφορεῖν ἀλλὰ ἐν θεοῦ μὲν. οὐ τὸν κοινὸν ἀν θεότητα
καθὸ κοινὸν ἀν τὸν ἀφύσεως. ὡς αὐτὸν ὑπὸ τὸν τὴν
πρόβλεψιν ἐμαθόμεν. οὐ τὸν κοινὸν τὸν τὴν ἀδιάφορον τὴν
ἀνθρωπίνην μὲν. οὐ κάλλιον τὸν ἐν ἀνθρ. τὸν ἀτριάν ἀγνοῶ
σκοῦντες τὸν τὸν ὄν. οὐ τὸν τὴν τὸν τὴν ἀθεόν ὁμοιοῦσιν
τὸν ὄν. ἀπὸ ἀλλὰ τὸν ὑπὸ τὸν ἀνθρ. τὸν ἄλλον. εἰ δὲ ἀπὸ
τὸν ἐν ἀνθρ. ἐστὶν ἡμῖν. εἰ ἀπὸ τὸν ἀτριάν καὶ τὸν ἐν θεοῖς ἡ θεότ
κρίνοντες. εἰ τὸν τὴν ἐν. οὐ τὸν θεότητα ἐν ἑνὶ ὁμολογοῦμεν.
ἢ τὸν ἐν ἑκάστῳ τὸν τὴν κοινὸν ἀφ' ἑνὸς. οὐ τὸν θεότητα ἐν ἑνὶ
εἰ πάντων καὶ ἐν ἑνὶ κοινὸν τὸν ἀπὸ ἑνὸς. εἰ τὸν τὴν
ἐν ἑνὶ τὴν ἀλαμβάνεται. οὔτε τὸν τὴν ἀκαθόριστον τὴν ἀνθρ.
ἐν ἑνὶ ἀκούεται. ὁ καὶ παράδοξον. εἰ πάντων οὕτως μὲν ἐν

πλήξεως· τὸ δὲ· ἀπὸ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν καὶ διαφέρει τὴν ἀριθμὸν σὺν·
ἀριθμὸς ἐν καὶ τὸν αὐτὸν τρισσὸν ὑποστάσεσιν· ἀφορίζουν δὲ τὴν ὁρθ
μὸν· τὸν ἑνὶ καὶ τῶν θεότητ· διαφέρει καὶ αὐτὴν τὴν οὐσίαν καὶ φύσεως·
ἀριθμεῖσθαι πάντ τὸ ὁ οἰκεῖα χρῆσι· ἵνα μὴ καὶ ἀφορεῖν τὸ ὁ σοφὸ· θεότητ
ἐλοιπὸν οὐσίαν καὶ φύσεως· πολυθεΐαν ἢν κατορθίαν ἐργάσο· τὸ· τὸν
γὰρ ἀριθμὸν τὴν διαφορὰν κατὰ τὴν οὐσίαν· ἐὰν τὸ ἀφορεῖν καὶ ἀφαιρεῖσθαι·
τὸ κατὰ ἀριθμὸν τὸν ἑνὶ τὸν μὴ ὑπὸ τὴν· ἀριθμεῖται γὰρ ἡ μονὰς ἀπὸ τὴ
οὐσίας καὶ φύσεως· ἡ διαφορὰ σὺν θεότητ· ἡ τὸ αὐτὸ κυριότητ·
ἀπορεῖσθαι γὰρ εἰ μὴ ἐν τὴ καὶ οἱ τὴν ἐκ θεῖας λυτῆσιν ἡ μονὰς·
οὐσίας· ἢ φύσεως· ἢ κυριότητ· ἢ ὁμοίως κε ὁμολογοῦντ τὸν
θεότητ· ἀλλὰ ὑποστάσεσιν καὶ ἰδιότησι· ἡ ὁ ἐρωτᾶν ἢ τὰ αὐτὰ
φαίνεσθαι· ἀριθμοῦσθαι καὶ οὐδὲ ἀριθμεῖσθαι τὴν θεότητ· ἀλλὰ τὸ
γὰρ· ἀδιαιρέτως ἡ τὸν ὁρᾶν τὰ· ἢ ἀφ' ἑνὸς μὲν ὡς πόλιν σφαίρας
τὸ· ἀδιαίρετος προσεῖναι τὴν ἀνάγκην· ἀδιαίρετος μὲν καὶ αὐτὴν
οὐσία καὶ φύσις· ὡς ἐν τοῖς δὲ καὶ θεότητ· ἢ ἀλλ' οὐ τὸ τρὶς
θεολογοῦμεν· οὐ τὸ τρὶς φύσεις ἢ τοῖς τὸ τρὶς ἀδόξως ὁμολογοῦμεν· ὅτι
τρὶς οὐσίας ὡς αὐτὰ κηρύττομεν· οὐ τὸ τρὶς ὁμολογοῦμεν θεότητ· ὡς
οὐχὶ μὴ οὐσίας· οὐχὶ τρὶς οὐσίας· οὐχὶ μὴ φύσεις· οὐχὶ τρὶς φύσεις·
οὐδὲ ὁμοίως καὶ ὡς ὡς αὐτὰ προσκυνεῖται· τὸ πλῆθος ἐκφεύ
ἀριθμεῖν· ἢ πνεῦμα τὸν αὐτὸν ἀφαιρεῖν συγχωρεῖ μὲν ὁ τὴ· οὐ τὸ δὲ
τρὶς πνεῦμα φύσεις· ἢ τρὶς πνεῦμα οὐσίας· ἢ τρὶς πνεῦμα θεότητ· ἢ
οὐδὲ μὲν· οὐχὶ μὴ γενεῖς· οὐχὶ τὸ γενεῖς· οὐχὶ μὴ ἀγένητος· οὐχὶ τὸ ἀγ
ἀλλὰ οὐ τὸ ὁλόκληρον θεοῦ· ἢ φύσεις· ἢ οὐσίας· ἢ θεότητ φαίνεσθαι· ἢ
ὡς ἀκοῦσαι τὸ οἰδμεν· ἀλλὰ καὶ φρόνησιν ἢ φέρουσιν τὸ ἢ ὡς ἀκοῦσαι

τοῦ δὲ ἀθέμαστον βόλλομαι· ἡ μὲν γὰρ μία ἀνδρὶ ἐν τῷ μίαν
ἡμεν θεότητος· μία δὲ ἀσύγχυτος καὶ μία ἀδιάστατος· μία δὲ ἑνωμένη·
μία δὲ κεχωρισμένη· μία δὲ θελητὴ καὶ μία δὲ ἐνεργητὴ·
μία δὲ κινητὴ καὶ ἀκίνητος· ἡ τοῦ μὲν ἀϊδίου καὶ ἀκτίστου καὶ ἀπροσδεοῦς
προσωπικὴ καὶ ἐνεργητικὴ καὶ μία δὲ κυριότητα· μία δὲ
ἀϊδιότητα· ἐξουσιαστικὴ τῶν ὅλων κτίσεων· ἀσώματος μία ἀσώματος
ὑφιστῶσα· ἐν τοῖς δὲ ἄνω προσωπικαὶ ὑποστάσεις· οὐδὲ τοῦ
ὑποστῆσαι τὸν ἀγγελικὸν τὸν καὶ τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ ὑποστάσεως ἄρον τ·
οὐδὲ τὴν ὅλην τὴν μία ἀμερίστου τοῦ· καὶ τὸν ὅλον τὸν ἀπὸ τρισὶν αὐτ
κατεστεμένον τὸν· ἐστὶν μία ἡ αἱρουμένη θεότητα· ἀλλὰ τὸν
θεὸν μία θεοῦ· ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι λαμπτοῦ· ἐν τρισὶν ὑπο
στάσεσι καὶ πρόσωπα· ἐν θεότητι μία ἀμερίστῳ· ἡ αὐτὴ τῆς θεο
θεὸς ὅπερ· τῆς θεοῦ θεὸς· τῆς θεοῦ θεὸς τὰ πάντα ὅλον· ἐπεὶ δὲ
τὴν αὐτὴν καὶ μίαν ἕκαστον πρόσωπον ἀμέριστον καὶ ὁ ἑνὶ
τῆς θεοῦ θεότητα· ἐν ὅσῳ μὲν θεὸς ἡ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸν· ἕκαστο
καθ' αὐτὸ θεοφορούμενον· τὸ ὂν χωρίζοντα τὰ χωρίς· οὐδὲ
ὅπερ καὶ ὅσον καὶ τὰ πάντα ὅλον· ἄλλον καὶ ἄλλον καὶ ἕτερον ἑτέρ·
κόν τε ὑπὲρ ἐν ἑνὶ τὰ τοῖς θεοῖς ὅπερ κηρύττεται· θεὸς καὶ θεὸς καὶ
θεὸς· ἀλλ' εἰς πατὴρ θεὸς οὐρανοῦ· ἄλλος θεὸς ὅπερ· οὐδὲ ἄλλος
θεὸς υἱὸς· οὐδὲ ἄλλος πνεῦμα θεὸς ὅπερ τὰ πάντα ὅλον· ἐὰν μὴ
ἄλλον φύσει ὅπερ· μὴ δὲ ἄλλη φύσει υἱὸς· μὴ δὲ ἄλλη φύσει
τὸ πνεῦμα τὸ ὅλον· τίνος γὰρ· ἕνεκα πολλοὶ καὶ διάφοροι
θεοὶ ἐκεῖ χωρίζεται καὶ τὸν πολλὸν καὶ διάφορον ἐκεῖ
χωρίζεται· καὶ τὸν πολὺν καὶ διάφορον ἐκεῖ τὴν θεότητα·

ἀλλὰ θεὸς μὲν ὅπερ· θεὸς δὲ ἕκαστος· ὁμοίως δὲ θεὸς καὶ τὸ
πνεῦμα τὸ ὅλον· οὐδὲ μία ἀμέριστος καὶ ἑνὶ τῷ πρόσωπῳ· ἀλλὰ
πρόσωπα πλειόνων θεότητα· ἕνεκα τοῦ τὸν ὅλον τῆς
ὅλης κόσμου· θεὸς γὰρ μὴ ὁμοίως οὐχὶ φίσαι· ἐν τῷ τρισὶ
προσώπῳ πλήρωσις καὶ ἐν τελείᾳ οὐ μερίζεται·
ἡ γὰρ ἐκεῖ θεὸς πλήρωσις τὰ πρόσωπα· ἀλλ' ἕνεκα τῷ
πληρωθῆναι ὑπὸ χάριν· ἐν μία ἐν μέρει· ἐν πρόσω
πῳ τρισὶν ἀφανοῖς· ἐν θεότητι πλήθυσμον δὲ
κεκτεμένον· ἐν τρισὶν ὑπαρξάσιν· ἵνα μὴ σωμα
κὴν τὰ πάθη τῶν ἀφαιρεῖν ἢ τῶν σαρκικῶν καὶ ἀσωμάτ·
ἐπὶ τῶν χρόνων καὶ ὁ ἐμφατικὴ κτίσεως ἰδέα· ἀδιάφορα
τὰ φαινόμενα· ὅπερ ὅπερ· οὔτε ὅσον οὔτε πάντα ὅλον· ἀλλὰ
ὅπερ· ὁ υἱὸς ἐστὶν ἀνάθεμα· ἐν κοσμικῷ τὸ πάντα τὸν ὅλον
τὰ ὅλον· ἐν ἀδιαφόρῳ καὶ ἀνάθεμα· ἐν κοσμικῷ τὸ πάντα τὸν ὅλον
τὰ ὅλον· ἀλλὸ πρὸ ὅπερ· κοινὰ φύσιν κηρύττεται·
ἐν κοσμικῷ τὸ πάντα ὡσαύτως τὰ ὅλον· ἐν ἀδιαφόρῳ
θεὸς· πάντα ὅλον· τὸ πάντα τὰ ὅλον· οὔτε ὅπερ θεὸς ὅλον·
οὔτε υἱὸς λαμβανόμενον· ἀλλὸ πρὸ· ὅπερ κατὰ τὴν
πίστιν· ἐν ὅπερ· υἱὸς κοινῷ φύσιν ἀνομάζεται· τὸν κεν
ἀὐτὴν φύσιν καὶ ἰδέαν τῶν οὐσιῶν αὐτοῦ τῶν· ἐν τοῖς
γεννῶν τῶν ὑπαρξέσι· τὸ τε ἀὐτὸν ἑτέρου αὐτοῦ τρισὶν
ἰδιότησι· ἐν τοῖς τῶν ἀσυγχύτοις ἕκαστον πρόσωπον
χαρακτηρίζοντα τὸν ἰδιωματικὸν ὁμοίως· ὡς γὰρ
τὸ θεὸς ἕκαστον ἀμετάπτωτον κεκτῆς· οὕτω καὶ τὴν τοῦ
πρόσωπον χαρακτηρίζοντα ἰδιότητα· ἀμεταμόρφωτον
ἐν ἑκάστῳ τὸν λέγοντα· τὴν αὐτὸν καὶ μόνον πρὸς τὸν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ὁλοθρεύσωσι μιᾷ καὶ ἐξαίφνης ἐνοικῆσαι πόλεσι τῶν
καθ᾽ ἡμᾶς ἑτέρου τινὸς παραπόνου ὑποπεσόντος. ἀλλὰ σὺν θρόμῳ μὲν ἀφοῦ
τὴν φυσικὴν τοῦ λόγου συμβάσης τὴν ὑπαρξίν καὶ οὐχὶ κεῖνον. οὐδὲ σὺν
ἐρόφθαλμοῦν τὴν ταύτην. ἢ πρὸς τὸ λόγου σὺν ἀφοῦ τῶν παῦλος
ὅσαμοσυτὰ σὺν μὲν ἐκεῖνα τῷ ὁρῶ. ἅμα μορφαῖς. ἅμα δὲ λόγ
σοῖς. ἅμα σοφοῖς ἐμψύχοις λογικῶν. ἅμα δὲ λόγου σοῖς. ἐμψύχοις
λογικῶν. ἐν αὐτῷ γὰρ. καὶ οὐκ ἀπὸ αὐτὰ νέσχεν τὴν ὑπαρξίν. ἅμα δὲ
τὴν συλλήβδην τοῦ λόγου. ταῦτ᾽ πορεύχθη πρὸς σύμασιν. ἐν ἡμᾶς θν
αὐτῷ καθ᾽ ὑπόσασιν. ἅμα τὸ πρὸς σύμασιν ἀφεθαι τὴν ὀνόμασ
ὀλοθεῖ καὶ ἀμφίσον. τὴν μὴ τε ἀφορθὸν πάσχοσαν. μὴ τε τρόπον
φόδρομεν καὶ σύγχυσιν. ὑπαὶ πορεύομεν καὶ αὐτὸ σὺν ἐθεμᾶς.
ἐν αὐτῷ σὺν ἰσᾶς. ἐν χρόνῳ δὲ ἐν αὐτὸ σὺν ὅλον τὸ ἐκ φα
σύμασι σὺν προτέρα ὄντ᾽ φρόντ᾽ τὸ πρὸς αὐτὸν ἄσυγχυτον κ
ἐν ἡμῖν τοῦ συνθέσεσσ. ἐκ βορρᾶ ἀχρᾶν βορκὰ παρνικοῦ ἅμα
μαὶ τὸ πόνον ἀφασκὰ ἀχρᾶν τὸ παρνοῦ μόρι. ὁ λόγος σὺν δὲ κὸ θῆσ
κόβ ἀλόθεν ἀφόρεν ἀνόσ. ἐν ἡ πορνικὰ γὰρ κὶ φορῶ.
ἐν τὸν χρόνον πεσόν ἡ σὺν τὴν ἐν νόμου κυρίσεσσ. σὺν δὲ ἐν πᾶσιν
βιόφυσικοῖ σὺν ἀμορφίαν οὐφρόσιν. φῶς ὄνοιο ἡ μὲν ὁμοιοῦμ
ἐν τὴν ἡ μὲν ἀνοὐκ ἀπὸ ἀνέμπαθῆ τὴν αὐτῆν. πὶ κὶ βῶ
ἄνθρωπο πὶ σὺν σὺν ὁμοῖ. ὅσσ᾽ αὐτὸ σὺν δὲ κὶ ἀφὴ μὲ πτυχὴν.
λόγικὴν καὶ ἀσσὸ μοῖ ὀνόμοῖ. ὅπ᾽ αὐτὸ σὺν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχὶ
λόγικὸν ἐν τὶ χὸ σὺν πνεῖ. ἐν πορνὸν πρὲ τὴν γεννήσασαν.
ἐν θεὸν αὐτὴν κρίσσ καὶ ὅλη θεὸν ἀνάδικοι. κὸν νεόρῳ σ
ὁ πὸ ἀφόρος σεῖσθαι. ἐν τοῦ τὸ θεὸ μὲν ἐν ἀφ᾽ πανδόνδα
κεύῳ καὶ θεν πεῖ καὶ ὁδεῖσθαι. ἐν σὺν ἐκφῶσ πόλιν σὺν ἀφ᾽ πῖθαι.
τὸ γὰρ ἡ ὁ ἐκ πορνοῦ πὸ ἄλασθ κοῦ μὲ ἀσ πικρὴ ἐν δὲ πᾶν
ἀλὴ μᾶς καὶ χορικὴν προσδρὸ γεννῆσι. μὲ τὴν πρὸ τὴν

ὅτι πάλι θεόν.

αὐτ καὶ ἀλ ἀλόν τὴν ἐκ πρὸ φυσικὴν καὶ ὁν ὁ κφασὸν γέννη.
καὶ γὰρ σε σὸ κὸ ἀμῷ ἐν ἐκ τὴν φθὰ τὴν προσὴ μᾶς τοῦ σὸ ρκικὸν
ὁμοιότητ᾽. ὁ λόγος σὸ θ᾽ ἀριθμὸν ἡμῶν. ὁ λόγος αὐτὸς προσφαιρὸν
ὄνοσ. τὴ φοσ θῶ σὸ αὐτὴν ἡ μῶν σὸ κόν. ἐν τὴ φοσ ὁν σὸ αὐτὴν ἡ μῶν
ρὶ ζόν. ἐκ δὲ τὸ γὰρ. φύσεσσ νέσχεν τὴν ἐν ἡ σὸ ἡ θεὸ τὴ τὸ σ
ὀνθρωπότητ᾽. ἐν δὲ τὸ σὶ τὲ ἀφ᾽ ἡ σὸ ἡ ὁρίζ ἐν φύσει. θεὸ τὴ
ἐν ὀνθρωπότητ᾽. οὔτε γὰρ. τὴ ἐν ἡ σὸ τὴ φύσε τρόπ τὴ τὸ. ἡ
φθὰ μὲ σὲ μὲ σὶ τὰ σ᾽. οὔτε τὴν ἀφορὰν καὶ δυάδ τὴ σὸ ἡ μορφ.
ἡ τὸ τὴ ὁ σὶ μὲ ἀτὴν ἡ ἐν ἡ σὸ σὶ ν. ἀφ᾽ ἡ ρεσὶ σὸ τὸ ἡ ἡ μῶν σὲ ἐκεῖ
ρῶ. καὶ τὴν τὸ μὲν ἐν τὴν ἡ μὲ μὸ τὰ νεσόρ ἐν. ἐκ ἡ νὸ δὲ
τὴ καὶ τὴν ἡ μὴν τὸν κακόφρον. τὸ γὰρ. καθ᾽ ὑπόσασιν ὁ λόλο σ
ζῶ ὁ μᾶς. οὔτε τὸ τὴ σὸ ἡ εἰσ δὲ χεῖ. οὔτε ἡ σὸ ἡ ρίζ ἀφ᾽ ἡ ρεσὶν.
οὔτε σὺν χύσεσσ σὶ δὲν τὰ ἡ ἀφ᾽. οὔτε τὸ μὲ σὸ μὸν θὸν ἡ ρῶ σὸ ἡ μῶν.
ὅπ᾽ ὡσ εἰ σὶ κὲν ἀτὴν χὸ τὸν ὁ κὰν νεσόρ ἐν. ἐν τὴ σὸ καθ᾽ ὑπόσασι
ἐν ὁσὸ μὲ καθ᾽ ὑπὸ τὴν δὴ ν ἀμὴν. καθ᾽ ἡ ὁ λόγος σὲ ἡ τρῶ σὸ
σὶ τὰ ρ κοῦ. ἐν ὁ σὸ ρὲ ἐν ἡ μὴν χὸ σὶ κὰ ἐν νοῶ σὲ ἡ μῶν βλὸ τὸ σὸ τὸ
θεοῦ. ὁ μὲν ἡ ρὸ τὴ σὸ ἡ ἀν χὸ τὸ σὸ ὅ κὸν πῖ ζῶν πῆ ρὸ. ὁ δὲ
ἡ ρὸ τὴν ἡ ἀφ᾽ ἡ ρεσὶ τὸ σὸ ἡ καθ᾽ ἡ ρῶν ἡ μὲ ρὸ θρὸν. ἐν ἡ ὁ τὸ ρὸ
μὲν φάλ ἡ. καθ᾽ ὁ μὸ λόγ τὴν τὴν δυάδ τὴ φύσε. ὁ δὲ μὲ ἀν κὴ ρὺ
πῆν τὴν τὸ ὑπὸ τὸ λόγου φύσιν σὲ σὸ ρκὸ μὲν ἡ ν σὺν τὲ λῶν.
ἡ ν καὶ μὲ ἀν αὐτὴ λῆν ἡ ν ὑπόσασι ν σὺν θῶν δὲ δῶ κὲν. φόβον
ὁ ἰδρᾶν πῆν φόβου μῆ. οὐ φόμὸν σὶ δὲ σὸ πολὶ τὰ ῶν. ἡ μῶν δὲ
σὸ ἡ ὁ λὲ σὸ φὸ ρὶ μὸ τὶ. τὴν ἐκ σὸ τὸν τὸν ὑ ὁ ὑλὴν πῆ ζῶν τὸν
ἄνοιαν. ἐν σὸ τὴν πῆ ρὰν τὴν ἀσὲ βῆ σὸ ἀ ἀ σὸ τὸ. ἀδὶ μὸν θὶ κὴ

τὴν καθ' ὑπόστασιν τοῦ λόγου πρὸς δὲ κατὰ τὴν δόξαν μὲ τὴν ἐν νοῖ
σε μὴ τὴν κηρυττομένην σωμάτων. καὶ ἐν ἀρχῇ καὶ ἡ ὀνομα
σία θεὸν καθ' ἑαυτὸν τὸν λόγον προσβαλόμεν. σὺν αὐτοῦ τὴν ὑ
πόστασιν λαμβανομένην σύνθεσιν. σὲ ἑνὸς καὶ τὸν αὐτὸν ἀρρεσόμεν φύσ.
σὸν τοῦ αὐτοῦ δὴ λόγου μεμνήσασθαι ἐπιστάμεν. εἰ ἄρα μὲν τὴν
ἐκ θεοῦ πρὸς ἣν καὶ ἄρρον ἐν καὶ ἀϊδιον ἐστιν. σὸ δὲ πρὸς τὴν
ἐκ τῶν θνητῶν γένεσιν. ἣν καὶ πρόσφατον καὶ χρονικὴν ὑπεστήσαμεν.
σὺν αὐτῷ δὴ τὸν λόγον φύσιν ὑπεστῶτ σύναρκτον ἐνηνοχέναι δόξαν.
ἀλλ' οὐχ ὅσα ἀπολιμαρίος καὶ εὐτύχης καὶ ἀπόκορος λέγουσι.
ἀλλ' ὅσα ὁ σοφὸς ἡμῶν πατὴρ ἐδίδαξεν κύριλλος. σὺν τοῖς
φύσεσι γὰρ δύο θεωρεῖν φαίνεσθαι φαμεν ἡμᾶς. σὺν τὴν τοῦ νοῦ μὲν
ἀφορᾶν ἀπαλλάττομεν. τὴν δὲ σωματικὴν μὲν λαμβάνομεν ὡς
οὐδὲν πρὸς τὴν. σὺ δὲ τὴν ἐνεργείαν αὐτῶν μὴ δὲ ἀπόμεθα.
οὐδὲ τὴν ἀτυχίαν ἣν τρόπον ἀληθοῦς ἐστὶν δὲ ἐν τῷ σῶ
μα θεωρεῖν φανερόν. σχεδὸν τὴν ἐνέργειαν λαμβάνει. ἡ γὰρ
πεῖνα καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ θερμὸν καὶ τρόπον καὶ τὰ τοιαῦτα τὴν.
πρὸς ἀλήθειαν ἐστὶν σύμβασιν. μὴ τὸ σῶμα τὴν τοῦ θεοῦ λόγου
καθ' ὑπόστασιν τὴν καὶ ἀλλοίωσιν. σὺ δὲ λόγον καὶ σὺ δὲ κόσμον ἀφε
νοῦ ἐστὶν. ἢ πῶς φύσει καὶ τοῦ κόσμου φθορὰν ἀφανίσει τὴν
σύμβασιν. πῶς ἐξ ἑνὸς χῦ ἡ ἀναστάσεως ἐνεργεῖν ἡ σύμβασις.
ὅθεν τὴν ἐκ τῶν νεκρῶν ὁδὸν καὶ μὲ σὺν ὁδὸν ἀόρατον. σὲ πνεῦ
μα τὴν σύμβασιν. σὺ τὴν ἐν μόνῃ ἀναστάσει μόνον δὲ κατὰ
τὴν ἀτυχίαν ἀφανίζουσιν καὶ ἀναιροῦσιν. θεὸν τὸν τε
σὲ ὁ τοῦ θεοῦ ἐστὶν. ἢ μὲν ἐν γραφεῖ ἐν τοῖς ἁγίοις καὶ ἡ φύσις κὰ

σὲ καθ' ὑπόστασιν σύνοδος. ταύτην γὰρ. ἀλλὰ λεγόμενα
θεὸν τὸν τε καὶ ἄνθρωπον τὸν ἑνικῶς. ἵνα μὴ τὸν τρόπον
τὸν ἡμῶν. μὴ τὸ δὲ ἀρρόβιν πάθοιεν. οὐ γὰρ. τὸ ἐν ὀστέοις ὀστοῦν
τὸ σφυρὸν καὶ σφῦρα καὶ καθ' ὑπόστασιν. οὐ τὸν δὲ τὸ ἐν ἐνὸς ἐν
χῦ. πρὸς ἀναίρεσιν τοῦ ἔσεσθαι. οἰκείαν μὲν τὴν διαφορὰν. ἐξ
ἑνὸς δὲ ἀπόδοσιν τὴν ἀναίρεσιν καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων πρὸς ἑνὸς
σὲ ἀναφορὰν. σὲ τὴν ὁμωνυμίαν οὐκ ἀποδέχεται. σὲ ἀπὸ τοῦ
ἐκ θεοῦ τὸν καὶ ὀνόματος. σὲ κὸ φύσει τὴν χρόνον μόνον τὸ.
σὺν τὸν αὐτὸν καὶ ὄνομα. καὶ δόξαν καὶ πλοῦν καὶ τὰ τὸν φύσιν
κηρύττομεν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν θεοῦ τὴν τέλειον. σὲ ἄνθρωπον τὸν
τὸν αὐτὸν ἐπιστάμεθα φανῆναι. ἀλλὰ καὶ ἐν δὴ νοήματι ζόμενον φύσιν.
σὸ μοουσίον ὡς θεὸν τὸν τὸν αὐτὸν ἀναφέρομεν. σὸ μοουσίον
τὴν τὸν καὶ ἡμῶν. τὸν αὐτὸν ὡς δὲ ὀνόμασιν φάσκομεν. ὁ ἀόρατον τὸν αὐτὸν
σὲ αὐτὸν καὶ ἀόρατον κτίσιν τὸν αὐτὸν. ὡς ἀπὸ τοῦ καὶ ἀκτίστον.
ὡς ἀπὸ τὸν τὸν αὐτὸν καὶ ἀόρατον. ἀπὸ τὸν τὸν αὐτὸν καὶ ἀκατάλη
πτον τὸν αὐτὸν καὶ ἀπέρατον. ὡς ἀπὸ τὸν τὸν αὐτὸν καὶ
οὐσίαν. ὡς κατὰ τὸν αὐτὸν ἐπιτυχόμενον λόγον καὶ θεότητα.
προσφάτον τὸν αὐτὸν καὶ ἄϊδιον. τὸ πάθος τὸν αὐτὸν καὶ ὑπέρτα
τον. σὲ ὡς δὲ τὴν ἀμίξεως ἀρίστη κτῆσις. κὰν ταμὲν ὑπὲρ χ
ἀεὶ ὡς φύσιν χρόνον ἀϊδιον. τὸ δὲ ἡμῶν ἐν χρόνοις ἐστὶ χρόνος
ἀτελεύτητος ἀρξάμενος. σὲ φύσιν πρὸς λαβοῦσαν τὴν ἀνθρώπινον. ἡ γὰρ ἐν
νοοῦσα ἀπέβη ὡς ὡς. σὲ ἀτρεπτοῦσθαι τὴν καὶ ἀμίξεως μένει.
σὲ τὸ ἀπαλλοιώτου δὲ ἀφορᾶν μόνον ἡμῶν. σὲ ἀμίξεως τὸ πῶ
λαμπτὸν φύσιν τὸν αὐτὸν καὶ ἀόρατον καὶ ἀφανῆ καθ' ὑπόστασιν. ε

δοξαν καὶ ἀπορεῖν ἀμφιβάλλουσι. ἐν οἷς εἰσι καὶ οἱ αὐτὸ
τὸ καθ' ὑπόστασιν μὲν εἶναι καὶ τὸ ἕν· τὸ δὲ αὐτὸ ἀμφιβάλλουσι
ἀποφήσει· μὴ κοινὸν δὲ καὶ διαιρετὸν καὶ τὰ ἐξ ὧν ἐστι τὰ μέρη
τὸν μὲν κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ὑποστῆσαι τοῦτο τυγχάνει.
τὸ πρόσωπον οὐ μόνον ὀξὺ συγχύσει· σημαίνει καὶ πρόσωπον.
μόνοις δὲ οἷς ἀμφισβήτησις καὶ τὸ ἕν καὶ μέρη
ἐν λόγῳ ἀναιρεῖν. ἐν οὐδενὶ ὑπάρχειν μέρη.
οὐδὲ συγχέον καὶ πρὸς μίαν ἀναφερόμενον τὴν. τὸ δὲ ὀξὺ φύσις
σφόδρα ἐκεῖ· ἀλλ' εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ὑφιστάμενον.
ἓν μὲν κατὰ τὴν ὑπόστασιν τὲ καὶ τὸ πρόσωπον. δύο δὲ κατὰ
τὰς φύσεις αὐτὰς καὶ τὰς φύσεις καὶ αὐτὴν ἑκάστου τὴν ἰδιότητα· ἐξ οὐκ ὄντων
τὸ ἕν καὶ ἐν ἀναιρεῖσθαι. τὸ μὲν γὰρ τῶν φύσει ἀπόν ἀναι-
φύζει· ὅθεν αὐτὸς μὲν εἰς ἓν καὶ τὸν ὑπὸ καὶ μονογενῆ σῴ
ἀνάγει· ἑνὶ κατ' ἀμφοῖν καθ' ἑκάτερον φύσιν. τὰς δὲ κατ' ἀμ-
φοῖν κοινὸν ἐξ ἑκατέρας φύσεως κατὰ τὴν ἑκάτερα πρὸς ὁμοιότητα
ὁδηγεῖ τὸν λόγον· ὅτι· εἰ τὴν φύσιν ἔχει μονάδικὴν καὶ ἀσύγχυτον.
καθ' ἣν ὑπόστασιν τὲ καὶ τὸ πρόσωπον οὐκ ἂν ἀναιρεθεῖεν.
οὐκ ἄρα εἰς καὶ ὁ αὐτὸς υἱὸς καὶ Χ· πάντα ἑκάτερα ἐν τῇ θεότητι
τρεῖς ὑφίστασθαι· ποτὲ μὲν· θεότητα καὶ μετοχὴν σώματος·
ἔνα φύσει καὶ σὺν κατεργάσασθαι σώματος· ἢ ποτὲ οὐκ ἂν
εἰ μὴ τὸν θεότητα· προσλαβόντες ἐν ἑνὶ σώματος δὲ μὴ ἀφορίζομεν
θεότητα· ὅδε ἐμμαρτυρεῖ· εἰ οὖν καὶ ἐν τούτοις τὰ ἑκάτερα· τουτέστιν θεότητα καὶ ἄνθρωπος· τὰ ἑκάτερα ἕνα κατὰ
λήθειαν φύσεως· καὶ ἄλλο καὶ ἄλλο ἕν ἐν τῇ πρακτικῇ.

κατὰ μὲν θεὸς αὐτὸ τὸ ὄνομα· ἐ αὐτὸν φύσει πᾶσι δὲ ἀναβοῶμεν·
ὡς θεὸς αὐτὸ εἶναι καὶ ἄνθρωπος· ἀλλ' οὐ τὸ αὐτὸς τὸ βραχύ τοι
σὰν ὄνομα· ὁμοίως καὶ λαμπρὸν καὶ φωλεὸν· καὶ οὐκ ἄλλος μὲν τὰ
θαύματα πρὸς τὸν ἔχει· ἄλλος δὲ τὰ ἀνίατα πράττει· καὶ τὰ πα-
θήματα πρὸς τὸν θεὸν ἀναφέρεσθαι οὐ λέγεται· ἀλλ' εἷς μὲν καὶ ὁ αὐ-
τὸς υἱὸς καὶ θεός· ὁ τὰ παθήματα δεδρακὼς καὶ ἀνίατα· κοὐ ἄλλος δὲ
ἄλλος ὢν ὁ θεὸς ἐστὶ τὸν ἐκφίλλος· ἐστὶ δὲ καὶ ἑκατέρα-
φοτέροις ἔχει τὴν ὀξύτητα ἀσύγχυτον· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀμφί-
βολον· καθὸ μὲν γὰρ· θεὸς αὐτὸ ὑπῆρχεν ἀεί· ἐ ἀρετὰ θαύ-
ματα· καθὸ δὲ ἄνθρωπος αὐτὸ φύσει ἀφορίζεται· ἐστὶ τὰ τὰ παθή-
ματα· εἰ γὰρ· ἑκατέρα φυλάττει φύσις· ἀπέλαβε τὸν
ἑαυτῶν ἰδιότητα· οὕτω καὶ ἐνεργεῖ ἑκατέρα μορφῇ μετὰ τῶν
θαυμάτων κοινωνεῖ· τοῦτο ὅπερ· ἐστὶν ἔχει· τὸ μὲν λόγο
ἐνεργοῦμεν· τοῦτο ὅπερ· ἐστὶν θεὸς λόγος μετὰ τῶν θαυμάτων κοινωνεῖ·
τοῦτο δὲ σῶμα ἐκτίθεται τοσαῦτα· ἐστὶν τοῦ σώματος· κοινωνεῖ
τοσαῦτα τοῦ λόγου τὸν πρὸς ἔχει· καὶ ταῦτα ἐν ὑποστάσει μὴ
φορίζομεν· ἐν προσώπῳ ἑνὶ θεωρεῖν· τὴν ἐκ δὲ λόγου
τὴν τὸ μὲν ἀφορίζομεν· οὐ γὰρ· ἀφεῖμεν ὡς ἐνεργεῖ λόγῳ
τὰ ἀνίατα καὶ μερίσμενα αὐτὸν ὑποπτεύσωμεν· μὴ σκηρῶ τῷ
πλαν αὐτὸ τὸ ἐξ ὁρίου ἑαυτὸν ἐν οὐ κολαζόμενον ὁ πρὸς ἄφορον· ὅ πρ·
ἑκατέρα μορφὴ ἐν τῷ ἑνὶ χῷ καὶ υἱῷ· μετὰ τῶν θαυμάτων κοι-
νωνίας· τοῦτο ὅπερ· ἐστὶν ἔχει θεωρεῖν· οὐ γὰρ· τὰ
θαύματα κατὰ τὸν ἀφεῖς ὡς τοῦ θεοῦ ὅπερ· ἐστὶν ἔχει πρά-
τειν· οὐ γὰρ· διὸ κατὰ τὸν χριστὸν καὶ υἱὸν τὸν θεὸν ἐνεργεῖν τὰ
ἀξιόμεν· ἐνεργεῖ μὲν κατὰ φύσιν υἱὸν καὶ χ· τὰ πρὸς ἀξιό-
λογα· ἐπὶ δὲ κατὰ χάριν υἱὸν καὶ χ· τὰ πρὸς ἀξιόπιστα· καὶ ἡ δὲ
τὰ κοινῶς ἐνεργοῦσα μορφὰς δὲ μιᾷ ἀφορίζομεν ἑκάστην
κατὰ τὴν ἑαυτῆς φυσικὴν ἰδιότητα· ἀλλ' ἐκεῖνο καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν

ἐν τῷ τῶν ἡλικιωτῶν φύσει κοινῷ ἐνεργοῦσι· ἐστὶν δὲ
κάστου τοῦ δὲ τοῦ αὐτοῦ φύσεως φύσει κοινὴ καὶ οὐσιῶδες ποιότητα
λέγομεν· οὐ γὰρ τὸ φύσει ἀμεταβάτῳ μόνῳ καὶ ἀσύγχυτον·
ἐδεῖ δὲ ὅλως ἀμφοῖν τὸ κοινὸν καὶ ἀσύγχυτον ἐν τῷ
θεῖσαι τοῦτο τὸν τρόπον ὁποτέρου τὸ κατὰ ἀλλήλων ἐν τῷ
ἀεὶ ἡ φύσις ἀμεταβάτου καὶ ἀσύγχυτον· ἐστὶν δὲ τὸ ἀμφοῖν
κοινὸν καὶ ἀρρήτῳ τινὶ τρόπῳ ἀλλήλοις ἑνούμενον· εἰ δὲ τοῦ
ἐνὸς τὸν ὀρθοδοξίαν ἐξαμαρτόντες· οὐ γὰρ φύσιν ἐνεργοῦσι
τὴν αὐτὴν καὶ κοινὴν οὐκ ἐνεργοῦσι τὰς κατὰ φύσιν ἐνεργείας·
τὸ δὲ αὐτὸ ὑπάρχειν καὶ οὐ· καὶ οὐδὲ μία ἐν θεῷ μόνῳ θεῷ
σύγχυσιν· οὐ τοσοῦδε δὲ καὶ τὴν ἀμφοῖν μεταβάτου θαυμάζου καὶ
κοινὰ ἐνεργοῦσι ἀλλὰ φάσκοντες· ἐξ ὧν ἡ πλ· δὲ τὸ μόρ ἐστι
φύσει καθ' ἑκάστου ἐνεργεῖ καὶ τὸ αὐτῷ· τῷ φύσει κοῦ ἐνεργοῦ
ταῖς ἀλλ· τὴν ἀπὸ τῆς πρὸς ἀλλήλας ἑνώσεως· οὐ δὲ
ταῦτα μὲν αὐτῷ· ἐκ τῶν δὲ τοῦ κοφοῦ τοῦ ἡμᾶς δὲ θέλομεν
γόρλος· ὅζεν ἀρ πᾶσα ἀλλήλοις φυσικῶς· ἐστὶ τοῦ λόγου μὲ τοῦ
ἀδεῖ δὲ ὅλως ἀμφοῖν μεταβάτου πόλεμον· οὐδὲ τοῦ δὲ λόγου
ἐστὶν ἑκάστου φύσεως· ἑκάστου φύσεως ἑκάστου ἐνεργοῦν τὴν φύσιν
οὐδὲ λέγω καὶ φύσει κοινὴ καὶ κοινὰ ἀλλήλοις ἀλλήλοις ὅζεν καὶ
ἐστὶ πρὸς ἀλλήλους οὐ καὶ φύσεως κατὰ τὴν ἀδιάφορον γὰρ αὐτῷ
φύσει κοινὴ καὶ οὐσιῶδες ποιότητα· κατὰ τὴν ἀκριβῆ λόγον καὶ·
ἀσύγχυτον τῷ θαυμάζουσι ἀσυγχύτως μένει ἐνεργεῖν· αὐτὸ γὰρ
τοῦτο γὰρ· ἐστὶ τὸ ἐνεργεῖν τοῖς χῶ ποιῇ τὸ ἀλάθρον· οὐ δὲ
δὴ κοινὰ καὶ τὰ φύσει τὰ κοινὰ φύσεως· οὐ τοῦ τὸν γὰρ· θεὸν τὸν

ἐν ὅλῳ τῷ κατὰ τὴν φύσιν καὶ ἑκάστην προσοῦσαν ποιότητα· καὶ
τὸ ὑπὸ τὸ ἀσύγχυτον ἀλλὰ ἀλλοιοῦ ἀφαίρεσιν σύνεδραμον· ἐστὶν δὲ
ἀσύγχυτος σύνεστι θεῷ φύσει πρὸς τὸν· ἐστὶν αὐτὸ ἐκ χῶ μὴ
ἐν ἀπὸ τὲ λεγόν ἀλλ' ἀπὸ καθ' ὑπόστασιν προσδιαλλάσσον δρο
μὸν καὶ οὐ θέσεως· ὅπερ γὰρ· θεὸς λόγος ἐστὶ καὶ οὐσία· καὶ τὸ
σὰρξ καὶ λόγος καὶ ἐστὶ μεταχόμενον προσῆλθεν· καὶ ἐν ὑπόστασιν
τὴν ἑαυτοῦ φύσει καὶ καθ' ὑπόστασιν ἐν κοσμεῖν· ἐστὶ σὰρξ· σὰρξ
ἐστὶν ἐν μεταχόμενον λόγος καὶ οὐ λόγος· ἐστὶ λόγος σὰρξ·
καθ' ὑπόστασιν· καὶ καθ' ὑπόστασιν ταῦτα ἐν τῷ ἀλλὰ κοσμεῖν ἀλλήλοις
ἐν ἐνεργοῦν μὴ ἀπὸ ἐνεργοῦσιν τὴν φύσιν καὶ οὐ σύγχυτον· τοῦτο δὲ
τὴν ἀλήθειαν καὶ καθ' ὑπόστασιν ἔχουσιν· οὐδὲ μία καὶ μόνον αὐτὴ
τὴν ἐνέργειαν λέγομεν· ἢ οὐσιῶδες καὶ φύσει κοινὴ καὶ πάντε λ
ἀπὸ ἀλλοῦ· ἵνα μὴ ἐν τοσοῦτον μία καὶ κατὰ φύσιν ἀλλὰ φαῦ
σιν ἐλάσομεν· τὴν ἀκέφαλον παίζομεν· παῖζον· ἐστὶ δὲ
ἀναδοῦ προσφέρομεν· ἐν μασιν σύνθετον· οὐ δὲ δὴ
τὴν ἐκ πᾶσαν καὶ φύσεως· ἐστὶν ἡ μὲν ἀσύγχυτος τὴ
χῶ λόγον ἐνεργοῦσι· ἐστὶν ἐν αὐτῷ καὶ τὸν ἀπὸ τὲ λεγόν· ὅλον
θεὸν· ὅλον τὸν αὐτὸν πεζόμενον· ἐν ἑκάστῳ φύσει
γόμενον ἐνεργεῖν· ἵνα μὴ τοῦ ἀσύγχυτος ἐνοῦ θῶ σοφ· σὰρ
σὺν λέγομεν· ἐστὶν δὲ τὸν ἐνεργεῖν καὶ μόνον κατὰ τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ
ἀλλ' ἀλλοῖον· αὐ φύσει ἀφορίζον· ἐστὶν οὐσιῶδες ἀλλ' ἀφορον ἐν ἑκάστῳ
ἀφορόν τοῦ τὸν ἐνεργεῖν καταλαμβάνεσθαι πρὸς τὸν· αὐτὸς
τῶν σὰρξ φύσιν καὶ ἐνεργεῖν· κοῦ θεὸς καὶ ὁμοῦσιος καὶ αὐτὸν
ἐστὶν ὅζεν καὶ τοῦ αὐτοῦ προῖέναι χῶ καὶ τὸν οὐδὲ μὲν
ἐστὶν ὅζεν· ἐστὶ δὲ μία αὐτοῦ σύνθετοῦ τὲ καὶ μονάδι καθ' ὑπόστασιν
ζόμεν· ἐστὶ δὲ μία αὐτοῦ σύνθετοῦ τὲ καὶ μονάδι καθ' ὑπόστασιν
ὅσοι σὰρξ κόμενοι θεῷ θῶ λόγῳ σὺν ἔχομεν· οὐ καὶ ἐκ καθ' ἁρμο
ρίζοντα καὶ ἀσύγχυτος ἐνεργεῖν κατὰ τὸ ἑαυτοῦ φύσιν ὅζεν

φυσικῶς προβαλλόμης· κοῦφον μὲν γὰρ θρ αὐτὸ φύσει καθ' ἑαυτὸ κινεῖται
πρὸς ὁμοούσιον τὸν θεὸν λόγον καὶ ἀφέκφρασον· κατὰ δὲ τὴν ἀνθρωπότητα
καθ' ἣν κοῦφος ἀνοῖσι μὲν ἐστὶ αὐτὸ ὁμοούσιος ἡμῖν· τὴν ἀνθρωπότητα
ἐπρόσλαβον· τὴν γὲ κάτω φύσει φίλην καὶ προσφορὰν πρὸς ἑαυτὸν ἐκ γῆς καὶ σποδὸς κινούμης· ὁ οὖν κεῖσθαι τὸν πόρον τὸν τῆς ἀσκοῦ καὶ ἀλίζεσθαι· ὅσα οὖν θεὸς
ὁ αὐτὸς ἐστὶ καὶ ἄνθρωπος· ὁ τοῦτο καὶ κατὰ φύσιν κοῦφος ἐργάζομης·
ἀλλὰ μὲν τοῦτον αὐτὸν ἐνεργεῖ καὶ γὸν ἐνεργεῖν τὰ κάτω· τὴν
ἀθετοῦμεν φανερὰν ἐμφάσεις ἀπορρύαν· οὐδὲ γὰρ ὁ λόγος τὸν
τὸν χείσιον καὶ γὸν ὅσον ἐρῆ κάμνειν τὸν ἐνεργεῖν τὸν τοῦ σώματος
καὶ κάτω πρὸς ὑβρίζομεν· ἀλλὰ δὲ τὸ ὅδε καὶ τὸν τοῦ καὶ κάτω αἱ ἀν-
φύσεσι ἀσύγχυτα μὲν ἐστὶ τὰ ἐνεργούμενα· ὁ εἰ κατὰ ὁμοίωσιν
τὸν αὐτὸν προφέρει ἐνεργεῖν τὸ φυσικὸν λόγον ὡς ἀρίζομεν
νῦν τὸν φύσεσιν· καὶ τὰ γὰρ κάτω φύσει φυσικῶς ἐνεργεῖ τὰ
ὅσον· ἀμφίσεσι καὶ φυσικῶς ἐνεργεῖ· καὶ ὁ ὁμοίως ὁ ἀνθρωπος ἐν
κυλίσθαι τὴν ἀγνοῶν ἐκ τῆς ἀνθρωφιλοσυγχύτου ἡμᾶς ἐστιν·
ἐν ἑαυτῷ τὸ κοῦφον τὴν ἡμῖν ὁ γὰρ ἀκρατοφόρος τὸν
ὁ ὁ θεὸς· ὁ τὸ σῶμα καὶ κοσμεῖ ἡ λίκιος ὁ σῶς ἀέρος χαὶ ἀέρος
ὁ· πρὸς τὸ πῦρ ἀνίκα ἡ λίκιος ἀφίκετο τὸ τέλος· ὁ πῦρ αὐτὸν ἡμῖν
ὁ ἄνω πρὸς ὁδὸν ἀφεῖ· ὁ κόπος καθ' ἡμῶν τὸν ἔξοδον πορίσαι ὑπὸ
μένειν· ἐστὶ γὰρ· ὁ τὴν πρὸς ἀπίκνοιν ὁμοίως ἐνεργεῖν·
ἡ πρὸς ἡνίκα ἐνεργεῖ· ὁ καθ' ἡμῶν τὸν ἄνθρωπον πρὸς ἀ-
νοῦ· τὸν ἄνθρωπον ἀσυγχύτως φύσεσι ἐνεργεῖ· οὐδὲ
ὁ πρὸς ἡμῶν ἐκ τοῦ πόνου μὲν ἐστὶν· ἐστὶ καὶ κατὰ ἀλήθη-
αν γὰρ ἐνεργεῖ· ὁ φύσιν τὴν ἡμῶν ἐν ἑαυτῷ ἀμφοῖν· ὁ πλὴν
φύσιν ἐν ἑαυτῷ σῶμα· ὁ σχῆμα τὸν ἡμῶν ἁρμόζον πεφύκε-
σῶμα καὶ γὰρ· τοῦτο τὸν· σῶμα τὸ καὶ μορφὴ τὴν χάριν τοῦ
σχήματος· καθὼς ἐν μέτρῳ ἀν ἀλφοῦ ἐστὶ πλαν· καὶ ἡν

ἡ ἀλήθεια ἡ ἐν ἡμῖν καὶ ἡ σὰρξ ἀναδεδεμένη ἡ ἐν τῷ ἀπόστολῳ· ἀλλὰ τὸν
πνεῦμα ἡ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ· ἀλλὰ οὐ τὸν ἀνθρωπότητα· ὁ ἐστὶ ἀνόσιον·
ἀλλὰ οὐ τὸν πνεῦμα καὶ σὲ ἡμᾶς ἐστὶ ἡ ἐν ἡμῖν· ὁ ἐστὶ ὁ ἀνθρωπος·
ὁ κολλῶμενος ἡμῖν ὁ ἀνθρωπος· ἀλλὰ τὸ κοῦφον καὶ ἐν ἡμῖν
χείζον ἐκ θεοῦ· ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνθρωπότης καὶ ἡ ἡμετέρα ἡ πα-
σχεν· ὁ πόνος ὑπὲρ ἡμῶν ἐν σώματι· χάρις καὶ πόλεμος τὸ σῶ-
πρὸς νοῦς· ἐ ἀδυνάτου ὅτι καὶ ἡ θέλεν τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπότη-
καὶ ὁ νῦν ἐνεργεῖν καὶ πάσχειν τὰ ἄλλα· ἵνα μὴ φανῶσι ἀπὸ καὶ
θεὸς ἀκέραιος ἡ αὐτοῦ πρὸς ἡμῶν κρίνοι ἀλλὰ κρίσεσι· οὐ γὰρ·
ἀλλὰ ἐστὶ τὰ ἀνάγκας τὸ προσεδέχθη· καὶ φύσει κοῦ-
αὐτὸ καὶ ἀνίκα ἐστὶ προσῆλθε· καὶ ἀνθρωπίνας ἐστὶν ἡ σεσὶν
ἐστοῖς καὶ ὡς ἀπερ· ἀπαλλήσεται ἐλλείψεις ἐν θ. ἡμῶν σεσ· θεῷ
ἡ ὁ τὰ τὰ πάθη καὶ σὰρξ ἡ ἀνθρώπου ἡ ἡμῶν ἀνθρωπότητος οἰκεῖοι
παθήματα· ὁ ἐφανέρωσεν ἡμῖν ἀλλὰ τὴν ἀπάθειαν· ἀλλὰ τὸ πά-
σχειν καὶ πράττειν καὶ ἐνεργεῖν ἀνθρωπίνως αὐτὸ ἐμεβού-
λετο· ὁ ὡς ὁρῶν ἐστὶ θεοῦ φύσει ἐστὶ φίλον· ἀλλὰ καὶ ἀνάγκας κα-
τὰ ἀλήθειαν γὰρ ἐστιν· ὁ οὐ τὸ ἀφανὲς καὶ ἀκίνητον σῶμα καὶ σὰρκι
καὶ κινεῖται ἡ φύσει καὶ πρὸς ἐνέργειαν ἡ θέλειν· ἡ οἱ ἐστὶ βο-
λόμενοι ἀθετοῖ τὸ βουλόμενον πληροῦν τὸν τὰ λόγου ἐκλύ-
χειν· σῶμα γὰρ· παθητὸν καὶ θνητὸν καὶ φθαρτὸν ἐνεδόθη·
ὁ ὁ φύσει καὶ ἀναβλαστῶν ἡ ἡμῖν ὑποκείμενον πάθεσιν· ὁ τὸ
τὸ ἡ οἰκεῖα φύσει κατὰ ἀλήθειαν πάσχειν καὶ δρᾶν ἐστὶν ἡ ἡμεῖς
τὸ ἐκ τῆς ἀλήθειας ἀναλαβόντες· ἐκείνοις γὰρ· ὁ παθητὸν ἡμῶν
σῶμα καὶ φθαρτὸν κατέλυσεν· ὁ τὸν ἐκ τοῦ ἐλευθερίαν ἡμῖν

ἀφορίσατο· τὰ μὲν οὖν τὰ τῆς κοσμοποιΐας τῶν οὕτως ἐκόσμησε
ὅμου καὶ φυσικὰ μὲν καὶ ἐνθουσιαστικὰ καὶ κυρ· τὰ δὲ αὖ
ἢν αὐτὸ ἑαυτὸ παθεῖν θεραπεῖν καὶ πρᾶξαι· ἐξ ὧν οὐ τὰ μέσα·
ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ ἄκρα· ἐξ φύσεως παθεῖν καὶ φυσικὰ ἐξ ὧν ἐστὶ κόσμος·
ἐξ ἀ τοῦτο ἢν ὑπὲρ ἀνθρώπου τὰ μὲν θεραπεῖν· οἷον ἐπὶ τῶν φύσεων
ἢ νοῦν θεραπεῖν· ἀλλὰ πρὸς ἢν· οἷον ἐστὶ μόνον λόγος· καὶ
ἄνθρωπον ἔχοντα ἐστὶ αὐτὸ πρὸς ἐλεγχόμενον καὶ οὐτιμωρικὸν· ἢ ἀν
καταστῶ· ἐὰν ὁ τε καθ' ἡμᾶς καὶ ἀμφοτέρους· ἀλλὰ νῦν κακὸν ὁ
ἢ μὴ οὐλόν· ἐστὶν χρῆσθαι αὐτοῖς τοῖς τε τὰ πάθη πρὸς φρόνησιν· τοῖς
τε παθήμασι καὶ αὐτοῖς καὶ φυσικὰ ἐν ἐργαζόμενοι ἐστὶ ἀν αὐτῶν·
ἀδὲ θαυμαστὰ καὶ λαμπρὰ καὶ ἐπὶ τοῦ· καὶ νῦν καὶ τὰ πρὸς ἄλλοις
ἢ μὴ τὴν ἀτραφίαν ἐπὶ ἢν θαυμαστὰ καὶ πρᾶσι· ἐστὶ τὰ ἐπὶ
ἀστρονεῖν ἢ πρὸς ὁδοὺς ὁ ποιεῖ ἐπὶ· ἢν ἀστρονόμος οὐ λλ' ἢ ἰσῶν
ἀστρίων ὁ σκιρτήσεις· ὁ τὸ κοσμοῦ θεωρεῖ· ἢ πορεύεται ἢ χρῆται· ἢ
πρὸ τοῦτο ἐκεῖ καὶ ἐν τῷ φρέατι· ἐμβαίνει κοιλάδος· ἢ τ
ποιμένων ὁ ἀνίσος μένει· ἢ τ μὴ ἀστρολογεῖν τὸ ἕλκεσι· ὁ δρο
φορεῖ ἀπὸ αὐτῆς καὶ πρὸς κύνεσι· ἢ τοῦ γραμματικοῦ μαθεῖν τὰ
τοῦ ἄθρησι· πρὸς γὰρ οὗτος φησὶν οἱ δὲ γραμματικοὶ μὲ μεμαθεῖν·
μὴ ἢ κοῦ σπέλαχος τῶν τῶν ἀνοίας ἔρως· τὸν κακὸν πρὸς
ἔρωτα· ἢ ἐξ οἰδαίνουσι ἢ ἐμφέρεσι· τοῦ καθεῖν ἢ τοῦ
ἔρωσι· τ τῆς ἢ ἀμαλίας· τῶν κυλλῶν ἀφορεῖσθαι· τ πρὸ
λύτ ἢ σοφίζεσι· τ χολῆς ἢ ἀνθρώπου σκύνεσι· τ λεπρ· ἢ
τὸ λαμπρὸς καθαρσεῖ· τ πυρετοῦ τὸ ἐδίου πλήρεσσι· τ φεύ
κοιμεῖσι· τὸ θαλάττης ἢ γαλήνη ὁ ἀνθρώπου· ἢ τοῦ θεῖν ἢ δὲ
ἐν τῷ ὑμεῖν πόδεσι· ἢ τοῦ καθαρτ· πρὸς ἐκλείζεσι· ἢ τῶν
ἀστρῶν φυσικὸς σκύνεσι· ἢ τοῦ ἡλίου τὸν κόσμου σκότεσι·

ἢ τοῖς ἐμὲ μὴ αἰρεῖται δύοις ἢ. ἢ ἐκ μὲ κρεῖττ' ἐμὲ δοῦλος ἄρξοι. ἢ τὸ φοῦρας
τῆς ἀπόσω κοδῆλοι. ἢ τοῦ δὲ ἀεὶ πάνοις ἐμὲ θαύμαζε. ὁ φυγὴ ἐπὶ
τὴν τοῦ λίβος κοῦ τὸ τέρας ἀφ' ἁρμοδίας ἀκόλουθος ἢ τὸ θεῖρ κεκλῆσ
μὲ ἀκεραῖ ἡ σοῦ. ἢ ἡ σοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ γῆς. ἢ μᾶς ἢ κοὐ ἐνθαῦ μαῖ
δὲ ἡ σοῦ. ἢ πόν τὰ ἀστὰ τὸ πρὸ ἐμοῦ. ἢ τὰ κὰ λὸ φῶς ἢ κὰ φῶν
πρὸ ἐμὲ νῶν ἡ δὲ ἐμὲ. ἢ τὰ σὸ ἀνθρώπων ἡ ἀν ὑπὲρ ἢ ἐκ τὰ δὲ ἀνοῖ σῶν.
ἀπὸ τὰ πρὸ τὸ ὑπὲρ λόγον κοῦ φῶς ἢ ὀνθρώπων ἢ ἐν ἡ θὲ ἐμὲ. ἢ τὸ τοῦ τὸ
λόγου θὲ ἀν τὸ ἀστὰ κὰ φῶς ἐστὶν ὁ λόγος. ὃ ὑπὲρ χεῖ τὲ κὲ μὲ ἡ
ρῶ. ὅ ἢ ἀ δὲ ἡ ἐρῶ ἐν ἡ ἐρῶ κὰ σὲ ὀνόματ. ἢ οὐδὲ ἡ χὲ τὸ ἡ κὰ λὲ μὲ κὰ σὲ ἐμὲ
ἡ χὲ μὲ ἢ ἐν ἐ ἀ τὲ ρ. ἢ οὐδὲ ἡ ἀπὸ αὐτὰ ἡ θὲ λόγον τὸ πόσω μὲ ἀ σὰ ρκ.
ἡ σῶμα τὸ αὐτὸ ἐκ τὸ δόμη τὸ σῶμ. ὅ πὲρ. ἐ ὁρᾶ τὰ σῶμ ἀ τῶν
ὑπὲ τὲρ. ἢ γὰρ. ἀλ ἡ θῶς ὁ λόγος σὲ σὰ ρκ ἐστὶ. ἢ ἀ τὰ δὲ ἀ σὰ ρκ ἐ
θὲ σὲ σῶμ ἀ τῶν. ἢ εἰ σὶ ἡ ὁ ἀ φὴ ἡ ἀ σὰ κὲ. ὁ πὰ δὲ ὀ ζὰ αὐ τὸ ὑπὲρ
ὁ ρῶ ἐ νὲ ἐ νὲ ἡ δὲ. θὲ ἀν τὲ κὲ μὲ ἀ θρὸ ὄν. τὰ μὲ ἡ μὲ τὲ κὲ μὲ ὑπὲ
ρὸ ἡ μὲ ὁ μὸ λὸν τὰ μὲ ἡ μὲ. χὲ θὰ μὰ λὲ ἡ μὲ κὰ μὸ ὑ σὶ ὸν. σὰ ρκὶ κὰ ἡ μὲ κὰ
ἀ σὼ μὰ τ. ὁ ρᾶ τὰ ἡ μὲ κὰ ἀ ὰ τ. πὲ ρὶ μὲ ἀ πὲ ἡ μὲ κὰ ἀ πὲ ἡ μὲ ἀ θὲ ὀν. ὅ τὶ
λὸ γ. ὡὸν αὐ τὸ ὑ πὸ νοῦ ἡ ἀ ὰ ἡ τὰ ὑ φὴ σὲ κὰ ἡ ἀ ὲ αὐ τὲ ἀ τὰ ἡ νὰ. μὴ θὲ
κὲ ρὺ τὸ σὰ ἡ μὲ κὰ ἡ ἀ ὰ πὲ ρὶ σὸ σὰ ἡ ἀ λλὲ λὸ σὰ ἡ. εἰ σὶ γὰρ. ὁ ἡ κὰ μὸ
αὐ τὸ σὰ ἡ μὲ ὑ πὸ σὰ σὰ ἡ ἡ ὁ σὰ ἀ ὰ ἡ ἀ ἐ ρὸ σὲ. ἢ ὁ ὑ φὴ σὸ σὰ ὁ αὐ τὸ μὲ ὠ
ρὶ ζὸ μὲ. κὰ τὰ λλὴ ἡ ὁ ὲ τὰ τὰ πὲ ἡ κὰ τὲ ὀ ζὰ ἀρ κὰ ἡ ἀ ὰ τὸ ὑ φὴ σὶ ἡ
ὁ ἡ θὲ ὁ φὴ θὲ σὲ ὁ ἡ ὑ πὲ χὼ ρὶ σὰ ἀ ρὶ θὶ σὶ τὰ μὲ. ἢ ὁ φὰ σὲ κὰ ἡ θὲ ὁ
θὲ ὀ ζὰ μὲ. τὰ σὰ θὲ ὁ τὰ τὰ σὰ σὲ ἡ σὲ σὰ ἡ μὲ ἡ ὀ ζὰ φὴ σὶ τὲ. ὃ
ὅ τὰ ἀ ἀ κὸ σὰ ἡ τὸ ὑ ἐ ὀ σὲ ἡ ὁ ὑ τὰ σὲ ἐ κὰ ρὶ τὶ σὰ σὲ φὼ νὰ σὰ κὸ λὰ λὲ ἡ φὸ
μὲ ρὶ ζὲ ἡ φὸ ὀ ὀ τὲ ἡ θὲ λὰ ρὸ μὲ. ἀ ὴ μὲ ἡ ὲ πὶ μὲ ρὰ κὰ ἡ θὲ ὀν τὲ ἡ θὲ ἡ ἀ φὸ
πρὸ σὲ νὲ μὲ ν. ἀ ρ δὲ ἡ πὶ μὲ κὲ ὀν κὰ ἡ ἀ θρὸ ἡ πὲ ρὲ ν τὲ ἡ ἀ θρὸ ἡ πὲ
λὸ ρὶ ζὸ μὲ. ὁ ὐ τὼ ν γὰρ. ἢ τὸ τὼν φὼ νὰ σὰ ἡ μὲ φὼ ν ἡ ἀ φὰ ζὲ ἡ κὰ σὰ ν.
ἀ πὸ φὴ κὲ ρὶ ἡ ἀ φὰ ρὲ μὲ νὰ φὸ τὲ. ἢ τὰ ν ὀ ν γὰρ ἐ ὲ ρὴ κὰ ἡ πὲ ρὸ τὰ ν τ

αὐτῶν καὶ πρὸς φαύλους κολαζόμενα θεωρεῖν ἀναγκαζόμεθα. ἀλλὰ καὶ
οὕτω τοῦτο γενέσθαι φασὶ πᾶσαν μὲν ἐνέργειαν οὐκ ἀπὸ χωρὶς
σπερματικῶν μέρων ἀπὸ τῶν θεῶν· τὸν δὲ φύσει κόσμον τῶν ἀνθρώπων
λέγουσι κοσμεῖσθαι· οὐκοῦν κόλασιν αὐτὰ δεδόμενα πῶς; τὰ
ἔναμε κόμολογοῦμεν τὰ ἐμμανῆ· οὕτω γὰρ ὁ θεὸς λέγουσι σαρκοῦ
θεὸς ὀνομάζεται· ὡς τὴν αὐτὸν ἀπόνοιαν θεραπεύειν καὶ οὐκ ἄλλον· καὶ ὅλον
τὰ τε ἄλλα φύσει καὶ ζῶα· πάντα γὰρ ἀσεβῆ· ἀλλὰ καὶ
τὰ αὐτὰ φύσει ἀσύγχυτα ἢ ἀπλεονάζοντα ὁρίζεται· ἐξ ὧν τὸ σῶμα
ὅλον καὶ πρόσωπον ἀνθρ. αὐτὸ ὁμιλεῖ· ἀλλ' ἀεὶ τὸ κοινὸν αὐτὸ
νοῦς καὶ χρῶμα τῶν· ἐν δὲ τοῖς ἀδιαιρέτοις ὁρίζεται φύσει·
ὡς αὐτοῦ τὰ πάντα τὰ γένη ἀνθρ. βαίνει· ὡς πᾶσαν αὐτοῦ καὶ
τὰ φανερὰ καὶ θεὸν ἐνέργειαν πεδόμεν· καὶ ἃ μὲν αὐτὸ τοῦ
θεοῦ πρέπει· οὐδὲ οὕτω πόλιν ἀνθρ. ὠνομάσθαι· οὐδὲ μέσην
πατρίδα ἔχουσιν· ὡς ἀνάγκαν τοῦ θεοῦ πρέπει εἶναι ταῦτα καὶ
ἀνθρ. πνεῦμα· ταῦτα δὲ φαμὲν τὸ δὲ φαμέν· ὡς τὴν καὶ μὴ
ὡς τὸ ἀνθρ. ἀλλὰ ὁμολογούμενα ἐνέργειαν· οὐκ ἐν ὑπάρχουσαν ἀλλὰ
πρὸ γενέσεως καὶ διάφορον· μὴ ὀξυφρόνιμον· πάλαι τὸν θεὸν
ὡς ἀνθρ. γενέσθαι θεὸν γὰρ ὁ θεὸς ἔφησεν ὡς τὸν θεοῦ πρέπει
ὡς ἀνθρ. ὡς ἀνθρ. ἀλλὰ τὸν χαρίζεται τὸν τῆς θεοῦ προσεν
σεσαν τὴν ἑκάστου ὅλας καὶ φύσεως· ἑκάστην ἐν τῇ φύσει ὅλῳ
ἐνέργειαν· πρὸ αἰῶνος τοῖς τῷ πνεῦμα ἀνθρ. ἀνθρ. τὸν καὶ ὡς
πρὸ τῶν αἰῶνος χειρικὴν ὑπομένουσι πρεσβεύομεν γένεσιν·
ἣν ἐκ πολλοῦ τοῖς κρίσεσι καὶ ὅλη θεοῦ θεὸν μαρίσαρκος θεὸς
αὐτῇ κτῆρ· ὡς ἀνθρ. τοῦτο δὲ ἀπὸ τὸν γενέσθαι γενέσθαι πρὸς
τὸν λόγον ὡς τῇ κόσμου πεῖσθαι· ὡς τῇ σοῦ ὁ αὐτὸ ἐν θεότητι·
τῇ σοῦ ἡ ὁ αὐτὸ ἐν ἀνθρ. ποιότητι· οὐ τὴν διαφορὰν τῶν ὑπόστασιν
ἀναιρούμεν· οὐ τὴν ὑποστάσεσιν καὶ τὸν πρόσωπον τὸν αὐτὸ τὸν τι

τὸν φύσεσιν· πρὸς δὲ τὴν ὁδὸν ἡ ταυτότητα· ἀλλὰ ὅσον καθ' ὑποστάσεσι
πέφυκεν φύσεσι· ἐν αὐτῷ ἀδιαιρέτῳ σέμνεν· πόν τὰ δὲ σο
φοῦ καὶ ἀλήθεσι ὑπῆρξαν τῶν ἡμέρᾳ ἐν ἀκαθαρσίαις καὶ ὡς ἀ
βλῆτο πρόσωπα· τὰ μὲν ἡμέρᾳ καὶ μολύσμα κοιμῶνται κοιμῶνοις
ἁμαρτίαις ἰχνος πνεῦμα ἀρίσκεται· ἁμαρτίαν γὰρ οὐκ ἐποίησε·
οὐδὲ πόδολος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ τὸ σῶμα λόγον εὑρήθη· ἀλλὰ
σὺν ἀναστρεφόμενα ἀθέων πνεῦμα ἡμῖν· ἀπεπέμψαν μαρτύρομεν ἄνθρ.
καὶ θεὸν αὐτὸ ἀπόρρητα πρὸς ἐπιλαμβάνεν· θαυμαστὸν ἐν πάσαις
σωτῆρος ἔστιν· τὲ λέγουσι γὰρ· θεὸν ἀνθρ. καὶ ἀνθρ. πρὸ
νοεῖ σῶσαι μὴ τυχόμενον σαρκὶ σῶμα κείρετο· ἐπὶ τὸ πάθος τὸ οἰκεῖ
σοῦ ἀνθρ. ἐστιν· ἐν καὶ πάσαις ἰουδαίοις πορεύθησαν· καὶ δόξαν
ἔχει καὶ κολαφίζεται· ἐμπτύεται καὶ μαστίζεται· καὶ χλαμύδα
ἐμπαίζεται· χρυσοῦν πορφύρεον φορεῖν ἐπὶ τὸν λέγων τοῦ ὅλου
ἐνδύεται· κάλαμον ὡς σκῆπτρον μαστίζεται· φύχεται·
πλάτου κοντακείνεται κείνεται· ἐπὶ θρόνου κείμενος πρὸς πίνω·
χέρας καὶ πόδας ἐκάστεται θορεῖ ὡς φρὸς πρὸς πλόκῃ· ἐν ὑπ
σωβοῦμεθα· ἐξ ὧν πεπίζεται· χολὴ ἀπόλλεται· ἐμφα
νίζεται τῷ πεῖν τὴν ψυχὴν παραδίδωσιν· ἐν τὴν πρὸς ἀν τὴν λόγχ
πτερώσκει· ἐν ἀκαίρῳ ὕδωρ· σωτῆρ ἐν κεφαλὴν θάνατον προχέ·
ἐν κεφαλὴν καὶ ἐκ κεφαλὴν πῶς ῥῶμα καταφέρεται· ἐν κιδάβεται καὶ
σμυρνίζεται· ἐν ταφὴν γεῖ μνήμα θαπτεῖται· ἐν πεῖ τὸν ἀναστὸ
τάφου πρὸς ἔρχεται· ἐν πάντα ἐν αὐτῷ τῷ κεφαλῷ ἀνάστασιν
ἐκ τάφου· ἐν φόβῳ πρὸς τὴν οὐρανὸν αὐτὸν ἀναστῆσαι ἀνθρ. ἐν πρὸ
μὴ θὰ τὸν αὐτοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως· ἐν πρὸ μαθητὴν ἐν εἰκὼ
κρεῖν ἀναστὰς ἐμφανίζεται· ἐν πίστει τὴν ἀρρώστων καὶ πόσῃ
ἀφῆκε ἀπόστολοι κοῦν πνεῦμα κόσμου τὸν ἀναστάσεσιν·
ἐν πάντα τοῦτο ὁ πορεύεται πάντα ἄλλον ὡς σωμένεν αὐτῷ καὶ ὁ μόφυ·

ὑπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου γεγονότα καὶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τὰ ἄστρα καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα ἐν ἑξαημέρῳ δεδημιουργηκότα καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐξ αὐτῆς τῆς γῆς πλασθέντα καὶ πνοὴν ζωῆς ἐμπνευσθέντα καὶ τὸν παράδεισον φυτεύσαντα καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐν αὐτῷ τεθέντα καὶ τὴν γυναῖκα ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ ἀνδρὸς πεποιηκότα καὶ τὴν ἐντολὴν τοῖς πρωτοπλάστοις δεδωκότα καὶ τὴν παρακοὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν κατάβασιν καὶ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἐπιδημίαν καὶ τὴν ἐν σαρκὶ ἐπιφάνειαν καὶ τὴν ἐν σαρκὶ ἀνάστασιν καὶ τὴν ἐν δόξῃ ἐπὶ τὴν γῆν παρουσία

ἡν καὶ ἀπέραντον αὐτὸ ὄντα κρίσει καὶ φορᾷ τοῦ τοῦ εὐθὺ
ἀλλὰ καὶ ἐπέρχεται παρὰ τὴν ἀπόστολικὴν καὶ παραδοσιν
ἡμῖν παραδοθεῖσαν λόγοις. καὶ παρὰ δεῖ σου φανερὸν ἐκ
βάλλοντες. εἰ σαρκὶ περιπατοῦντες κατὰ σάρκα οὐ βουλόμενοι.
τὴν ἐπαυτῆ ἡδονὴν πλανᾶν φεύγοντες. τὴν ἐπὶ πάντα
πόνον τὸ φέρε. ἵνα τῶν ὑπὲρ ἐξουσίαν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἡμετέρων.
οὐ πόσον μεν ἀεὶ χθὲς εἰκὸς οὐ κεκτήσαν καὶ λύοντες. λλκπ
λίκνος δὲ προγενεστέρου καὶ πάντα τῆς αὐτὰς φωνῆς ὁμῶ.
ὅσ ἐν ἀδυτέρου ὅσον πάντα πάντα ἐκλύσαν τὰ λοιπὰ καὶ ἀθέσω
ὅμ καὶ κυνικὸν ὄνειρα ὄντες. τὴν περὶ ὑπὲρ ὄντων τὴν κτῆσ
ὅν ἐλθόντων καὶ κλίζοντες. ἀλλὰ σεῖνον καὶ κολάσε θέλοντες.
καὶ πάντα πόνον μὲν τὸν ἀεὶ ἀθλῶν τῶν πάντα λῆφθορὰν περὶ σφε
ρόντες. πάντα πόνον δὲ ὅν λοιπὰ καὶ ἀγέλασον. ἀλλὰ ὅν. δημο
νον ἀπὸ καλάζοντι φανὸν κόντες. εἰ δὲ ἐρᾶ μὴ δὲ κὴ τῶν
πόν ἀφορᾶν ἀγαλλόντες. ὅτε καὶ μὴ δὲ ἐν ἡμῶν ἀ
φέρειν τὴν ὄν αὐτοὶ ἀδοξ δὸ μὴ κεῖζον τὴν. οὐχὶ
ἡμεῖς ἀσεβοῦς τὸ σκεῦτομεν. δόξ ἢ τὴν ἡμῶν βασιλεῖα
ἢ ἀθανασία. ἀμὴν τὸν ἀλ ἀναβρέπτοῦσιν. καὶ μὲ ἐ τὸ
ἀπὸ τὸ φέρον τὸν. τὸ δὲ κὴ ἀναβολικοῦ δὸ λοῦ εὐ
τὴν καὶ ἀπὸ αὐτὸν θὴ σαν εἰ ὁμῶν. οὐ μὰ μόνον ἀμα
τὸ πὶ ἀλεῖ. ἀλλὰ μὲ ἐ ἀν τὴν πλὴν ὄν πολὶ ζόντων.
καὶ τὴν ἀδ ἀν. ἀλλὰ τῶν πόν οἱ ἀν ἄλλοι. τὸ δὲ ὄν χὲ
ἀπ θανεῖν κατὴ ξίοσιν. καὶ λὸ τὸν αὐτὸ φῶμ τὸ λῆθον
ἐ ξέχεν. καὶ δὸ ὄν τὸ δὲ πᾶσ ἀ ἀξίαν ἀν ἀ ἀ τὸν.
τὴν ἐ αὐτοῦ λυχὴν κατὲ βάλετο. λυμῶδὲ πὶ ζεὸ ἐν
ἐ ἀμὸ μὴ τοὺς σφόρον. τὸ λοῖκὸν πολὶ ὀθὴν τὸν τὰ
ἐ ἀδόλον. καὶ καλὸν ἀ ὑ ἐν ἐ ἀ τὰ σόμενοι. ἀ πὸ τὴν ἐ ἐκ ἡ

τὸ κοῖ νὰ δὴ σόμενοι δὸ μὴ τὰ καὶ τὸ πὸν ὄν. τὸν ἀ ἡ ὄν
τὸν τὸ ἀ ἀν αὐτὸ φὴ τὰ φέλλ θεροι. καὶ τὸ πᾶ δόσι σ
ἡμῶν φὴ κὸ τὲ σὶ χὲ ὄν. καὶ τὸ ὑ πὲρ ὀ ὀ κοῦ μὴ ὡ
πόλεις ἀν τὰ δὲ μὲν. καὶ τὸν ζῶν ἡ μὲ ἐν ἡν τὴν μὲ λλοῦ.
τὴν μὲ ἐ τὴν τὸ ὁ ὀν ζῶν ἡ ἀ ὁ ὀν ἡ ἐ πὶ ἐ ὰ ὁ μὲν.
καὶ τὴν κὸ λὰν τὴν ἀ τὸ λὰ τὸ πρὲ ὁ χὲ μὲν. καὶ τὴν μὲ
ἀλλὰ κὶ τὸ ὁ ὰ φρὸ ὀ τὸ ὄν. τὸ ἀ ὲ ὁ ὀ ἐ ὲ ὀ ὀ τὸ πρὸ πρὸ κ
ἀ τρὸ ὀ ὁ. τὴν δὲ ἀ τὸ ὑ ζ ἀ τὶ ὁ ὁ ὀ ὀν. οὐ μὴν. ἀλλὰ
καὶ κὸ λὰ ζὸ ὀ ὀ τὸ πρὸ ὲ ἰ ἀ δὲ ἐ ρ ὀ ρὸ τὸ ἐ ὀ ὲ ὀ ὀ τὸ φὰν
λὸ τὸ τὸ ὀ σ καὶ μὴ τὰ φὸ ὲ ἰ ὀ ὐ δὲ λὴ σὰ ν ζῶν. πρὸ τὸ ἐ ἡ
τὰ θὲ ν ἐ κὸ δὸ μὰ τὸ καὶ ἐ κ βὰ σὲ ὀ ὁ. ὁ μὲ ὀ κὸ λὴ ν
ὁ ὐ τὸ ὐ ν ὀ ὐ τὲ λὰ τὴ σὲ ὶ φὴ. χὸ ὁ κὲ ὶ τὴ λὴ ν ἀ δὴ.
καὶ ὁ τὴ ὀ ὐ τὸ ὐ σὲ β ὲ ὀ ὀ τὴ σὲ ὶ. τὸ ὐ τὴ φὲ ὀ ὀ φὴ
καὶ τὴ ζὲ ὶ ν τὸ φὸ τὸ ὀ ὶ. ἐ κ τὲ ὰ τὸ ζὲ ὶ κὴ καὶ ἀ
ἐ κ τὲ πὰ ρὰ φὰ ὀ ὀ τὲ ὰ ὶ ὀ μὸ κὰ ὶ κὴ τὸ πὰ ρὲ ὶ λὴ φὸ τὸ
κὴ ρὺ χὲ σὲ. καὶ ἀ σὲ β ὲ ὰ κὸ τὰ τὴ ν ἡ μὴ ρὸ τ τὴ ν φὴ σὸ φὸ ὶ σ
καὶ ἡ ὁ δὴ κὰ. ἐ κὴ δὲ ν ἡ μὴ ἀ τὸ κὲ ρὺ κὰ ν τὸ.
ἀ μὸ λὴ ν ὀ ὁ λὴ ὀ ὶ τὸ ὀ ὲ σὶ ἐ ὰ ὲ μὸ ὰ ὶ ὀν. καὶ τὴ τὰ κὰ
πὰ ρὰ δὸ σὲ ὶ κὴ τὴ ν ἀ λὴ λὸ ν. ζὰ μὲ ἰ ὲ ρὸ ν ἐ ὶ ὠ δὸ ὀ ν τὸ ν
πὲ ὶ κὰ ν ἡ μὸ ν καὶ τὴ ν ὶ ὲ ρὸ ν ὰ ὐ θὲ ὶ σὲ σὸ ν. ὁ μὴ κὰ ς
τὸ ὶ ὲ ὲ τὴ ν ἐ ὰ μὴ τὸ ὀ. ἀ ὐ τὸ ὀ φὸ σὸ τὰ ὶ σὸ ὀ σὶ ὲ τὴ
ἡ ὐ β ὲ ρὸ ὲ ὶ τὸ ὲ ὰ μὴ τὸ ὀ ὶ τὸ ὲ ὰ ὶ ὀ ὶ τὸ ὲ ὰ ὶ ὀ ὶ τὸ ὲ ὰ ὶ

κοιδιάδοχοι. Τέσσαρας τοίνυν τὸν πόνον θεσπέσιε
ἐκκλησίας δόλους. μόνας καὶ ἡμᾶς ἐξ ἑκουμενικῆς
συνόδου δεχόμεθα· λόγους καὶ τοὺς τῶν ὀρθοδόξων πατέρων
ἐξαιρετικῶς ἀσπαζόμεθα καὶ τοῖς τούτων ἀκολουθοῦντες
ἴχνεσι τὴν ἀλήθειαν κηρύττομεν. Ἐπεὶ δὲ τὴν ἀθεοφόρητον
ἐπιστολὴν τῆς ἀθεοφόρου σου πρεσβυτέρας ἀνεγνωμεν
ἔλεγον. Ὅτι ἐκ θεοῦ ἀνδρὸς ἀνάθημα ἐστὶ τὸ ἀρχεῖον
τῆς τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν μεγάλης ἐκκλησίας, μετὰ κεφαλῆς
ἀνθρώπου. Οὐδὲ ἐξ ἀνθρώπου ἐστὶν οὐδὲ δι' ἀνθρώπου
ἀλλὰ τὸν βασιλέα τῶν ἁπάντων καὶ τὸν ἄνδρα τῶν
πόλεων. Πεῖλικον δὲ ἑκατὸν δεσποσφοῖ πρὸς τὴν λόγον· οἱ κομοῦντες
πληρῶν θεόδεν τιμῶνοι φάνδρυσε· ὅτι τὴν τρικέρωνι
μακεδονίου· ἀφαιρεῖ δὲ καὶ μόνον σὺν ἐν τῷ
ἀστεῖ· καὶ τὴν φύτρα καὶ πολλοὶ πεφυκότας
ὁρᾶσθαι ὧν παῖς ἐστὶ· ἐν τῷ· ἐν τῷ
τοῦτο μόνον τῷ χρόνῳ δὲ ἐξ ἐκείνου τὸν ἐφόν·
τὸ πρεσβυτέρας ἀνθρώπου ἐστὶν ἐκ θεοῦ· ὁ γὰρ ἀ
σκόρου λαβόμενον δύστρον τὴν ἀτυχεῖν αὐδόκιμον γραῦ·
ἐπεφόρεσαν ἰσχύν· ὅτι περὶ τὸν ἐκείνου λόγον ἀμφι
σοῖ μὴ ἀξίωσον πρὸς ἀμφισβήτησιν πλείστων· καὶ ἀλλὰ δὲ
τὸν ὁλόλαμπρον νεόφυτον καὶ πάνσοφον αὐτὸν τὴν ἐξόμνυ·
αὐτὸς ἐστὶν· καὶ πέπαυται τὸν μεγάλα τὰ εἰκὴ τὰ, τὸν χρόνῳ
μόνον δεσποσφόρον ἀνθρώποις ἐξ ἐκείνου· ὧν ἡ μονὴ τὰ τοῦ
λόγου πολὺ νῦν τὰ πρὸς ἐξαιδόνχον τὸ πῖσε· ὅτι
εἰ χαλκηδόνος μὲν τὴν ἀθάνατον ἐν τοῖς ἐκείνου
καὶ σωκαλλοῦ εἰ χεῖρα φυμὶ ἀπὸ τὸν μόνον· τὴν καὶ με

τὴν ἐκεῖνον πρὸς μὴ χάνοσαν τὸ ἐν τῷ πῖσε· καὶ τὸν αὐτὸν
πλὴν φύσιν καὶ μὴ ἐξ αὐτῆς· ἀλλὰ τὸν πλήρωμα
ἐλάνων ὡς· καὶ ἀφίστεις εἰδέναι τὴν ἐξωφρίαν τὴν
βεβιλλον· ἀπὸ χρόνου ἀπὸ τοῦ κόσμου καὶ τὴν τοῦ
ἀφρόνου θεόμωχον κακόνοιαν· ἐκεῖ δὲ ἀπλίνα
ρι ὡς ὁ ἀπὸ τὸν πατρὸς κατὰ μόνον καὶ πάνσοφον
πόφασιν τοῦ εὐσεβοφάστου εὐαρκοῦς· ἐκκεκάλε
σε μὲν τὴν τοῦ ἀδεσπότου ἀφίστεις τὸν αὐτὸν
ὀρθοδόξων πρόσρησιν· καὶ τὴν ἐν θεῷ ἀνθ
πνεῦμα ἀγιοῦ ἐλεῦν· καὶ καὶ ἀπὸ τοῦ μὲ ὅτι
πῶς ἔχει ἀπὸ ἀπερ ὁ ὑπὸ ἐκείνου· ὅθεν ἐκ τῶν ἀλείσσον
αὐτὴν ἀπὸ τὸν ἐκείνου· καὶ πῶς ἐκ καὶ σοφίας
αὐλὸν ὀξύ ἐκείνου· ὅθεν πάντα ἐκ τῶν μεγάλα ἐστὶν
μεμνῆκαν πρὸς τὸν ἐπὶ τὸν ἐκείνου πῶς ἐκείνου τὸν ἀ
ἐμὸν καὶ πρὸς τὸν ἀπὸ τὸν μόνον ἀνθρώπου ὁ ὑπὸ γραῦ·
καὶ πεῖπε τὸν ἀλλὰ τὸν ἀφίστεις ὁ ἀνθρωπος μὴ τὰ
λέχθη ἀνθρωπὸν ἐν τῷ βασιλεῖ· καὶ αὐτὸν
γενόμενον τὴν πόλεν· ἐξουσίαν οὐ τὸν ἐκ τῆς
τῶν ἐκκλησιῶν βασιλεῖ· ἀλλὰ τὸν· καὶ τὸν
αὐτὸν ἀλλὰ τὸν ἀφίστεις· ἐπὶ τὸν ἐκείνου
ἐν τῷ ἀπὸ τὸν μόνον· ἐν τῷ ἀπὸ τὸν ἐκείνου
ἐν τῷ ἀπὸ τὸν μόνον· καὶ τὸν ἀνθρωπὸν ἐν τῷ

μαῖ καὶ ὑπεβάλλετο τοῦτο καὶ τὴν κοινὴν μὴν
ἐκκλησίας ἠμάυτο· τῶν τῶν ἀπόστολος ἐμακαρίσθη
Πεν τεσσαρόδοξος ἐπόμενος· ἐνα ἐμόνον ὁ ρονῶν ξαν πῖζε).
Καὶ μὴ θῆματα οἷα καὶ σύμβολον· ὅ περὶ πάν σοφος
ἐμακαρίσθη τοῦ ἐν γνῶ καὶ α· τῷ καὶ ἡ θεοφόρος
πρῶν· ὁ δεσπότης πλὴν θεός· ἐξ ἑαυτοῦ πρὸς ἐφθέ
ξατο πνῶ· ὁ καὶ ἐν κοσμῷ τοῦ πῶν ῥηθέν
πλάσσον πρῶν ἐπεκόρεσεν ἀνθρώπου· καὶ ἐν ἐρε
φέσω πρῶτα τῶν σ ἐν δέσον πρῶν ἐβεβώσεν
σῶδος· καὶ ἐπῶν ἐν χαλκηδόνι τῷ λ πάν ἐρεν
πρῶν πρὸς ἐξέξατο καὶ ἐκράτυνε σύμβασιν·
ὁ πατρὸς πρῶν καὶ αἱρεσεῶς ὁ ἀσάλαρν λαπε
σίσσε φθοφαπεῶν· δεχόμεν δὲ ὁ ἀκάλουσ
Ἀ πάν δεῖ ἀε καὶ θεόσοφα συγγράμματα· σῶ πῶς
ὀρθῶ τὴν τοῦ γόμον· καὶ πάσαν αἱρεῖν καὶ καθ
ρῶν τὴν ἀσεβῶν· ὃ ξαιρεῖν δὲ τὰ προσκεῖσθαι
τὴν θεσυνῶν καὶ δεῖ ἀλλοῦ δὴ σῶσιν καὶ σῶ ξαλαῦ
τὴν τε λατρῶν καὶ πεῖστῆρ· ἢ καὶ τὰ δὲ καὶ δεῖκ
σιν ἢ πῶν κεφάλαια· ἀπὸ δὲ πῶν δὲ τὴν νεσορίου κα
κόνοιαν ἀπὸ σόλῶν ἀ ἴσαρεῖν δὲ καὶ φλεξαν αὐ δεξῖν·
Γνῶ σῶν δὲ δεῖ χόν καὶ τὴν πρὸ σῶν τὸ ἐν ἐῶν ἀῖῶν
τοῦτον πρὸ ἐξῶν· σῶσιν καὶ ἡ γραφεῖσα ὁ ἐῶν ξαν·
ἐν ἢ καὶ ἱερῶν αὐτῶν θεοφόρων ἀπὲ καλέσεν· ἢ καὶ τὴν
πρὸ σῶν τῶν φρὴ ἢ νὲ κράτυνεν· οὐ σῶ σῶ ἀεῖ δὲ ἡμῶν ἀε
οἷπα· τῶν αὐτῶν ἀεῖ καὶ ἀν προδέξῶν τὰ γραμμῶν ἀλλήμεν·

2

μετ ου

καὶ διὰ μου τὰ σῶ μῶν· καὶ πῶν τὰ σῶν· ἐ ἄλλη
γῆ καὶ καὶ θρεῶν ἀ ἀλλ ἐν μῶν· μὴ δὲ ἐν μὴ ἐν ἀν
ἐκτίλλει θεόσαρον φρὴ νεσορίου τοῦ θεομάχου λόγου
κάλον· καὶ σῶ κυσαρεῶν ξῶν ἀ ἀῶν ἐλαφῶ μὲ σ
συγγράμμῶν τῶ καθολικῶν ἐκκλησῶν ἐ κεῖ πτε ἐ ξ
ζῶν· ὁ θεόσαρεῶν τοῦ τὰ κὰ κῶσ κατὰ τοῦ ὁ δε
βῶν πρὸ μὰ χου κυρίλλου· καὶ ὁ τὰ σε σῶν γῶρ ὁ τ
συγγράμμῶν· καὶ ὁ σῶ κατὰ τὰ πῶν σῶ σε καὶ τοῦ
αὐτοῦ δεσπῶν κυρίλλ κεφαλαῶν· ἢ τὰ πε πρὸ τ
ῶ ἀ ἐν ἐφέσῳ σῶ ὁδῶ καὶ τὴν ὁ ρθῶν ἡ μῶν ἡ καὶ τὴν ὁρ
θῶν πίζεῶν· νεσορίου πῶ δὲ ὁ τὰ σε βεῖ μὲ ἐ ζόμενον·
καὶ κεῖνα ποιῶν τὰ αὐτὰ κατὰ κεῖ σε μεῖ ὁ μὲν· ἀ ἢ τε
ἢ πρὸ ὁδῶ ἀ ἀπὸ λοῦ μενοσ γῶ φῶ· μὲ δὲ ὁ καὶ
ἢ βα λῶ μὲ ἢ νῶ ξῶν ἢ ἢ πρὸ τὴν πε σὸν γῶ φῶν
μὲ δὲ ἢ ν ἀ πε ρὶ ζῶ σεν· οὐ σῶ ὁ μὲ νῶν ὁ ρθῶν ἀ ὁ μὲ
σῶν δὲ ἀ ἀ πλῶν· ἀλλ καὶ πῶς ἀ ὁ σε βῶν ἀ ἀ πλέον·
Γ κεῖ ῥῶ σε μὲν ὁ ὁ ῶν ἢ ἢ ἢ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἀσκληπιόδοτος · βαρδησάνης · δημόκριτος · ὁ αὐτὸς ἀφρικανὸς
πλατωνικός · ἐπικούρειος · ἐπικράτης · κεράσων · μακεδόνιος κρόνιος
ἰκέσιος · ἀπολλόδοτος · ἀπολλωνίδης · ποσειδώνιος · πεισίππου
πείθων · ἡρακλείδης · θεόδοτος · πρακτικός · μοιραῖος ·
πρισκίλλη · καὶ μαξιμίλλη αὐτοῖς μαρκιανὴ μελανθὶς
νεμεσῶ · ἑλικεσίων · ἀρκεσίνεως · θεόφιλος · ὁ καὶ ἀθηνόδοτος ·
σαβέλλιος · ἀλίβιος · κανάτος · παῦλος · ὁ ἐπικαλούμενος
ἐπιγένιος καλούμενος · κοντοσόφιος · μάνης · ὁ πάνδου
μαγίας · ἐπόνιμος · ἀβαίτος · ἀγείου · μελέτιος ·
ἀνόμιος · ἀσεβέλιος · ἀδόξιος · ὀδυάτος · μακεδόνιος ·
ὅτε δὲ ἅμα μαχεσάμενος πρὸς · καὶ πρὸς μοιζομάχ
πρὸς κυρίαν ἀξιάνας ξαμένος · ἀπολινάριος ὁ τοῦ
λύκου · ὁ τοῦ τοῦ ἀπολινάριος μάγνος · πολέμ
πλάστος · κελέστος · ἰουλιανὸς · βιτ αὐτὸ μωϊσῆς
πεσόχοι · θεόδωρος ὁ κεστίας · φαίνεσόρλος · οἱ τ
μαρᾶς ἀπὸ λαβείας μαρεωτοῖ κήρυκος · κύρος
τε ἰωάν οἰκιλίκας · οἱ τ αὐτὸ ἀθεῖας ὁ δὲ πατοῖ πρό
βολοι · ἀτυχ ἀλοίκορος · ὁ ἀτυχοὺς περὶ ἀβ τῆς ἐ
ωνίγορος · βαρσουμᾶς · ζωσᾶς · τιμόθεος ὁ λόγ
ὁ δικαίαιος οἱ τῶν κεφαλῶν οἰκουτέκ πνάμ · ἐν νοῦ λαμ
πέτιος · ὁ τοῦ νῦν τῶν μαρκιανῶν αἱρέσεων ὀξαρχ
ἄλαμος καὶ ἀσέβειος · οἱ τῶν ὀφειλιανῶν περὶ θείας
μυστηρίας χρῶ πλαμμάρι · πτέρυγος ὁ μανφᾶς · ὁ καὶ ὁ
ἐξοσεῖος · ὁ τῶν πρὸς ἀρμόσας ἐξον δρασωμένων ·
πέτρος · ὁ ἀρχ · φίβεριος · ὁ φεστοβαρβαρομίας ·
ἰσαμᾶς · ὁ τοῦ παρόν θος πρὸ ωμόμορφος · οἱ ἄλλοι

ἀκέφαλοι · ἔνα κεφάλ καὶ δύο πρόσωπα · μεθοδ
ἀπαίστιον καὶ μετὰ πάντ ἐκ καὶ πάντ καὶ ὁ πέρ πάντ
ἔξω καὶ σάρκος · ἀνθρ μ καὶ κτ ἀνθρ · ὁ τοῦ μεθυπ
ἐκ μανεζάτος · καὶ πάντ ὁ μ καὶ σὺ σὺ μέφαλ ἀπ νεω
κ πάλαι ἀπ · ὁ μὲ τῆθος τρόμος · κ τῆ ἀ καὶ δολικὸ τὲ κ
κλοῖ ἀς ἐχθρὸς ὀλομένεζ θος · καὶ τῆ αὐ ὁ τὸ ἐ ἀν οἰ ἀ
λικλοῖ μικρὸς ὀνομάζ πάτος · καὶ φθορὰς βελλιρεόν τ
θεόδοτος τὸ ἄλλε ξανδρὸς ὁ πρακτικῶν ὁ τοῦ ἀθ μος ·
ἰούλιος ὁ ὀστέος · ἰουλιανὸς ὁ ἀλικαρνασσός · φιλ
κίσμος · γαϊανὸς ὁ ἀλεξανδρός · ἀφ ἀπ τῆ γαϊανίς
κῆμ ὁ ἰουλιανῶ ἕω μὴ μὲ ἐπαίρεσ · δωρόθεος ὁ τ
αὐτὸ ἀθέως · πτεμαχὸς αἱρέσε) · πῶλος ὁ μελαρος ·
οἰμόνον λαμένος · ἀλλὰ κ γεῖον) κ ἀλήθειαν · ἰωάν
ὁ γραμματικός · ὁ τινὲ τὸν μὲ ἀνφιλόπονος · ἰκόν ἀν τ
ἀμέριος · οἱ τερὰ τ βιθεῖας · βῆσκ ἀπαρέ τοι πρό
μαχοι · θεμέστιος ὁ τ ἀλνιάς πῆρ · ἐ ἐννοῦ τεν · ἐ σω
ρὰ ὁ ἀθανόμ τοῦ · ὁ ὁ δ τρεῖν τρὶ ὀ τρὶ ἀλήθειον μῶν
σῶ · τὴν ἡ μέρ ἀν ἐφλιρ φαῦ κρίσε) · ἀλνοῦν ὁ τὲ ἀ τρ
ὀνθεῖ λάτος ἐφάσκεν · καὶ μὴ εἰ ἀ) ἀ τὲ ἀμφιγνο ὁ ὀν ἐ
φθέγξ · εἰ μὴ ἡ γνόν ὁ ὀν οἰ κ φασὶ λόγ ὁ τ ὀν τὴν δ ὁ ἀμεν ·
καὶ τὴν ὀλεθρίαν ἀλνοῖ ἀν τὲ κεν · καὶ τὸ τ ἀλνοῖ
ἀλοὶ ὀθεῖ) περὶ σὺν ζεν ἀ τρεῖν τ χ · ὁ μὲ δὲ ὀν τὲ
τὴν ἐ χ ἀ ἀ ἀ λ ὁ · ἀλλὰ καὶ ὁ γρ ἐν κ ἀλήθειαν
ἀνοῦ τὴν ἡ μ ἀ τ κρίσε) · ὀξαφρὸν φεῦ φεῦ ὁ ἐρά
γομενος ἀνόν · καὶ τὰ τ περὶ τεῖ ἀνῶ φῆμ ζῶν ἐ αὐτὸ
τὴν ἀκέφαλον φῆ τὴν μὲ ἀν αὐτ τ ὀρ ὁ μὲ χ φαν θ ζόμ
ωνθετον ·

Ἐξοδεύσωσιν αὐτὴν καὶ περὶ τὸ σύνορον ἀνάθεμα ἔσται καὶ ἀνάθεμα ἔσται τὸ σῶμα μου
νιοῦ· οὗτοι μὲ κεφαλὴ εἰς τὸν κόσμον· καὶ μὴ δόξῃ προσαιτοῦν (μφι
νήσαντες· μὴ δὲ ταῦτα τὰ πλοῖα) ἀλλὰ (δοξάσαντες· ἀναμένου
ὁ τοῦτον μὲν πρὸς ἀλλοτρίου αὐτὸν ἄλλου· νεοῦ δὲ φωνὴ ἐν μέσῳ τέ
χρου ἀνθρώπου· μὴ δοῦναι εἰς οἶκον τὴν ἀσεβῆ ἀδελφοὶ· ἀνάθεμα
ἐξοδεύσωσιν καὶ ἀνάθεμα· ἀδιαφάσιστος πεσόντος· εἰς ἀπὸ (μαίου
ἀγαθοῦ· εἰ μὴ τὴν τοῦ ἀσύμβατον σύμβασιν· ἀσύμβατ)
τε εἰς ἀνθρ(ω)πῶν· εἰς ἄλλο ὕψωσι καὶ κρίσιν τῶν ἀνθρ(ω)πῶν βοι
κολόμενοι· εἰς ἄλλα λοιμὸν φίλοις φυσικῶν φεύγοντες· πρὸ
λλὰ τὸ ἀνάθεμα τοῦ ἐχθροῦ τὸ προσκρούμενος· ἐν δὲ
Ὁλοσσὸν δὲ (ωσὶν καὶ περὶ βαλεῖν ὡς ὁ ἀνάθεμα ἔσται· ἀνάθεμ
εἰς ἐνιαυτὸν ἄλεξανδρέα· καὶ ἐὰν ἔσται εἰς ὀθωμανὸς ἔστε
βίνεος οἴκου· οἱ ἐπὶ τὸν τοῦ τὴν ἐπάνω· καὶ πολε
μοῦντος εἰς μόνον τὴν ἀσέβειαν· κοινωνὴ τὴν δὲ αὐτοῦ
ὧν ἐὰν πέρον τὰ ἀνάθεματοῦ κρίσει· ἐκ ἀνάθεμ ἄλεξαν
δρέα· ὅτι γὰρ ἡ πρὸς μάχ καὶ πρὸς τὸν αἱρέσεως·
πολεμεῖν ἐμφανῆ τὰ λυθέντα τὰ κέρμα· καὶ τὴν τοῦ (ωσὶν
οἱ τούτων κοινωνοὶ ἐὰν μὴ φυλοὶ καὶ τὴν ἀσέβειαν ἐχεῖν κοὶ·
βαλεῖν ὀθωμανὸν ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτὸν ἀνάθεμα εἰς κεφαλὴν·
ἀνάθεμα τὴν (ὑπὸ ἀσεβοῦ αἱμοῦ τὴν χῦ πρὸς τὸν ἀνάθεμα
σαν· καὶ χῦ τὴν (κλεισοὶ ἀν πλεκ ἀν ὀσωμένου· τοῦτον
λαῖτῶν· ἢ ἀτυχῶν· ἢ καῖνῶν· ἢ ἀδαμαῖνῶν· ἢ βαρ
βαρίσῶν· ἢ βορβοριαῖῶν· ἢ ἀγαστιαῖῶν· ἢ σκαλιωτικῶν·
γοιτῶν· ἢ σιδηραῖῶν· ἢ σφιαῖῶν· ἢ ὄφιτῶν· ἢ καῖῶν·
ἢ ἀρτιπακτικῶν· ἢ περαικῶν· ἢ ὑδροπαρουσάτων· ἢ ἀμέ
λῶν· ἢ μαρκιανῶν· ἢ φρυγῶν· ἢ πεπουζιάνων· ἢ ἀπὸ τοῦ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

τὰ καὶ ἀλλήλοις ὑμῶν· γ΄ ἅπερ μὲν οὖν
μὴ νέα ἀβραὰμ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς· ἀλλ' ἡ τοῦ γραφικοῦ
γραμματέως εἰς ἐπόνει τὸν· μεθ' ὧν καὶ ἃ περὶ τοῦ ἐν
πάθει προσείχομεν· ὅπερ τὸ τοῦτο λεγέσθω πρὸς ἕξιν· ὅ δὲ
καὶ τὴν ἡμᾶς ἰδεῖν τρία καὶ γ΄ ἔτη· ταῦτα πρὸς τὰ ἑξῆς τὰ περὶ τοῦ
θεοῦ λόγου καὶ ἀναχωρήσεως· πάλιν ὁ οἰκοδεσπότης ὑμῶν
ποιοῦμαι τὸν· ἀδελφοὶ καὶ ἀγαπητοὶ ὑμῶν ἡμῖν· καὶ
εἰς τὴν ἀλήθειαν ἐπιστρέψαι· καὶ ἀλλὰ δὴ νεῖλα λύπαι· καὶ
ἀσωτίαν τὰ ἀκόρεστα· καὶ ἀσωτὸν τὸ μέσον καὶ κόσμος·
καὶ εἰς τὴν ἐμὴν μόλις· καὶ ἀλλοτριοπροσδέκτους ἀκίνητοι ἀγωνιστοῦ·
καὶ ἀβραὰμ ὑλοστίων ἐξῆν ἡμῖν ἰσχύοντα· καὶ ἀλλὰ
ἀγρὸν τὰ ἀρετὴν ἀρεταί· καὶ μὴ εἰς ὅλον ἡμῶν ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς
θεὸν καὶ ἀπλήρωσιν· ἐφθάσαμεν ἐκ τῆς τοῦ κόσμου προσεύχομεν
πληρώσεις ἀναδιδόασιν· ἡ θυσίαι καὶ ἀρεταὶ ἐστὶν προσφιλεστάτην
χαρίσασθαι· ἀδελφοὶ καὶ οἱ ἐν ἐρήμῳ καὶ ἀσωτοῦ θυσιαστήριον·
ἐν τῇ καὶ ὁ ὁρκωμοσία ἐν τῷ θεῷ ἐστὶν· ἡ μὴ τὰ ἐφέλλειν
ἑαυτῷ ἀτελῶς εἰς ἀεὶ καὶ ἀναφαίνοιτο· μὴ τὰ τοῦ θανάτου (καὶ τὰ νοῦ
πολλάκις φαλλόμενον δρεπανοῦν εἰς ἀναμφίβολοι· καὶ ἀλλὰ
τὸ δὶς ὠσωσυλάμενον· ὅπερ φίλιππε φάμι· καὶ τὰ ἐκ
γενόμενον· πλουτίσομεν ἐμὲ καὶ ἀσκῆ· μαρτυρεῖ οὐδὲ
ποιῶ καὶ ἡμῖν ὁ σωμαθὸς καὶ φιλόσοφον· τοῦτο
ἡ φιλότεκνον ἐφ' ἀδελφὸν· οὐ πρὸ δὲ τὸ πρόσημον
φόβῳ πλουτιζόμενος· καὶ τὰ ἐλλείπω τὸν αἷμα πληρώσῃ· ἐν τῷ
ἀδελφοὶ ἀγαθοὶ· καὶ τὰ ἐλλείπω ἀφορμὴν· καὶ ἀρετὰς ἐν
τῷ ἐλεύσεται πάντα καὶ τὰ ἀδελφοὶ καὶ ἐφαφοῦν· πάλιν
ἐν χαίρειν ἡμῖν καὶ χαίρειν (ὡς αὐτὸν ὀνόματος) ἀφροσύν
τῃ καὶ ἄδικον τὴν ἀγάπην τὰ ἀγαθὰ ἀνθρώπου· ἀλλὰ τὸ

ἐν εἰκῇ μόνον· εἰ δὲ τὰ ἐν τῷ φόβῳ ἐστὶν μὴ τοῦ·
ὅ τὴν τοιαύτην ἐν τῷ δέρματα πάθη· καὶ τὴν λαμπε
ὁ τὴν τοιαύτην ἐν τῷ δέρματα πάθη· καὶ τὴν λαμπε
τὰ ἐν τῷ ἐστὶ τὸ μέρος· εἰ δὲ τὰ δὲ τὰ ἑαυτοῖς καὶ τὰ
ἀθήσθω· ἡ καὶ ἀλλὰ ἐν μὴ τὸ θερμὸν· ἡ ἀσέβεια· ἡ
εἰ δὲ τὰ καὶ τὴν τὸ πολὺ πρὸς ἀλλὰ τὴν ἡ ὀφθαλ
μοὶ θεωρήσοιτε· περὶ τοῦ τὸ ἐν τῷ πλέον ἡ
πεῖν τοῖς ἀλλοτρίοις ἀδελφοῖς· οἱ δὲ τὰ ἐν τῷ πλη
ρώ
σωμεν· καὶ πρὸς τὸν ἡμέτερον ἐλαχίστων ἀπὸ τῶν·
ἀδελφοὶ καὶ ἀγαπητοὶ περὶ τῶν πραγματευόμενοι· καὶ πάθη
τὰ ἐν τῷ ἀφλοιζόμενοι· κείνων δὲ τῶν καὶ δὲ τῶν
ἐπιστρέψωσιν· οὐ τὸ καὶ ἀλλὰ πρὸς ἀν καὶ ἐν δοῦν
ἐν τῷ μὲ περὶ ἐπὶ θεὸν κόπτα· πρὸς ἀλλὰ ἐπὶ ἐπὶ μὴ
ἀρχαὶ τὰ ἐν τῷ ἀναστρέφεσθαι ἐν τῷ πρὸς ὃν τὸν θεὸν τὸν μὴ
ζῶμεν καὶ δωάμενον· καὶ οὐ τὸ τὸν τὸν μὴ
καὶ τὰ χῦμοι τὰ ἐν τῷ τὸ τὸν ἐν τῷ ποίμνιον· ὅπερ
πρὸ μὴ ἐν τῷ μὴ αὐτὸ ἄκρον χρεῖν· ἀδωνιαῖος δὲ μὴ ἐν τῷ
κόρων τὸν ἡμᾶς τὴν ἀλλὰ ἡ ἀν· ποιμὴν τοὺς ἐπὶ τὸ φεῖν
ἐν δεῖν τὸν ἐν τῷ φέλιν βλάσιμος· ἐφιλάττειν
ἀλλὰ βιὸς ἀπὸ μαστὸν· καὶ ἀλλὰ τὸν πρὸς ἀλλὰ καὶ
ἀδόμ· ἡ μὴ ταῦτα βλάσιν τὸν ἐν τῷ ἀν ὁ ὑπὸ μὴ ἐν τῷ ἀν·
παρὰ τὴν ἐκ τὰ ἀπειρίαν (ἀλλὰ χρίαν· ἀν καὶ ἀν ὁ ὑπὸ
πρὸς τὸ ἀδόν) νεκ· ἀδραμίαν ὁ ὑπὸ ἀεὶ) αὐτοῖς ὀλίγ
κάμνοντος ἐν τῷ μὲ ἀν) κρίσιν· κρίνον· καὶ τὸν ἐν τῷ
πτόν τὸν ἐν τῷ ἐφαπτόν τὸν καὶ ἀπὸ τὸν ἐν τῷ χῦ
θῦ τὰ πολλὰ τὴν ἡ πρόβατα· ὅπερ ἐλάτω ὁ ἀν ὁ ὑπὸ χῦ
τὴν κόλασιν· τὴν μὲ τὸν τὸν ἐν τῷ ἀν ἐν τῷ ὑπὸ χῦ
τὸν καὶ τὴν ἀεὶ κορυφοῦν τὴν ποιόν· ὅ ἐν τῷ φῶ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

τοῦ οἰκείου μεθαποδότης· ἢ ποῦ ἀσχημονεῖ
μόνον· ἀλλὰ καὶ πρεμμένοντα λαμβάνει· καὶ τελείας
πληροφορίας καὶ βεβαιοῦται· καὶ ἀεργεῖ καὶ
ὁ ἀνὴρ ἐνεργεῖται· πληροφορούμενος τοῦ πίστου· ὅτι καὶ
τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ βλεπόμενα· καὶ τὰ παρελθόν·
καὶ τὰ μέλλοντα· καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ πάντα
αὐτὸς κυβερνᾷ καὶ πράττει· καὶ προνοεῖται πάν-
των ὡς βούλεται· καὶ ζῴει καὶ οἰκεῖται πάντα ἐν
τῇ ἀξιοσύνῃ· ὅτι κοινωνεῖ τὰ πράγματα·
καὶ τῇ ἀδιαφθορίᾳ τῶν πραγμάτων·

Κοινωνεῖ τῷ ἁγίῳ πνεύματι· κοινωνεῖ θεότητι· κοινωνεῖ δόξῃ·
καὶ βασιλείᾳ· καὶ ἐξουσίᾳ· καὶ ἀγαθοποιΐᾳ· καὶ πάντα
τὰ κατὰ δύναμιν· καὶ προνοεῖται πάντα τὰ ὄντα.
καὶ ἐξ ἀφθόνου δὲ πόνου τοῦ πράγματος· καὶ
οὐδὲ ἐξ ἀνάγκης· καὶ οὐδὲ ἐξ ἀνάγκης οὐδὲ ἐξ
ἀνάγκης· πρὸς ἀλλὰ ἐκ τοῦ πρᾶγμα· καὶ
μὴ τὸ πρᾶγμα· μὴ τὸ ἔργον· ἀλλὰ καὶ ταῦτα πλὴν
τοῦ βούλεσθαι· τὸ πάντα εἶναι· καὶ
καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐκρέμασε· ἀφέλεσθαι εἰς ὁμοιο-
ῶσιν· καὶ θέσιν εἰς τὸ πρᾶγμα· ἐμέλλειν ἐν χρῷ αὐ-
κρίνοντος καὶ ἐκρόνοστε· τὸ ἀλλὰ
αὐτοῦ παρουσίᾳ· καὶ ὀρθῶς τοῦ θεοῦ· ἐν τῷ
κρίνοντος τῷ κτίσει· καὶ τὸ πρὸς τὸ ἐκ-
κλ τοῖς ἀνθρώποις· πρὸς τὸ πρὸς σκοπεῖν τὴν
ἀδοσοῦ κε εἰ τὸν· ἐπεὶ καὶ πρὸς ὀβεῖ· καὶ ὁ τὸ πρὸς
κυρῶν ταῦτ ἐν τῷ ἐλλήθῃ· ἀεὶ προσκυνεῖν.

Τρία ὁμοούσιον μία θεότης· βασιλεῖς τρεῖς· λόγῳ πρό-
σωπα· ὁμολογεῖται τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα· καὶ τὰ τρία
καὶ ἕν· καὶ δεχόμεθα ἐξ τὸ ὁμοούσιον· ἐπὶ
ἀλογίᾳ τὰ αὐτὰ· καὶ τὸ ὁμοούσιον αὐτὰ· ἐπὶ τοῦ· πίστει
ἐλπίζομεν· τὸ γὰρ ὁ· τὸν ἐλπίζω· οὐ βλέπομεν·
ὀργὴ βλέπει τὸ τί καὶ ἐλπίζει· εἰ δὲ οὐ βλέπομεν
ἐλπίζομεν· ἀπόμοιον ἀπεκδεχόμεν· τὸ ἀφ ἡμῶν ἀεὶ
τὴν προσεύχομεν· ὅτι ἐστίν· καὶ τὸ ἐκ τῆς

[illegible]

Λόγος λέγει. ὅτι οὐδὲ ἐχέτω πρὸς τὴν αὐτοῦ οἰκείαν καὶ
γνήσιον γνώσιν λόγον· μὴ δὲ τὴν τῶν ἐκείνου ἀγαθῶν
κεῖται· ὡς ἐν τῷ ἐκείνου ἀγαθῷ αὐτὸν ἀναστρέφεσθαι· φύσει
τῶν καὶ ἀγνωστῶν· καὶ ἀπορρήτων παθῶν γενήσεσθαι.
ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐν ἐρωτήσει τῷ ἡμῶν τῷ
πλείστῳ εἰλικρινῶς· τὴν μὲν τῶν ἐκείνου μεγάλην κρυφίαν
βουλὴν· ἀφῆκεν τὴν ἀλήθειαν ἀπόρρητον· καὶ αὐτὸν·
καὶ ἐστὶν ὅσον ἐστὶν τὸ πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοῦ θεοῦ
ἀπόρρητον· ὅτι ἑώρακεν ὁ ἐκείνου μονογενὴς καὶ λόγος·
τὴν πρὸς τὸν πατέρα ἑνωμένος· καὶ τὴν τοῦ πατρὸς
θεὸν ἀποκαλύπτει αὐτῷ· καὶ τὴν τοῦ πατρὸς θεὸν
πρὸς τὸν υἱὸν ἀποκαλύπτει· εἰ δὲ τὸν υἱὸν ἐστὶν ὁ πατὴρ
τοῦ πρὸς ἀλλήλους· τοῦ υἱοῦ· καὶ οἱ
ἀπόρρητοι λόγοι περὶ τῆς θεοτόκου τοῦ υἱοῦ· οὐ δεῖ κεῖται
καὶ περὶ τῆς πρὸς καταλλήλεως· ὅτι μὲν αὐτῷ
ἀφῆκεν τὴν ἀλήθειαν· ἀπόρρητον· ἐκ τοῦ ὑπὲρ τῶν
πρὸς θεωρίαν ἀόρατον· ἀνάγκη δὲ ὅσον ὅλον τὸν τῆς
χρείας αὐτὴν χωρεῖν δύναμιν· καὶ ὅλον ὅλου κυβερνῶν
καὶ ἐξαίρετον αὐτῷ· καὶ τὸν ὅλον ὅλου αὐτῷ χαίρειν·
μόνον αὐτὸν ἐξαίρετον αὐτῷ ἐπιστῆσαι· μὲ χεῖρ ὀρθῶν
σεισθῆναι αὐτῷ· συμκρατεῖν αὐτῷ· καὶ μὴ ἐὰν φέρεσθαι
δύνασθαι αὐτὸν νοῦν· καὶ ὅτι κρατεῖ καὶ ἐλεῖν τοῦ
θεωρεῖν· ἀδύνατον ὅλον φρίττοντα καὶ ἀπόκαιρον
αὐτοῦ δόξαν· καὶ ἐν αὐτῷ φάσιν· ἡμῶν ἀφελόμενον
ἑαυτοῦ· πάντας ἐκείνου ἀναπλάττεσθαι πρὸς χρείαν·
κρατεῖν ὅλον αὐτὸν ἐξαίρετον αὐτῷ· καὶ τοῦτο λέγει ἐστὶν τοῦ
θείου κυβερνῶν δυνάμεως· εἰ δὲ καὶ σοφὸς λόγος δὴ
ἀνθρώπινον πρὸς θεωρίαν· ἀδιδάκτων ἀνθρώπων· καὶ
ἀδόξων καὶ ἀπαίδευτον· καὶ ἀσόφων· ἐὰν ἀστεῖ
ἐὰν ἀπὸ τῶν ἀστῶν· καὶ ἀγροῖκος· ἐὰν ἀγρόθεν· καὶ
ἀπὸ τῶν ἀγρῶν· καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν· καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν·
καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν· καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν· καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν·
καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν· καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν· καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν·
καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν· καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν· καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν·
καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν· καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν· καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν·
καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν· καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν· καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν·
καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν· καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν· καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν·

Πάντα δὲ μὴ θεομισεῖν θεοὺς τοὺς ἀπὸ τῶν ἀπλῶν
καὶ ἀπλουστέρων ἀνθρώπων καὶ τὰ ἀγγελικὰ ποιοῦν πρὸς
ἐξαγγελίαν κήρυγμα· καὶ τὰ ἀποστολικὰ ἀποστόλους
λέγειν· καὶ ὁδοὺς εἶναι καὶ εἰκόνας τῆς πρὸς θεὸν
καὶ ὅτι τοιοῦτοι ἱερεῖς ἐχρῆν τοῦ ἀληθοῦ
μόνου τὸν ὅλως κρείττονα· ἐξαιρεῖν ἐξ αὐτοῦ μὴ εἰσιέναι
τὴν σοφίαν πρὸς ζῆλον· τοῦ δὲ πρὸς τὸ μάχεσθαι· μὴ
ἀνθελκεῖν· καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἔρωτα τῶν θείων μὴ εἰσιέναι
ἀλλὰ ἡσυχάζειν φιλοσοφεῖν· καὶ ἀδουλεύτους· καὶ τοῦ
λοιποῦ χειρωνακτοῦντας ὠφελεῖν καὶ τὸν ἐν τῷ πλουσίῳ
χρῆσθαι· ἀλλὰ ἐν χρήμασι φόρους καὶ βελφόρους· τῶν
οἰκείων τὰ ἐπὶ κοῦφα χαρίζεσθαι· τοῖς τῆς πλάνης
ἀναθέμασιν· οἱ ἀκρεπιάσι μαχαίρᾳ τὴν σὺν πλά-
δλοφόρων τῶν ἀναθέων· τούτου μεταλαμβάνειν καὶ τὸ
θεῖον μόνον· τὴν τῶν σοφῶν κρίδωμεν· ἀλλὰ φρονοῦν
σωζόμενοι καὶ ζῶντες· φυσιῶν λόγοι καὶ ταῦτα τὰ τῶν
ἐπὶ καιροῦ αὐτὸ ἐξαιρεῖσθαι· τὴν τῶν πρὸς ἀλλήλους μαχόμενον
μάχαιραν προσέκλωνι ἀλλήλων· σὺ δὲ ἀνθεῖρον τὸ χεῖρ·
κατὰ τὸ ἐν οἰκείῳ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν βασιλείαν
πειρᾶν· λυσιτελῆ παρασκευάζειν· καὶ τοῦ εὐσταθοῦν

τοιοῦτο μὲν ἀνθῶδε οἱ ἀποστόλοι ἐξηλοῦν οἱ δὲ ἀπὸ θεραπεύ-
εσθαι· τὴν δὲ θεοπαρεμφίστοι μετὰ δὲ ὁ ἐν ἐξηλ-
λάττοντες πρὸς αὐτὸν ἀπὸ καὶ πίζειν· καὶ ἀπὸ τὰ ἐν ἐξηλ-
ὅτι τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐν τῷ ἐπιγραφῇ κατέσεισε· ἀλλὰ καὶ
μᾶλλον πλείστοις ἀπὸ τῶν μεθόδου· ἐχέλ ἐτελεσ· τὴν ἀμφω
μοῦ φωνῆς· ἐν τῷ πρὸς τῶν πραγμάτων ὁμοίως· νῦν εἰς μὲν τὰ
λαχῶν· χρῶσαι τὰ ἐπ· χρῆσθαι· ἐν τῷ ἀπὸ τὸ ἐκκλη-
σιαστικὸν· τὴν εἰρήνην βεβαιοῦσθαι· αὐτὸ καὶ νῦν τὴν
ἡμῖν τὸν ἀνθαλίνην ἐξ ἡμῶν ἐν τῷ πρὸς τὸ ἐν δόξαν ζῆλον
κεκινῆκεν· ὅσον τε τὴν οἰκουμένην ταύτην ἐφέσαι τὸν
συγκαλεῖσθαι φωνὴν· καὶ τὸ κεῖν τὴν προσεχῶς φυνὸ
αἱρέσεις· ἀλλὰ τὸν ἐν τῷ κεῖνον εἶναι· τὸν ἀνθρώπου τὸν
ρῶσαι τὸ κήρυγμα· ἵνα τοῦ· τὸν προσαιρούντος· ἀναθοῦ
ὡς ἀγωνιάσαι ἐν ἐν ... τὸ ... τὸν ... καὶ ...
κτοῦ γὰρ ἐν τῷ σαθῶν σοφῶν ἀτεβασιλεῖ· τὸν μὲν ἀλλ·
τῷ ἐν ἑαυτῷ μόνον εἶναι· καὶ ὑπὲρ ἐκείνου· περὶ
αὐτῶν δὲ τὴν ζῶν ἡμῶν μὴ τὴν κεφάλαιον ἑαυτῷ ἀπορεῖ
τῶν ἀθανάτων ἀποσχίζεσθαι· καὶ τοῦ μὴ λόγου ἀλλὰ λόγῳ
ὅν τὴν· καὶ τὸ ἐν ἀνθρώπῳ ἀριστοκόνχῳ· ἀλλὰ τὴν πρὸς αὐτὸ
τὲ ἀλλήλους ὁμοῦ ἐξιστᾶν· τὴν δὲ καὶ μαλ-
βασιλεῖ τρεπόλεσσερον· εἰ τὸ πάντων ἀσεβεῖν τὸν
κοσμικὸν τὸ πικόν· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀλλοῖς· ἡδυκόν
φὸ τὸ λιτὸν· καὶ ἀνθρώπου θεῖον ἀναστῆναι πρὸς ἀξίωσιν
ἡ ἀναίσθ· ὅτε τὸ πρὸς ἐν τῷ ἐπιστρεφῶν· καὶ ἀπὸ τὸ ἐν ἀλλ·
ἀκρόπολεῖ ἀρχιέρεα χηκόπατον πρὸς ἐλαῖον· καὶ ἐν
οἱ ἐλαχίστοι· χῦδε ὁ ἡ ἱερεῖ καὶ ἱερεῖ πρὸς τὸν· ὅν ἡ

καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς βλάβης ἀνοσφίου τῆς ὁδοῦ· καὶ τὴν ἐν
χαλκῷ δόξαν θεῖον ἐρυγκνῆ τεθέμεν· καὶ οὐ πρὸς
διοπόρειαν φαμὲν φύσιν· ὅτι καὶ δι' ὀφθαλμοῖς κα
θελήματα· καὶ ἀπὸ φύσιν καὶ αὐτὰ τὰ ἐνεργείας
γνωρίζομεν· οὐδὲ ἐπὶ γραφῶν ἐν χῷ φύσει ἐπὶ
τὸ οἰκονομικὸν αὐτὸ τὴν ὑπόστασιν ἀδελφὸν· ἢ κατὰ
μέρη τὸν ἀποφήνασθαι· μὴ πῶς αὐτὸν καὶ ἐν τοῖς
τὰ ἴδια ἀναμετρῶ· καὶ αὐτὸ πρὸς ἴδιον μεταφύσ·
σὴ τοῦ τὸ ὑπὸ τὸν ἐκ θεοῦ ἀφεῖναι ἐπὶ τὸ λόμενον·
καὶ τὸ μὴ ἀφεῖναι ἐν τῷ λόγῳ· οὐ καὶ πάντα τὰ
ἀναφαίνεται δεμοῦ ἔστι· ἢ δεμοῦ ἔστι τὸ
ἢ δεμοῦ ἔστιν τὸ λεγόμενον· ἐν θελήμ καὶ μίαν ἐνερ
γείαν ἐπὶ τὸ οἰκονομικῶ· καὶ μὴ πρὸς ἴδιον ἐπὶ κεμ
φύσιν· τὸ τὸν παρὰ τοῦ πατὸς θῆ παρὰ (κλοῦς).
ἐν τοῖς ἀναγκαίοις ἀναγκαίοις ἀναγκαίοις· ἡμῶν τε
λικὸν τε καὶ πρὸς καὶ ἡμῶν ἀκολουθῆ σὺν μερ πρὸς ὁδοῦ·
καὶ οὐδὲν ἀπὸ τοῦ καὶ ἡμῶν φορὰ τὸ αὐτὸ χρῶσε)
ἐφ' ἡμῶν· ἀλλὰ τὸν καὶ πρὸς τοῖς ἐπὶ παρὰ σι
μαὶ τὸ ἀγένητον ἐστι μεν· καὶ οὐ χλεῦ τὸ συμβολικὸν
ἐστι ἐκεῖ· τὸ δὲ πρὸς ἐκεῖ ἀνῆ πλη
σόν· ἀπὸ ἐσόμενα καὶ ἀμα πλικὸν τὸ πρὸ
χρὰ· πτικὸν ἢ μὴ κατὰ τὸ πρὸς τὸ ἀδόν·
καὶ τὸ τὰ δόν μὴ (ρόσε) πρὸ τὸ πεδὸ τὸ πῆμα χ·
γὰ καὶ δὲ καὶ κομίζεται τὸ τρίκοτον τὸ σφαῖρον·
ἀλλὰ σὺν ἐκ δὲ ἐὰν τὸ ἕτερο (ῶσε τὸ σφαῖρον· ὅδε
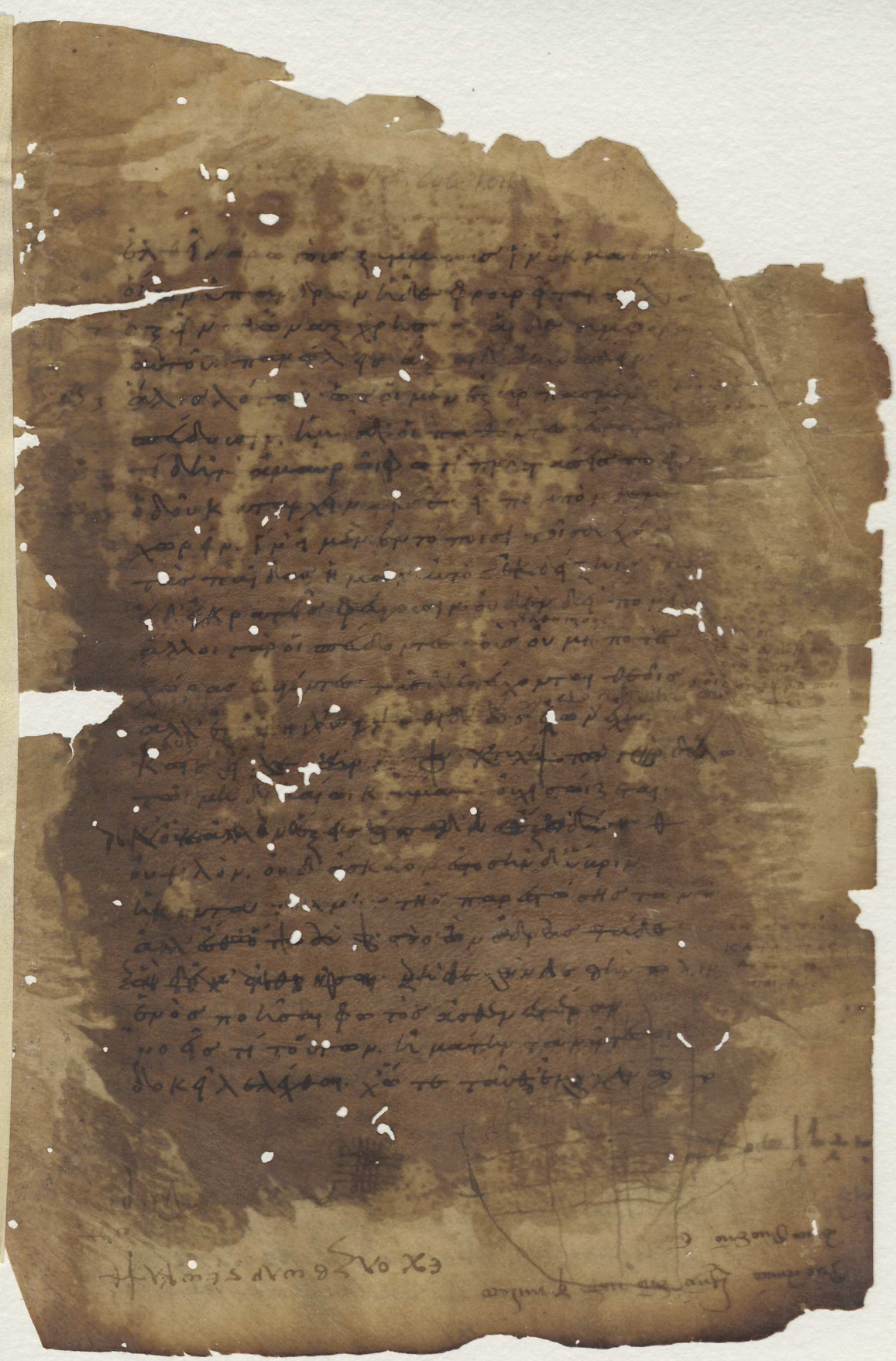
ACAD.LVGD